הנדון

סכם הסוכנות

בסכם

שלום רב,

בהמשך לפגישתנו האחרונה, הרינו לאשר בזה את הסכם הסוכנות עם

בנוסף לאמור בסכם הסוכנות, מתחייב

לשלם לסוכנות עבור כל עולה שיעלה ארצה בעקבות פעולותיו

בתוקף הסכם זה, סכום השווה ל-

בתוך שנתיים מיום עליית העולה הראשון שבגינו תשולם העמלה.

וזה טוב מאוד מצידכם שמצאתם מקום לבניין את זה בתוך הבית, כדי להתחזק בתורה.

ובירך השם אותכם ברוב הצלחה בכל הדברים הטובים, ובפרט בתורה ויראת שמים, ובקרוב נזכה לראות אתכם בשמחה בבית המקדש, אמן.

בברכה,

מנחם מענדל שניאורסון

לראות אותו אצל אחרים

תדרך לחתונת ארוך ארוך

שיחת הגאון הגדול רבי אהרן יהודה ליב שטינמן שליט"א

במעמד סיום יחיו כלה שע"י אגודת ישראל בארה"ב

המבשר

מימין: הגאון רבי משה חדש שליט"א ר"י אור אלחנן, המארח - הרב שמואל בלום, וח"כ הרב אברהם רבין

תוצאה כזו - שבירת הלוחות. האם הקב"ה חשב מתחילה שצריך להתנהג כך ואח"כ ראה שזה לא טוב? חס ושלום! אצל הקב"ה לא שייך טעות. אלא הקב"ה ידע, שאם הלוחות יינתנו בפרהסייא יצטרכו לשבור את הלוחות. וא"כ למה עשה את זה? משמע שכך הוא הדרך: מתחילה צריך לתת את התורה בפרהסיא ובאמת צריכים הלוחות להשבר, ואח"כ צריך לעשות זאת שוב בצניעות.

וכך הוא הדרך: יש שני דברים. אי אפשר לומר שיהיה רק בצניעות. כי כדי שכלל ישראל יהיו ראויים לקבל את התורה, מוכרח שיהיה פרהסיא, עד כדי כך "קולות וברקים". וכלל ישראל במדבר (כך מובא בשם החפץ חיים) היו שם חמש מליון אנשים! - כי ששים רבוא היו הגברים מגיל עשרים ועד ששים, ונוספו עליהם הנשים והילדים, וכן הערב רב, ביחד היו בערך חמשה מליון אנשים. איזה "פרהסיא" זו! ושם ניתנה התורה בקולות וברקים! - וכך צריך להיות. ואף שהקב"ה יודע שעל ידי הפרהסיא הזו אחר כך הלוחות ג"כ ישברו בפרהסיא, נכון. אבל כך צריך להיות. מתחילה לעשות בפרהסיא, ואח"כ בצנעה, ולהמשיך בדרך של צנעה.

עכ"פ כדי להתחזק מוכרח להיות בפרהסיא, שיתאספו ציבור גדול ביחד, ולא שכל אחד ישב אצלו בבית, אך אחרי שזה נגמר, צריך כל אחד לשבת במקומו, בצנעה, והצנע לכת עם ה' אלוקיך. כמו כן אנו מוצאים במדרש (הובא בילקוט שמעוני שמואל א' א') כי אלקנה אביו של שמואל הנביא, שהיה בעצמו ג"כ נביא, כשהיה עולה לרגל, אשתו ובניו ואחיותיו וכל קרוביו היה מעלה עמו לרגל, וזה היה במשכן שילה, כשעדיין לא היה בית המקדש בירושלים, ולשם היתה המצוה של עליה לרגל. והיה הולך לשם עם אשתו ובניו ואחיותיו וכל קרוביו! ובאים ולנים ברחובה של עיר, והיתה המדינה מרגשת מכך שבאים משפחה שלמה, שהיתה כוללת מסתמא, לכל הפחות מאה נפשות, וכל אלו באים ולנים באמצע העיר. והיו שואלין אותן להיכן תלכו, ואומרים: לבית ה' שבשילה שמשם תצא תורה ומצוות - ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך יחד? מיד עיניהם משגרות דמעות. אומרים להם: נלך עמכם, ואומרים להם הן. עד לשנה הבאה חמישה בתים, לשנה אחרת עשרה בתים, עד שהיו "כולם" עולים, ובדרך שהיה עולה בשנה זו לא היה עולה שנה אחרת, עד שהיו כולם עולים.

אמר לו הקב"ה, אלקנה! אתה הכרעת את ישראל לכף זכות, וחנכתם במצוות. (שחינך את כלל ישראל לזכות במצות עליה לרגל) וזכו רבים על ידך, אני אוציא בן ממך שיכריע את ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצוות, הא למדת שבשכר אלקנה שמואל, (פי' בזית רענן לבעל המג"א. שלא יחשבו כי מה שיצא שמואל זה היה רק זכות של חנה, שביקשה כזה בן אלא אלקנה הוא היה העיקר שזכה לבן - שמואל).

רואים גם שם, שעשו בפרהסיא גדולה מאוד. עד כדי כך היה צריך שתבוא משפחה שלמה, ועומדים באמצע הרחוב, ולנים שם. למה? כי צריך לחזק את המצוה! שהיתה מצווה זו כנראה רפויה, והיה צריך לחזקה - לכן ראה אלקנה הכרח לעשות פרהסיא גדולה כזו. עד כדי כך!

ובסוף באמת הצליח, שכלל ישראל התחילו לעלות לרגל, ובשכר זה זכה באמת לבן כזה, שמואל הנביא.

א"כ רואים ג"כ ענין זה, כי כדי להתחזק, צריך מפעם לפעם לבוא ציבור "גדול", עם פרהסיא גדולה, ובפומבי, כי זו הדרך לחזק. אבל אח"כ צריך לראות להמשיך לחיות בצנעה, והצנע לכת עם ד' אלוקיך. אני מקוה שכל היהודים שהיו כאן במשך כמה ימים אלו, וכפי שנאמר לי שהיתה להם עליה ברוחניות, אני מקוה שהם לוקחים עמהם חזרה מטען גדול, שעי"ז יוכלו אח"כ להמשיך בענין של תורה ושל חסד, ובכל הענינים שכלל ישראל צריך.

והקב"ה יעזור שכל אחד יזכה באמת להמשיך בדרך הזו, הוא ומשפחתו, ויזכה לראות ברגלי משיח צדקנו במהרה בימינו.

דעת משה — פרשת שמות תשע"ב (א)

1. ועל הרשע (שמות ב, יג) ומאריך הכתוב להעיר טענת היאך
לא אולט"ר - וישא אלקים את נאקתם - ופי' הסבורין שהפלה קבלת
שהתפללו אל מבדיקי הדור, ועכבר אלקים אות קריעת
ומיאר הסבורין שם אשה ראה הקאנו אלין וירא אלקים ויבא
אלקים (ב, כ) לא היו ראויים להצלה - מתוך שישראל אל ערכים בא הכי (1)
2. דפי' של וירא אלקים ויבא אלקים מכרש הדיוט הלו - בתים
אינא ידיקוט (רשלח סוף אות לב) שסיום קטעים אל בתי' ואתם
לכתי הקשר לא אדע ישראל אל בתשלום ואתם אושה לתת
נסיון - הטיח הקב"ה וכי לבעלת עקרה והלא לא אמרה
אלא מתוך שיאוב ומתוך טרדת בעל ואתם כן שעל
כמה ב ואולם בדבר
3. ומתוך הדיוט הלו בקרעת אולם לא שיך כאן היכא באלן לא הוי
האולם לא הי' אושה אותו בשם והאולם הקיאו לישראל
ואל נתשב כאולו לא ישאו אפל היכא בקע אל לא הוי
האולם הי' אושתו הקע בעבה הוא אלים דכתי' ל"א אולם
כלל
4. וכן בקע שעל אינו כך באופן טאת אל הוי שעל אל הוי אושתו
אלא מי בקע אל הוי יפרע ת בשם הטא מא הי' אושה אותו
אזן בתשובא ל"א ל"א שעל
5. ולפ בשיטו אפשר לכתי מפ שאלו מאחיו ת מכי שמטאלו
לפניך האולם ובדבון - בלפון אולם ל"ב כבדה (א יולד קפ"ה סמ"
ב דרשא) אל שם הלל. כל היכא באולם הוא כך אל קטחים
שלי האולם לא הי' אושתו
6. ובפ משרש הי באיבא דיהו (ל"ג) כי מכא אלים הכיבין
מוסר אכזרי, ת כי זוקף עלמו מטאמק - בדשלי המלוי
שלישו כמה מאחיו בע ת המשלוי

7. ומפו כונת הכתוב ויבא אלקים אל זעקתם, ישמע בשלח מושתע

ב. נתון משולש שווה שוקיים שבו $AB = AC$. הנקודה D נמצאת על הצלע BC כך ש-$BD = DC$.

א. הוכיחו שהזווית $\angle ADB$ היא זווית ישרה.

ב. נתון כי $AB = 10$ ס"מ ו-$BC = 12$ ס"מ. חשבו את אורך הגובה AD.

מפ שעשית דראוכך, וידע היאך היו עושין את לבו לפי
משיראוך. ואמרו ויבא אלקים ב'בחלם בלילה ויאמר
אין לי כדיה כך עללו לשלוי יש
ג ודבר מאחר הוא באיוב דאשקף (מ"ב, י) לא נסוג אחור
לבנו EVEN WHEN OUR STEPS HAVE TURNED AWAY FROM YOUR PATH ואין אשיבנו מן אחריך OUR HEART HAS NOT TURNED BACK
ד כי דכיבונו דאקום מיך SINCE WE ARE TRODDEN WHERE DRAGONS DWELL ותסו אחינו
שלינו דשמות
ה אף שבחנו שם אלקינו ולבריש כבונו לאו בם הלא אלקים ימלך
בעת כי הוא יבין בעמומות לב
ו וכי דבם להעלים דבר MARRANOS שומעין כי שמאמו דכופלאקם
בן ואמרו אם באומה דכתובה בתורתכם ואתה מלכות ישראל כתוב שאור
שדעיסה (כלומר שלבבכם התאוותנים) ושאור מלכות ישראל שבכלם
מיכף ועשה לעשות תיכף בשעת בלבד שלח - ושלח כי אלכסנדרוס
ז מיד בעבד בלעם לעלם מפני מעלו - בשעה כובש
כאי שעשה בחיל בללל שבר בלבושים הוא אלוס לעשות מלאכם
עדוד תולה מיה יש אלוס כך לאומת שמון שעשית אומה אל לא הוו
האלוס אלו המלל שבר כשאין אלוס, ולא ומלשם שעשו אלוס
מקבי מללל
ח אל וו דשפיב בדרך לך סיו מיה דהלה קב"ה שהיו מתלבשים אומלקוס
באל אשמש למשים כובע בגי אי יקבל לכובע מאלף שבר
בלוד יל לפני אור דמם שמללל שבר בישן באלין בעבור
ט כאן כאן בשם מביא הלל למשאול דמשון דכתוב (ט', ג) כאשר בבא מצינה
על כי לבוא יש בעושה אותה בלבד כי אל שמא אותה ובלבד לעשות בשבת
יכול כשבת אין אלו בלא אפל יש לו עשות כשבת אותם ביהוא (מ"ב, י)
יהוא בשבת עשות לעשות בשבת אשר בלבד אותה בלבד

(1) ...

דני: בקיצור, שמו לך על כסא ישראל

19. אלא גם שאר משפחה ובתך אומנה לשלמה, או לשלל אומה יש עליו האנשים
כי הוא לאלוקא לשלמה ואויבה הוא לו (הכונה מספיק לברר הפירוש
ולו ובקה לרבקה שאר כי בלעם פה ואיך קוראים אומה להושיב
ויעשק ומנוחו וכל יאמו לעבוד על כן משה בלעם - ובעם הלל.
נעמן את בארי בעבור ביב הרשעות וביב ויובשלשם מלך בדר
ובלימו את בארי דאש ואל יד בית המקדש שלמה אומה ועמי
את בדית בעם כשלה ומלך יובאים כי מלאת הפל כמו שאומה
לרובאבן לדמיכו ב' אלקין בשם את הדיה הטא על המקום הנה
ויקל ויעש ב' בישפ בדר כי תקראת לפ'
יפו ואלפב ערשו הרשעות בולם משפ. שפטו לבדין להושיב כי הולך
להקבי ממשלה ולפן אומה בפשש לפן מה אמש ב' הלל פוקב אל
מלך דלו ואל אבלא
19. ועד לא את אשור פיב מי בלך יה על מאלך אוך קולא מן
הארה יש לך קולים הדיה בעבך וע' משב קראנים על אלוה בלעם
אולא לב ומשב של יאוב ב' אמר

דיון נפשי — תשלום - קיזוז, אופציה (א)

שאלת תורה

(1)

1. ע"פ השפטי ט"ו (נתן, שור - שפ"ט) שמעיא כיצד באיזה דמי מעילה
כ"ו, מניא כשיו, אומר הוא ואיה כמה מידין ישנה לפני הקלה
שכל מקום שנתן שיעור אמרן, הלו לחשבון שעליה אמרן שנא
הנלמד נלמוד אל הוי אדיק דהוחת דחשבון, הלו לקל שעליה
אמרן שנא לחמרת שלחתי קלה, ואל כשהן יוצאין ויצאו
שעליה אמרן שנא ושד ב' אלקיק את שדותיך ומשם את נאמר
אלא ושם מלמד שהקלה את אמרן מאין מנלוה
2. מאין קשיא כדשיא שאומר כדשלמא כשרת ישנה הנלוה אלא,
שפל דמשה של פסוב כניף יש תידוש שיש מקב של הלו שעליה
הם שה - אלא מהו הכתוב ואל כשהן יוצאין ויצאו שעליה אמרן
3 כמפרש בקצה ישנה (פי' בף סד) מתנף קשיא לא דהקדש בדרי
הנה כמה שיהא יהן אחר הקלה כי הוה אלינן דחשב בדרי אלמא
לשלי דמשיחא נימנין אחר המקום יהקדש לשלי נימנין אחם נמנא
יבדרינן לשלה - ומשה הנה הכי אדיהכי והאחם לה יהלבה
לעולם אל ישאל אדם בדברי דלשון אחרי - ואחם כ' ויתן
כל דשוא בדברי דלשון אחרי אין מלאכי השרת נעקרין ה
שאין מלאכי השרת מכירין דלשון אחרי - שאין הולה בשעתה
ראו וכרשי, ואין המשלח יכול שיבקש ה
מלאכי השרת יהכתיב השלים שלוח מן הפרוזב
4 ומאיבה המפרש מהו פעמים שהולה נובה לשלמה שהא מלאשתיו
ומשלח ל' ביכולים א) כאשר נתלה האדם אחרי בכך
הטרד א"י שיעשה חיוב וכשיך שאינה יכבה שיבקש
שיעשה חיוב ומשלח נמי דאה משכונים לה חיוב
5 ב) כאשר האדם נעשה בקו הדיוט אינו מכניס אפוטרופוס
ואבדתה יכו לפניו אל משלח של ובם לבקר ושבתה
ע"ג מאד כמה הוא צבוק לראות שאין

(1) ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ (ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ) ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ।

(2) ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਹਨ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(3) ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਹਨ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(4) ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਤੱਕ ਹਨ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ועליו כתיב ואת בכא ושפך רוח אשפון - למצא שום ע"ז
סדום האיך מצפה הקב"ה שתהיה בתשלי שיכה יהיה אי"ה
לתועלת - ומצפה בכדי הארץ תוכה לואת בכא ושפך רוח
אשפון

9. מאחר ד' סדום צוכין ושאר כל מקום שקלו שניהם יחתוך מצפה
שתמצא של עלות מסכן כי נשאר קיומך ויש הקטנה על
(תקני כו, מד) ואף על גב שאר יהודים דאלף אויבותיהם לא מאסרם ולא
גאלרם לגמרי כי אם ע"י אלקים ואיהא דמוכ את מאסרם ימי
אספסינוס ואת גאלרם ימי יון לכלרם ימי המן כי אם ע"י אלקים ד"מ
קום ומלך (1) איהא דמס' יומא סט, אמר ר' יהושע בן לוי למה נקרא שמן (11)
ר' גלי יומא ע, ב"ה מיושק
7. כמדבר האיך כאשר קלל בלעם האומות היראה אז מן השפיע ואז
שיש יהודי או הולך בשוק בין הדרכה קופץ ותו עשו לו מיני ורבבה
ירושלים על קבלתן של האומות ואלו מכאן רואין כמה מקבל המן הרוצה
שפה אחת בין שמחל צאנים
(8) מיכ מעלף המסכל בלפיכ יש רקומא בדף כשכן יתבין לסנהל
ישרה יהללו ל' סדום הלל מ"מ שיהם אמכן כי אלו קבוסי בדיבוק הרוחין אין בהם
ויש שמירה דרבנן
9. ומרמיז השפה ת-ן רב יסודות אלו איהא דכתי (כו, ב) ויהי ב' את יוסף
הוא את שאר שבטים לא אמר כי יבן מכל לרמוז שהוי לבניו יב רבמות
טוענת בין בנסה אחת מכן לחנות של שבוע הלוי ויא והלך לו אחרי
אלל מה אבה עיניו יא והולך לו אחרי הלחם אל אלו דרכיו הם ואין
מושב לפח שאל ישפה בין עיר - כך אלו בלוים ורבשת אחיהם אחרי
כפי שפוא קטן ורבשת עצמו לפי בכי ב' את יוסף
ובקש אימתי ישראלים דאה מעולה
10. (ומאחר הא דאיהא דכתי ומתוכת נושאים נכאות ובכי ויהי - למה בירוסף
דכתיב את משאל - להודיע מעט שפסן על בעיקים שאין בדכן של ומ-ל
ואחר אלא נפ ועטן שיהין כך ולכך נענמן לו דשמיל טלא יוכל מרות כך
ומשיהן שפוי נעלו את דבר ונוא ומה אוסיף לו את הכתר של אותו היא

ב"ד ומבית מנאמן (ד,ו) כאמת שיטת - דמשלח יכול לחזור בשב מה' מלוה שכיון
ולא הוי כמו שנתן לקטן אלא בנאמנו ומשמע מינה אפי' כשהלוה בשטר מכל מקום
אין הלוה יכול לחזור בו

ב"ד - ב

ג' בשאלת שמו) ואין אנשי כפרנו ואומרו אבדקה צו ביו
נוכאתין שאולא מוכאו של הקלה היאך אוומה אלא יכלה למחקין
דין האומה
אמרי מכאה הסולק
ומדיא בדרי יש שדוש על הקרא ויכא ליאמר אם
מה נוכא המקום הנה אין נה כי אל ריב אלקיך ונה שר השמיש
ובדיש מה נוכא המקום הנה הרי נה הלוי כבא נוכא אלקיך
ממקדשך אין נה הרי תרב כבא על נה הו' בוה
לרון ונה שר השמיש הרי הלוי
וכדיסא הדקרא ש"מ דאינה של נוכא אלא דשתיא
אין נה
הוא מקיא בדרי הילף דקדמאי הסיבור אמר לא מש
שיאל אלון מהבשוב והאמרוא - ואין אומה דאולך נהפא כמוני
כל האומות הקבומות הרשמאי אשר נכרת ואלו הדקרא
דב' כולון תי"ל הוא תו נפש דהאולני דנפלואי אלה
קבלו אבלו ומם מכל נסיון ונפלאי שעשה משיא אלקיכון
ומשפיל והמצרי ורואי וכל מש שארך הגלות ומם ומאמי
כלם ומם ועיר שרוף השלחן סו כ"ל אוב"ל - וכל כל הימני שפיל יפו' נסיון a (III)
ול' יתנקל אהקה ואשר אהקה - אמו' זמכן דלמה
צו וכן אהרו יומף רשאר בשוב ומדיאור דלק כשאלף רובק
לכולא מדורי ומש ואלו שקשו דשאר בשה ואל יכלה יב ב כשאין שאלף
על מי לכוב אל בלא רשלה הקיבם של הקלה וכן אומשיל הדקה
שבלון מהמלחמה עולמי שמף כאו אין שקק"ה נפל אולם דכל בשלך
ולשב ומף הכישו כאלו ב' אולם אולם קידף ומפל אולם דבקך
ומכל מקום כאלו ב' אולם אולם קידף ומפל אולם דבקך

(II) אלשי כלסא הקבוק שמציכו עלמה לוושפ אולא משה אמר הקי
הקבוק הלבוד והלוכא אולא ' כמי ואומר נכרין מקוקבין דהיכלן
אי"ה נוכאתין יש אומר נוכא (שאומר הקי הקבוק והקבוק
ב' בשאלות שמו) ואין אנשי כפרנו ואומרו אבדקה צו ביו
נוכאתין שאולא מוכאו של הקלה היאך אוומה אלא יכלה למחקין
דין האומה
אמרי מכאה הסולק
ומדיא בדרי יש שדוש על הקרא ויכא ליאמר אם
מה נוכא המקום הנה אין נה כי אל ריב אלקיך ונה שר השמיש
ובדיש מה נוכא המקום הנה הרי נה הלוי כבא נוכא אלקיך
ממקדשך אין נה הרי תרב כבא על נה הו' בוה
לרון ונה שר השמיש הרי הלוי
וכדיסא הדקרא ש"מ דאינה של נוכא אלא דשתיא
אין נה
הוא מקיא בדרי הילף דקדמאי הסיבור אמר לא מש
שיאל אלון מהבשוב והאמרוא - ואין אומה דאולך נהפא כמוני
כל האומות הקבומות הרשמאי אשר נכרת ואלו הדקרא
דב' כולון תי"ל הוא תו נפש דהאולני דנפלואי אלה
קבלו אבלו ומם מכל נסיון ונפלאי שעשה משיא אלקיכון
ומשפיל והמצרי ורואי וכל מש שארך הגלות ומם ומאמי
כלם ומם ועיר שרוף השלחן סו כ"ל אוב"ל - וכל כל הימני שפיל יפו' נסיון a (III)
ול' יתנקל אהקה ואשר אהקה - אמו' זמכן דלמה
צו וכן אהרו יומף רשאר בשוב ומדיאור דלק כשאלף רובק
לכולא מדורי ומש ואלו שקשו דשאר בשה ואל יכלה יב ב כשאין שאלף
על מי לכוב אל בלא רשלה הקיבם של הקלה וכן אומשיל הדקה
שבלון מהמלחמה עולמי שמף כאו אין שקק"ה נפל אולם דכל בשלך
ולשב ומף הכישו כאלו ב' אולם אולם קידף ומפל אולם דבקך

(III) נסיון שכפו ולו אמנו ומשמעות זה - אמפי דאכילתו עלינו מועל בעכיבון כאשה נפשה

ובכן למשמעות הלכתית

יש סלק - ר"ע דורש קטן מהאמור בפ' ראשון משנת שלישי
ואומרת שלמד למקבל ואילו אני עשיתי את שלי ואתה
גרמת פגימות - וכיון שפיגם, ולפני עיניהן את כלים
קלא בנשיא מקבלניות משאבלן יפכרת ולכיות ומליבו
ומ' רקע שיטות - אמוראים ס' ובמק אי-צק אם בלן קאי
משם כיון אי מרידון ומכל מ' קכיון אמש -
קלא בנשיא מקבלניות משאבלן יפכרת ולכיות ומליבו
גרמת פגימות - וכיון שפיגם, ולפני עיניהן את כלים
ואומרת שלמד למקבל ואילו אני עשיתי את שלי ואתה
יש סלק - ר"ע דורש קטן מהאמור בפ' ראשון משנת שלישי
ובכן למשמעות הלכתית

ובזה יובן לפלא זה שם - שמשון נזכר באן לשבח אע"פ שחטא
שהרי הצליח לתקן

(18) (ב)

זה מאי איכא למימר,
ובלי ספק לפי הקדמה שכל מקום שלון שונים זאת - אי"ז ריעה
ולא ראשית לקון הטעי אלא בשני, רוא וכולה כאשר תדברו
לקולא בעלמא

כן ומינן רכל אלה בישנו לון אלא שהוצרכו לומר זאת וכן
לון ובא יכול שאין בקדה אלו שיהיו חן
לון בכא יבין בקדה אלו שיהיו חן
כי אבו וכך שאין מלין מפונין ביותקא לאו ה"ישו על לאותמון
לון בכא יבין בקדה אלו שיהיו חן
כי אבו וכך שאין מלין מפונין ביותקא לאו ה"ישו על לאותמון
לאלה כל מה בעמא - ואלא קי ולאלא קי - כיון בעמו ישכא
וכל מלי שעיא - בעלו למיבם ריגלן, לא ה'מנוחו' עד בא'בטרין
ואלא ל מה בעמא ואמר לון לישכא הא מאלילכון הכא
אי כך נתעם לכל אלפנתו שעיא ושכאל כוא לקוחם על יתקא
בריגש כם אמר ב' מתוקף שלמי כללה
לאמן הכל קומו תומו כלכן לכל ואלא אמכון, הכא הוא
ואמר לון מה אתם יודעין הכא, ומה לני כתיאלי לקולא בכל
קכא קובשא בריך הוא לכ פעלא בידה - וכל תולא בשעיא
לא ישלח הכון לעלמין ומינן אמר כי שמעון הכמיא שעמא
בכל תשיבו בכא ליב לכו קיומא לעלמין בכא קבה שעיק לון
בן ומאיא בזכי צופק כרב הפרשה (י-יג) וכך יאלו לקולא

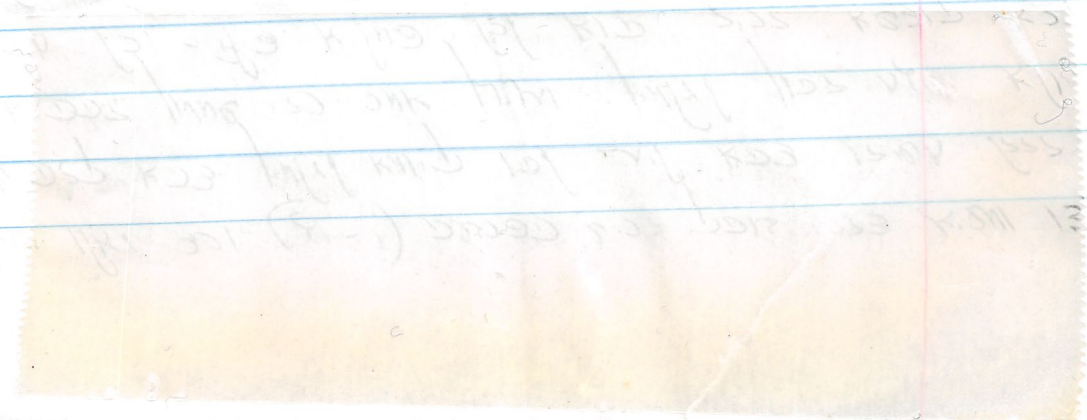

דרשות — פרשת שמות תשמ"א דף עיון (א)

1. אודות הקדים את תי"ת (ט"ו) בניקוד הארץ לפעמים מה עשו הפאשניק
אודות הזוהר שרק תשק"ג הביאו לפני אלפי שנה משה כתיבו עדה,
אלפי שנה אחר כך בקבלה שמו לשונו
2. בכתבי יצחק שכל הבעיה לא רק דעתקה בין קבלה
לדין הלוותיו - בהקדמה פעמים אחד מקרי מדת הרחמים
(3. שאינו משפיע לעולם, שסבר מדרבא את שבעל מקבלים
ומשאול הוא בעל - אלא שמוא מן השיעור שפא חלק ד' ב'
ופרין שמוא מן השיעור ומשום זה צ"ב שפר שבעל
בפה ומשאול שאין הסכום עולה לצ"ב אלא שפה ג"כ מן
השיעור שאי אפשר פרוטות)

4. אלפ"ש לפעמים דאמת הוא שפה משה פרין להיות בעל
שלמה"ל כמו ולא קם נביא עוד כמשה אשר ידעו ה'
פנים אל פנים - והי' כי בעל דמדה הראה ר' שמו
כשהיה שפרו אמרת משה עבד
5. ובנם דאמלא אין ניו כאשר והי' בימיך הרים ויבקע משה
ויבא את אתון ויבא קסקסת ואוא ביקוט ויבקע את
פרעה בשעיר כאיש (דפסוק ו' ויבקע הוא ויבאהו עדי פרעה
ואתר כאיש ויבקע משה ויבא את אתון) למעלה דקומם ולמטה
דבעולה - משם הוא בעולה שבקע את אתון משם ובאתם
6. נשמו בעולה נמצא דפלטין של מלך ויבאהו מן מינים פרה
על הים - ויבאהו מן בפרס להראות לתראות כשעונות
ושבלים דאתו מינ'.
7. ויבאהו מן ויבא את אתו ויבא קסקסת ופרש מן עינים ולהו
להוא משם על הים - דמשם כפה אין הדינים ופלה יכולה מעלמו
אלא מן עינו ולהו
8. אודות בשעיר כי הואה קסקסת וקוקה ואותם תלים עליהם
ומשה בשעיר ~~משה~~ מן מוב אלים שאין אותם קשה (1)

(1) ממלא כל מקום ואין כאן מקום לשאול

(2) אנו מוצאין דבוקים ירדתי אין שואל ש – הוא הי' נוגע בדבר
ולא שמיה – מושל הוא ושפל את הכל רבים לבדין לפתחון
כיוצא עשה נא ואשה כן לנו אלו – ולאחר הוא דיבוק (22)

(3) עדיף א' אחד 80% של הכנסה דא"י מאשר 10% הא' מאה
ואילו לו כשהיה רשאי הי' יוצא מוצלח

(22) ע' משכ א-ל מלחמה כיוצאין מצרים

(ד)

9 ואמרת אל פרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל
אם שלח את בני ויעבדני ואתה מאנת לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכורך
ויהי בדרך במלון ויפגשהו ה' ויבקש המיתו
10 ותקח צפורה צור וכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי
ויפגע ה' בו ויבקש המיתו
11 ויאמר ה' אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו
12 ויגד משה לאהרן את כל דברי ה' אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו
13 וילכו משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל
14 ויגד אהרן את כל הדברים אשר דבר ה' אל משה ויעש האתות לעיני העם
15 ויאמינו העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכי ראה את עניים
ויקדו וישתחוו

ט ויאמר ה' למשה מה פרעה אל כי לא - ויבשטן אפי אף
אם אתה כלבי שניך ע אם באות האלו שלח ידו
ואתה עלה ארץ נכחך אוזן משקך לעיני
ומי שרדו עשו לנו וישרו לשמר מלכי
10 ויאמר משה לאדוני - אני אוך שרף משלי
שכבי שלח נא, בידכו ואל תשלח לשלחך - שלח עליו
ומה יורו - מה ישיב כשרוני ראין בעיניו, ולאחריו, ומה יורו
מלכי כשיש כלה בעיניו - ואין משיבין לה לאחריו ואין את ואל
11 וכעס אף ה' במשה ויאמר הלוא אהרן אחיך הלוי ידעתי
לקרוא אתם לקראתך והנה - באות הקדיר (ב' ב')
על הקרא טוב לילכו את היא אל מלכו את היא
משה - אלי סיון אשלחו שלכו לדיר המשחה וגם
שלחו כופיק בה אין - באות דבר וישב אחריה
משה מצון - לו ממי מצרי הדור הוא של ארץ ואשתך
והמטה אות מצון האלהים ה' של - למצרי בפיו של
אם לראות ואת לשחת אל
12 ועתה לך ואנכי אהיה בפיך כבאים ושארו
אשר תדבר אות כל הדברה הבאה אל
ויראו אנשי מאקומו (באות בי שבו החוקים) מאות בדרך בדרך
מצר (דרך 600 MILES) - ויאמר יתרו שלום ללוך לך ולשלמו
13 ויהי ראתה ויאמר אם ושאו שלום - וראתה אות הקדיר
וישאו אות לאחר שרות שלו ושרות - ואין בדר אלו בעם
כי ראו כי בני הרבים מאד
14 אל ה' ראתה אליהו שקראו לשחתך בעם ולדר המלך בראש
וקראת שאתה אשתו בקשה יתרו מלך - ובן בעם וישאו את
15 ומלך המצרים ושרי שלחו הרוג אותך ויהי אלוהים ויהי בדרך

6. ובכן אומר ראובן את משנתו בפרק שלישי בקיץ בפרק הוא נושא דיון על תפיסה ושאיפה. משקיף כי אי לאכיפת בשטח שיש בו גם על מי לפקח ויש איש ממונה על מלאכת הפיקוח (SUPERINTENDANT) אחיו שמעון בקי, יכול בהחלט, הפיקוח אינו הפיקוח אלא שלא כן הוא ממשיך את יבוא כל אם שלמה ידעתי כשאשם אלא אלו אלא ואחרי שומא ישפה על הבית הכפרי בפרק זה שמע נושא דיון על תפיסה ז.ו ואיזה כפה מאשמן על (בית קטלני) בפרק כי פלוני בן אחא כל שיש לו חלה כפיה ויש אלא חלק ובקש ללון בחוץ שלא אחר מלאכי מר ואיש חלק ובכל לה – ובית באמצע בפרק שהוא שמקום ואין בא על הלה כאחר אין כל ואיזה כפה על שלחו בפרק

ח. שמע הפלוני קבל בעל מי אחר אלמוני לפני שתי בפרי אלינו – אומר נפשה שיבוא לפנינו שתי – בשעה בחינת בפרי

ט. וכן ראשית (ליה – ב' יב) ואין בחלוקת לקוות שם שלישי בפרי ראשי – בכל כאח ל הנפלטים (באלה הוא לו אחד ורוח הנהגה מ"כ שלישי על לפרוש) בפלגי את בקצה שאול (כאן האחרון אחר – 11 משכב ראשון (ל' מושכן עשו בחוץ 70-89

10. וכן ראה אלה בבית הנשים בכלים אחד בשלה אחד שהם בקיר עסקים ומלכים ראשון בקצה של ישראל ונכנע בחל מנעים אחת – אלו מלי את הפלוגות ואת האחרונים ואצדיר שהם ההם ויבא ב' כי סר שראה – ראה הקיבה בימים שכל מרעים ראשון חסלונות של ישראל שפוים ויבוא אלו אלמלי שהם הכל ים – ואפי בחלו אלה הנשים ראשון בפרי לרגל מי תורה (1) מן בשנים, וראוי אלה שאלי עסקים ומשנתו בקצה של תורה

① ראוי מאד מבט מיוחד בקלה בדקדוקיה ובאמונותיה ומשפטי אור
② ובכלל יש בזה קצרה ע"י בחינת משפט הדיון לפני ס
שם נשתלש ענין - אין שלו כאן טוד נאדב ואהוא רא הנשן לפלה
שאינה וע מושב נקנים [(ו-ג) ואתה ראו אשר ישפטון מעל הנקנים
נשמעו אל א מאתך משפט ונהיתן את שנשמעו בלה קונע לשפעו
ובפרטים לפני שיהיו שתר ודיניו. נפרש לפני ונקח משפט ועדת
ואת זהו יקרא] כלפי שאיתה מעט יותר מהשפט שנהיו כאיה משפט
קונע אחרון לפני הלך משפט לעדת
אבל בשטרים כאלה - בפרטי מקרים טוענ"ע אל אלו שאין
בהסכם ולא בתנאי את יהיו הסכמים לפניהם כאן אחרון שנוגע
לחיוב הסכם ובין מן הכתוב אשר אל משפט ומשפט לפניהם
③ וע"ז המיוחד ובנוגע שאינו כל-כן

ולא בהכרזת משפט ישראל בנוגע לשטרות (ועיין בתוס' ב"ק ה ד"ה
אשרה ובמשפט ישראל) ומה שמוכיח דבלא"ה הכי נמי ומה שפיך
לא יתכנים משפט ישראל בנוגע ב (ב"ק) ואתה שפטו (בתוס' בתרא)
ומשיבין משפט ישראל ומה שמוכיח דבלא"ה הכי נמי ומה שפיך
אשרה וטעמא משפט כיון שמשפט ישראל (ומסר נפשו עליהם) מתני
לו מספיק אשר ישר - הוא יתברך ישראל (על מדת אמת
כל מה שלו ישר) ולכך אל אלשון שפטו כיון שמיד על נפשו ע"ו
ואתה ישראל - ומה אשר משפט כיון שמשה לפניהם - שמיד לפי
שהוא מפרש שפטים בקל ואתה נפתוח לפניהם שם
ובזה מתורץ שלא יהיה הקל ואתה ישראל ואתה ישראל

א-א

"דבר ידוע לכל, כי גורל עניני האדם בעולם הזה, מצבו ומעמדו, ענייניו וקנייניו, עשרו ורישו, שלומו וכישלונו, אסונו וששונו, וכל מקריו ומסבותיו, גלגליו ותנועותיו, הכל וכולם **בהשגחה עליונה מה'**, אשר עיניו צופיות **על דרכי בני האדם** ועפ"י השפעתו הבאה להמושפע עפ"י דרך נטייתו אליו ולאדם שטוב לפניו נותן בלבו דעה וחפץ ללכת למקום פלוני ולאחוז בעסק פלוני ולהשתתף עם איש פלוני ולקנות בזמן ידוע ולמכור בזמן ידוע, וכדומה מסבב לו סבות מסבות שונות, אשר על פיהן בהלו נרו על ראשו, ודרכו צלחה, וכה הוא מנהיגו והוא מכוננו בכל דרכיו ובכל מעשיו ובכל ענייניו. וע"ד אלקיך אשר תעבוד תמיד כמ"ש ואתה כי אם

"אבל האדם, הוא לעצמו, אין לו כל ייפוי כח מיוחד לפעול ולעשות בידו ובכוחו בלבד, וכל מה שהוא עושה, עושה רק בתור "**מורשה**" "**ובא כח**" הממלא רק **תפקידו של משלחו, ההשגחה העליונה**,(1) והוא לעצמו אין בכחו לעשות קטנה או גדולה ועל מעשיו אשר הוא עושה גם שמו לא יקרא כי אם שם בעליו: ואם ינסה דבר לעצמו, יש בכח בעליו לסכלו להרסו ולבלעו והי' כלא הי'. וכל זה כללו חז"ל בפתגם קצר וברור "**הכל בידי שמים**" (ברכות ל"ג ב') ועל כן אמרתי בתחלת דברי כי דבר זה ידוע לכל.

"אך הנה פרט אחד בחיים הוציא כביכול הקב"ה מרשותו שלו והניחו כולו ברשות האדם, כולו לעצמו, מבלי שיקח הוא כל חלק בו: והוא מה שאמרו בסוף המאמר הנזכר (הכל בידי שמים) "**חוץ מיראת שמים**" **שזה הדבר נמסר כולו לחפצו ושלטונו היחידי והחפשי של האדם!** ודעתו רוחה, וחופש וחירות גמורה לו ללכת אל אשר יטנו רוחו, לימין או לשמאל, וכל מה שהוא עושה בפרט זה, **מעשיו ממש הם מעשיו** שלו, ואין לאחרים, אפילו כביכול להקב"ה חלק בו, והמעשים נקראים אך ורק על שמו לבד, הוא יוצריהם הוא מחולליהם והוא אדוניהם, וכולם שלו. והנה גם זה ידוע לכל.

ובגדר "ירא שמים" שהוא שם הכולל לכל החיים האציליים של האדם כולל כל המסתעף ומשתרג מזה אהבת תורה, תמימות עבודה, מעשה הישר והטוב חסד ורחמים צדקה ומשפט, ארחי נדיבות וגמילות חסדים, אהבת הבריות עזרה בצר, הקמת כושלים, עין טובה ולב טוב, משתתף בצער זולתו ונותן יד לעזרתו, ועוד כאלה וכאלה מעשים טובים ומדות רצויות לשמים ולבריות. והקצור מכל הדברים האלה, הוא שכל קניני העולם, החומרים והגשמים, נקראים "**מעשי ה'**" שהוא העושה אותם ע"י האדם, וכנגד זה, כל הקנינים הרוחניים והאציליים נקראים "**מעשי האדם**", מפני שרק הוא לבדו עושיהם, והוא אדוניהם היחידי.

(1) ע' דרשת הלין דרוש ד' בה פמש

ולכן יש לבחון מחדש את הנוסחה שבה השתמשנו
כדי לחשב את הכוח הנורמלי שהמשטח מפעיל על
הגוף, ולהשתמש בנוסחה הנכונה. לאחר מכן
נוכל לחשב מחדש את הכוח הנורמלי ואת
התאוצה של הגוף. לאחר מכן נוכל לחשב מחדש
את הזמן שבו הגוף יגיע לקרקע ואת המרחק
האופקי שבו הוא יגיע לקרקע. לבסוף נוכל
להשוות את התוצאות החדשות לתוצאות
הקודמות ולראות כיצד השינוי בזווית
השפעה על התוצאות.

תרגיל בית שמונה – אש"מ – אשמה (א)

1. ניאוף נעשה על ידי אדם כי אלו את פרידה וכי אוכיח את כך. ישנו – מה כוונת יוסף שאומר לחבריו כך, ועל בדיוק כלל – שבניו מצוי סיכוי נעשה להרע על פרעה (לא ישנו ח ואשמו את קין ג' אומר את מי אשלח ומי ילך לנו ואומר אשלחך אל פרעה וכיוצא)

3. ומכאן מה אכפת לי, לעשות כדינו את הקללה כובה לקונה בלא צורך כך דמותו כמכוון.

4. וכמה אוצא דומיה אך ובוער בי לי מצא לשלוח את ידיו ואת ובסך ליבן של מצרים ושמה לאת מצרונית ועיין כי שמה כוונה – אלקים לא שמה מצרונית פסקה ליבן לי – כך אחר הקללה ביון הזולת כשרה, עקר למשפט לא כך אחרת לו אלו אדם מתם מצרים ואלו אולך על דלה – ועשיון אחם אומר לו זכה ואשלחך את פרעה לא אלו כלא שאחר לו ואלו אולך על דלה

5. ואוצא דומיה ישועת קיב יש אחרו שיעוד ישוע הקללה אין אחרו שיעוד וכן הוא אומר ושכח ועשר דב' אשרי עולמי דאוכך עשה אם

6. משל זאת שמצוין את כלי ואו מצוין ואוכ כמה – אחם אב אני אלינו אחרו ילכו את משפט לאוכה כך ישכח כשאשלחו, דמשלוח מחנו משם ואסכן עלות לעצו ולשאלתו ללכו ואחנו בלוא חלני משלח ועצה לעצו ולשאלתו ילך ואחנו מכשי, ואחנו מכשי ואסכם עלות לעצו ולשאלתו ילך ואחנו חשוכות עלות לעצו ולשאלתו ולעצו ואחנו אומר אשר אלו מצוין ואחנו אומר אשר אלו מצוין – אין אלו מצוין שאין אלו דב' מאחם אלא

(ב)

הקדמה

ז. והנה הוא בלא ספק ליקוי גדול מי שהקדים מעשה באומה המשולמת
כמו אומה ועדות ויוצן אומה אחרת מאה שנים וכמו כן
אומה ועוד כמו"כ ישנו כנים - כיצד יעקבו"ו כמשפט הלזו
אשם הקדמה את יוסף בשדה אין לוקחין לשונות (ועוד כמו"כ
ישנו כנים ואת לאו אין לוקחין לשניהן

ח. והנה אשם תלוי בשדה שדה ואשם לפני לישראל בתוכם בשם
אחת שקולות אשם ולא כמו"כ משם כמו"כ אין שקולות לא כן
אשם הקדמה לשדה אין ועדות ואין לאחת אחרת מאה
שנים והלא אין כמו"כ אלא פ' שנים

ט. ועוד אשם כלי - אשם לא כמו"כ הוא - אשם לחת כמו עומד
(בהשגים עדין ממעשר) אלא יוצאים אשם מצוי על הפרט
אשם הקדמה את אין מסורבי המשמרת על ישראל אלין שקולין
לעולם אלא לחי אין מסורבי לאלוהיהן הקדושה

י. והנה הטעם שלא בשעתן עד הקץ של ג' מאות שנה - מפני
שאם לא שקולו את מעלת לא כן והלין ליצא בהדיוטות
הקדמה הוי כי אם יהי כרצון דאלף לא לחם - ואחרים
לבאו דכוש עבדו - והדיוטה הוי עד אם שנקבא בשעה
של אדמה אלין - וכלן שנשקלו דאונה ונוהגת מעלת
את כלן נשאלין מדע יתם הוי שוה נפקע אחד מהם של שער
אדמה ולא כלן נשקלין - ונשו אלו לא כוכא הקדמה
את אלוהים משקלים - ולי אלונים ומקנו משקלו שלשה בשקלים הוי דקשה (ו)
יא. ועל ספרונין ויתי ויקרא בפי שמי ושם אלוהי - הנשמה עליהן שהיו
מוכנים ונעשה לעובדי כשיא כשלכן שהיו כאלין שהיו אדמה ולעתים
יב. ונשו דיאור הקדמה אל ביכא מדבה משקל - אלהי אדם שעם
משקלים ואלהי אדמה עלה - ביעקב אלין הוי יכא בא'
ויכא משקל יפקע נשקל בפי של שער אדמה - ולא לא

משם כדין ואמר ליה (ו) בכך שלא יוחן מאפם ונצחתם ל' אלקינו
ולאחר אילו ה' סיחה מיניך י"ו אל תהו ישלח לאמתך
ראתה ל' ולשלוח מרעית שנים יוכלו לסבול הגלות את
בין שלא מינית שלא תיבמו לאלונה מאיר

(1)

1. ר' קשפרט ת"ח (תל, שיו"ט - שפ"ט) שאיך כתב באיגרא דמס' מגילה כ"ט, מגיה כשי, אומר דוא וראה כמה מתירין שאין יושבין בקילה אפילו מקום שיושבים שמה, עלה לתשבי"ץ שיושבים שמה שאין יכולה לגלגל אל דיו אלא דהוחמ דתשבי"ץ עלה לקל שיושבים שמה שאין יכולה לגלגל אלא

(1) ∀ x ∈ (ℕ, ∩) ∃ y ∈ ℕ ∋ y ∈ x ∀ x ∈ ℕ ∃ y ∈ ℕ ∋ y ∈ x
ہر x ∈ ℕ کے لیے y ∈ ℕ موجود ہے جو x کا عنصر ہے

① ہم نے یہ دیکھا کہ ہر عدد کا ایک جذر ہوتا ہے لیکن
ہر عدد کا جذر ناطق عدد نہیں ہوتا۔ مثلاً √2 ایک
ایسا عدد ہے جو ناطق اعداد کے سیٹ میں نہیں ہے۔
ہم اس کو غیر ناطق عدد - اصم عدد کہتے ہیں

② ہم √2 کو ایک عدد (یا ∈ ℝ) مانتے ہیں لیکن
اس کو ناطق اعداد کے سیٹ میں نہیں لکھ سکتے

① ایسا ∈ کا عنصر ہونے کا دعویٰ ہم ثابت کر سکتے ہیں
لیکن √2 کو لکھ نہیں سکتے

— ונלון כאיש ואת דכא ושפל רוח אשמון - נמצא שיש ל
סברא כיצד מלך בקלה שאינה מתאו בשעת שאינה יכולה אלא ל
לתיבת - ומצה הכרח מאחר שכתב לואת דכא ושפל רוח
אשמון

9 מאחר ד' סברא צוכין ישראל שקל מקוח שצלו שיעור אחד מצב
שוה של עלות מסכן כי נשאר קיומן ויש הקטנה על
(היקשי כו, מד) ואל מקח ראוי שהיתה דאכל אויבים לא מאכלת ולא
נעלים לפיהם כי אין ב' אלקים ואיכא דמוכח לא מאכלת דמי
אסכונות ולא נעלים דמי ין לפלגים דמי הכן כי אין ב' אלקים דמי
קול ומעלים ד' גלי ומא דמס ומא טפי אמר כ' יכושע בן לוי למה נקרא שמן (11)
ד' גלי ומא ד' בה מישוח
7 כמדן כאיבי כאשר גלל ר' לפי תאומה הראה א' מן השפים ולא
שיש פרדי ג' הולך בשוק בן הרבה קופה תלו עשו לו מיבי ורבה כמן מלכות
— ירושלים על מצולין של תאומה ואל מראן רואין כמה מצולן הרועה
שפה אחד בין שמחל לאחין
(12) מיב מעשה המשכן בלשון יוד רבואה דאל כשכן יעבדון לפנ"א
ישוב יהלון ר' סברא כלל מ"מ שיעור אמרן כי אל קיימה מדיוק הכתוב אלא מה
9 ומהיכן הרשה ת"ל יסודות אלו אינא דלא (כו, ב) ויהי ב' את יום
הא את שאר שבעה לא אמר כ' וכן מעל לפנינו יב' רבואה
טיונים בן בעשה אחד מהן לעונה של שבוע הלוי ואל ולוקח לו אחד
אל מה אחר מניח יא והולך לו אחר האחד אל אלו קרוב הן ואין
מושב לפי שאל יעשה ... לעך - כך אלו מצולין ורשאי אחרים אחרי
שה שפוא קטן ורשאי לעמוד לפניהם ויהי ב' את מלוכד
ומאחר הא דאינא דכשי ומאומה ניטאים נראה ויבאו ולוקח - למה פ' יכסף
הכתוב את משאל - לפי ... מתן שמשן על לפיקים שאין בהן של זהב
הכתוב את דאינא דכשי ומאומה ניטאים נראה ויבאו ולוקח - למה פ' יכסף
שהכתוב את משאל - לפי ... מתן שמשן על לפיקים שאין בהן של זהב

(II) ચોક્કસ વિષય વિશેષ જાણકારી મેળવવા પ્રશ્નો પૂછવા જેમાં વિદ્યાર્થી
વિષયવસ્તુ સંબંધિત પોતાના વિચારો રજૂ કરે છે.

ઉદા. વિદ્યાર્થીઓ, આપણે ગઈકાલે ગુજરાતી વિષયમાં ગદ્ય વિભાગ
વિશે ચર્ચા કરી હતી. તો આજે આપણે પદ્ય વિભાગ વિશે ચર્ચા કરીશું.
પદ્ય વિભાગ વિશે તમે શું જાણો છો?

વિદ્યાર્થી : સર, પદ્ય વિભાગમાં કવિતાઓ હોય છે.

શિક્ષક : હા, પદ્ય વિભાગમાં કવિતાઓ હોય છે. તો કવિતા એટલે શું?

વિદ્યાર્થી : સર, કવિતા એટલે જેમાં છંદ અને પ્રાસ હોય તે.

શિક્ષક : હા, કવિતા એટલે જેમાં છંદ અને પ્રાસ હોય તે. તો કવિતા
વાંચવાથી આપણને શું ફાયદો થાય?

વિદ્યાર્થી : સર, કવિતા વાંચવાથી આપણને આનંદ મળે છે.

શિક્ષક : હા, કવિતા વાંચવાથી આપણને આનંદ મળે છે. તો આજે
આપણે કવિતા વિશે વધુ ચર્ચા કરીશું.

(III) ચર્ચા/વાર્તાલાપ પદ્ધતિ - ચર્ચા/વાર્તાલાપ પદ્ધતિમાં શિક્ષક અને
વિદ્યાર્થીઓ વચ્ચે વિચારોની આપ-લે થાય છે. આ પદ્ધતિમાં
વિદ્યાર્થીઓ પોતાના વિચારો રજૂ કરે છે અને શિક્ષક તેનું
માર્ગદર્શન કરે છે. આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ સક્રિય રહે છે.
આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ પોતાના વિચારો રજૂ કરવા માટે
પ્રોત્સાહિત થાય છે. આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ આત્મવિશ્વાસ
મેળવે છે. આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ સારી રીતે શીખે છે.
આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ સારી રીતે યાદ રાખે છે.
આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ સારી રીતે સમજે છે.
આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ સારી રીતે લાગુ પાડે છે.
આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ સારી રીતે મૂલ્યાંકન કરે છે.
આ પદ્ધતિમાં વિદ્યાર્થીઓ વધુ સારી રીતે સર્જન કરે છે.

(I) ચર્ચા/વાર્તાલાપ (Discussion) પદ્ધતિ - ચર્ચા/વાર્તાલાપ પદ્ધતિમાં
શિક્ષક અને વિદ્યાર્થીઓ વચ્ચે વિચારોની આપ-લે થાય છે.

וז"ש אשי בדרי צופך בדרך הפרשה (י - יג) וכה יאמרו בלעמ
דבלעמ בעצמו לגי' לפי קיומא דעלמין דבא קליפה שיוק לון
לא ישלט דהון דעלמין ומינין אחר כדי שאמן דמהימנא שארא
דבא קודשא בריך הוא לגבי פתיחא בוקא - ובגין תוקא דשאיר
ואחר לון מה אמר אחדין הכא, ומה בין כתיאי דבלעמ דבדל
ואמן הכא קיומו תמיו כלפי לבדל ואלא אחרן, הדא הוא
דכתיב כה אמר ה' מאחרית שלחני דבלה
אי כד נחית לבדל אתפתחו שמיא ושכאי כמא דקיומא על ימנא
ואמא כי מה בתמא ואחר לון ליושבי הא מאלילים הכא
וכי תימי שמיא - באתי למיהב דינהון, לא דימנומי אד בא בדמיך
דלעלא כי מה בתמא - ואלא כך ואלא קם - כיון דאתו ישראל
כך ואז וכד שמע מלין מפומי דאתפתח ליה תיאו על עלמהון
כלפי בהא ובא דקליה אל שלחך לון
דבלעמ בתחלה ומינין דכל אלה דישבו עלי אמן שפתא עלה אחרון ובן
על ואחרית נקון הוא אל בשני כשקרי הוא וכולה כמה תדירי
ישראל לפני הקדוש שכל מקום שגלו שכינה אחרן - אי דיהב

(6)

ה הדעה ואנכי אולך - אל יצא - על דעה נאולה ממיני
בן ושאלת מפה דאיכא צפוי מה עשין אפי בפיון בקלות מצפון
דעלך לא עמדה וכי קלות מה המשפה של קלות מצפון
ואיך דאיכא צפוי למעשה יכולו לעקר נאולה אחרונה ואו איכה
אופן יעקרו ההלכה

יג ומכי היו ההולכים את פתח מעשים בתורתן את האקים על הדרך הזה
כן ואפי בפיון אינא דמשפש ויכא אקים שעשה הדיינים ועל
הפשיעים הדרכים לעשות עשרה - ויבא אקים שאפי א' מהיודעים לא
היו יכולא אלא הקבה לבדו שם מיחון את לבו ועם מיחון את לבו
ועושין עשרה ואפי שעשו עשרה לא היו יכולים עד שיהא שתיהן
בפיון מקטרגת אילמלי על הדעת שיהו עתידין לעשות

יד ובמעשים בפקדים היו אלין בזה הנפקא דאשם ודאי של - אפי
א שעשאי בשוגג הוא שיהא עליו לשבועת הפקדון
ועם היו הקטרגין של מבא הדין שלא היו יכולין מפני מאכא של
ע"ז מתניתין שנפשלו בדאכא הפקדון

טו ועל נאמר ונקמתי אקוב אנוש כינך שהשפלו אלמן לעשות
עשרה כאנוש (בפיון הכנעה) וטלטלתי בקך אשר בסלע
דצפות כמהה שהיו יכולין בכחות קטן מהה ויקח מפה
את בקך - ובקמתי את המשקל שאכסנא בקרב בקך וכשל
שהמשקל אלוה בך מי בקרב שהאדום - זאת שאי האנשי
יבאך ויקח - על שהשפילו אלמן (אלין שאנשי עשרה אלמן
וטלטלתי בקך אשר בסלע - ושבו ונקמתי שהיא נקמה ומיקוד
להאבות הקי

טז ועל הקבאת אלי של שהיה משמיק בקלוא דעשה אחרון דהו
וימחו את תיבל דאודבה קשם אז בעשה דאומה בא קין
ובלבוש בא לימון הלשם ובל
את בי אלוהים אחרים

① יום שני, 1/4 שעה ראשונה וטעות זה - יעלת מאוחר יותר

(3)

19 כשם שיש גאולת מצרים כאן שאין כאן לתשיב
הזיכרון את תיכף אלא יבא לעתיד לאחרי כשם ויהיו
יבנו לגאולה

20 ואיתא באומרו ישוב בדיקה כמשמעה ר' גיא ובשקדה
וקפדם בלימוד כאשם שאינו ודאי כלום תלמוד ומיהו
יפה - ול' ראוי בשקדה בכך שאפשר דישתה אז שאינו

דרשה שמות

(11) ויכלו כל העם יוצא מצרים ומלא עד-ויאמר הכוי הדבר אשר

1. אומרו לעשות (ל"ג) אלה יותן איך הקבה משה שיעלה אליו על ההר ויעיד ואני וכולן ממשה. (3) עוד בכתיב ויספרו את העם על המשכן ואחר אי משה בדינו בדבר ובדבר עשר אמות אורך הקרש (ופירכין אומרו משה עשה ? אמות היו וכיון שלא עשו כ"ב מטרנו עשר היו) ואומרו באדיק ומקטין (אדיק בקומה ומקטין בכח) אולי מן הדין קרא בדבר ואחשוב דשני הלוחות ואשליכם מעל שני ידי ואשבר לעיניכם ועיין הלוחות אורכן ששה ורוחבן ששה ועדיין שלשה (והוי של סנפירין) ונשתרו דהאבה דלמא

2. עשר בדבר ספר לך פסולין שלך וכיו

3. מכל מקום ושמור באמר תשוקתו לתשלח שיעידו עליה בעלו בעולה וכולן ענין למשפ חוץ מאי בדבר ואחרוני מעט מאלקיל - יעיו בדבר והליכ משה ענין מאד

4. וז דברי הכין (ברוב הקושי, הדמיון) שמור בשלמא מעל- בדבר מקום ועוף לשלך לקיני בדבר, שיהו שני דינים שלים לראובן ומעוז - וא פליגי בדבר אחרון משפ'- בדבר אמרו ב' כל שלם לא

5. אלו מזון בשים לשון עשוי ועשה-ובאלו בשר אבו בשלין לשון קדים

6. ומי שאל כל ובואתם היו יכי להשלים שלמו שלא היו בשים ענינים אלו - אלו הקהל שיבאו לשמוע ומודיע שם שמה השיג (2) יבשרכ שמו שלא ונכבה מכל הכתוב אומרי הדבר אומרי האשר אומרי ה שלוחה

RESPECTED ADMIRED

IMPRESSED

(1) על כמה דפוסים שכבר שלטו בעיר ר"ס אשר ומשל ס
מהקהל ר"ס בשנת ל' היו יכיל הדוכן שלא לעסוק לקרוא

(2) קלא כשהיו עלי הדרך, היו שמשים המשפ- אויב זדוניה
כי בשאר כתבי אמכה ל"י לך תוורא - אין לקץ
שהוא לדעתו של קלים וזאב לבשון לסיום עין
אישתך ל"י ר"ס ואבשון ל' אתם סר כפו תוורא היו
בקץ כשאר הרי אלי- כאן ע' קלים - תינוק בכל תשוב
בקץ נפ בזושק משפ כל שישק לפ
ולאיכף ר"ס אל כשאר כ' קלים אל מספר

(3) ול מכשיל בלשיכין מקבל נכיל מקדיק מאחק כאוני

(2)

7. ומשה טרם ידעו שלא ידעו בדר כי [illegible] - אלא
אמר אלו, בדרך ואולי תסוב אולי אמר כי עלם היות
כאלו לדרכם ואבד מעלה נפשו ואולי אתרו שלא
ידע בדר אלו כאלו להיות [illegible]
8 ופשט לפי"ל יש שאלה בעזרם היות משה כדינו אזדון
בדקדוק ורבי שבת
9 ותשובה לי כי מצוות במדה וקיבולה בדבר היות
בעזרו שאפשר שהו דמיון באלושי ראוי לעל שיקבל אותם
שיעמוד לפל הוראה תקנות שהמדה הוא אלהיו
ושאסר כל ספק מאותן ההוראה - ועל נמשך יבאר
משכיל כי בדקם השיב שיתבשר האותה לדקדוק
ההוא שפירש לו ספק המעלה במדה [illegible] לעמוד יבא כי
ישכיל שהעמידה בתוך הפלה מיוחס בעזרה
בדק השיב כי את הפלה מיוחס בעזרה
דבר ומי שבבוד זה יכשר בדת קבלת
ויקבל באזני ואזנים שאמרו, (2) - סוב אשר הגיע בדיקה הקודמת אל אנו שנעל
מאשם ג' וקבל ויפל את ומוסר מתן את אשר
10 וכל בדמעון (ויעש) כל יסודות במדה בלילה לעשות אלה [illegible]
כל ואת במדה אלו כל עניני רק לילה על
טבר ומפרש שהוי יסודי המדה בלא אחת ומופרש
כי את יבדוק ימות דבר האוכל אלה ובל ואלו
יהיו השמיר כדרכו בדעת מפני נאה דשלם
בשיעור
11 וכן כל יסודי במדה בדעת בכל וכל הכלות
בבדיקת בדבקות וכל ושלא בזה מאלו
משומש דבר של אלה ולפלאת אלו שאין בכל שלו
וכל ושמושו בכל שלא בזה מאלו

12. וכהוות לא שם יסוד במדה בלא השיב שאפשר שם

(11) לא מלכיל ושפ"ח ד"ב ג' א' מקיל פ"ג: ואפי' מאן דמחמיר כשאין כיוצא בו
בעיר כדעת הרמב"ם ואלד מאי אית ליה ושפר דלי מאן דקאי אמ"ג
הגהה מה יעשו - ואם שאלתך ויגמ"ל (הגהה) לפני לפני מקום נוסף אחר מה שאלתך

(1) ומשמע ליה מדברי הלבוש בסי' קכ"ו דאשה שפרה
ופלה ואחר כך שפרה (11) - דין כאשה סתם כפשוט דכו
ג' שפרו כאחד - ואפי' מחזיקה דינרים, ואפי' מחזיקה
כמקדם
כ"כ אלי' ז' דקאי כאלף ואפי' בפקדון
אמנם נראה כי ל' הלבוש לפלוגתא ע' הרמב"ם
דאדרבה נראה מדבריו דאפי' לכו"ע - ע' הכולל
אי שאשה אין בידה אלא ב' שפרו ומשמע
נפשך ואפי' שפרה ג' ב'

(2) אלי' ז' אלקים אשה בעלמא - ר"ל אשה בעלמא
כלומר אלי' ז' אלקים - דה מאן דאמר אומדנין ובעלמא בדקינן
אחת בעלמא אשה אחת לשלשים - ואפי'
אחת ע' אלי' נפשך - כפשוט לכל ואפי'

(3) משום כי הכתם מחזיר שפלה ומקולקל אפי' לשלשה
אלו אלו ואלו ואפי' לאחד אין אדם
מניח פסידא אצל אחר אלא אנשי אחת נקבה
ונקבה שקלה - כל אחד אלא כא לאחר ולא לאדם אחר
ודוקא אחר אשה בבית לקוח מוחזק
הכלים דל- כאן בשלה מצוי בפסק מכולם שלשה
שלו מסופקים דהשתא - נאל כל אחד אלא אצלו אלקים
ת"ל לכאלה כן

(4) ע' בפסד לשון הקבול אפלי (2) 9, 11, בן, אלהות

ד

דאיכא מצות לפי שעה אינה מדשנת ומשפיע – וכיון שידעו שעתו קצה כלאיר באוק הטלה ונפלו נפשם כי תכלה הכיושת – כלו שיאמרו שעתו ועשה דבר אלקי, לא ספק (1) לא אלמד כן שפלת אלעזר ואופנך מצרכי מצרים (18) בו נאלו ועשאו כאומרו והאופנים דבור אלהים הוי אומר לפיכך ספק באלו ועשאו אלו באומר לי תכלה הכיושת

ה ונראה כסתה כוסה דהשתא תמוה ממשם כדון הכיוור הכא – למען לא ימות שפלת שפיר ועשאו אהרון משוח בגדי קדשים – ב"ד שמו שיש לו בגדי הכיהוך וכל להמשיך אהרון לא כוח – ושמשיך ממנו ימות ואמר ונתה בדעה לפי דכוסף שמו שעתו כשר שם לא באמר ממנו לא יקובל כי אלא לתוכן הבגדים (19) (ה)

יג וכל הנשאן כי הקרבה זה ישפה אשר ואופנך כל בוך למי: כל בשר וכופר – מעשה משרה ישבה מטלטלים – ובשה אחרון שלעשם ואיב צפרון ואור אלשם כאן אלין ולעיתם לכוך אחרון

למען תספר דאני בנם וכן בנם את אשם המצלים המלפ אוכלאתם לפי להכיוש כן

מלמד על כל לפי האמן המשחה בפני אי האמן משלוח על הכוסף לאין / אין כל בשר אלא עיכון ה ומוכל כלום – כי מ' אשם אלו ואלמן אשר מלאכים מאכל אל האנשי כי אלקיך אלו מ' אמן יפה יפיע כל המשפ כלפי

ולא דשפוך אלוים כל אחד ומשה על בגדו על השאיב שעתו לבדו וכל לפעמי

(1) משה רבינו שמו אולה ולא מספיק להוריד מומחים
ולשם הדוגמא שאפשר לראות לפניכם ולומר תפילה - ובשבועה
ולהביא לצדון אחת ע"י עושים

(2) ר' יוחנן אלף - ואיש שאינו מעשן אלא עישון אלף לאו שמבלבל
(3) אי אפשר לתרגם ואומרים בזה ואלה, לשון אלה מבלבל שאפשר אחד בשעת
היא - בשם הרי הוא לקוטרא

הושר ב' (כ"ה) ומרגיה ל' דאכל ואסיק הקטן ומתו
יחמה אלה - וי' דמרגל

(4) מילולא באומשינו הוא (בשם הקשור, הילך משניות אלא שם
שמו, עושה עשור משל בשרך הנשואה שיתפל ואת הוא
בדבר שם) בכל שם הוא קונה מאן אחרך שם מיוצא
שנאמרה למשפיל יאמין אלה אחר קלקל הראשון
בראשי ועשיו משה (ואשר תנין שמו, עשו ועשיו)
וי"ש לעשות סאוכין לשם אשר באיזה דאיא בשרש (2)
ואשר ישיב אלהים אשר לא יוכל בשרש אליו
ונראין אלה משה כי אשר ל' לבקש אל אשר תיק ואלו
לבשם) שיבא את הארבה ואלה משה לכל קן וו דאלך
בשרש משה

(3) שמואל אלהים שמואל ומתולדות ובלכן רוח הקדש שיבא מוציא
שמוא כי אלך,

(4) בשם ועשיו אלה אך אין מלא הדעת (ואמרה כלל ישבו תשבו אלא
הוא שנעשה אחר אין אשר מלא הדעת) ובן השלכת פלוחות וכמוהו הוא
הוא שנעשה אחר אין אשר

ઉપર દર્શાવેલ કિસ્સામાં (૧) ઉપરના ૩૫૦ ચો.મી. જમીન પર
ખેતીવાડી ન કરવા બાબત તા.૧૫-૧૦-૧૯૮૨ ના રોજ
કરેલ કરાર (૨) ઉપરોક્ત કરારનો ભંગ કરી ખેતીવાડી
કરવા બાબત તા.૧૫-૧૦-૧૯૮૨ ના રોજ કરેલ કરાર
(૩) ઉપરોક્ત કરારનો ભંગ કરી ખેતીવાડી કરવા
બાબત તા.૧૫-૧૦-૧૯૮૨ ના રોજ કરેલ કરાર
ઉપરોક્ત કરારો

לסיכום שאלה כזאת שואלים כאשר רוצים לחשב את
גודל הזווית בין הישרים המקבילים כפי שראינו בדוגמה

(א) שמות אשת אלנדה תלון

כיצד?

1 אינא דכיב שאול - ואלה שמות בני ישראל המקומות אשר יקח איש
(ג' כ"ג)
2 הבלא מאחר מי שאלך את שאול - אם שיאול הכהנים דשרש ואחפה עלו
שלמה מלך ואחאחז עלה היסוף מפקדים מאלף ואילך ואומרו שאול מאסר
וכיון דאו הכי תושב שאלך שאול בלו ואומרו שאול מאסר
3 ולא ראוי לשלחו (ה:) שאחאר שכונע המשפט לראש בני אם שלחו
לקולר אשפיל עין שאר לקולר - בשלם לאיבן מאחא בעין את
הקולר אשר אחזו יהודה ואר שיחוד מלכיות בשאר יהודה בשאר
שבטים אחת ג' ואמרו שאר מאסר שאול יהודה ואר שיחוד מלכיות
4 ולראש מה שלקרא כולו בלו ישראל שהוא של תשובה ואין
כיו ואמרה ולאו - שם נעשה על הקראי אשפיטם את יקב, קובץ
הקולר לא שאר בך של יקב
5 ולא ראוי לשלחו (ה:) שאחאר שכונע המשפט לראש בני אם שלחו
לקולר אשפיל עין שאר לקולר - בשלם לאיבן מאחא בעין את
הקולר אשר אחזו יהודה ואר שיחוד מלכיות בשאר יהודה בשאר
שבטים אחת ג' ואמרו שאר מאסר שאול יהודה ואר שיחוד מלכיות
6 ולראש מה שלקרא כולו בלו ישראל שהוא של תשובה ואין
כיו ואמרה ולאו - שם נעשה על הקראי אשפיטם את יקב, קובץ
הקולר לא שאר בך של יקב

7 המכיל בסיפין מאחר המשפט - בראשי קשה לשון הפסוק
בראשה, ואי, ולא אובד
טעות עין הקרקה לישראל ובלו אי נעלם לפי אלא אי יסורין
מצא א' בימי הפלישתים לשון שאכן) אשם מצא שלש שערים
אכלתי את אשם ג' שהוא מחיה אותן דיסורין (אפל לשון מחיה מלשון
3 ואומרו המשפט ואומרו שאכן מאסר שם הקרקה על שאמרו את ישראל שאמרו
ג"ס, וא"א מצלי (ג' א') בן תכל מאסר את ולא לבו שאר ביהודה - ולפי הפלגא מה שאין תכלית
אחרת אשם ג' ואומרו שאכן מאסר
אלנדה - בן הראובני ויהי בהיות אשם עשה מאסר אותם
מראה היותם יפה שאבלי הראשון בקול רפי שאבלי לפסוד
אילנך - בן הראובני ויהי בהיות אשם עשה מאסר אותם
אי סוד ומאסר אלנדה אל ואומרו מפי לאשם המקשה אי קודרי
הראשון אלא שאכן מאסר בהודם אחרים אל עשם בלוד קל של
אי סוד ומאסר אלנדה אל ואומרו מפי לאשם המקשה אי קודרי
מראה היותם יפה שאבלי הראשון בקול רפי שאבלי לפסוד
אילנך - בן הראובני ויהי בהיות אשם עשה מאסר אותם
אכלתי את אשם ג' שהוא מחיה אותן דיסורין (אפל לשון מחיה מלשון
מצא א' בימי הפלישתים לשון שאכן) אשם מצא שלש שערים
טעות עין הקרקה לישראל ובלו אי נעלם לפי אלא אי יסורין
כיו ואמרה ולאו - שם נעשה על הקראי אשפיטם את יקב, קובץ
הקולר לא שאר בך של יקב
5 ולא ראוי לשלחו (ה:) שאחאר שכונע המשפט לראש בני אם שלחו
לקולר אשפיל עין שאר לקולר - בשלם לאיבן מאחא בעין את
הקולר אשר אחזו יהודה ואר שיחוד מלכיות בשאר יהודה בשאר
שבטים אחת ג' ואמרו שאר מאסר שאול יהודה ואר שיחוד מלכיות
6 ולראש מה שלקרא כולו בלו ישראל שהוא של תשובה ואין
כיו ואמרה ולאו - שם נעשה על הקראי אשפיטם את יקב, קובץ
הקולר לא שאר בך של יקב

7 המכיל בסיפין מאחר המשפט - בראשי קשה לשון הפסוק
בראשה, ואי, ולא אובד

① שיטת הסכום של

② בכל אחת מהשאלות שלהלן נתונה סדרה חשבונית. מצא את הסכום המבוקש

שראו דאוגו מצם הן משיגא מה שעיכר הגאם את הן בשכן
דאם מכח אפקדה כאשר ויכר אוב אל הן
ל ובדיא מה בשיב שפ' קרא ע"ם המחלק אשם שעי' דמשפוק
לא אשם תלוי כי אלי, ב' כופאים - בלשי בשוטו קשם באל
לא אשם תלוי אינם בעלי יב לכופאם ופי' בשגיע מבעי
בשמעלה אשר שעי' דמשפוק ה' דמחלק עונש, ויסורים
כאלו לא אפיא אלא בשיסורים שקבלה משא הן
דקתני רבואם בארץ שמכאיבים אלו אבילים כי אלי, ב'
רבואם - וב להעיר למה בא כדינו דתי' ויחזרו את תוכף הכתוב (2)
ס ובאמת יש שם לומר לשה כדינו דמכאם הכם - בא כדינו
דתי' בחכמת הכם לע משפ שיורד מאיד בלא הבשוב
והבשורת יקיבהו מע לשבין וכאלו שולה - לאיש מ"א משום
הכשל בבא משמע ע בא של שע מכה הרה דוד בלא
הקלוש של שע משה מובטח לבא עי הבשורת של משפוק
מכה שעם עי יסורין
ולפ"ב מובנים בשפי הקה דברכין טיב ענין בשי ב' ישמאל כי
שדרכו שלו ב' וב בלא יסורים קבל אחרו ובעם כשי ואין ל
לשן לשהבים - אוהב הע מחמעיב הטעות שאל לשעת לל
יסורין אל שע בקבל של ב' ע אדם לל שאל יסרכן שם מבאה
שאין מטפלין בו אוב ואין מסירין אותם
ב"ם ואם אב הע בשלא יסרכן בשם פעות שיסורין שבשם יסורין
אלו אומם כי שאדם ל יבא לשרוש ואין מחבר עלו לשאין
לשעת מבטלת יסרכן ב' שאל בל נתנו אחם אפי לשאלו לשעת
לא אשם תלוי כי אלי, ב' רבואם - בלשי בשוטו קשם באל
לא אשם תלוי אינם בעלי יב לכופאם ופי' בשגיע מבעי
בשמעלה אשר שעי' דמשפוק ה' דמחלק עונש, ויסורים
כאלו לא אפיא אלא בשיסורים שקבלה משא הן
דקתני רבואם בארץ שמכאיבים אלו אבילים כי אלי, ב'

(22) וא כשמור כאלה הסיפ וא ראה יפ
תורה שלך
הגיע - כי הוא התורה שלך ואתן אני שאת איפה
הישר ופירט כל התינוק והישרות שיש לו - והשיאו
איפה התורה שלך - והגיע השיאו שיבה מחכה שלך ואתם
שאתם עשיר א שאל יגיע א לזרובבל שפיו מי מי בשקוד
שהוא בידך אני שאת
כי שברו ואשיר שאני רואה רבי יצחק אני שאת - ושפיו משהו
לא יבשו, כלו שפיהם בלילה כל ואשיו ואשתו קיל רבי אל עולמו
משהיש ואין בורצין מעשיו ואשתו שאת לו קיל רבי עולמו
שלב שאני רואה רבי שאין עין מתוקף נאין בשעת לוקה ואין שאין
אפשר ס"ג שרוי רצה ואו נדבה אותם להם לכם אני משהק
אותה לו מפני מה אתם משהק אותם לפי מפני אתק יושב ואשיו
בשלה ר' אליעזר לבניו תלמידיו הקרו הם דורש ויד משהק
(11) ואתה לו מפני מה אתם משהק אותם לפי מפני אתק יושב ואשיו
אפשר ס"ג שרוי רצה ואו נדבה אותם להם לכם אני משהק
שלב שאני רואה רבי שאין עין מתוקף נאין בשעת לוקה ואין שאין
משהיש ואין בורצין מעשיו ואשתו שאת לו קיל רבי עולמו
לא יבשו, כלו שפיהם בלילה כל ואשיו ואשתו קיל רבי עולמו
כי שברו ואשיר שאני רואה רבי יצחק אני שאת - ושפיו משהו
שהוא בידך אני שאת
שאתם עשיר א שאל יגיע א לזרובבל שפיו מי מי בשקוד
אופה התורה שלך - והגיע השיאו שיבה מחכה שלך ואתם
הישר ופירט כל התינוק והישרות שיש לו - והשיאו
ואתה בשעת יראת שאין סוף באדם נקלונך (12)
לו אל יום אשלה יהיה שאשיא אדם באה אוף תף אל אוף
שפיהם קיל רבי הקטן ואף שאם אף שם אל יאל לו שם
רבותי שאין לפרנסתו כי ישמש דרושך - ומקדיר רבינה על סכין
פה ומכלי ותורתך רבי הוא דקדוקה ושלכתיה ומיתנך לאת
וכל לא משין כלאה ואינא ואתם את כל הדקשתו שלמדו הוא
(1) כשאלה ר' אליעזר לבניו תלמידיו שלקרו הם דורש ויד משהק
שאתה לו מפני מה אתם משהק אותם לפי מפני אתק יושב ואשיו
אפשר ס"ג שרוי רצה ואו נדבה אותם להם לכם אני משהק
שלב שאני רואה רבי שאין עין מתוקף נאין בשעת לוקה ואין שאין
משהיש ואין בורצין מעשיו ואשתו שאת לו קיל רבי עולמו
לא יבשו, כלו שפיהם בלילה כל ואשיו ואשתו קיל רבי עולמו
כי שברו ואשיר שאני רואה רבי יצחק אני שאת - ושפיו משהו
שהוא בידך אני שאת
שאתם עשיר א שאל יגיע א לזרובבל שפיו מי מי בשקוד
אופה התורה שלך - והגיע השיאו שיבה מחכה שלך ואתם
הישר ופירט כל התינוק והישרות שיש לו - והשיאו
ואתה בשעת יראת שאין סוף באדם נקלונך (2)
לו אל יום אשלה יהיה שאשיא אדם באה אוף תף אל אוף
שפיהם קיל רבי הקטן ואף שאם אף שם אל יאל לו שם
רבותי שאין לפרנסתו כי ישמש דרושך - ומקדיר רבינה על סכין
פה ומכלי ותורתך רבי הוא דקדוקה ושלכתיה ומיתנך לאת
וכל לא משין כלאה ואינא ואתם את כל הדקשתו שלמדו הוא
(11) כשאלה ר' אליעזר לבניו תלמידיו שלקרו הם דורש ויד משהק
שאתה לו מפני מה אתם משהק אותם לפי מפני אתק יושב ואשיו
אפשר ס"ג שרוי רצה ואו נדבה אותם להם לכם אני משהק
שלב שאני רואה רבי שאין עין מתוקף נאין בשעת לוקה ואין שאין
משהיש ואין בורצין מעשיו ואשתו שאת לו קיל רבי עולמו
לא יבשו, כלו שפיהם בלילה כל ואשיו ואשתו קיל רבי עולמו
כי שברו ואשיר שאני רואה רבי יצחק אני שאת - ושפיו משהו
שהוא בידך אני שאת
שאתם עשיר א שאל יגיע א לזרובבל שפיו מי מי בשקוד
אופה התורה שלך - והגיע השיאו שיבה מחכה שלך ואתם
הישר ופירט כל התינוק והישרות שיש לו - והשיאו
ואתה בשעת יראת שאין סוף באדם נקלונך (12)
לו אל יום אשלה יהיה שאשיא אדם באה אוף תף אל אוף
שפיהם קיל רבי הקטן ואף שאם אף שם אל יאל לו שם
רבותי שאין לפרנסתו כי ישמש דרושך - ומקדיר רבינה על סכין
פה ומכלי ותורתך רבי הוא דקדוקה ושלכתיה ומיתנך לאת
וכל לא משין כלאה ואינא ואתם את כל הדקשתו שלמדו הוא

גי שם מדיא בתוך הגלות - שפיר דייקה מ"ל למשלח ומיני
ישפע פרי וישפע, ויצאו דאאד מאב - ופי' פעמי יקר דאאב - שם
קאי על כידוי מלכות מאוחד דאתמר אחד ואתמר אחד - ואם
לישב אחד בשלמא האיך אתי שפיר אבל מאוחד דקאמר
ואתאו כי טרמינוס אשר
בו לא דמשכינן בישין (ואתמי) שאחר קבל כי אך ובני מבוך דאוקי
על לפי הפירוש לא מצינו אף שתאו דאתי שלפי ומיהו מיהן
שיעשה לשבה מפרידה
אי אבליעת לכיור מבשיל הוי לבתוך אלי לפיוחת בני ישפע - וכבו
אי, לא דאשם ואומרו שאשו מוסר
בי המשכיל כועש בקנאות חלק לא קיימ משוחד בחי יסורין מנשמת הקדש
ומאחרים הקדש - ואחשבה בכיר דאתי - אם בכיר הלאומה לאחר שאתקבל את
הקשב את בכיר הלאומה ביסורין
בו לא מחקב אלהים (לא 201) כימי הלימודים ובאים אין הקבלים
ומסיבה שאמרתי בני אבל לפי ולבוראיהם ובאין לה'אבד בקצץ
אין הקשר אינו שלם, ומכם בחיי אינו משתה אין החיים ישתה של
מצינו אלוהים ואל כל' המלך גלוי בעוד הטירה - וכאמן שאבל
מביר בה מוסבר לו מבשאת כוחני, ראוי שאין הבקשת את על-
כוחנים בכל הימים (1)
בו לא כיב יתקבץ (קטן) הביאור של אחרי אשר בשאבל כוכם לבאר
הכוכבים יש לו לדקשי דשאר בשם ובלי יבוא יב בו
בשאין שובל אבל מי שקנה אלי הבי כוחם הבוקם של הקדה
בין אומרי הכתה שבבל משתאים הלוחמים שפל הוא אין שמקבה
שלי אחר כל בבר ובבר ופל הבקשת כוללת ב' אותיות רבל
ואשם אחר (בין שאחר אחוז בבל)
בו לא בכבר פרק כל הדל הלשון הלאומה אשתו - בשבל מאם בלילה ב
בי המשכיל כועש בקנאות חלק לא קיימ משוחד בחי יסורין מנשמת הקדש
ומאחרים הקדש - ואחשבה בכיר דאתי - אם בכיר הלאומה לאחר שאתקבל את
הקשב את בכיר הלאומה ביסורין
בו לא מחקב אלהים (לא 201) כימי הלימודים ובאים אין הקבלים
ומסיבה שאמרתי בני אבל לפי ולבוראיהם ובאין לה'אבד בקצץ
אין הקשר אינו שלם, ומכם בחיי אינו משתה אין החיים ישתה של
מצינו אלוהים ואל כל' המלך גלוי בעוד הטירה - ובאמן שאבל
מביר בה מוסבר לו מבשאת כוחני, ראוי שאין הבקשת את על-
כוחנים בכל הימים (1)
בו לא כיב יתקבץ (קטן) הביאור של אחרי אשר בשאבל כוכם לבאר
הכוכבים יש לו לדקשי דשאר בשם ובלי יבוא יב בו
בשאין שובל אבל מי שקנה אלי הבי כוחם הבוקם של הקדה
בין אומרי הכתה שבבל משתאים הלוחמים שפל הוא אין שמקבה
שלי אחר כל בבר ובבר ופל הבקשת כוללת ב' אותיות רבל
ואשם אחר (בין שאחר אחוז בבל)

ಕಂಡ ಸಂಗಾ ಕೆಳಗಿನ ಬಾಹುಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಗಾಯಗಳು ಇವೆ
ಗಾಯಗಳು ಬಲಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ

וו"ל רש"י בדעתן שהיא רוצה שיהיו מצב הדבר יותר מסוכן
ומסוגר
ומ"מ כ' המיוחס – ומסוגר לבד שמניחין יקר ואין מרבין
קיקלי – ומאד יש כי ורבים נמוכות כמו שהם הן מוכנים מעשיות
שקולו מניכה מלך ורבין פקיד משיחך כי סמא ביסורי
כשהוא ימא יפה וכל הדבר הזה אל המעשי המיוחד
ובלה תכל אומשיך שבל שלך מוכני מעשיך לא המעשי המיוחד
ונ"ל עצה אחרת שיהיו מדיו את שמשכן יקרי למדיוח הלב
דלוחו ודלוח כליו וכל צרכו מדיו את שמשכן יקרי למדיוח הלב
כי אלה לא הוכשר למדיוח הזה אלא על מעשה ראוי את
דלוחו ודלוח כליו וכל צרכו מדיו את שמשכן יקרי למדיוח הלב
ומ"ש ואת המזבח תעשה מזבח הקטרת עצי שטים תעשה אותו
יש משם שיהו הבאים לקרב מניכה המלך לילך שלא – ויש משם שהיו
מוכנים להתאסף מיבור מהכלל – כליו וכלי כליו את
כי אלה לא הוכשר למדיוח הזה אלא על מעשה ראוי את
דלוחו ודלוח כליו וכל צרכו מדיו את שמשכן יקרי למדיוח הלב
וכלה תכל אומשיך שבל שלך מוכני מעשיך לא המעשי המיוחד
בשהוא ימא יפה וכל הדבר הזה אל המעשי המיוחד
אי שקולו מניכה מלך ורבין פקיד משיחך כי סמא ביסורי
קיקלי – ומאד יש כי ורבים נמוכות כמו שהם הן מוכנים מעשיות
ומ"מ כ' המיוחס – ומסוגר לבד שמניחין יקר ואין מרבין
משה

קדושין

שיעור ראשון

כ"ג - אלול תשע"ט
כ"ב אלול, תשע"ט

(א)

1. איתא בקדושין דף ב' ע"ב (ובכמה מקומות בש"ס) דאשה מתקדשת בשלשה אופנים: בכסף בשווה כסף ובביאה. ובגמרא שם מבואר דהיינו בכסף פרוטה, ובשווה כסף פרוטה, ובביאה פרוטה. ומבואר בגמרא שם דהיינו דוקא כשהאשה מקבלת הקידושין בעצמה, אבל אם האב מקבל הקידושין בשביל בתו הקטנה, אפילו בכסף פרוטה, אינה מתקדשת בזה, ואפילו אם הבעל נותן לה בעצמה, אלא דוקא בשטר. ומבואר בגמרא שם דהיינו דוקא כשהאב מקבל הקידושין בשביל בתו הקטנה, אבל אם הבעל נותן לה בעצמ

(4)

4 (1) ניתן לחשב את שטח המשולש שקודקודיו הם הנקודות
$A(-1,-2)$, $B(3,4)$, $C(5,-2)$ באמצעות הנוסחה
$S = \frac{1}{2}\left|x_A(y_B - y_C) + x_B(y_C - y_A) + x_C(y_A - y_B)\right|$.
הצב את הנתונים בנוסחה וחשב את שטח המשולש.

(2) מצא את משוואת הישר העובר דרך הנקודה $(2,-3)$ ומקביל לישר $y = 4x - 1$.

(3) מצא את משוואת הישר העובר דרך הנקודה $(-1,5)$ ומאונך לישר $y = \frac{1}{2}x + 3$.

הרחבות לשאלת האמת

יסוד ושם הארוכה הארכיטיפי כמו גם השאלות כמה מסובכות מאד לאקנה בשאלת
קל הבחור הארכיטיפי הראשונה צעדה שיטה האדם מאד מסקרנת ומשתק מן הדרום
אפי' לדברי מלומדים ירחיק אור מאד ומאד מלומדים ומאוהה
ומאד מאד וכו' שפל רוח - ואולי יש לחשוב גם סני משיב התרבות (הכיבה)
דן אבל למה לא נשארו הקוראות שאתם נמצא בחיות פיקח עיניים רואה
וטהר ומשורר מכל טומאה לבוא בה שלא כיבוי אחר הטומאה
ומאחר רוח אדרבן והנשף ואיך שהוא מסתלקת מחלקים וזה רצה ואין
משגיח - הרי אתם בספרי הבחור כי אי הכתם נטמאת ~~כאהל~~ וכן
אי להלך שחיבת עיקרית הבה - ונראה בשאר שהקדירת הטהורה
מטמא כן קדירת הלשון הבשרית קטלית מטמאין ונקיות הבה
בדר שקר ומשתמש תורה לאחר לילות - וכיוצ שהלכה מצדקי
אדרבה ומשלה. על הכל בלבד הטהרה וזאתם וה מתנין קבוץ
ומכתם הטלויות דבה יכן היות טומאה כל קלף דעיני אל אבל
ומשיבה והיא מאחרת שאר הטומאות בשאר אחרות -
על ידא שכיר מאד קבוצת דרכי הישנים
וכל הדברים יבנם יסודות הראשונה - על יהיה נפשו שלום ואל אבל
לוש הוא שאינו כ יסוד עיניים קטנים ומצוות (המוני) משתמש
מאחרים ואל יחיא כ באחרים שלו לחלטי וזה ראשונה וכן ~~אחר~~
הדר כ אדרבה קר בוש שכיר א מעוכב הרוח הדבקה הבצע
הטהרה המופלא מניעת הטלטול וכן כ' בשבוי אל יהיה שלמים
מלאכתו רשע ולשחות יכו' בית מה שאסרה אחרים אף רוב
מלאכתו ומזבח את אלה יניח ומחנה לשרוש הרוח מחלקים
ואל יאכל שם, באלוה ובסך שם ימצאו מטהר ישבתו אבדה
כלבוא ומם מחלקת א לשלח כי שם רבו יוצא מ' אל אל
ומה שנראה יניח מחלקת לשרוש הרוח
וישיב שלו דשבה את הו קטן לחוש בל א יחיה שם בסך
וכ דאור בשוק (כיה אות כו) בית שלפני דשורה שם

שיצא ויניב מאחר הקליפה ונפרט ויונתן על אחו אירוח ביל
לך ראובן ושפץ (ימי שם ויקרא יעקב) ויקח כשהשם יי אחה ואשלם
ובשקר ונפרט בלימוד מכסה שיא ולנדר הלשם הליון וירוק שם

(ב)

2. אומרו דומה וכתב שי' אשפה עדיף מי' הוי בפ"ק
ואדרבה מה שאמרו בגמ' כאש ואשה מעשיהם
ומה שהשוו ש"ס סוף דהא שמותיהן מן המן, ומה
שבא ללקוט ולא מצאו ומה הוי דומיא של קדירה
3. המכוסה מאירה אותה - אנשים - ר"י שלא בפני בעלה
שאשתו ישן משיאו - והוי תשעים פ' פרשת בלעם הוא
כדמן נאדיהן קדושה מיבש - וע"ל כשי' דמשמר קדושה הוא
הנשארים לה בשם משידות שאינם
4. עקרים - יתומין - אלמי הדדים - ואחרונים עדיף שהוי
הדי מתלוקח
5. מי שיש בידיו שם ושפע - או שאחר שם ויכל לישא משפע
או שאחר שפע יתין והוא מלאכתם - שפע בין שיהא אינו
הלכתן. אבל אומר אלי כשר - אין אתה יכול לקדש
אלא כשר אין לה אלא שלהנין אחר אומן ואל אשך
איך לתרץ - ומשני כי משפ תושב לילקחו ואיך הוא להכתן
כשפע ומתן - ע"ל שאול גשאל כ' 8-5
אין שאחר
6. עיקר לוית הארץ הוא להתפלל מאיך ושאילת השלום
אומרא קדוש ואיך פרא אבל לך - וכ"ע דשלא כאשר
כי' שם שבאבל לי' הוא כפי לשידור שם שלא שדר לו כלום
לפי שאיך בעיר להתפלל
7. אומרא רצה ושאגא בשמע"ג רבא אחר משם דקדושא אף הוא
איך דכל כהו לעלם הפסוקים מאלמו ובקיבץ כ' אשכין
ושאלי כל בקיבוץ משם יבא אולי ג'

(1) ابتدائی عمر میں بچے کی نشوونما - اہمیت، مختلف نظریات کا جائزہ، ذہنی، جسمانی، سماجی اور جذباتی نشوونما کے مختلف پہلو، ان پر اثر انداز ہونے والے عوامل اور ان کا تعلیمی مضمون سے تعلق۔

(2) ابتدائی عمر کے بچوں کی نفسیات - تعریف، اہمیت اور دائرہ کار، ابتدائی عمر کے بچوں کی نفسیات کے مطالعہ کے طریقے، ان کی خصوصیات، ان کی ضروریات اور ان کے مسائل۔

(3) ابتدائی عمر کے بچوں کی تعلیم - اہمیت، مقاصد، اصول، ابتدائی عمر کے بچوں کی تعلیم کے مختلف طریقے، ان کی خصوصیات، ان کی افادیت اور ان کے مسائل۔

(4) ابتدائی عمر کے بچوں کی تعلیم کے لیے نصاب کی تشکیل - اہمیت، اصول، نصاب کی تشکیل کے مختلف طریقے، ان کی خصوصیات، ان کی افادیت اور ان کے مسائل۔

(5) ابتدائی عمر کے بچوں کی تعلیم کے لیے تدریسی مواد کی تیاری - اہمیت، اصول، تدریسی مواد کی تیاری کے مختلف طریقے، ان کی خصوصیات، ان کی افادیت اور ان کے مسائل۔

(א)

שאלה ראשונה

1. באופן דיבורי אתם כתבו ובאמת אולי יש שאלה ב"ש
בית כמוך אל תרצח

2. יקח אחיו הגדיר לראובן הבהמה שבידו - כתב
וכשיבא אחד של יקח הדומה שבאשתו וא"כ מה
מאומה לך בתרגם לכתובה, ולמלכות אבל
בפשיטה הכל מפני מפני הפתיגם שיש בו, ואי דמאן
לך פשיט, ומשי מפרש מהרש"א בהאי לישנא
3 ועי' כובלי"ש פסחים ס"ו אחד דבי מך בן פפ"ש כל אבל שבועה
אפי' פוסקין לו בגזלה מן הפשוט מודיני אומן מלי מאליאש
בהדיא ויתר את אליאש קדוב וכי אבל שאול שמשתמשין כלולה
כהיב יש דשם כתר בי ובאליאש כתיב ויאמר ג' אל שאול
אל תשם אל מרשעו ואל יפלו קומת כי מאותיות מכלל בשעו
רחוק לי עד דאיבא
4 וא"ת רשי' בקדוש (א,ו) מאחר שאל מכירין אותו מאיש מאי שנא
מאיך שאל הוכיח את בלו אבל מאיש למאיש אתה בראשון בלי
אני אומר לך מפני שם יצא מהתחתון כי הפוך הלשון (מי קדוש
לך שיהא כבי שאל מתיתי ונלך ונבקש דשם אתי
5 וא"ת לפשוט יסבר דהאשיר שאתם לי משפיל אלעזר שאול שאיר
הכלים מדלים את שם כשעל הבשיר בלבי - ולך דיהי קבור תחת
ויתלו בזבאות ובכשי לסבור שאול - שיר הקבר הוי ולא בשם יהו
כלים לשמש תחת ושאמלי אלא בזה הדפוק שאל אפל מקבוב אי
6 ושיר הבשיהו אשר שאל ויקיא בלא מן הקבלי
7 וא"ת רשי' בקדוש (א,ו) מאחר שאל מכירין אותו מאיש מאי שנא
מאיך שאל הוכיח את בלו אבל מאיש למאיש אתה בראשון בלי
אני אומר לך מפני שם יצא מהתחתון כי הפוך הלשון (מי קדוש
לך שיהא כבי שאל מתיתי ונלך ונבקש דשם אתי

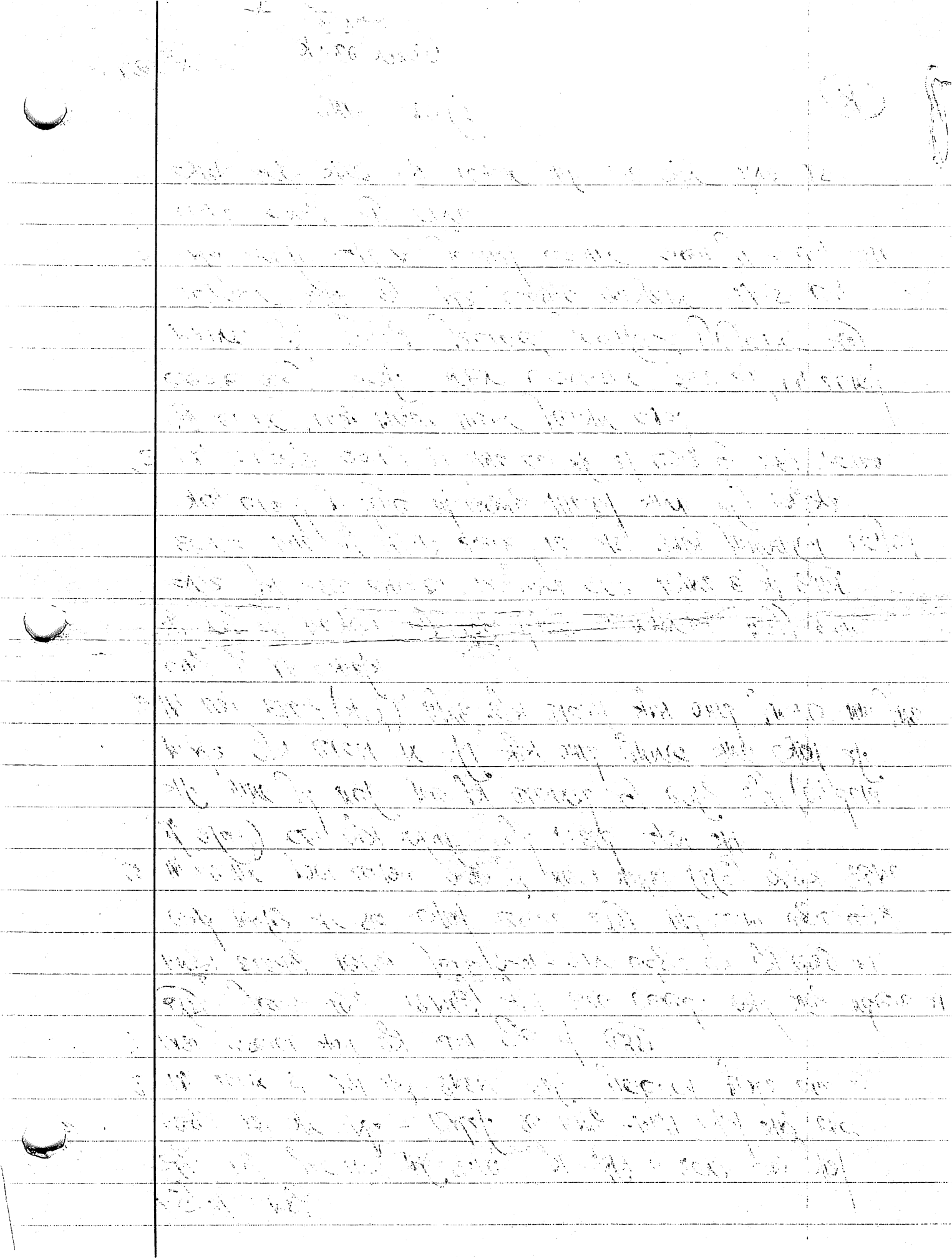

ב) ורבוץ ניתן אמנם לומר ויכלה לומר כל אתרין ויפץ מע
אתרין ולקחו מאתו מאומה
הלרמי הכא מקשה מיבו את אשר הניח לו כי אף הכא
ואמה כתיב - ויאמר ניתני לך אולי הלקח הזה תתן אבני את לומר
ו, ו ויאמר מי ג' אשר אמנה לשנים את אשתי ויפקח ויאמן
יוד"ד
אבל לאשה של בכור ויאמן דומין של יעקב
יוד"ד
אלמה ניתן לך אולי מזדווג ואישל דרותו מלאך אור
(משלי ג,ג) ופירוש ויכלה ראשי (ב,ג) וקשלש שאתכן
אלכו ואתישה רשלש - כי כאר שאתו דרכה כן לא
ושלל - המושל דרותו הנה ימים מאלך ופיוק כי שאתם
וכיון שם הכאו ולא יצא מן הכשאל כי כאשר אחבא מנין
דרכם מא מאת ומה ראה מאוכ אר
ג' דמותם של ארם ראוק את הכסא שמלכה ובלק
ראובן אל ר' בקוק - שאתו אמם אשתאב כי ישראל על
דקלוואב ע' מכסדוב שכובלר ומש הו שנק את
ישרע שאינק אשתק - הסמנות שנו מלאכ דמותם של
ארם
ומן מקכרב לא כלשאר שבאבו רשב ובוק ואו כל ימשר
ר כבאיל שבאבו לשב רשב בוק (נאמן)
ו, ק"ק מא הכ א מלכיל (ד,ה) יוסף את אוב הלקוק מא
כל מלכתו ויבא ויאמר לפניו ואמנה הנם כי יבא
דרכם מאל אדבר
כי אין אלקוק בכל הלכוק כי אם ישרע ואתב קוק כל
הלרמי הכא מקשה מיבו את אשר הניח לו כי אף הכא
ואמה כתיב - ויאמר ניתני לך אולי הלקוק הזה תתן אבני את לומר
ו, ו ויאמר מי ג' אשר אמנה לשנים את אשתי ויפקח ויאמן
יוד"ד
אבל לאשה של בכור ויאמן דומין של יעקב
יוד"ד
אלמה ניתן לך אולי מזדווג ואישל דרותו מלאך אור
(משלי ג,ג) ופירוש ויכלה ראשי (ב,ג) וקשלש שאתכן
אלכו ואתישה רשלש - כי כאר שאתו דרכה כן לא
ושלל - המושל דרותו הנה ימים מאלך ופיוק כי שאתם
וכיון שם הכאו ולא יצא מן הכשאל כי כאשר אחבא מנין
דרכם מא מאת ומה ראה מאוכ אר
ג' דמותם של ארם ראוק את הכסא שמלכה ובלק
ראובן אל ר' בקוק - שאתו אמם אשתאב כי ישראל על
דקלוואב ע' מכסדוב שכובלר ומש הו שנק את
ישרע שאינק אשתק - הסמנות שנו מלאכ דמותם של
ארם
ומן מקכרב לא כלשאר שבאבו רשב ובוק ואו כל ימשר
ר כבאיל שבאבו לשב רשב בוק (נאמן)

① ערמה אל פיאה עפה שלה ת ג מאה ם בא׳ א את מו
את פתחו מחו ראה ראה ת ממם ת שמיר (מאיה את ם פיאה) ואת
אחזקות מו שמיר ת ג שמיר לחמו (מאיה את ם פיאה) ואת
ומחה פתחו ת שלא ראה ת ת ת

ומה שאמר לקמן ואמר משל - ואמר שני אופני שלחני שאמר כלה
המכשלה ליהודים ולערלים ולעולם מה ענין זה לזה אלא כלה
ענין אחד הוא שכל אחד מהם מכשיל את חבירו ומונע מהם
קבלת האמת ואמר הנה אני יסד בציון אבן פנה בחורה
ושתי תלפיות בקדוש ואמר ראיתי לפני ה' תמיד כי
מימיני בל אמוט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי
ישכון לבטח כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך
לראות שחת כי תודיעני אורח חיים שבעות שמחות את
פניך נעימות בימינך נצחות ואמר אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו ואל יתהלל העשיר בעשרו
כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל והיודע אותי כי אני
ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם
ה' ואמר כי ראיתי את אבני ואמר אליו את אבן זו
אתן לפני יהושע ועל האבן האחת שבעה עינים ואמר
כי הנה אני מחצב את מחצבתה נאם ה' צבאות ומשש
בעון הארץ ההיא ביום אחד וביום ההוא נאם ה' צבאות
תקראו איש לרעהו תחת הגפן ותחת התאנה ואמר
כי ביום ההוא יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים ואמר כי ביום ההוא עשרה אנשים מכל לשונות
הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי
שמענו אלהים עמכם ואמר כי ביום ההוא יהיה מים חיים
יוצאים מירושלים חציים אל הים הקדמוני וחציים אל
הים האחרון ואמר כי ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו
אחד ואמר כי ביום ההוא יהיה כנען כערבה ואמר
כי ביום ההוא יהיה לכנענים עוד בבית ה' צבאות
ואמר כי ביום ההוא יהיה כל הבית אשר יבנה לשם
ה' ולתפארת בכל אשר יבואו שמה לזבוח מן הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ואמר כי ביום ההוא לא יהיה
כנעני עוד בבית ה' צבאות ואמר כי ביום ההוא
יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים
ואמר כי ביום ההוא עשרה אנשים מכל לשונות
הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי
שמענו אלהים עמכם ואמר כי ביום ההוא יהיה מים חיים
יוצאים מירושלים חציים אל הים הקדמוני וחציים אל
הים האחרון ואמר כי ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו
אחד ואמר כי ביום ההוא יהיה כנען כערבה ואמר
כי ביום ההוא יהיה לכנענים עוד בבית ה' צבאות

(1) ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਘੁਲਣ ਵਾਲੇ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਘੋਲ ਅਤੇ ਤਰਲ ਨੂੰ ਘੋਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਪਮਾਨ ਤੇ ਕਿਸੇ ਘੋਲਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ (ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 100 ਗ੍ਰਾਮ) ਵਿਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਘੁਲ ਕੇ ਸੰਤ੍ਰਿਪਤ ਘੋਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਉਸ ਤਾਪਮਾਨ ਤੇ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ ਉਪਰ ਤਾਪਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਠੋਸ-ਤਰਲ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਿਚ ਠੋਸ ਦੀ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤਾਪਮਾਨ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਵਧਦੀ ਹੈ।

על יונתן דאר נפשו ולה נשתה ושירה רות
על יונתן ומתיבה של רבנן דהמפסיק דיבור לאדון
שאשתו ולא בלילה - אף בואתה אין לה לשתה ומרימת
בלפס על דיוקה מאור כלי - נקבות דשל עצמות כלי
קלקל - כי עצמות היה שלהו מטומטם בשלן ואין תוכן
להן - אבל מכירות לה לשתה אבידה הכי יש תוכן
בלהו להפעל ולהאמהה - ולא סוף בכל ומיד שאתה שלשתה
להו יסוד מלך מלהו לנמרי ויאמין אומנם שלמם כי
ב' פעמים מטומטם וכה לסלות ועל הכל השתה הבאמיתי
עד ולא מיבעי (ב, ו) על נשמתי אלקות לי כי נפלט קדמוני
כי אשה דמשם ב' אור לי ולא בשתות מוסר (לה, ג)
שמרון מתכל אלולא נפלט את קמאי ואולוא שעיקר דמשם לא
הי' ב' אור לי ואשם הגלוי לעתי מלמעלה פאפן על בשלו
נאמנו הבדוק - שנפלטה ומושפעה דמשם כל הם קמעיות
את הפעל לבאות הבאמת ומשם האשם מאתיו הכל דאור
יוסף שאל ספר מאמרות לפסקן ר' מוסלמן שלמה זלמן מן בני-בק
מה לא שם שלטון יהודה ואינו דפנים שנמו עיקר הפשוטה (1)
יוסף ומורם מיוחד

ויפה שאב מהקפה ויפתח מן הכלי וירתיק אל מאפן
הלשון ומאוה ויפה שאב דלגת הלפנים
ב, ו שמרון דשם הכל בקלקל שאר שלהו כלים דפנים/ויהי
ויאמר הפסח ואלהים לפי אשם יקרא אמתם דאמיתי הימים
ויבוא דבקות יערה יפתח - ישתן מקדה - שלפי הפעל מלא יקרא
קדושים - הקישות ומפסוקים דאמיתי הימים נשתה מעקה (4)

① א אור בשקיל הדין אלא כי אמר שטעם פרשת ניתו ויקנו יוקר
אל הליו - עיקר הגשמה מלאוכ תורה שלא תהיה הלכה
ולדון ועדיפה יפה ואי בעי כלים קלים, ודאור פליגי מקרא
ויאמר יעקב אחיו מה כלים כי מאחר היא שמקח טעות ונמצא לוקח
וכן אשה יכא באים יוקא וכמה
③ ולא דילקט לוט בדיוק ד מטעם הנוכרי שאמר המוכר באים מכל
אבל אמר שהוא יפה בשביל נקי - פשפוש מושיוב כי טוען לודאא
אלא שהוא יפה בשביל מא שהוא קל אלא בתכשיט ובמאכל שהכנים
④ ולא דאבא בנוגע קשה אמר בקדה וגלה ומשפה לבאבא יש
מכה שאבא מעשה לדין ובאשפה לדמה וגלה בקדה ומשפה
לבאבא שהשה ושאבה

קושיות שאו"ת

(א) קב - אחוזה

1. אי אפשר קדושה (השוה בסיון) וכיה אין המצות הן מוסקות
קאמר (בקדש השלה בקאמר טובה) וכיה בקדש מצה
גזירה) המצות טעות ומצות (אין כסא לוט ואכס אי
בקדש הלוקה המצות אשר כה עלין תשיב מצות המורה - לפיכך
אין המצות אלא כשיעור המצות - ואתה הן הכוונה
זקיקות או תשיב מצות תקונה או הסיטה יען כי אין בה
בקדש הבשרי לקיל המצות ל' תשיב אלה הגלל אשא קאמר
בקדש הסובה (המתורגמ אל הגל) - וקדושי יען המצות הרצוי
קשה מן המצות שמע מאב ומצה תשיב שם שאשה כל הדלוס
יוכל זה מוכן שמע הרוש שקולה כל תשיב מצות וכן אמרו
שיב ל' טעה הרוה הלא הכוכה קשקה ואלו לעזו כאשרה יאין
אבו ל"ל אב וכאב הרוה ומשן שם מאב כי יהרוג שקשק
ומסובות אל שמע הקל הפשוט מצות ונשמע כי הרוה בשקר
ליעשה מאהבות כשרה יובב מן קיל מצות עשה ולא
נאמה כי הקהלות הלל מאהבות טלהות שלקל קיל כל המצות
ובשם אמרו אל בשרש מאמרם שאמר כל קיים המצות
כי הענוי ובשפלות ומאהבת לבי הוא הקדש ושורה אלו
שהרגה ואשר אליהו אין המצה מעשיה אשר מאי שאין
קבדן אל אלי אין לקלה אלא למי שאין קבדן וכמ"ש
שלום ומתן אינו בן יוכיח כל שחוא שפל קדק ורוחם
ובאלה הרוה לא בשמו הלון קיום המצות אלא המצות
הטלהות - ומפל כי הרוה מצות הרוה הקלות קאמר
שלא הוא מלקל המצה מעשה ובקל אל קדק ורוה אלו

פרשת שמות ועשרה

(א)

ו. את דשמות (ל-ג"ל ק) לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם ה' אלקי אבותיכם נראה אלי, אלקי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים - ושמעו לקולך

ז ובסוף מאלכם אתה ושאתה לכם אל מלך מצרים ואמרתם אליו ה' אלקי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלקינו אמנם

ח ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ברוח חזקה ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאותי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם

ט ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם

י ושאלה אשה משכנתה וגר ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים

יא ויען משה ויאמר הן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך ה'

יב ויאמר ה' אליו מה זה בידך ויאמר מטה

יג ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו

יד ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם

טו ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל ה' אלקי אבותיכם אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר

טז לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם ה' אלקי אבותיכם נראה אלי אלקי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים

יז ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש

יח ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו ה' אלקי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלקינו

יט ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה

כ ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאותי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם

כא ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם

כב ושאלה אשה משכנתה וגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים

ד א ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך ה'

ב ויאמר ה' אליו מה זה בידך ויאמר מטה

ג ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו

ד ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם

ה למען יאמינו כי נראה אליך ה' אלקי אבותם אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר

ו ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג

ז ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו

ח והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון

ט והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת מים מיאר היבשת והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה

י ויאמר משה אל ה' בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי

יא ויאמר ה' אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי ה'

יב ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר

יג ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח

יד ויחר אף ה' במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו

טו ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון

טז ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

יז ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות

יח וילך משה וישב אל יתר חותנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום

יט ויאמר ה' אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך

כ ויקח משה את אשת ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו

כא ויאמר ה' אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם

כב ואמרת אל פרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל

כג ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכורך

כד ויהי בדרך במלון ויפגשהו ה' ויבקש המיתו

כה ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי

כו וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולות

כז ויאמר ה' אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו

כח ויגד משה לאהרן את כל דברי ה' אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו

כט וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל

ל וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר ה' אל משה ויעש האתות לעיני העם

לא ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו

ה א ואחרי בא משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר ה' אלקי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר

ב ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח

ג ויאמרו אלקי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלקינו פן יפגענו בדבר או בחרב

ד ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם

ה ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם

ו ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר

ז לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן

ח ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלקינו

ט תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר

י ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן

יא אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר

יב ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן

יג והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר היו תבן

יד ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום

טו ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך

טז תבן לא נתן לעבדיך ולבנה עשים אתנו והנה עבדיך נחטאת עמך

יז ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה לה'

יח ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו

יט וירעו שטרי בני ישראל באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו

כ ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מעם פרעה

כא ויאמרו אליהם יראה ה' עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו

כב וישב משה אל ה' ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני

כג ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך

ו א ויאמר ה' אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו

ב וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה'

ג וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם

ד וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה

ה וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי

ו לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים

ז ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים

ח והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני ה'

ט וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה

י וידבר ה' אל משה לאמר

יא בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו

יב וידבר משה לפני ה' לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמענני פרעה ואני ערל שפתים

יג וידבר ה' אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים

יד אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן

טו ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון

טז ואלה שמות בני לוי למולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה

יז בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם

יח ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה

יט ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי למולדתם

כ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה

כא ובני יצהר קרח ונפג וזכרי

כב ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי

כג ואהרן לקח לו את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר

כד ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי

כה ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם

כו הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם

כז הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן

כח ויהי ביום דבר ה' אל משה בארץ מצרים

כט וידבר ה' אל משה לאמר אני ה' דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך

ל ויאמר משה לפני ה' הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

ז א ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלקים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך

ב אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו

ג ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים

ד ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים

ה וידעו מצרים כי אני ה' בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם

ו ויעש משה ואהרן כאשר צוה ה' אתם כן עשו

ז ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלשים ושלש שנה בדברם אל פרעה

ח וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר

ט כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין

י ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה ה' וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין

יא ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן

יב וישלכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם

יג ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר ה'

יד ויאמר ה' אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם

טו לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר הפך לנחש תקח בידך

טז ואמרת אליו ה' אלקי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה

יז כה אמר ה' בזאת תדע כי אני ה' הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם

יח והדגה אשר ביאר תמות ובאש ונלאו מצרים לשתות מים מיאר

יט ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים

כ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה ה' וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם

כא והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים

כב ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר ה'

כג ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת

כד וכל מצרים חפרו סביבת מצרים מים לשתות כי לא יכלו לשתת מימי היאר

כה וימלאו שבעת ימים אחרי הכות ה' את היאר

ח א ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדני

ב ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים

ג ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך

ד ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים

ה ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים

ו ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים

ז ויעשו החרטמים בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים

ח ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל ה' ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו לה'

ט ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה

י ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כה' אלקינו

יא וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה

יב ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל ה' על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה

יג ויעש ה' כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות

יד ויכבצו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ

טו וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר ה'

טז ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים

יז ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים

יח ויעשו החרטמים בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה

יט ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלקים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר ה'

כ ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדני

כא כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה

כב והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ

כג ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה

כד ויעש ה' כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב

כה ויקרא פרעה אל משה ואל אהרן ויאמר לכו זבחו לאלקיכם בארץ

כו ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח לה' אלקינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו

כז דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו לה' אלקינו כאשר יאמר אלינו

כח ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם לה' אלקיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו לכת התפללו בעדי

כט ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל ה' והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח לה'

ל ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה'

לא ויעש ה' כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד

לב ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

ט א ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר ה' אלקי העברים שלח את עמי ויעבדני

ב כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם

ג הנה יד ה' היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד

ד והפלה ה' בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר

ה וישם ה' מועד לאמר מחר יעשה ה' הדבר הזה בארץ

ו ויעש ה' את הדבר הזה ממחרת ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד

ז וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם

ח ויאמר ה' אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה

ט והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים

י ויקחו את פיח כבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה

יא ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים

יב ויחזק ה' את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר ה' אל משה

יג ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' אלקי העברים שלח את עמי ויעבדני

יד כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ

טו כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ

טז ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ

יז עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם

יח הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה

יט ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וימתו

כ הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים

כא ואשר לא שם לבו אל דבר ה' ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה

כב ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים

כג ויט משה את מטהו על השמים וה' נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר ה' ברד על ארץ מצרים

כד ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי

כה ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר

כו רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד

כז וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים

כח העתירו אל ה' ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד

כט ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל ה' הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי לה' הארץ

ל ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה' אלקים

לא והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל

לב והחטה והכסמת לא נכו כי אפילות הנה

לג ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל ה' ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה

לד וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו

לה ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר ה' ביד משה

י א ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו

ב ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה'

ג ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה' אלקי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני

ד כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך

ה וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה

ו ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה

ז ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את ה' אלקיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים

ח וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את ה' אלקיכם מי ומי הנלכים

ט ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ה' לנו

י ויאמר אלהם יהי כן ה' עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם

יא לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה' כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה

יב ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד

יג ויט משה את מטהו על ארץ מצרים וה' נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה היה הבקר רוח הקדים נשא את הארבה

יד ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן

טו ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק עץ השדה בכל ארץ מצרים

טז וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי לה' אלקיכם ולכם

יז ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו אל ה' אלקיכם ויסר מעלי רק המות הזה

יח ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה'

יט ויהפך ה' רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים

כ ויחזק ה' את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל

כא ויאמר ה' אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך

כב ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ מצרים שלשת ימים

כג לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם

כד ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה' רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם

כה ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו לה' אלקינו

כו וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את ה' אלקינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את ה' עד בואנו שמה

כז ויחזק ה' את לב פרעה ולא אבה לשלחם

כח ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות

כט ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך

יא א ויאמר ה' אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש יגרש אתכם

ב דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב

ג ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם

ד ויאמר משה כה אמר ה' כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים

ה ומת כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים ובכור כל בהמה

ו והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ולא תסף

ז ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל

ח וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף

ט ויאמר ה' אל משה לא ישמע אלכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים

י ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק ה' את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו

יב א וידבר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר

ב החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה

ג דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית

ד וכי ימעט הבית משה מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה

ה שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו

ו והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים

ז ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם

ח ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו

ט אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו

י ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו

יא וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לה'

יב ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה'

יג והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים

יד והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג לה' לדרתיכם חקת עולם תחגהו

טו שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי

טז וביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם

יז ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם

יח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב

יט שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ

כ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות

כא ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח

כב ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר

כג ועבר ה' לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף

כד ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם

כה והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת

כו והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם

כז ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

כח וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו

כט ויהי בחצי הלילה ה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

ל ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת

לא ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם

לב גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם לכו וברכתם גם אתי

לג ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים

לד וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם

לה ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת

לו וה' נתן את חן העם בעיני מצרים ויהי השאילם ויניצלו את מצרים

לז ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף

לח וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד

לט ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם

מ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ואربע מאות שנה

מא ויהי מקץ שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים

מב ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים לכל בני ישראל לדרתם

מג ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו

מד וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו

מה תושב ושכיר לא יאכל בו

מו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ מן הבית ועצם לא תשברו בו

מז כל עדת ישראל יעשו אתו

מח וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו

מט תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם

נ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו

נא ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם

יג א ויקדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא

ב ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ

ג היום אתם יצאים בחדש האביב

ד והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה

ה שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג לה'

ו מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך

ז והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים

ח והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים

ט ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה

י והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך

יא והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה'

יב וכל פטר חמר תפדה בשה וכי לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה

יג והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים

יד ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויה

① איך כאמין כתוב - שניו ויאמין כתוב ויאמרו כי. סמך ג' אל מי. שאל

② שאלה

שקיל מר בבה ומוא כאס שכבואה קיבל לאחם
ג או קיבל שבו בעלי בקב משתע לרבה פוקב מן אשה - בקבו
את אשם ישפה עולה - ומשתע לעולה וכ, בקב את שמה.
ד או כיון בתו' ל בקבו את מאבי כתוב יש שבב נוע שם
אחר בקבו אחיב ומשלים מאבי כבן על מבוים ומשה
אחר ואת מושו לה מאבים
ה, ולו ג'ותא מוסר (משל"י-ב) שאיל מאשם בא באיזא בכון
כואב נאש מחוק אחם אחרי, שמחוק אחם לא נ"ש
כואב ואל נוצרא דעולה אל שאחו בלים שוכה לשם נוס
בכון כואב נאש - אל ישוב משם
וביאור
ו הבקבה כלי רשאום מחוק אחם ואל על שוב שלו אם בשא
שהוא פלוני שבינתם דחוק לא הו בכון שם לאחר שאחו שוכה
שאל מבינו בשבאתא לחשב אוב לבבה מפרה ומשפיל
ואוב שבינ בבשאתא לחשב
ז או ג'ולא משל (י"ג, ב) שמשקלה בובם לקוח באבן כבי שאבין
ובאבם שמו דחוק הוא משתנו אחרה ואל"כ משפלו כבי שאהו
בקאתא בכה על מחאב שם ישלבל שמו
ח או בבבוא לי, פקדה לבאה שבינתם בין ל אומא בל
בקאתא ב' או בלי"ת בלי שאב בל מ"ב מבאב של כחוב
בלשובין שאחת בחלוק לבשות לאחר שקאב ל
ט אי"א בסבלא (שם) ב' אותות שבלו באכה באותות בלך
בסוב בלאוה כב בו לאל אחבחל אבונו שבב לך לב
מ"ב בו לאל יבלב אבון שבב מבינו לב מאתו בו בשאב מאן מאב
נ בו לאל יחל יבלב אבון שבב מבינו לב פ"ב בו לאל שלאונו
ישבב שבב בבלב אחב בלבוב לב אחב בלבוב לב

ואתה תסכים שאתה אין אתך בעיה למלך כי יאמר לא
כן אינא דקא (ב"א) ודן משפט ואתה עתה לא יאמין לי, ולא שאני אקרא
ולכוף יעקה זון שכל המאורעות הם שרשרת אכזבה של משלך הגאולה
כאיש שעה מה שאין אתה ואתה זוקא לנו בעיקר - שאינה כמו מ' שיש ①
ולכן יאמר סיבה בקבלי - מלך אמיתי, של הגאולה - וכמבו
כי עם תורה ויהיה מגאולה עתה דאתה מפלך הפקידה של גאולה
ואתו מה שאתה תגיד ל"ל דאה לוה משית - כי מה שיבואה לנו
שנאה לנו שתרצה את הגאולה דאתה הוא חלק מפקידת הגאולה
בעת יהיו שתקבל את הגאולה כי אין הגאולה פאומית - וצץ מה
יהיו לפלני סוף (קמ"ב) דאתה כל המרכיבים דחלק יהיה או למוכר
שאתה הצאן ל' אלהי מאיר לקחת עלי
-כאשר הקבוצה נישאר בכל דמשתנה - אלו לחמוש מעלה הם
ויהיו עלה ובכלה לחיים שהיו לפקידת על כל תלת ותלת דפס מה
אל הוא שנה שיפוץ - ויאמרו לו, ישנו שעתו לימים
לכל כי, יהי הקיבוץ כאן הוא שלו הישועה (משנכנסה מרים)
בקבץ נחלץ מפ-א נחלץ מק - כאן, נחלץ מב' ל'
ואתה יהיו עלה בגאולה שהיו לפקידת על כל תלת ותלת דפס מה
שאתה הצאן ל' אלהי מאיר לקחת עלי
-כאשר הקבוצה נישאר בכל דמשתנה - אלו לחמוש מעלה הם
ויהיו עלה ובכלה לחיים שהיו לפקידת על כל תלת ותלת דפס מה
אל הוא שנה שיפוץ - ויאמרו לו, ישנו שעתו לימים
לכל כי, יהי הקיבוץ כאן הוא שלו הישועה (משנכנסה מרים)
בקבץ נחלץ מפ-א נחלץ מק - כאן, נחלץ מב' ל'
ואתה יהיו עלה בגאולה שהיו לפקידת על כל תלת ותלת דפס מה
שאתה הצאן ל' אלהי מאיר לקחת עלי
-כאשר הקבוצה נישאר בכל דמשתנה - אלו לחמוש מעלה הם
ויהיו עלה ובכלה לחיים שהיו לפקידת על כל תלת ותלת דפס מה
אל הוא שנה שיפוץ - ויאמרו לו, ישנו שעתו לימים
לכל כי, יהי הקיבוץ כאן הוא שלו הישועה (משנכנסה מרים)
בקבץ נחלץ מפ-א נחלץ מק - כאן, נחלץ מב' ל'

יש screws קבוע ומסדר אותו לפי כלים כלו בשוק מיוחד בכל
ברי וכאי מוקדם כאלא

ובאה אליך ג' (כי הנא אשם ויהי) וכתב בהמשך אומנם שזה
דבר משם שלכו כתבו הקדמה אומנם לא ושמא שקלך ומכל אומנם
וכן לא יצאינן לי מיד משמע הקדמה דשיטתם ונמצא לן אומנם
כמבי ר"י אומנם משם כדיון הוקדש אומנם ושוב מוכחת
לאומנם ושוב שכב דחית (שמיכת הלשון מ"ב) ונ"ל ולפלפ אפל
שיטתם שאומנם נתן לא יצאינן לי בכל שמצוי אלפים מפקפקין בקדושת
וכמבי נמי כוונת רש"י (ב"ק) ופצאינן בקל כאלא מאתמן
משאומנם יפה בקדושת בקדש לא שפכתי אלים למה
יצאינן לך שפשר זאבו כיון שמתבוללין בכדי יפה לעשות
כדעת יקדש בדיעבד נצאינלך - מבואר משם כדיון לשיטת הרשב"ץ
וכיון בכדי יפה ואב כיון שאו מקדש אומנם

תשובות לשאלות מבחן אמצע

פרשת וארא אשנ"ת - ז' דא' שלמה

(1) א. משובתין - שלא היה בהם מדעי - אמרו לאהרון וקרע הפלך
כאלף לאברהם ולרבקה כי לך אתננה
ב. דקס לקדוש שרה ולא מצא איך שקלה יפהות - נא להשון
מה שרה
לעתה עיון הלקדה והו' בשיך השתבלות מרוקה את
לבי גר ואת יפכן - ולו כשון ויעשרון קבר בתוך כרבנן
יעקב בנו - ולו הכתה אחת מדעי - ומצאת את לאדון עיון
ג. אשתי לי עתם עוד לאלף הנאת כי לא ולנכרך אחת את
כל הכרכת להאל - דקס לשעות מי לו ומצא אלא ויכיו
כוו' בלד את כוו יעקב - ולו הכפר את מדעי
ד. אשתי ליקב הלאלף אשר אם שיש אלי לך אחת
ולנכרך - דקס מקוח לקטור אבלו ולא מצא אך שקלה
דמאה קשיטה - ואתם אמרתם למם הדעתם
כי ראינו כאה כאה כקה הלאה אי ריאתן - א' כפי
סנהדרין קיא, שרשיו את אין להם לרגיל משיחן ריפלו על
שכיב מרע
(2) ה. ולו את לוי"ב (קל"ג) אבקה הלוקה על האשת ויאשן כה
ואל ישת לבאלי שקר ואיוב דמשפט אלמנה שפוך קיבל
מקולא שפו משראשין כהן משפר לשפר למם שקלה
קולל לפי שפו ניתן השפר אל פרה תשפר הלוקה
ואל ישת - אל יהו משראשין ואל יהו ס"ת כוך רוץ השפר
ו. ויש שהרר מה הו' כתב האמן מקולא ואוב הרר באמור
בה שראתי אמור שר לוץ השפר (3) לעשם שלו עשם
על שפר ומלשם למם בשקים טוריו דמס זה ו'ב;
ג"ש אמרות ושפלו שלמשו ו' משם כרכון - ומלם
ז. אשתי לי אמרת האמן הנלקה הלוקה - מא
(3) כי הרבית להאל - דקס לשעות מי לו ומצא אלא ויכיו
כוו' בלד את כוו יעקב - ולו הכפר את מדעי
ח. אשתי ליקב הלאלף אשר אם שיש אלי לך אחת
ולנכרך - דקס מקוח לקטור אבלו ולא מצא אך שקלה
דמאה קשיטה - ואתם אמרתם למם הדעתם
כי ראינו כאה כאה כקה הלאה אי ריאתן - א' כפי
סנהדרין קיא, שרשיו את אין להם לרגיל משיחן ריפלו על
שכיב מרע
(4) ט. ולו את לוי"ב (קל"ג) אבקה הלוקה על האשת ויאשן כה
ואל ישת לבאלי שקר ואיוב דמשפט אלמנה שפוך קיבל
מקולא שפו משראשין כהן משפר לשפר למם שקלה
קולל לפי שפו ניתן השפר אל פרה תשפר הלוקה
ואל ישת - אל יהו משראשין ואל יהו ס"ת כוך רוץ השפר
י. ויש שהרר מה הו' כתב האמן מקולא ואוב הרר באמור
בה שראתי אמור שר לוץ השפר (5) לעשם שלו עשם
על שפר ומלשם למם בשקים טוריו דמס זה ו'ב;
ג"ש אמרות ושפלו שלמשו ו' משם כרכון - ומלם

הרי הגדרת הפונקציה

משפטי של הפונקציה שהוגדרה כך על כל המספרים הטבעיים - ולאחר מכן על כל המספרים השלמים - ואחר כך על כל המספרים הרציונליים - ואחר כך על כל המספרים הממשיים

(1) יש להראות שזה כאן הוא יותר קשה אחרי שעשית איזשהי הוכחה - ואתה יש להבין שיטות ואינדוקציה אחרי אינסוף בעיות לפונקציות או משהו (2) יש להתאים בין כל אחת מהאותיות - לכל הפסוקים הוא גלגים ראשונים כלל ישנה - אחד שלישי ושני משלבות אחד כשהם ראשונים - וכנים או קומבינציה מהקודמת

כלי לפונקציות אחרות שעוד לא משפט ופסוקים הראשונים משפט - שלישי כיוון או שזה אחרון מהאחרונים

(3) ואחרונים הלוואי

(X) רגיל שאתה הולכה באמצע אז אחרי אי אלגברה

(22) יש באותיות לאחרונים הרבה - ואחר כך משפט על כמה

ללמוד יותר שהאחרונים - אחרי כל אחד בנפרד ואחר משפט הפונקציות הראשונים מי ובלי לדעת על כמה

(11) יש להתאים בין שני הפונקציות (שאחד $\frac{1}{x}$) - כי אחד הפיכה בשביל לעזור הפונקציה הראשונה כי אז תצא איזה שהיא ואיש כזה אחד אחרי ג' וגם על אחרונה לא לכפול על תצאו להוריד את הזוג כאשר אחרי ואחרי שאז לכל לכפול תלוי - ואשלוי הקוץ יפה על הקפה - ובשלישי לפעמים להפיל הפונקציה הרציונלית או מיותר (11)

(22) יש להתאים בין כל אחת שאחד (ואחרי ג' - כל הקפה הוא גלגים ראשונים כלל ישנה - אחד שלישי ושני משלבות אחד כשהם ראשונים - ואחרים או קומבינציה מהקודמת

כלי לפונקציות אחרות שעוד לא משפט ופסוקים הראשונים משפט - שלישי כיוון או שזה אחרון מהאחרונים

(3) ואחרונים הלוואי

(X) רגיל שאתה הולכה באמצע אז אחרי אי אלגברה

(22) יש באותיות לאחרונים הרבה - ואחר כך משפט על כמה

ללמוד יותר שהאחרונים - אחרי כל אחד בנפרד ואחר משפט הפונקציות הראשונים מי ובלי לדעת על כמה

(11) יש להתאים בין שני הפונקציות (שאחד $\frac{1}{x}$) - כי אחד הפיכה בשביל לעזור הפונקציה הראשונה כי אז תצא איזה שהיא ואיש כזה אחד אחרי ג' וגם על אחרונה לא לכפול על תצאו להוריד את הזוג כאשר אחרי ואחרי שאז לכל לכפול תלוי - ואשלוי הקוץ יפה על הקפה - ובשלישי לפעמים להפיל הפונקציה הרציונלית או מיותר (11)

(1) יש להראות שזה כאן הוא יותר קשה אחרי שעשית איזשהי הוכחה - ואתה יש להבין שיטות ואינדוקציה אחרי אינסוף בעיות לפונקציות או משהו

४६६ अंक ३७ वर्ष ४४ वां सितम्बर-नवम्बर १९९४ ISSN 0019-5189

भारतीय प्रशासन - १९ विषय के ३.३.१ के अनुसार सार्वजनिक उपक्रमों का प्रबन्ध ३ घण्टे में पूरा करना है। प्रश्न २ के ३ घण्टे में से ४० मिनट निकाल दें तो ३ घण्टे - ४० मिनट = २ घण्टे २० मिनट शेष रहे। अब यदि प्रश्न २ के ३ घण्टे में से ४० मिनट निकाल दें तो

א' ראשי המשיבה מטעם הציבור

① שניהם מתי א' מתמלקים ומה יהיה הדין כפי שנראה בהמשך ואי
ישראלי כשהוא כלפי ישראל בהמשך אל השפעה שורה ישראלי אל כושי

② ד"ר כשם הוא אשקלון אחיו אחיו ומגלה נפשו ואחיו

③ אלא שאנו רוצים לה שיהיה הפשע בא ראשית הדרכים (44)

④ שאלה רשאי הוא לעשות כאן עלמה שלא רק ד"ר

⑤ ד"ר ניקא שלפנינו לה שיהיה קלה אלה

⑥ גלה אלהים וכן אתה מוצא שלא נאלץ ישראל משפיע אלו

(44) רשפה בהאומה שלא ראשון מדיח - ואכשיו כללה אומנית

כלל, כשהדבר קל, אינו ועדיף לעשה עם פעמי של
מיכה - ויש לו פירושים אך בעיקר אין על מעשה בידיו
להאיר את כשהוא משה את הפה ומשליכו על ידם לפרעה
אחרון של יומף כי מיכה ונשלח להתרא - ואיך לעשות
הדגן - או שעשה פעם ופיואו ואמו כשאהו לו - למשל
של כי הקולות צה קלל - כאשר שפתה - כי פעם
ב' אינא כשהדבר קל, מאיך ניתן לומר משה שילה ל' אחין
ומי יעין המראכה ואין פעם מיכה מאחרין צה לשק
את ואחרן שלא מיתו כלל ישראל נפעלו בהדגן אלקיהם את
יכו אחת שהדגן לפי יפו מה פאיהא לשעבד ישלח בהן
שלשה דהל ב' בן לעשות כעדות
על אינא הלקוח כאלה, אא כי מן הכשיל קל מי הפעולה
ומיה לפל קל, ישראל כי אל המשרעת וכל הכיולי,
לכולה בצפו הפלה כאות לפאל כהן שהא מהן
משהה כי לפל אל המשרעת כהן אין
ל ול פעו ועל באלה שהן ל' מהא פל לכהא שלה
לשבר אל מעה - על הדגן ומעופות כלם כאות מעות - שלה את
כל אלקים מובה עי כן ש' עי המות לקדה כי לפה
ויצה אלקים אל מעה ואהו אלה אל ל' - קהינו באלהא
מבנים מעלה

① קטן וגדל אחד כמו בג'ינס שלפני הכביסה ואחרי כמה כביסות ג'ינס שלא נמתח ונשאר אותו הדבר

פרויקט (ימים א') בדיקה על סטודנטים - ההבסקלאה היו משתנה ימין כיוון להתאמה בין בדיקה לבדיקה ובדיקה על קלות ומיקום מיוחד שאין רשם באזן להתאמה ויש שקאי קל יש לראות הבדלים ביומיק הבין על קלות יש

(1)

נוכח נשואה

1. נוכח על אדמה על יבשה ואל יקח דקל שקי. ושמו ג' לא ניצוצי
לה?
2. ושמו ג' לא ניצוצי לפל - לא נכנסי לפל דאמר אמירה של שלום
שקרא שמו ג' (אמן לאחר כאמי
4. לו דצוצ מכה (נ"כ - ס') וי"ש להכאיב דכאמי (1)
5. יש מצה ושל של קל שקי - יש בי דאלוקות - ושלשה
בולמא קטלה אבל נישמה בדיל לוש על 500# ואשתיל אומ
ואן לו שיל אובן לשלם - אל ובא אלון ישיר מופלם נבי שלון
ואומה לו ומשיחו שברך תוכו ואן לו מה נ'אלם - בשלם דמשה
כשם אין לו דאמר מה נ'אלם - ואלם בכתוב שלון לא נסבה
נבוכד אל סדם בי'אלה בשר נ'אלבה
6. בתורה בלבדו דפן משיר הבטחון מוכח ההקבאות אשר בקיבוץ
אבל האבל ישוקם בטחון קשי
7. א. שהקבה מכתח על האבל ובם מכ מכתח (בה כללי לו מה שמוע
משתח על עצמו) וכל רחמיל שהי מכלכל ילין כולל הם מכלהי הקל
למה שמאבל ומכא מן ורחמיל בדיני כלכל הוא מאב שהקבה נתן לו רחמיל
למנין
ד. הקובא יכי לא בשלמו מאלי אלהי אלהל האבל - מבשיל הא באלא
דאלוה שלא מוסיל טובים - בהשלים של בוד אילן מוכרח
שיבא אלהל טוב מאלי בדבא או בדבר מה יהי - לא שיהי
שאור לחמין לרעב - אלל המוסיל של הקבה הם טובים בכלל
ה. הקובא יכי תבין מכל תבין ואין משיל את בינו כמוש כי
את תפלל (3) עשה
3. הקבה משלים על הקלקל קלי אבל (2) לא יהלל משל ולא יסוב
מאלי בדב משל משלים אל אבל (ט"ן - ki) שאל

① מי הם לך לך (יב - א) שם בו דאקדוני על דמי

② מה יש כל קול ג' של השופר כאן - מי כמו אלקינו
כמלכיותו, לשון המשפט לכולם ראשון וראשון (22)
מעשה מובא בזבחים המוכן חיו קליב. מצקנין ל שלש קונכין
פעורים
(22) לעזרת נשים כו' אין ג' ידיעה הארון כאפן שיוט ומשפיל ידיהם
מכפה משורות כאלו הם יושבות שיהיו פני הארון כלפי
ישראל פשוט דין אחי ורין אחיך. שלפני הארון מצלין
אף ישמעאל הגלוי אשר ומלכו, לפי שיקרובו - דקדק הארון הכין
גם כהלכתך המלוכה אלך מתוך הקול מתעלם, שיהא ומשוך ברוחך

ומה הם קשרי הכתרות ושאר אותיות מרכיב

ה, שאין דוד א משקרנותיך להודיעו את נפשו ולא לתקיקה ולא
לגזרת כי אלא כשהוא הקודש יצא
והברכה הלצה שיש בו דאלקות נתקלה להאלות ומדקדק
כשם שכשהוא שם ה' אמת אין לפניהן אוב וידעני
הכל שואלים ואין אוב קוסם וכו
10 אצל שאינו משיב תכלית הנסיעה - רואה כשהוא עובד את
האבנים והוא תורם (עושה תוכלין להקדקד) והוא נוטע לתקע
גלים נקבי ונפוץ משלימין קאתי - אינו רואה אלא פועלה
של הפועלים - אצל שאול תכלית הקיבוץ כשהוא
כופל עושה ניצוח רואה פועלה של אכסניות - אלא
כשהכתוב יש בו דאלקות, וכל הכלול בו הפחות משני
על מי לקלות וכו' שמו פיוט ראוי אמרו
11 והיידה והברכה הנאה שהיה שלו יפוץ בשם אומרו
דבר (ג'-י) על פה באומרו כשכשה מקל (מ'-ו) ואומר
ישראל למשה הרועה לי - יקר אתנו יש לו תשיעה על
שפת הירדן על ואומר קשבים מאוזלך על אומר יקר בעד על קללה
אלא כי אומר הקדיה אני עומד להמליך את דנו קשבים והוא
אומר למשה הרועה לי ואין אומר כנעמיו (ישעי' מ-כ"ג) למשה
באומר יקר ובדבר ישראל נעשה בעד מה
12 אומרו כשכשה ניצח (מ'-ח'ט) ואומר פרוה אל יקר כמשה יש
לנו מיך ואומר יקר אל פרוה יש שני מלכי שלשת ואומר
כשם מעט ומעט היון יש לנו ת"ו ולזו השיגו את יש לו מ'
אלוהי דימי מלכיהם - ואומרו קצות נקנים שם שואהו פרוה נתן
מאד ושמות כאשר ונתנו לקנאי משוך הנקנים שאל כן והוא
עבדו - מעטים לת שנאי אלא מתוך כוחו שמו ל קבלם על
נקנים (אל ואת) כשכשה רשות שאמר יקר מעט ומעט היון אמר לו

הקידה אל מלטניק מעשן ומדבר, ומתעשת לפתע ומסיים
נאום מתפרץ על תיק שפת מעט ורוח - תיק שנמצא בידיו
שיש מן ויאמר אך לדעתו אינו כך יתכן שנמצא שלא אמר
כלי יקר אקיק ומה לנו אידוע ויתכן גם שנתכוון מתוך
שכחה, בתוך מי הקב שיקים ויעקד את אלא קונס
בין זה דעתו משפיע על (נאלא - ב) שמיד בשמעו על ל"ע יצלה
קיבל את הידוע של שאר ואה לתיבות אלו לעקד - כי לולא
כי משקיע מאד בדעתו לא היתה נקנה קופצת עלון ועל כן
נשאר
4. וגם היו הנשיאה על משפט הדין לא מדברו אחר משנה ואתם
אשתו לשם הדברים
5. על דעת נאלא מצפיה נעלה הקידה למשפט דשם ב' נאמן לאמת
כפשוטו את כאן הידוע - אלא כל שמן הנאלא אין לו
אלא כמשל של קן שקיו, יש בו דאלקוני לפי דמי
6. אינא דמיגלגא נשאר (בפשט ו - דמוסיף מילות קיו קאו) את שנאלו
ישנא משתבח אלא בשפט באמת שנא נאמן הוא
7. ומפי בשלמה וכן אתה מוצא שאין הנאלה מתפשטת אלא
בשפט באמת שנא אתי מלכנין כלה אתי מלכנין בקאו
נשתו, מכאן אמרו
8. ובכל' אתי מלכנין כלה כשהנאלה מלכנין אתי אצלה כי אין אצלה
שמכ
9. אתי מלכנין בקאו וכשתשוו מן הנאלה אל אשנא שמכ ואל
כל ימי הנאלה יבשוב לו בה
10. נשתו (וכי יבשוב המוכר) לו הנאלה ומצאה אתם הקידה אכנו
מוכרת אתם שנתכוון משקיע מאד אפי אל לו לא יהי לו שלו
כשהוא מוכר נשאל מאתי בשעת הכאתה
12. וכה שאין אומרין ומאיר קול לדון קונה לאחר שהוא בשעת - אפי (1)

לא יהיו שוות לגמרי ישנה ויתכן שאם אפילו לתוך שאר שהרי
בדבר זה רשאי הבעל (5) – אך אין הדומות שוות בכל
הדברים הקובע ומשקל את הכל אלא – השיקול
בד אומדא דמוכח (ב"ק) הינו מה ראוי לאת ב' ונקח
תורם הקונה ובזוק ערכם לחולק הבעל – ושאיזה כפל המשקל משקל
בראשון אין התורם והקונה נפגעת – רשאין להחליף ראין בין
הדברים ואין ראוי הקבלה שאיב לדוגמא אחד אל מול לאת
לאת ב' ונקח תורם הקונה ובזוק ראוי התוך כי הבעלת
הראוי את הבעלת.

(5) וכן הדברים גם: רשאין אלא כבר, אז אפשר ובעל המשפחה ובישאין
שאחרי הקשרים לשני הבעל. וכל תלוין

ס"ת ס"ת.
אלא הרשות שאחר לי הקבלה על הבעלת רשאי
הבעל, שאחר לי הדקשה מכל

מה. בוש אלי ראוי שאני שואב לפרשה יכו לפי שאת
תלוי שהוא מרשה מוקדים שאין כוונתו

30 אפשר שאחר שקיעת של מלכות דוכסה דא לך ליל - וידא כי כי
סל לראות כאה הקדם שכר מרסקין לכולם קסלוקת, אחר הקלה
את הלילות ובתרתיך ואשר אתך
זה דבקוסה שאת עומדת אין לה עקופות לו דעם כתורה כי,
קה מלכין אוצא צמם ל"א אחר לי תלוני ושמשי לכלי, החמרים פ"א כיני
מלך דרך ומבשרי את שלום ונטפני ול ל' מילין אך שקראתין לדמך
וקדכרין ובשראתי ובריבי בדרי, לפני. כי"א וי' עשה אחרון לו על כל
פניה ופסיקה כאילן שסבא בת נקי, וקשם פאלטין גב ומוצאת
פאר ומרכי שלבה מקורקין ג' בפנת משוך בדיבן אחרי משחתם גת
קאחר בגדים שיעשה ומה מלאוכה לא דאוס מל אבא (ל' בה וקרי)
- שיעוש פירושה הוא הדלת טעמי מעשה ומסכות בלקיא ישת מלא
32 ולו משכ ל: (222) ד: (שבבב) ולא (33) (ל"ד, ג'ג')
33 ולחתן שלם ל' בסכי, משקולות (ל"ד, כ') אוצא קשוב מי שאין ל"ל קלוד
בדיך לסכה מעט קלף שיבך לפני מעלה - ואין מסורת כבי, להכולת
שאין לכולו לעוד אובלא ומם רצונך שאין עיקר מקרא מפלך אלא
זאת יהיה קדישת ומעשה הפלך אל תו שוק שבת ומשך - אל שוק אין לסכה
מלך דרך ומבשרי את שלום ונטפני ול ל' מילין אך שקראתין לדמך
וקדכרין ובשראתי ובריבי בדרי, לפני. כי"א וי' עשה אחרון לו על כל
פניה ופסיקה כאילן שסבא בת נקי, וקשם פאלטין גב ומוצאת
פאר ומרכי שלבה מקורקין ג' בפנת משוך בדיבן אחרי משחתם גת
קאחר בגדים שיעשה ומה מלאוכה לא דאוס מל אבא (ל' בה וקרי)
- שיעוש פירושה הוא הדלת טעמי מעשה ומסכות בלקיא ישת מלא
32 ולו משכ ל: (222) ד: (שבבב) ולא (33) (ל"ד, ג'ג')
33 ולחתן שלם ל' בסכי, משקולות (ל"ד, כ') אוצא קשוב מי שאין ל"ל קלוד
בדיך לסכה מעט קלף שיבך לפני מעלה - ואין מסורת כבי, להכולת
שאין לכולו לעוד אובלא ומם רצונך שאין עיקר מקרא מפלך אלא
זאת יהיה קדישת ומעשה הפלך אל תו שוק שבת ומשך - אל שוק אין לסכה

ಸಾಮಾನ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಕ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ

אבל מצד שני מאידך גיסא - הרי אין כוונ דרבנן ל"ת,
מי שאינו מתכוין כלל לאפות, ואפי' מי שיודע ואינו כלל כוונ
קטן ראיני ואומר מה עשה? שמא הוא קורע שלמות משום
יש הקילה וכל הטעות שעשה הקילה ואין כוונ קטן ראיני
וראוי אין לך שום אבק דאוק אפי' אי שמעינן שאין עושים ואין
הקילה כאן טעות—

8. מצינו אושיות כל הכופר בעיקרו של תורה לקרוץ כופר בעיקרו
של הקילה דעלמה אומר אשה אשה יבא אל יפקד ולקרוץ אומר
לא יבעול אל בי
דשרי אוכן
9. ומשיה הי' קרוב למשה שאינו יהיו כפשוטו נקוד ונשאר בין
ישכח את המצוות שבתורה שמוע קולמוס ועשה - כשיון שמצינו
אינו יכול ונשו הכיפים אומר על כאמרה בלשם ואיך שכל
שני יוסף וכן בפשטות אפי' בכרכ הכלב שמשה דיבור
תי"ב אל הי"אוד אינו לומשה דשרי אוכן הכי אינו אכב דאמה
שמשה קאי על משה דעלמא - ואולי אגב אילו שנתנה מפשטין ②
סו וגיו שעיכ כבה יפרט בזה תכל שמרשות ה' הפסוק ואומר
(ג' אלקיך) הראב הראשה אשה נשב שאבי הכא נשמע לי"
מן הדין ואיכ - ובדרשון תכל ואמרי אין מדיר כאן אלמא ואומר
ו"ו ודיבר בשמשון מפרש הראשה אשר נשבה אמרי + הראשה
אשר אתה בשמשון נשבה אומה לו לעשה ולפרש - אבפ"ר
הכיבר כל הטעות שקרי מן הראשה אי סלו היות הראשון לבדו
ואינו דבאינו שכה יהיאיר על הקלי ועכשו להאיר ענין
ומי סודר בדברי שלא יבא בסלו סודה שם בין פעול
מן הדין הבאר ונשב ואומר סלב ועיכ בין שאין לפרש
כשפטן אל אלמו אמן - ואם שלא בפסוק ג הכא משום שבשם ①
מן הדין כוונ הפסוק ג' שבשם יבדיר הבאר אילו לא הי' אמרב אשה
ת"ר אל הי"אוד אינו לומשה דשרי אוכן הכי אינו אכב דאמה
שמשה קאי על משה דעלמא - ואולי אגב אילו שנתנה מפשטין ②
סו וגיו שעיכ כבה יפרט בזה תכל שמרשות ה' הפסוק ואומר
(ג' אלקיך) הראב הראשה אשה נשב שאבי הכא נשמע לי"
מן הדין ואיכ - ובדרשון תכל ואמרי אין מדיר כאן אלמא ואומר
ו"ו ודיבר בשמשון מפרש הראשה אשר נשבה אמרי + הראשה
אשר אתה בשמשון נשבה אומה לו לעשה ולפרש - אבפ"ר
הכיבר כל הטעות שקרי מן הראשה אי סלו היות הראשון לבדו
ואינו דבאינו שכה יהיאיר על הקלי ועכשו להאיר ענין
ומי סודר בדברי שלא יבא בסלו סודה שם בין פעול
מן הדין הבאר ונשב ואומר סלב ועיכ בין שאין לפרש
כשפטן אל אלמו אמן - ואם שלא בפסוק ג הכא משום שבשם ①

(1) $A \times B$ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕ੍ਰਮਿਤ ਜੋੜਿਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਪਤਾ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ $A = \{1, 2\}$ ਅਤੇ $B = \{3, 4, 5\}$ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ $A \times B$ ਵਿੱਚ 3 ਤੱਤ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਤੱਤ $(1, 2)$ ਅਤੇ $(3, 4)$ ਹਨ, ਤਾਂ A ਅਤੇ B ਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖੋ।

(3) ਜੇਕਰ $A = \{1, 2, 3\}$ ਅਤੇ $B = \{4\}$ ਹੈ, ਤਾਂ $A \times B$ ਅਤੇ $B \times A$ ਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਹਨ?

(ג)

הוי נשמר תלמוד כשהם כאחד ומאחורי הוי לא מצטרף ומשום זה
לא שייך אשכול הוא מסובב ירמיה שלה ואין הברכה הטוב
אין שייך לקבל מילה
ובאלה אפילו שנתן כוונת הברכה שאת משמת רוח אהרונית כשאתה
בוכה קודם אבל מקבל - קודם אבל הכוונה לא השלימה (i)
שכיא מקבל או מצטרע ומי הברכה הטוב ומשמתם לתקיה
הלוי קודם וכן הברכה הטוב לכיא - ומה מעשה שכתוב טוב (2)
אין לו שני אומה ת"א סי' משמיקה שהוא אהרונית - ונה אפילו שהוא
מלכי שאר ברכה הטוב
כן לו מצטרף אלהים ת"א 36 אמיב ושאכו לפשוע נתן בפ' כפ

(1) ואחר כשנלמד מצא זה מצא - הוא על פרטים על מצא אשר
מצא טוב - כי ידעינו מצא שאיב מסיק הטוב שכבה ן
ולו ישרש שאיב

(2) כה אומר שאל מרק הפיל

הרצאה שיא "נארא" פיר שיר, אחד, אחד אחד עשרים ריד אלגובה

ובראים תושדים שבורות הראשונים שצבו לראות
עים עלו"ם הין יום מובלחים מבורות האחכונים
שנאבאים דאבדה של הסדר פלים - בלבם קשה יותם
יתורה יפה, יסובות האומים כיון שסכל הסדר
אל האדא אינו כן
ב ואולי בצבו לכלל הקבא בקפלה (ב', ג') אל באחר מה הי' שה יתם
הראשונים הין טודים מאלה כי לא אתכאה שאלה על בפ
ג אופי, עים הותר שלום יש מקום להתערב, ולכפור רכל
מה שכואים - ואפי' הסדם הותר שבולה יש מקום לראות
קבלה ב', והכל עלו באופן הראי - הישק שכובים לראות
ד כתיב אבל אבי בין בדרה ויבא אל בית ולא שר
לבו על לבאר ואחר המשך תכאה באבי בם לא הי' בדים
בבין בדאתיר צבו לתים צבוא הכלסה סלוקתים של בראשה אחבה מלון
הי' הטקום האתיר - הטקום שפי' באו להשאיר בקשאר האבה
צוכבים בפסה שעשה אפלי שראים שלפ - צה אובא הי' לסדה
שלא שר לבו
ה ובלה האבה בדר פי' הקבא מלה יב' הוא הטקה אשר הצבה -
בדר כלך מאד ובפלוי ב' דין מקה ישפא ודלו מקום מבלים
ולא יתא-מפ לבו, ישבא בדר
ו מאוכר לבי שלוש (ב'ה- ב'ו) שצאו האבה הית'ב ה שקשר הראשה
הצביר שלא ישבו בלי, ישפא- ובראי בצפ הי' מן הטלוק- בכל
האבא אלף האבה הורה שצאו אשה ב' אשר אבא בדר
ביסוד הי בדר טלא וכל הורבות האבה הי' בכל האבא
בשבים יאות כלי יובו מן הכלל - ואסאבא בלי לא יאי,
אל א אל אית טלבי
ז ישפא כתיב ניצ ב' את הדפא בצפ אאחרת ויאת כל אקה
אשים ואשפה בלי לא אר א - ישלת פרוה ובלה לא אר
ח כתיב אבל אחר ויבן בדרה ויקא אל בית ולא שר
לבו על לבאר ואחר המשך תכאה באבי בם לא הי' בדים
בבין בדאתיר צבו לתים צבוא הכלסה סלוקתים של בראשה אחבה מלון
הי' הטקום האתיר - הטקום שפי' באו להשאיר בקשאר האבה
צוכבים בפסה שעשה אפלי שראים שלפ - צה אובא הי' לסדה
שלא שר לבו

8 ולכך אינא רואה שהרי אף אי אפשר רבותא של ישראל
ותבו של מלכו אל מתפי-לא שם אותה ביוצא מזה אפשר - ואפי' ②
9 ולאחר שם הוי תלוק מהם באופן שקבלו תורתו של ישראל
שכרון שלא ימות - רואין דומה כי רבותא של התורה
אינו ומשרתו אל אינו אפשר אף יש לו לקיים שקבלו
ואם רואה בריאה שהוי ישראל רבותא של מעשי
שלא מצוה וכיוצא בזה
10 רמיא דכך כתוב כי קפץ הגואל אלי(ה) שואל את כל
מלמעלה אל עדך ומודיע בספר משלחן עצמה מדרי אברהם בפ'
בתכל שלמים שאל נקבאו רואין אותו קפוץ וקמוצה - שהוא
נעמו אל עדך - וכן אלו רואין הראיתו אל ב' ורבי מהילא
קלוצה אלקיך / ורבי - זה בלשון הוי רבותא אף ומואה מה שהוא רובה ופשוט
11 תלמוד כותב כאן: ממטיר כאן מתן שכרו שיבוא עוד רבותא
דבקר צו שיעור בכל אבל השיבוטה ותפוי דרבי ③ ויבוא שהוה
כמן מה זה שיעור לעתיד ובי' ס' שבוע שיהיו מהר שיבא דרבי
דבקר צו ממש הוי רואה אבל אי' נתן קלוצה ורבי ומפלך את
אבקם - דרבי בראשון הוי רמיא שבוע שהו הוי שפל שה
כמן עדיף לתקוף מתפה - ושוב כתוב ומטר ב' רבי - והו יהוה רמה ①
12 אינא דקרו ומיטה ומשמה לא נתן כי אפילו בלם
וכפי מהיא ממשם פלאי פלאות נושב שפל שהא לעתן - המשכל
מתיר בכפלא הוי בלעיל מינ' כתוב ואת כי עשה בשמחם הכבה מרבי
והוא - כי על בשמחם שבך - בוגדים שפל קשיח נשתרו יתעטין
והעשר שהוא בזה קן הכבה מרבי ובי' נתבי הפסוק של
הכשלה אחל המטה ומכשלה אל נתן - באופי, בשלה כי
ואפי, מהיא ממשם פלאי פלאות נושב שפל שהא לעתן - המשכל
מתיר בכפלא הוי בלעיל מינ' כתוב ואת כי עשה בשמחם הכבה מרבי
12 אינא דקרו ומיטה ומשמה לא נתן כי אפילו בלם

(1) Newton's Third Law of Motion

(2) For every action there is an equal and opposite reaction.

(3) Examples: Rocket propulsion, recoil of gun, walking, swimming, jumping, flying of birds, etc.

(4) Momentum is a vector quantity. It is the product of mass and velocity of a body. It is denoted by 'p'. Momentum = mass × velocity

(3)

לפלא יש הרבה כוחה הפילוסופיה של הקיום
יהיו לזקנו השואה בפה ואיש ויכלום יד ה' - כשהיו לזכות אל מי
וכן יהודי שמה רשאך בשוא ומיושלה כשאדם נותן לכיוון הדומה
22 ואין יד יתנקא אומרה מעשה ומקדה (קטן) וה' יעמוד בפתח ה

22 וזה מיוחס לשנת תש"מ

את

ה יומן הפאתוס ועדיך אולי שזה נשמע על ה Heaven Death ואת ה' שת ה' זבאו
מטפוים האחרת ויהודי פה נשאר להיפרע ועדכנו שת - כשלעיתים שישנו לך
ובהיבטה אולי היו מעט שמוויכים להיפרע להפסיעות לכאורה לדוגם שפת
ובלבך כשיש ועבדנה לילה לשואה - אולי שהיה המלכות לשואה מדיון
ומשם הטלם כי לאמן זאת עם ובתקופה לבדוק כלפי אחד ממוח לבשורה
ה שהי לאחוכל שפהיה קבל ארץ שלא שיפרנו מאומה ואהד על קיבלתן ועתיכם מאד
לצד ה יומן

ושיבנו הכי כאן את בכאוד את טוהא ללכת כבקיר וכן עשה ואל שולך
ובהי עם ה' לל מלך הקלן ויהי מיד שמוא בזוע ובאולים בכאשר יאור הרופא
מי שהיא ולך לצד ה יומן לאוהבה ומי שמולה לך לכך שאל לאיתם

20 בשנת סוף המלחמה נפטר לישראל שהיה ויהפוך אי. הרופא מאלבנין ימים

על ההלשון ואמר כי אם שהקפיד הוצה יעשה נאון את אשתבע מאומה וקבמי
ב' בעל נעשה בשני הכלים ראשונה (שי אלמה ומיתם) וכאשר ניהם שם כי קיהון
ג' דוסה (GOOD OLD NOBLE LIVES) נעשה אי כ' בוב צילה) הו' עוקבא דיהלפי מראשין
על אשתא אי כי הכי ההשלי (ע"ב) שיומות בהיהון שיקטא אבא קשה ולא ויקטא ראשה ולא אף
ובכת אשתו ומוכה יבי ולא קשלו ומאוני, והיונו כאשר נשאה לך ושלך
ולך נשלין מהכבוד, ואין אומה ראוי לכבוד ממנו - והבאוהו את הפלוגתא אלו
ילין ואויב - מי שיאמין ראוי אלהין האומה הקולה אתה כל מה שיוכר
ד' ובי כ' יעקב יאמין ראוי קיב קי - מי הלוך שאלין כואה אלו השקעתא
מוכאו של מקבלה בישה אומה אתא וכולה לבעשות בין הבאומות
שכוקש את כאלון שיונתן אבל אפוף לכשיוב ואלו קן לכאתא שאומלא
אה הבוכאתו יא אתה בהוי אוא אילהן ואתכו אבוקה צו מיא הבוכאתו
הכיכון אוב לכאתנו לי אתה לכא אוא בליא אומה לבוש משאוכדין בשלון
ווומים אוא משה אתה הקי הקבול הבוכה ובלכא אוא וכתה ואתה לבוש מבקדין
ולו אוגא דהס יומא ס"ו, אתה כיבלי לתה נקבא שתן אלשה כלבין שבתציכו ועכה
משתכה בסוף הבון
מנשא בין עד ונפל שיכה ולו ושעותם כואוף אומה-ומכוכית סוומם - ובין קאתן
(סופה בשכתא בה כאלון) אוכו, שאתה קן מסוכם אתה מוא אלקו, ישפע - ואתם
בו ובלה כתוב כישה (מה כו) אכן אתה קן מסוכם אלקו, ישפע מושא-לו כתבו
הבון מתבון לתשוב זו
בשכוכו מבכאתא לאכיסטן (פוונתא כהוא מהבוכא ב' אלא שאכיסטן ולבא
ולו נא כאוכתא הקבא (שם אתא ו') וכו הו' מפלתן לשתתן מכבוק שבוו
ו' תבן בתשו ובלכא ונפלא - ויסף לתטוא)
ויחבלו בקלוכן ובלכא ומשר לא נתק אכלתם ויכא בכתה
או (הפסוק ממשיך ויבא משה מתן פרעה - ויפרש כבין את בי

ד' אלול תשע"ב
גשמי

ק"ש דעלמא

פרשת וילך תשע"ב (31)

1. אומר דיש פרשת שלקיט על משה ויאמר אליו אני בן-
יום לדעת הפסוק אף-על-פי שעל הגאולה ובלעם

2. ופשט כמו דיש פרשת דגשמי כמו בכל שלקיט ולכן אומר דנו
ב' שמעלה עלה במשמעות לדראות במדבר הדין ועלה שאין העולם
מתקיים ובקביל מצד הדגשמי ושתפה למה"ב ובמילו בכתב
ביום עשרה ב' שלקיט שמע שרף

3. ויש להביא ב' ראיות הילוק הי' לפעמה העולם שלא הי' מתפלל
שפי' מצד הדין - וא"א מתפלל כמ"ש - דאמו רק שמקבלה מרים צמו המשמעות

4. ובפשט אומר בפרשתן ר"ל שלמעלה בא הקב"ה עם אברהם ובתפ
ועקד הדין אין ושלום לעומד מפני מרתפ - מעשה מלקוט
דאומר בפשטות בין שרפא לפנינו בפסוק בין קצרו בעולם
בעומד בפשטות בין שרפא לפנינו בפסוק בין קצרו בעולם

5. ובפשט אומר בעולם הזה הקב"ה עם פרשת ואתה הקהל
ב"כ תשע דור המלך ואח ואתה במשפט את שדפק כי לא
ובדפק לפנינו כל מי שלפני בדיק שעקשו מי ב"ה אלי לעמוד
במשפט - ורק משה בדינו נקבה איש פשלקיט

6. וע"ז מקובל מאומרו ב"ה בשעה משה לעמוד הראשו הקב"ה
תכמי כל דור ודור ומעלה את ב' עקיבא אל בשע"ר
כאומי מרמו הכתוב - הגלה שפיו סומכין את-
דשבו במסרקות של ברזל אל מ מרה ומ שברה
אל שמק כך עלה במחשבה לפני - ובאמר בשלב בזמנה
עלה במחשבה לברוא את העולם במדת הדין - ואח"כ
בלכ העולם אומר להקדש כן אבל את אבוי עולם
ומה לפרשת כלקח מ - סדר אונשי א משב דפ' משה אומר אליהם
8-14

7. ובפשט כלל ישראל במשמעות הי' בשפל המשפ מאד בפשט
אומר בכ"ש (סוף פ"ו מפל עקובא כוכבות) (כיון) שאומרו
הימים לישראל במשמעות ותצמו לעמוד מאשמן ולעמוד כוכבות
כמוהן - וכמעט קטן הי' העיקר ששמע אלהים נעקד ותופשין

(ד)

דני יקב עטרות הראש - ונ"מ בקיבוץ בעלי בעל הבו
לשאול אם מותר ליתן הקב על גבי
אלכוהול או שנשתנה בתוכו ונעשה - וי"ע (1-6) ובו קדוש מן
8. והכתוב שהשווה שתיהן אינן כאינן לכתחלה - ונפק"מ
בענין משה באשה ומן אז יאמינו לך ולא ישמע
בקולי, וא"ר ל"ג, אלו לא שקדתי ושמעו שקידה מ"מ לך - בסוגיא הנ"ל בסוף
9. והנה אע"פ הרוב שנתבטל כשיעור דשיעור מצה הבין שנוין הפר שיעור המצות
ואין הלכה כאחת
דאמרי הראשון הוי בשפיר דמי אלא לכתחלה - ולי מצה
אלו הלכה הי' רשאי להוסיף עוד כזית כדי שיהא
הראשון הוי בשפיר דמי אלא לכתחלה - ולי מצה
10. וטעמי משה לישנו הוי ואיצ"ל דבר דשמש
הרי לעיל הנה והכל זה הכלל את ואתה - בסוף
שבדר רשם הוי - וא"א ושאול (1-3) דשמה שאמרה לך ושאלתן אל מרה
12. ומ"ש של הקהל הוי ובדר אלקיך אל משה ויאמר אלין
אלי הוי - דהיינו שהי' אופנים של כשבאה ואמר
הראשון - האופן הראשון שהראשון אלי לכל
והאופן השני שאינם שכל ראשון צווחים אלי
אינו אלי אלו - מאחינו לעושה בפועל - בגולה
לדבר
13. ואת דפסחים י' והוי' ד' למלך על כל הלכה קיום הפרו
והוי' ד' אחד ושמו אחד אמר בפיהם לאו אחד
אמר רבי אחאי דר תנינן לה כדרכ' שמ"ר. הוה"ל

(ד)

ופרש שאין את השור רגה

לעומה בולו הטוב והמטיב, והרי בלילי שבקשה
הר' אפרים רשב"ם - בלאורה אינו מלוק עופה מעופה
רק בדעופה והו' הכל טא"ו וכ"ו בדעופה אין אבל
רואה ומרין הטוב והמטיב שכלל דפורענות ומתילו
אי"ת לו לברך הטוב והמטיב באינו משיב הטוב
אלא לעומה רואה שהכל טוב ומטיב
או ומספרין על בזיק פורע ישועת רמין שאומר
מיהם הלכו לקדרו הרבה פעמים ולא ענו אם
שיהו רצלוף זה מגלמיזו ואל - בדעופה ביני
רואה הרע שבפורענות ופראמבי דאפלם
לרטלל - משיב שכשאין בעולם האמת רואה אלו
הטוב ומתילו אינו מוכה לעולם
ומסיק הגמ' לך כעופה עופה - העולם הזה נמשל
דומה לי ונקרו רגליך בגיא אלו עמים בולו אומר
קרו דומה לי ונכנס דומה לי
ומה מקרו בבתיו שמי לעולם ופרש הגמרא
קרו בבתיו
שאין לנו לו הרחמים אלא לנו לקראו בבתיו
כיצד לדרך ארם הבית
ומה בעם והרחמים שנעשה לו הבית המקדש -
אף טוב הפשט הוא קושי השאלה נבו לפניו
אומר ענין אחר
ומה בעם אמר לו משה לקדוה אתם הרשע לעם הזה
אין לפי לעניין משמעו הניכר של ושמה דבנין
קדה קובע הן מלין שלנו לבני אלה

ופרש שאין את השור רגה

(1) וע"ז נתנו מוסר תל"י (בראש הדברים ומאחרים בס"ק אות ד"ל)

עשיר א' טוען שאתמו"ר שלו הלכה כ' ישראל מצרפתי קונץ בפוסקים שאולי טוב ויצוי הראשי והרטיא ת' ומאידך איכה מין ואו מטיב שלאו הראשי להחזיר מה שאב ובי אלו הדברים - ואל"ל אי שבועת אלו בין הצדדי שהכל שיושין משאיש הוא היותם טוב שאין טוב ממנו

כב מי הוא מיטב דשופטים (נצא"א שקלים מאחר אלף ומאה כסף
דסנהדרין קלין אומר ואדר הוא כשה עם כפול על מיטב
ויש לו פרנסת או במיטב מדר את הטוב של מעשר דיבון לשאר
עקר - אי שקלים דמאן שפ"ל בהקדש (עם קלי) את כפי
יב ומאן שלא מיחו בלי ישנו קבלו עבדינן אמרתו אלא מעל ושפר
כב (1) ופלגי אוכל שפשין אבל זבחים דמדרש אשלוף את רגל
מעשרין ודי מעשרות הוא - אמר אסף כיון שנושפ כמו מן
מעשרות הוא - וכן אומר ופלגתם בעין מאי, הוא מלא
(או אכול כיון בשאר ידעין קטלו כדרך לשון בברכה)
ויש אומ' אם אתה רואה כיון כפי אומה קמא על פרק
כבכה עבדין אתם רואה כיון שלוו כי אומה אם פרק ופפס
אבל בשאר ימים אין עלה אדעין מאכל לעלך בשאר
דשם מעשרים אומר אבל אחר אדעין את מעשרים - מעשרין
מעשרים אתם אדעין הוא בשאר ימים אומרים ואכלו בשלוקה
קדשי לשון אדעין
כג מאמרים קראים ג' - כי טרו עין בראשונה אדעה את
ג' רשעתה ראו לשנים הדבר כדאו כי ג' הוא אלף
הוא ג' מעשרים

(1) אי קלי כראשון דקא (כב: כה ג') אתם כלול מן הקדש ג'
אי הכא כשאר ימים אלא דאשכחת דקלי לשנה אחרת
כי אפי הכא בשאר ימים אלא דאשכחת דקלי לשנה אחרת
הוי לפל את דאשכחת דקלי

ופרשי שאין את השורה רחה

לעומת כולו הטוב והמטיב, והביא בכלל שהקשה
כל אחרון כשר - בלאוכה אינו נלוק עומד מעומד
רק בדעמיד והיו הכל טוב - וגי בדעמיד אין אבל
כולה ומביו הטוב והעמד שכלל דפוכעין וגם ושמעו
את לך לדבק בטוב והמטיב באינו משיג הטוב
אלא לעומד ויכוה שבכל טוב ועמד
את ומספיק על בדיק פועל ישועה בעין שלאחר
מיתה מלבו לקבלו הכתה פעמיל ולא ניתן אב
שאין בלוק זה מגלמיזין ואל - בדעמיד בייני
כולה הכא שבפוכעין ופעמבי דשלם
לבטל - משיב שכשאין בעלך הנאת כולה אלי
הטוב ומעניק אינו מקבל לבלך
ומפיק הנא לך כעומד עומד - משלך בעם נעם
ביוד קיי ונקבו בלילך בלוג אלא לעומד כולו אחד
נקבו ביוד קי ונכתב ביוד קי
.16 וגם למד מקבו בנה שם לעלך ובכשי הנאתה
שלא יקבו כבואו
.17 כל זמן שאין לנלי לבו הכתמיל אינו לבקבו כבואו
אלא בפיכין לבוא עכב הכביד
18. יש לכאורה מעט בעמד והכתמיל שנעשה אי הכתה הקודה -
ובפס מלבד טוב בפשט בלי קושי בשעורה נבו לכתוב
יש לאחר עיד ענין אחר
19 בואתו כבשי מלכבשין אחר לי משה לבקבה אלא הכוונה לעל בעם
שכשאו את אין לעלך לבנלך משיחן בלעל על ושכל בלעין
אחר לי הקבה קובלך עם מבלין שבלו לכלי אלהי

א אמת מלך ומובטח מובה
כי אמת הוא כשהוא אמונתו ואל תשלש בלבבך ותובנו

דעמשי"ת

משרו - אלופה - לך דימאך משל לך אלופה משרו - אלופה - לך דימאך

1 ואיתא דקדא (ב-ו) ויאמר ד' אל משה אשוב אל אהרן קדת מטך ונטה
ידך על מים מצרים ובפסוק כ' איתא ויאמר כן משה ואהרן כאשר צוה
ד' ויט דטה וגו' את המים - ואיתא דשם, לכו שתקין היאור על משה
כשנפלך למכה לפרעה לא נקה על יבו - וכן איתא לקמן (ח-יב)
ויאמר ד' אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך וכך את עפר הארץ
ומשרש רשי לא הו הדבר בבאי לנקות לי משה אלא, שתקין שלו כשפרעה את
המשפי, ומטמנו החול ונקה לי אהרן מפני שהיאור מגן עליו
2 ל' דמכתש אלהו (תלמי יסו) ודמאוי שהחול קיבל שהחול בשעלת מרוץ בזה
שם הטלת שיק לבם דבון על דומך שאלו מקבל בזה, ואוב מקשה
בל' הדאה עו ניגלה כיוצא שאול דמלך - דמכא כלי אמר תרגמי מצרים
אלקרא אלקיל קול - ואלו בקבל להם שהי יבא לעקבם של שאול וה
3 איתא דשוע קיבא סעי ג אין עוברין הפה שאול דבון אלקיל וה
לבדוב ואלו שאול נאמר דבקבה בע - מים מפני תשובת אסור לעוברן
מפני שעלגלי דו ואלו שאול לעשות דו בשבין - אלי עיקה הו דמי
ל' אויא דשיק בלי דיבא בשבא מלי לא עשו די בלא, ופשטי
כיבוד תוכחה על דבקא
טובא ואסור, ודאוך השלחן בעל לחם יתו האבל ובשלין לכהנים דו בקבל
מפני שעלגלי דו ואלו שאול לעשות דו בשבין - אלי עיקה הו דמי
שבא כיבוד מפני בשבא - לא עשו - ל' דשם לא עלגלי דו
ולא עלגלי אלא בי אלהי שעלגלי נאלן וסבר הדיוקים על כדו מתיל
שם, לו אדם את אלו ל' ולא בשם לבדו אלא כלי בב. שלא יבא
ולא עלגלי אלא בי אלהי שעלגלי נאלן וסבר הדיוקים על כדו מתיל
לו היה ממון - פשיל הלה ונכנס אצל אבל שם, לו מתלל דבדים
ונתפלה משמרתל ואלב בימן אלא שאם אצלו אל שבדא וכבד אלא
הבקה אל שבדא - דמשיך הבאן אפה יבא ובבד מנכסיו אל
שעובדים דמלך אלא תוקעבין, ומפיל אלא שלא
דמלך אלא בי אלהי שעלגלי נאלן וסבר הדיוקים על כדו מתיל
שם, לו אדם את אלו ל' ולא בשם לבדו אלא כלי בב. שלא יבא
ולא עלגלי אלא בי אלהי שעלגלי נאלן וסבר הדיוקים על כדו מתיל

(1) [illegible]

(2) [illegible]

(3) [illegible]

(4) [illegible]

(17) א סי קיא סק"ג שמזכיר עושה שפיר לענין זה

(3)

להו רבנא, אמאי לך לדידי כבנין דידה הוה אתינא אמר אתינא
הוכיח פירושיך ואכלו בשלו אפיקא ואכלא אבהתי והכי
אמא אמרה אמר להו לא אתקטו לי (אל תשפטוני) דגרסינן כמאן
דאמרא דשמואל הלכה ואף השתא הוא כסבא (שהרואי ואתרצי) אל תחזיק
מדעתך כי היכי דשלמין דיקא אמר להו אנא הכי אבי הוה אל
לני אתם הסכמתי את קולכם להוכיח אתכם פירוש שלא לנגוע אלא כנגד
10 אלוה הלכה הסובלן יוכלו לתקיע את קונו - ומצוה מפני שכל שקיבל פורעה
פרעה לתורתו נפשו תיכף לו
11 שם כתוב ואכל הוא והיא ויישב ימין - הקדים הוא היא והוא
אל הכתוב הוא והיא ואיבו דשמש - דכתוב אלוהו אלהן
אל כיון דקדים היא והוא הקדים פרישת הפרשת
12 שמות כיוצא אלו ואל מקח הראוי משפטי המשפה שקנה לו לאדון שכיר
ואמר אלו שעשה יהו טובה ~~שהוא~~ ואל כן ראוי כאן לומר לאדוני ולאמו
כי כיוצא ומצוה שנכתב כי הוא הדיבור לעולם אף אלו הן שם נכתב
דקטלינן ומסיק - ודשקדיא צאצא המצפה לנפשו יעלה מאליו הכתוב
טובה היקר
13 האומר תלמוד (שור שהמית אלקוש כותב אשר יתלבאתיך מאשר מאיר אלקוש
אלוהי
על דלי אדם משלם הנשבר טובעין (17) והתינוק מושך אותן
האומן שאיש להכבד טובת האלקוש או שמכירים טובת
דלי אדם ואל הנשבר אלוהו (מכ"ם) הנשבה שקנה ומסר אדם לעשות את
את תסרי ב/
14 וכן היכן תנן אומרים כל הנשבר כלאים של תורה לרשות כותי
טובה - וא"ת הקדים ויכתוב ל"ש ב"ם ואל מ' שאין מתנין (2)
דטובאי של הקדש (3) הכתוב ויכתוב
15 כי סלולה שמקטין ומכבה הכתוב טובתן של תורה מאי לאמש
מצפה לכפור הזקיבה טובתן של עשוק

(1) הכלה בתוי פרוצה תיבעל על דעת שאינ רואים המקלת היקש
מצא בכרכ הלם שרי משיכה (אלקבץ שהדוחק אינו מקיש ו"ש
משנה שלמים, ומצינו שם ג' (11) ר' כ"ש אדה אינה מקיש הלאוות ב'
אלו, ומי הוי התם לכן הכניסן לו יכה אותה ולא יבעל אותה
אלמ' שמן הראוי לכך ולא אשה

(2) פרוצה לשון אפי' מ שנשתה יתר מדה הוא קטן דאינו ואתי מפי עשה
ונתן קונט שלמות הוא מעשה על הקידה וכל הלומד שנשתה הקידה
שתי הוא קטן דאינו - ודאתי אין לך שון אצל שאלת אפי'
יש שתמיה שנשתה יתר הקידה כל כך טומא (22) ולא מפי סוף פ"ה

(3) דמלה אשה לא יבא אל יוסף שלמות אשה לא יבעל את ב'

(4) ע' ספר כריתות אות בת קל שמעיד מפלביב כל מנהג ישראל מתפללין
משכמל לפרעון ובאת מה תסר להתפלל דבקי שנקי לשלא כל
משלוחיהם לפנות א אשה ולא יתפלל מתי יוצא דבר"ב מדה
אלא כל סוף עדה ולא יתפלל ומתפללת שלא כריתות אות
אלא כריתות אות

(11) ולא רשות היו אשון ואתו רשות ממונה ואחרי אידה אפי' נעשה בינם
לבריקה-ונצחים לבדק אמר לו להכות ולקלל

ופי' שאחי דרכה שנשתה מפלביב קס"ב; בדעת אחרי נעשה על שלידה
ולכן אמיה את שנשתנה להפיכות מ"ב ולכן אתה ואל נשתה
לקבל עדיפין

כל מהרשם ברור שאם אפי' בשפיר ואפי' דרשים ה"ב דבר
ברור מפי הגבורה שקר אסור מקלה אשון ואתו ואל תכנה
אפי' מעשה ולהו עדה שלמה - ב' כאלה אתו
משקשר בשם אחרי ובתו מעשה אחרי מקשין אחרי הכל אחרי
מה ענין הפיסם לנידה אל ולהו הוי משון מפני היו
נפיכ ואל פשם לקיש שנדה כריתות אות

(5) ולא מפי סוף פ"ג

ואומ שאפשר לרבים דומם שאומן לא ילמדו אלים לא לומדין בסתם לך
ולא לומדין כלל, כסדר מניחת לומדין לומדין בסתם לך סדרא הא
שלא יהי לעשות ומה שלך שהוי אפשר שיהיו אותם כפי שדרך הבן
כי דשם משלם כמה גדול מזה (הי' נודע בשאר עושה כבן) ולא משכי בואתם
5 הלכה נ בשיא בשעת מניי לו ושם כי קלא לאמת מקבל בלא מאה
מצפי כי אף היין בארצנו - ומכרם כשי, אשר שנדקו בסורכין ליאור
ולא רצות נקניו שעומדין בכל - אלו הו לכל אכסניא דשאר הבאים -
ואפי שקדמו את ישראל לצורך עלמן שלא ואת יצות ויש לו אנשי חיל
וישתדל שני מקנה עם אשה ל - ודאות מקבל נ תנינן חי' יוסף בארץ
בסריא אותן במעשים אבל מקבל טוב שעשו להן אין לשבת
9 וכמצי שם הו המקום של ר' אלא דיקמות (ס"ק) באיבא של ר' אלא הוה
קא מתרכא לי' בשיטת כי הוה משבת אחי, (בשם הכאו לפ) בריב לי דמכפי
ואחי לפ אל כך ואלא קא מתרכא לי' למה אל בינן שאחזקת
את בניו ומלוות אותן מן מתנא - וכך כספר יוחר בקורה (כי מפלי מכ) ②
לוש מתן של הכרע הטוב טרף האדם הנא שאין כוחם להכיר ③
שיושין לו טובה - ודאות מפי הכרע הטוב הנא להכיר הטובה
שקבל מאבן או משפש אפי שלא טרא דאוכלן - בתוך הכרע הטוב
אינו מוגים הכוונתו ומרגוניו אלא תומה הוא על המקבל ושלו
שקבל - ומשובה מניחן שום תוך הכרע הטוב אפי על בומן שלא
כיוון כלום דמעלמע - וכן ראוי המשפט לא יעשה מצפי כי גן הוא דאמרן
9 כמה הלכות מקבלות ניצולות מאבד הכרע הטוב - אינא דמפשם (שאול
ב-ק) הפורעת פעמו לתקיכו בפשע תיב לו וכן אתם מוצא דאליהו דשרה
שפלך אבל בכפיל הלוחם שר לקלם הפעל מעמדן ואומה הקל על
האומה אשר אני מקומה שוה הכעוס לחמית את לקלם לו ידי משק
בפיכן לפרין הילף לאיכן מוחשב בו בלפשו תיב לו - אלו דאמר בפיכן

① אומר הדרכות ג"כ אומר כי אפי' אם אומר מה עורת מכיר שהיה עם כל אותו אלעזר אומר אותם כיום אז שהיו כי עורת שמרת היתה עם לא עזר אלא רשעי אשתו וילדיו - עפי"ז כיר האב - ולא לפי שהיו קרובים כמה מעלין אלו הכתובים עורה מקטינין את שלמטה מהן

② דאפשר כי כאן לאדם להמשיך את אח כאשר אשתו לה כי ומבארים את שם זו שהיה שהיה (גיס) יוסיף לה כמה שלכל כאמר מהו ומשם לזו ואמו

③ אבל כמן כתיב וכי אין שם ל - ו אי אפשר, ולכן כתוב שהכתוב אין משתמש לו אין לו כלום - הדרכה משאת אומרים שמלה בוקע אוכל, מלוש עומש, מהו אומרים - כאשר שלמעלה אין מכירין בעורה כאשר שאלו משקיה, ולאחר שמפרטין בפרט אלו ומכירין זה שמקלין משקיה שם ו שיהא ל בכתב - לא כתוב כאן שאשה קבל בעם סגם ל משם ובכן כי בפרט אומרים טלה - כי כאשר ראם בשה על האב. ומזה יובן מלה, ובכל מאלם הוא משלים תורה לשון ל' ואוכלה בשר למזבח - ולשון ל' כאשר אין ל בשה כלל אף כאן שלום משק כלי היתה יקרה ונפלאה מאלם

כאלו לא אלו לא אל כי בפרט אומרים טלה - אלו משם לשון אל' ל' אשה בעל אחר ל' מסביר אותי משפה ובכן אלו

כמה לא אלו לא משלים מקרא דאחר ס"ע - שאחר

דוגמא

שאלה: מסכאן כי מאיר יקטין שלא שאומר כה מוסיף קטיף
א. מה קיבוץ ג'ון המדיק דאמן שונה מן הנקודה פסוד
מן מעלה - ומוא ניכר בשונה מן הנקודה וכשאומר ונקבע
מן הנקודה - כשמאריה ונקבע מן הנקודה עליהן נוטין לצד
אחר וכשפוסק עליהן נוטין לצד נקודה וסימנך בבא מאן
בדכי מאסרי בהיא לאוסרה: כי

אע"פ שלא כתב יהיה לשון תורה כיה אלא נקיד המוסד
אלא כתב מיאסרין וכל שכן שיהיה לפסוק ולמשוך בשכיח
כבי אר נקיד שהם מלשלת מפקלא שאשם אינו אלא מליפה
ובי כתב פ"ו ממסורת בכוך מפוקא שמקיפה לושם על מאכל

משנה שלמה פ"ד

דרשות ג' — ואלא - משה - שלמה פ"ד משנה שלמה אות ערה (א)

מדרשי רז"ל אור קתוקף רז"ל, שפת דעתן (ד)

1. מפרשינן יש לנו לימוד מקדש הבדל שדין מלכיו אופיר ומלכיו, ישראל

2. אבל פרשה כאיש ויפן פרשה ויקרא אל דוד ולא שר לו על לצאת

3. ואיזה מושך תכשיט בימות פלוני לא היו דקדוק וכמו באחד במקדי מאכל פלוני הלשונו ישראל- וכיון שלקחו במתיר אלו בין המתיר אשר עין פרשה למשה שבלומו אוכל דוגמא כדי מלכיו לכן מימי דוגמא לא נתפכו לפלוני ולכן לא שר לו

4. תניין מצה בימי שראשם שהמצה אינו לעצן לו לא שר לו ולא אכפת לן מה שעמו מעטרי-ות שאולי (ט"ו, י"ג) הקיצ (ב)

5. אלו רואין בימות שלכיך שלפתח פרשה מאלך כעיר הקרוי ויאמר פרשה אלכי אשלח אחכן ונתתיך לך אלקיכם למקדר כך בדתק לא נסתיקו שלכת מעיניכם דעכי

6. ויאמר משה כלה אלכי יוכל מעמק ומעתיק על לך וסר הדרוש מפרשה מעדכו ומעמו מתר -

7. על כאן אלו רואין כל באלמא של פרשה הו' על שעמו מעיניכם דעכי - למשה דקדוק עלה לן שיעשלן על דעך שלכיו ומו - עמ (ג)

8. נמצאנו מקבלת משה דקדוק כעיר הקרוי (ק, י"א) ויהי דימיו הפל ויקרא משה ויקרא אל אהלו וירא כסלונות

9. ופרשי, ויקרא משה - שמקבו פרשה על דעת - ובאמת אמן וירא כסלונות עין עיניו ולבו להיות מיכר עליכם

10. דאמת אמן שלכו אמת לן שישתבש להבלית קמעוני הוכח עין עיניו ולבו להיות מיכר עליכם

11. ואיזה קאדרש וירא כסלונות - שהו' רואה כסלונות observes ובוכה - לע, יפה עואר מאלך כעיר וירא את כסלונות אומר ואוכה אל רואה עבראה דעת. אמתך - ואו שעכי אומה

ע"א (כ"ב סוף פה ואפשר) שבנים קעמך מלכות ומכתים כסלונות

① דבריו דא (ק, ל"ק) לא באנפין לא דקדק קתי כאשר
צדקת ולכן ומכתת בך אתי ודבריו הנשלחו אלי שלא אומרת
וזו כמשמעו שעשו מלחמה הנשלחו אלי שגבלה ממני הפורענות
כלל שלא / אלא יוצא ידי חובתם

② הקדמה על המבדיל ולא הביאם פנימה כמו שלמדנו בגמ' בפרק
מכניסו וכדומה ב' מלכים ואלו ואלו מכשירים

④ שאתה מכיר בעמך שאף כולכם יודע המבדיל בין ישראל לעמים
לשמים בעמו המבדיל בין אור לחושך - והאומות רק לא שלו אשם לו
עושה ישראל רצונה - בעמו הנשלחו של כלל ישראל שמוכן
לקבל ב' ומלמעלה שאר האומות

ובן ויש לשאול מה פירוש קשה ובמה איוב קאי (ד, יב)
וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו (כי לשעתן פניו
מתמר מיסורין) וישאו קולם וידעו ויקרעו איש מעילו
וי"ל יעבר על ראשהן השמימה
13. וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו כבד כי ראו כי גדל הכעס מאד
14 ופי' רש"י, וישבו אתו לארץ - על הארץ לבדה קבלו-ופי'
רבינו שראו להשוותן בעצמן ולדעת המכוער כאשר יראה
שאחרים משתבחין בקבורת יאמרו מעט
15 ואיוב מתחרט (א, ה) אמר הקב"ה אתם בימות הסכים
ובלבד לבואר בקבורת של ישראל - אני מניח את מלאכתי
והתמנית ואדבר עמך היה ויכוח ב' כי סר לבואר רואה
הקב"ה בשעה שסר מעסקין לבואר מסלוגת לפיכך ויקרעו
אין אלקיפז מאוד הסכים - וכן הוא הקב"ה על קרוב שמל אלא ②
16. הכתוב צר היה הלבושים של הקב"ה אבל הקב"ה
מגיב ויכה אלקיפז את רבי ישראל ויבך אלקיפז
ופרש"י, עמן יעלימו לך ולא הגלוי עיניו
17 ואיוב מתחרט (ב, ה) ואומר הכל בצער לך אל
הקב"ה ומשפ או אתם מרגיש שאני שלמי בדבר עשה
שישראל שנוים בצער הוי יודע מחשבות שאני מבקר בעולמה ①
מעמך הקונה בידיכם אני שנתן בצער - ולי דבור בעולמה
18 ומשפ כמוני ואתם ב' דאה בראני את לך ראי אשפ המצרים
ואת בצרעת שאתי מפני עושין כי יבואו את מכאוביו
ולא השתו אוזה (ל"ב פ"ג) כי קלני מרגיש את מכאוביהם
19 וכרש"י שאתי לפי שהאדון ובצרעת את מכאובין ולא הגלוי
עיני
20 ולא משפטיו (כ"ג, ו) ויראו את אלקי ישראל ומתר כלין
כמתיה לפני בסופיה "ופרש" הוא היתה שבין ישראל

ואת בירקת שאינו מבין ומשין יבין כי הכלל מבונים לשון ומיד
והפרטים בשה רמוז ולכן אמר כי שאינו בירקת הפרשים

① הב' ובויב ומקצם נפשי דעתי ישעיה לפי שאינו סודי
בירת וקללות

② אל היו שם מלכי אול היו המשים אלי סיחון מלכנו שלכן לא־
המשים ולו שבה שלוחים רמוזים נשו עין באילנו ידה ו'ושם
אלכסם משים אבול וא' בשי' עמוק הפשם הוא שם ומדר ואשתלך
ובמשם אילנו אבול המלחמים מה' שם נעמבו בשו' שם עם
לכולא ומא שם ישעיה
ושעשה היו אלים פלט לדיה הלשן ושעה שלחם רמוזים
וא' בדר נוכח רמשך חכמם שאול יד קטן כולם באילנו את עין ישעיה
לו שפל יד בירק יד שמו משלי שאול נלחם כך הפרטים
בירקים יד יחלק הלומם כללים וכו' אין חוסם יוד
בבכם יק יד תולל כללים קוד הלומם

3.4.32
2222

השיעור לעבור ברגע של ישיבה

ב. וזו דאגתי העיקרית שבשאלה לגבי השיעור הקשה
① לעבכו להיות כסבירים - וכן הוא באיגרת הרמ"א בתחילת האוכח
בה נתן דרכו של הקב"ה ודרכו של בעלי ישיבה הדיוקן
מבקשת אומות העולם (222)
בך הלשון יהלו מוגת ארוך כי תיקון אין להעמיד הדעת
בדקה יותר מכל מצות אשר שבכתוב כי לאבד נפש
אחת אומרו שנא' כי יבואו לעמן אשר יבוה את לנו
לעשות בדקה
יש לחוש לימסו שאין האכסניא מצוי אלא דרכים שיהיו
אכסני המה ולו יראו
בה וכל ישבה והלוה אלהים כאותו הם שיהיו קונים אחת לב' אלקים
ואף לא יתחם האח על האח מי יתחם אלון ולמי אין ישבה
לישאון ארונות הלוים שנושאין אותו וכופפין אלותם הם אלון ארונות
גלויות אלא לאותם
בה כל המעלה ארון מן הבקשה ה"ב לויה כמו שנקרא אדב ובית
לויה - ובקלה קרוב לשורת ארון שיהיו שורת אחד אשר
לב אינא דמא מוטה ניטו דרקוא משיחא - ואנשי הפקון
יסודו מאיר לאיר ובכשי כסלבסין - אנשי שאול אל
(33) א"ב ואותו דרכיו יונה סוף ספר היכלה וישפלם בכל יום על
כל אלה בני ישבה שיתרפאו ולל הדיוקות שלא יהו ושיבלו
מכל נצך ושיבול הקדה אל בלי מדקדוקי עיונא ומפל מילי
פוכחיא המשקשות ואולת לחלק ושיהיו כל אחיכי אמן
ואת הקופס שישמו דשורה ויקבלו ויתכיכו דשורה שלמה
לפניך - ולשפוך לפניו שיהי בלבו לפניו שלא

על ווידוי בקריאת שמע

① התפלה ימים ועסוקין, הן הן אותיותיו המשל בלא שמועה
כלומר למודיע, מיד הקול שמעתם דיבר הקדוש
ברוך הוא לפנינו הבטה והכלים ומבלי שתלמד יקיר
אמא בקיאה ואתם קיים משארצית דלינו אין בקומתינו אמא אילנית ואמתו
אדמדמה או היו בקומת בקורצין שבשם את כמו שנעשה אלוק אלהיך
ברשעים ואיש שלא אלוקיו אלוקים ל"סרוך בכל מיני יסלוק
שעיר ובכה אשר לא יאמין כי יסופר כך אופני הבאר שמעיר אלון
ורוצ מבשרת של שפע ורוצו הוי אך הקדוש לבלוע השתעוול כנקע

(322) ע' 3, 32

שפי גוים אלת קסון כי יפשע שתשון עוון את נפש א ופשע
מלכרה לך מרירי מכים ואמן משאר ונצב המשפט על
מרים כאיך שאלה עלמו אלון פוי שרצים כאילו לך הש
אלה

לכאורה דקשה של ישראל – אלו מניע את התלונים ואת הטענים נשפט
ואת הדבר ניתן לו כי סר לכאורה – שכר מזכין לכאורה מסלוק
מפני אויבו ברם כי פלוני בלתא בלי שיש לו תלה ראוי
היה לך אצל תבע וידקם אלון ותאיל שכך אמר מלאכי
אור וגיד תכל וכבלים ומיד הצאן לא אלו לאשון משוך
שיכם תכל בשעיר לשוך דאין דבר בידו להיות בשיך
ולא אינבר לך מעשה אחרת – אלא תשך אלא להמשך לתבע או
אינן ניתא דאל תדיתו וע שיב תנם אלה קסו
בע כשכירו הי אומם ואשפוך לפנין שאי בשני אלנ – כאשר
כשר בתינע בשני
89 ו משל מאזנו (אב – בע כ) דדינן תיש מדויסן אר וקבים ואל קני אלשא
מפני המות הדקו אשר הקיל ומאיך דכבידות שנמלה מן הטרא
את תרמנן הקי, הכשך אשב יל כי פסיעתין ושתא תלון שלו
יבא בי תלפפה, התכל והפקה אשב אין תקד לתמצא – ולאומם
שיה עצמם תין אולם תיש מבני כדרו שלם כמות מושכא
ולאצב לקדוכה להקיש אולה שם מאת קמסן לא הי מושם תוכ
אשב שלם מאלן
לפ בוד הדבים שלו גמיב כפנת לרוחה – כי אינו יכי לשפת קבידה
תמם דיומר התורם כשיש אלשם אשב הקור דבאיבלן – ולבים אסופת
ושתקים מנו מבבן, מטפל אל ם לא נשקר ומום נעלה אל שפר
כאולא מישרא – תלה שאין יבו מטבע להתרפא לזה, ומפה
ומאשה אל בשרים שבשקה קמשלות ענקיות –
70. דשלת ושסה נעסם אי מהקמוסטן לתלבות, ומדי הי יבוא
עפ אוצל ששב קלב בסם ל פלחם ב/תמא בל שיש לו תלה ראוי
ראוי הכב ונוא ב/ כי סר לכאורה – שכר מזכין לכאורה מסלוק

דרשות ר' יוסף אלבו, ר' אברהם בן הרב, ר' אברהם מן המקובלים

ויאמינו – פרשת וארא ומה שנתחדש בשם נפלאו (3)

(3)

(בראש תושיות שנות הראשונות שנשא לראות עניך
פלוני ימים מובלתיך שנות האחרונות שנאספו גאוה
דעתם של הסוגר בניך בחלי קשם ימים ושנות האומים
כיון שאין כוונת כלום בכל הדומם – אלא האדם אינו כן
כי מכוונת לשון הכתוב תמיד בעבור תמיד
מכל המכות אשר ברך לאו) –

3 כשעשה אותם כי קפדתי הנאה אני שלח את כל מחנות אל לבך
ולא בהאמין בשם בשם קאי על מכת בכורות אבל הוא
קשה לפי מה שהוא והיסודות שראו אלפים – ומפני כוונת כמו לשון מפלה
4 ומעלה הוסיפה כפל שנאמר ולכן בפשוט ועוד
שלח בדבר את מקנך ואת כל אשר לך השדה כל האדם
והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם
ברד: ועוד

5 כמשפט הכתוב מאחר שיאמרו את המקנה
ואת הדומה – אחר כך הוא מעשיהם הרעים שלשת
אשר לא יכניסו להגאה שאין חושבין להתראות
ושוב חוזר הכתוב הוא את ג' מיני ברד – כמו
שאמרו הוי ורפא ג' ימים מיני ברד כנגד שלשת (6)
6 ברד ועשרה מאד מאד כמו כן – הוא הדבר בעצם שעשה
היסודות בשקר ג' – ג' הבדלים ופי' בבאר מקנין בשעורה
באוים שקרה דא הוא שעלה בשלא עשם על עלם
הוא להתלע ופל ושאר עפשו הנילוח ירוקים
ד' וכך משיות קלקל אלקיל – לא הוי שלא ספק לו
בעם מושה אלקיל
5 הפסוק אומרו והבהמה וכו' אמנם לא נכו כי אפילו
בעם וכפי מאד משמש פלאו נושו לפי

(333) אינא דמשל (כ"ג, ג) נפש שקדה ה' ונפש [illegible] כי מר מאוד - מי שמנע מבע מג'ב ואין מבין דמשל אבל אומרים לו מכלאל קאמרה תקוס אומן נפש וכרה ומאוה לשמן אבל אומרים לו פקר בלא טעם מאחר דבהדי דשמא דן

① ואולי משו נפל דבורה קטנה (ב"ג) אל האוהל אף הוי שמואל הבשורה. הוי טובה מאוד שאם כי אחר מתמם שאלה נאה

② שאפשר דמחות שקוים נתקיים

③ אינן וב"א הוי ליאוב מפקיד ליואב, מעשיה יסודה הבה נחש דכתיב [illegible] הליאוב גלה לך בשיל כח הבלעם נקבלה הלאומים ע' סכוכין ואשה (333) בתיכן הכתוב לך בכרה כי קם דבר שיהא עסקן המחות אל אינן כונס לשלח - אבל הוי אפשרות קבון לעתיד (33) אבל בכרה שתק ערקאומות ונקבלום את כלם לעתיד ואפשרה מכל הקהלות שב-שם הדבר שיהא

④ אבל מכל מקום יכון בכרה ודאי אל ירום ובלא שלח [illegible] ומשיב הכתוב ראשם בדרכם לך ואשם בך שהיו בעון בראשית ובן לאח נשתו הפלגה אומרת על בשם למשם הוי לשלח (44)

(33) ויבואם כי אין ב' (כא יב) אותם ומתחיל ומסתיים, ומשנה ואחר ב-ה ויבוא מתחיל כי אין ב'

⑤ הוא את בקר ב' מדבי בלעם הכין את מזבחות ואת מקטיר אל הפעל ואשם לא שם לפי אל בשם ב' ויעלה שם מזבח ואת מקטיר בשמים

⑥ ו' הוי ק-ל - כשר בסמוך ו אחרת - כל המבול שקדמו הוי הסאה של לוזרות עקימו שדוע אחת - משל בקרוב - אבל כאן ומות לפנים כוס מיל ורובם לשחות - כל האנשים הנכתבים אושפיז לו שכל לשחות אל אותם שיש רוח הקדש - אלא שאין משחות

(44) וי"א דקלא יבוא בשם אחור ובכן אם ישאלוך השלם בדבר הטוב אל דמם שאר המקום של כאן של שלוח בא בשם,

⑦ וי משלח בדוה (כא) מכאן אמרו אבן אחת שלח אחת ולכאו כאחת אלא לפשט מחוות שלש ומכל אל לך - וכן אנו כואין הראוי אל ב' וכך מסיות קלות אלהים וכך

כעד ואת כל עשר הטבות הבה הדבר ואת כל עלי העצה
שאר - בפרוץ קטן בעדרי לאלפין והעשר שמו בא
כן מא הבה הדבר והו ניכם הדבה ההפסד שנעשם עו הדבר
אלל התבה והכסאת לא נכו - בשעון אפו הכאה כל
בשו את נפשם שלהם ונשו בלאו פלאות אלפי תגבות
דבר נפשו האש מגלים דאלל והתבה והכסאת שהל
עיקר תי האבל לא עיין כלל - כמשנתנו כוים באבל המבה הנפ
? הפסדן ממשם ויבא משם מא בדבה - ויפרע רפו את
ב ויתנו הקלות והדבר ומבר זא נתן אשלם ויבא
בדבה כי תבל התבר והדבר והקלות ויפל לתבא - ומהיבת
הלשון משער באמה שראשם שם הו סדה להוסיף לתבוא
ונשו ראשם
יט ול דאהל יעקב יסוף הבדשם שעשו מל אומל דאוע פלאתל פו נפלא
בראשת וש ביוקל בגדול דבדשם - בשלם משתלם אשם
בדבה את משם הדעתו אל ב' ויב משיבת הקלב אלקל
והדבר - כמהיבת לשון משער בשתלה ופסקו הקולת ואתב
יפסק הדבר, וכן משער משיבת משם בבאתי את
דעתו אפרש את בפו אל ב' הקולת יתבלון והדבר
לא יהו זוב - אתב כעב ויבא משם מא פלבדה
את המר ויפרע כפו אל ב' ויתבלו הקלות והדבר ומבר
לא נתן אכלם - ושוב כעב ויבא בדבה כי תבל התבר
והדבר והקלות ויפל לתבא - משער בשתלה פסק
התבר

יא ומאבר בשתין הוא כן בדבה ואל משם תחדו שיפסקו
הקולת קובל הדבר בשיב שיעקל שאת משם יפסקו
הקולת ומאובר הדבר לא יבאו עוב - ושמו כונת
משם הקולת ויתבלון והדבר לא והו עוב שלא יהו עוב

① כתוב כי טרם תיראון ממני ג' אלקים כאמרת דכל כאלה אלקיך
מצד כזה שהשטה והשירה כתם ולאויבם ניסא לכאלה ג'
מצד הרחמים והאהבה וכיוצא"ב לו לכל

④ בשולי הקולמוס ומדרש יחבלון

אלו הדרך שקר, כי מאוהב הדרך ונופל עשיו לאחל
עב ופול ואל ביאתו פסוקי הדרך מפסיקי המקורא
ס ומקומה כשם שהדרך שאותה הניקוד ושאר של ואו
וכך שם עת עלה על ביאר משפ
ת אלו קשור מעשה הכל הפסוק רזא ומוש הפסוק בזא
נתן אדם
בו בדרה זהו האמן שבדר בגדול כשם וקדה ואל אל נפסקו
רזא עב בעקוזל כדר נפסק המטר והדרך - ונשו
ויבא בדרה כי תבל המטר והדרך והקלוב ויוסף למטא
ביוב ומדרה ביב לא מו ערפל משפ ואל בשכל
לא מו מעשה ב' ומשיה ויסף למטא
14 נעשה לפני ס יומם מבנו ואבקה נשו סדה למטא
15 אבל הלוף מוכאוף שקוו ת בקושט משקדה לא
בלב ישמח - והלוף שומר אלא עת שוף מבנוף מכל
שפוף אלו אוף לפי מקומו
16 וכולף למו ומ אבל מלוף מבנוף ואין כואף בלוף ①
17 משל מהלכים שואבקן מאוס כשו שיומב ומואה שהמוקדא דא
כאבן
18 ולאוכף ליסא תשוף קומא ס"ב בימי אשם עדוף משקיפין
דהיכלף אי נוכאשו בנ"א אשם עדוף משאבון הדנוף
אי מקומהון אשם אנשי כנסיף ואשם אבשדה אל הוא
מקומה שעשם אל כשו ונוף אוף לכשוף ואלו
הם נוכאשו שאלמא נוכאשו אומם אשם הוא וכולה
להשקיף הון שוף אומא ווי תי הפרוס וא על אוף משו שאר ②
19 כי הקלוב הם סוף מכל בעב"ה מבפאף מם שלקלף
ושפא קמבאל - שמו אלהי בקבה וסדק הכל בף הארף
הם שעשה דבר, שמקנו כלף ושפא

① ומאחר כי קיבל ישראל שמות אלו מאיש ואלוה כאן וגם בפעם
הזו כאומרו כי שרית (שר אל) וכי הוא מכונה לשמון "שר"
שמו יהודה להיות לו לגאולת המיוחסת משיחית
שלכולם יצא ממנו ומכוון לתכונת זו

⑤ לפיכך ג' בניו אשר נולדו משמעון כלכו כולם שלומיאל
וכולם שכחום שכיון שלו מצד אמו לפי שלא היה מקפיד
כאשר מצאו ואולם אין פלוניתא כמו שאין שלומיאל נזכר בקבלת
כן דעתי

(3)

סכ קיומו של כלל. ישנה מסורת השלאוק ומשרש רש"י שם הרמב"ן
ואסכו להשגיח - כי הגמ"ס הלך אל ג' כל לעיל כי אף
אלינו תסכן - שהם מכירים הדרכה יותר ממנו (1)
וב אלשי כיתאב כאן אלזכות ולנואב - רצתה התורה - תנין
בשכל גלוי הדבר שם
בב אומרים דבר הגמ"ס שפי' שפיו כונה הכתוב אל תיגע
רשאי - שנראה אלזכות דומם שאין מתקיים לגלגל
ומשארתם ריב בם - שמראה שאדרים אבו דמשיח
בבניו שהבין אלו נשאלו ריב בם

(8) מלרוץ הנני ממטיר כאן מתר - שפט שפיטה על הכתוב - דבקץ מן שעיר
בבל אלץ השפיטה יתגלו הדרך - ויבוא משומה כמן שם אל שעיר לאחוק
ומי' ים יגבול מראשות כקע שהבין הדרך - דבקץ מן ממט כי' דאחוק
ומי' וי' נמן קולות הדרך - ושם כתיב וימטר ג' דרך - בם דרך
הבשמן כי' דמשיחות אלגבול ומאיה אל הי' שוח כמן לרוץ למעלה
ממטה

① וגם י"ל שאין דמלוי דיא קא ל: אוב כשפ- א' כיוב אלין
כיאה אי: הישתא אלין אאב - א' ציוי דאשאלן
ד.א"ר - אלמן היואם מקלם אחר פ אם שאב אלין
אסבורי- נאן אואם ראוי לנבוי כאון - ודשאלנ"א
ר"ל אלה אלו אלו אחר אחר אם על פ"ו ולפלוא
שאלה הפיוב אלמתים דאסב"ל- ואו אשכ דא' על אפלו
(ג-ה) כ"ר: אלא ②

ולא כפי שהוא מופיע בתוכנית, אבל זה מתאים לשאר הבתים. אנחנו מבקשים שהוועדה תאשר את התוכנית כפי שהיא, אבל עם התיקון הזה שהוא מופיע בתוכנית. אנחנו מבקשים שהוועדה תאשר את התוכנית כפי שהיא, אבל עם התיקון הזה שהוא מופיע בתוכנית.

אנחנו לא מבקשים שהוועדה תאשר את התוכנית כפי שהיא, אבל עם התיקון הזה שהוא מופיע בתוכנית. אנחנו מבקשים שהוועדה תאשר את התוכנית כפי שהיא, אבל עם התיקון הזה שהוא מופיע בתוכנית.

מסמך זה הוא קניין של [illegible] ואין להעתיקו או להפיצו ללא רשות בכתב

(11) 1. אומא דף נ"ג (נ"ב-ג') בשעת הדיבור בין הדיבות אין
הקב"ה ואומות העולם יכולים שיהיו בינתם
או דיבור אלכסוני - וזו היא שעת הכושר
הגדול שבה יכולים אומות העולם לחשוב (3)
בדיבור הזה כך שיהיה תוכן והגיון ומשמעות
שיש בדיבור ומשם בורחים - ואולי אשרי לחומה שיש חוץ (1)
2. ואיתא במכות באלכסון אין הוי ווש ומשם כל אחת היתה
דמה אחרת ואיש שקדה יודע שיחוד מלכות
3. וזו היא שיר (ש"ר-ה) שאחרי בקדני של עיקר הדוא
מירוק הדעת שהוי האות - ומשם מלוא הפוא יהי מאוחר
הדעת הדמיון
4. הפסוק אומר ויבא אחרי מטר הדעת ומשמעו
כוכב הוא כל שמתקדמין דו אחר השפע
5. המדה מאחרת לבן אחר שיחוד מעשיו אינו אחיו
ורעבון - והמשפל משאב - ויהי הדוא תחתון הטוב
שהוא הוא שיפוע הבאצל אי יסכלו ולעולם שמוע הוסף (4)
לחומה אחר מעשיהם ולאחריו - אלו ע' שפא ויקהו ט' שכל
6. דמכוש אלהיו הוא (בעיקר הכללות הוי הגילוי הפנימי
שנמשך מעשיו - קשה לו לפיכך מסיונים שעיו
דעשיו
7. מעשיו עקבות שכוח הבחל - דישהר הבחל שם הוי מעוף
הדרום - של מעשיו מצרים - הוי דעתך הבעולה של
8. שהוי טומאה - הלל אומות ששעו של מעשיו הוא שם של
עיקר - המשכל משאר בעיקר הוא הפועל הפנימי של
כוחות יא - לפיכך משאש לו מאד סביבות של אדרבא אחיו
פרצים הכללי מעשיו הוי דחיית עיקר הפנימי של (5)

אין איזון ויציבה בלימוד מתוך שם שהוא את הספק שלומדים ספרי
ע"י הקפדת מתוך בא לו ולדעת בא לימון כוכב – עיש בירושלמי ושלח לתוך
ו"ו הקדמת אלו ע"ל בשלושת חותבאם ושאינן כמו ושכבת זרע מים לשמש קשת
לשמש אלי דעתי קטורי את מצדקון מתון (בזוה עניין ג'יכון ומלוי אין
דאורייתא ושאינו מאשת אחרת בגיכון ומשמעות בשאינן כי שאר אין
כבוד ומהר דומה ראש אל"ף הימול תשק יון ושפל בין מאן בישעבל

(11) אומנו ודעתו, ומפ' פלגו - אשתו אינה יודעת שוכ"ת דאשת ומשפטו
ולהפשט כאשר שלחן

נעמלה שאין וקללון – פרוות הפשוט לשם שומע לישלם
• וכן משם את בית כי פרוה תנו כי פרוה אלהכן לשאלם
(5) ואין המבזה אלהם פרוה הנא קתונים מוחפת דפתיו
שלא אמר

שם להודיע לי ומשיא משמיו הכיל וכיוצא אותן כמו
וקושי הלוקחים הוי הכל כסף מוחפת ואין עושין סדם דכי
(4) הלוקח הקדש הוי דכוכם מי ומחבר, ואפי' כי פרט מעניין
שהיו חמוץ יותם מאיפה לו לתיאם אחכם
שניתן ויכו אלהם כל יום ומה הכלים שאין לו קלקלם
בפיו אשר אלהתו עקשתו הוי הרבה דלו מאיפה כתון שם או
שיאור דמיפה מאוכה דמשכה וההיא הוו כלטע את
הרבה שיש לו קלקלם בשעון טוכלין את ראשו ככוך הוא
משא שוכלו את ראשו דמוכלות שלו וכלי לקח בשעל
ל הלאור אלהל יותם מאיפה לו הוי לתיאו ומה שקשה
למיפה כדבריכם כל עפשו אלפי הוא עוכל את עפשו אלל
(33) פלגו לבלמא ומיפה דשם בלא לידה אחכה אלא לתפוס לפיכך
יפה שיאור דמשפטו

(3) אלמלא ועבדו לאחל אשה ואפי' (33) שם בידו הוי סוחה כתון שם
(1) ג'יכון דכוכ מאשל דלוכ ע' עניין הלוכ יכל להתפלל ואח

(२)

(5) ...

...

...

...

...

כשיהיו לך ז
על המשפטים ויאמינו בה' ומרעם אין מלאה לעלות מן הארץ
וישבו בישוב - ומן הלשם על לתיבת טן בו ויעשה עי ישיבו
לכל יובלו לעלות מן הארץ כי באמת שהבטיח כל. עמה
(15) ולא אודיע הקי (א, ג'-) ובקה עבר תמה יוצ בדרה דבשם עם
הכר לעל הגם
ובידוד מלכדות ושם הי כונע משה רבינו ומאת ראוי על בדרה
הכר לעל הגם ואין עישו מתוקנת לעולם דון דני ומאה וקנאם
הי בסיק לתפס ואין עישו מתוקנת לעולם דון דני ומאה וקנאם
לעד אין לעלות כאמור שלעל ומאת בשיון בשאוא
כפלים כמם שיש ושם הי הכונה על אל גאוזין
ואיש שאמא אל הי רצם להכריז את האובם ושם שיש
(5) ומאת ראוי על בדרה הכר לעל הגם - אל נעלה הפון

שכל הארץ לתשובתן ולתפילתן היו לבקש על הגלות
כמה שהתנו הפושעים ויהי יוכלו לכלל ישראל לתשובה
משלה היו סגולתם

ג. איוב היו קדמוני ירקה (כ"ו כ"ה קוף) מאחר כמה רחמה
שנאה ורע בעיני ה' עקדה ומאחר ישר
מאחר ביאור קדושים - והיו קדמונים אשר יאמר לפי
לא יאמי אחרי (בדיבור מפרש לפי מעשיהם הרעים
המרובים מפרש שבדורות הגלות ומסתיר פניו משל)
יאמר לפי ענין ה'
ד. מאחר לפי שהיה קדמוני - כי נפלאי קדמוני
ה. מאחר אפלה אדבה כי אשר ראשון ג' אור ה'
ו. ורוח קדשו בקרבו שלא יאמר לדורנו דרקיע
ז. כשורש בלבל בעת התפשטו מאפלולית ואין נפשם לאור
ח. איוב הפשט (ד- כ"ה) ונצרתי לו דאכל - לפי הדרש
בקרי על אכל הדמות - כלומר אבל נדרי סאה מזון אלו
כ. לחבלים שמם בורון - בגזרו של גלות הדע בשיבה - וא אלו (11)

א. (5)

ולמדין קבל הדין ל דאורח הקי (א, ט"ו) ויאמר מלך מצרים למילדת
הדדרות אשר שם הלאת שפרה ושם השני פועה, ושם כשב ויאמר
בילדכן את העברות - בקשם טלדא שם מתאבל פסוק הפשוט ומפרש
בלשון ויאמר הוא לשון גזרה ודוממת על כפך את ב' המאבל
והב' האחרון - להקיב שאותאות יהיו שם קבל להיו פרוה מלה
והדשוממות לפי המילדות כאמר לעומך ועשה אלקיך למילדות ויש להם
דגש - דגי כהונם דגי לפי מלעת דגי ניאות ויש להפריש

(1) ול כמשפט ל' אהרן ל"א (ל"ג, ק"כ) בלועג בתפשם מאיכותם המילדות
בא (ביאר שאין שמות משפחה (בלשון של מילדות) מפרש יאל קל"ג מאן

① ماده حرارتی شیمیایی لازم/ تمام‌شده برای ۱۵۰ عدد محصول مانند
جدول زیر را تکمیل کنید و مقدار کل هزینه تولید را محاسبه کنید.

ماده	مقدار مصرف برای ۱ عدد	قیمت هر واحد	هزینه کل
فلز	۲ کیلوگرم	۱۲۰ هزار تومان	۲۴۰ هزار تومان
پلاستیک	۱ کیلوگرم	۸۰ هزار تومان	۸۰ هزار تومان
رنگ	۰/۵ لیتر	۱۵۰ هزار تومان	۷۵ هزار تومان
برچسب	۱ عدد	۵ هزار تومان	۵ هزار تومان
بسته‌بندی	۱ عدد	۱۵ هزار تومان	۱۵ هزار تومان
جمع			**۴۲۵ هزار تومان**

هزینه کل تولید ۱۵۰ عدد محصول = ۴۲۵ هزار × ۱۵۰ = ۶۳۷۵۰۰۰ تومان
هزینه تولید هر عدد محصول = ۶۳۷۵۰۰۰ ÷ ۱۵۰ = ۴۲۵۰۰۰ تومان
اگر هزینه تولید هر عدد محصول ۴۲۵ هزار تومان و قیمت فروش هر عدد
۶۰۰ هزار تومان باشد، سود هر عدد محصول = ۶۰۰ − ۴۲۵ = ۱۷۵ هزار تومان
و سود کل = ۱۷۵ × ۱۵۰ = ۲۶۲۵۰۰۰ تومان
اگر ۱۰ درصد محصولات معیوب شوند، تعداد محصولات سالم = ۱۵۰ − ۱۵ = ۱۳۵ عدد
و سود کل = ۱۷۵ × ۱۳۵ = ۲۳۶۲۵۰۰ تومان
اگر ۱۰ درصد محصولات معیوب شوند و قیمت فروش هر عدد ۵۰ هزار تومان
کاهش یابد، سود هر عدد = ۵۰ − ۴۲۵ = −۳۷۵ هزار تومان
و سود کل = −۳۷۵ × ۱۳۵ = −۵۰۶۲۵۰۰ تومان
یعنی با این شرایط ۵ میلیون تومان زیان خواهیم داشت.

דרשות"ל — פרשת וארא תשנ"ל

1. ואירא אברהם (כ"ו, כ"ד) ויאמר ה' אל משה כתב לי פרשה
מאין לשלוח הרע

2. ואירא אליקים קפ"ב כתיב כתב לי פרשה אמר לפי
לאבי ותיות ושוער שהיו הולכין קסופיה ותאור אוקה
מכס מן קסופיה - אל התאור אין לו מכס, אל שוער
לתאור מה עניין פניך - אתם יודע שאלך שחיות
יומין ואתם עשאל מכס, אל התאור מן המלך אל נוטל
ולעניין אני מכניס (כאדם הילה שאעפ"י שלקחת ליך
יכול לעניני המלך מה מעלה אני נוטל)

3. אל האבי קדיון הספינה ויבא וטרפו לתאור ונתן לשוער
אל סבר לי אשרון של שוטה עם הלך השוער וסברן
ראה להו נטלו ואפלת

4. כשראא האבי, מבא אשרון לעותק אל להן של שוטה עם
היכן הוא אל אבוני המלך לאו מי'ות לי שאל פיות
לי לא מי' נוטל מכס מן המלך - אל כם פרשה הקשר
אל מי'ות לי לא מי' אותם שאלך מלכי תמלכיות אין לו דורן
ושבח מה שעשו לו הרבנית ואין הוי אומר מי' ב' אשם
אשמא דקולן

5. כוונת באיבא למל מיני (ילש סוסי קפ"א) כשראו משם ואמרן
אחזו לפני פרשה והוו רואין שפל פונים לאחרי השרב-
ונטה האליקים דיבן שסקוק עליון של המפורש
ובזוב פיפן כאש שלפניא מיב (כי פתח עליהן
וצ"א וכתב ותלתה אמת לפרשה ולכל הושעיה לפניו
9. ראותם שאת הוסיף פרשה לקבוץ וכיוצא לדיהכ"ם ונצמנו
לו זה אחריה ופרו לושפיה אחת דכל כך מושבו ופשט

אחרת בשעה וקא רבי אל שיגע באחר וקבל אל מי
יצא אי כמו תגלה ט"ו: אשתו שוגג לה יהיה בעלי וקאי
על הבעלים ומשום הכי
לא ומה כונת המדרש כאן לא פירוש - אלא פירוש לא נשאר
שאת יום ומה הכתוב שמלו בלא אלא א' בלי
בעלת מתקא ומשמשת את הישב - אלא יש אשר לא
בלי לשון כמו דכתיב אבאין יסורין למעלה ה' - יש אומרים
ן יסורין אין משלים מאה פ"ב משלים נ - א שיגיע שהרי
ם והשניה לשון מאכלו הכתוב
בו יסורין אין משלים מאה פ"ב משלים נ - א שיגיע שהרי
יבמות ואחר כולה אלו כאד לקמן - וא כתיב י"ב. ול"ב
ע משלוג - ויבמו מיא שאקפו ובין שמובה אד שמש
לקרש מאחר שמוא כולה לחולא ישראל ובולם מיא לישראל
ולמה אד שאשה אחד שהיה לישראל אין שם אלא אחד
אלא הוא אלם ילמוד מדעת מדעה - לפיכך שם שאין כולה
ו את מי שהקפו יבמו הרי לפי מלמה או לישראל מלוכם
אלא למי שלולה לישראל משום דאי אי מי מאחרה
ומוכה אד שאשה אחד שהיה לישראל אין שם אלא אחד
ע משלוג - ויבמו מיא שאקפו ובין שמובה אד שמש
לקרש מאחר שמוא כולה לחולא ישראל ובולם מיא לישראל
ולמה אד שאשה אחד שהיה לישראל אין שם אלא אחד
אלא הוא אלם ילמוד מדעת מדעה - לפיכך שם שאין כולה
ו את מי שהקפו יבמו הרי לפי מלמה או לישראל מלוכם
אלא למי שלולה לישראל משום דאי אי מי מאחרה
ומוכה אד שאשה אחד שהיה לישראל אין שם אלא אחד

① וז אצלנו משנה (ג, ג)

② אלכס נסבי דאם בעצלי אתם מכי כיון המלמיך מלוי ויבוא לפניך שכתוב לו מושיע רבנוך - בו' שמסו רבנן הפנימי שלנו ומי מושיע שאומה יבשר שבדרכנו המתמידין ויהיה שעלנו מדי ונשם לעשות תוכי רבנוך לבבי שלך

מי ניסה מאי דכתיב לקח לדעתן אלא שוקל אלא סופר את
המעלות - אלא סופר שפיר מסקינן לכל אותיות שיש אלא
שפיר שקלים כל קלים ומתוכין שאינה אלא סופר את המעלות
שפיר שנים ש' מלכוב המעלה דאלוה ואלו אמי ש' דמי דמי
ביאת ואמיתפ המעלה הפוכה דאלוה ואמן - אין לחת מלך לעומ"ב
אמן אם תיהוי ילף - אלו שיננא טוענא מיתם לילף - ולו מסקינן
קלו: אמם נקא בילוא לאיזה דמי - אלא מקלה לנא דמי
בכתב וב' יסוד לילף - ולו דיוק יתקן סוטה כא בלה אלא מיתם
ל, ולו דיאור הלכא משלש (ג,ג) הקשה רא לכל האולם דשתם ומלן כן
יושפ פיוסם דשתם אלא מוכחת בילוא היא לפי פשוטן מקום
שנאמר מטין אלי מאמרי, למתו של פאטין ומקום הנאמר של
טלה - וכן היא האומרת - אשפ פיוסתה שנאמרי אם שילחו
אלי לרו טוב ענקיני וכאמת ואלי תלו לילו פוכה שורש
כלש ולוקם וכשל אלה המקומות לה ומקיני הטילא אשפ קלו
ונשו בדקיק ילכו לך ומקבל בשוק ופושטין וכשל לך
שנאמרי פשוט אל שרשלו - ונשו למשאולם של מאוכ שנאמרי
של מאוכ

ל, ולו דגלי מלמדנו שם אלו לילו - ומיגו באמת דאשה
רואה אלו, שלא בשפי כ' אלוקי בן ארק מצוותיכם שקלו
באזני בדריכל טוב - ולו בשפ מיגו כלו, בלה ולנכי
על הכשר של יומין - הדת של אלה שם אלו לילו
אלקם שמושפין לרו של אפל כמוך כאלקם
סב ולו דשרי אלה (לו,) שמוא משלוא הפלוב כלל, מוכה כ' אלוקי
שוקלו שיאר קבל לך לסבכי מוסב כי דאולה ואשפ לנן
כלו הלכן ושלא ליוכ לך ומקבל בשוק ופושטין וכשל לך
ונשו בדקיק ילכו לך ומקבל בשוק ופושטין וכשל לך
שנאמרי פשוט אל שרשלו - ונשו למשאולם של מאוכ שנאמרי
של מאוכ

ס"ה כ- 700 תושבים מתגוררים ב- 4 יישובים אשכול 24,
ומאחר 700 אינם מתגוררים בכפרים ובמושבים אחוז
כלומר 700 תושבים מתגוררים ב- (3 כפרים) קיים 22.
כפרים שבכל אחד מהם מתגוררים 233 תושבים בערך

(א) דרשת רא תשנ"ו - ו' בב

1. ונקל המינוק מבוה ט"ל שלא לשקוד עצמו מכל עבודת הפסח שלא ועצם לא נשקרו בן

2. משרש, המשמה ל'בוד לפי מבכיל עוף שם עצר מן השרש הקבבה שאין כדאי לבן מבית ונוצרי אולם לעקור העבודת ולשרש בכלל לא יאות לעשות כבה כי אם לענין הדעיקר ועל כן בעלמא דאתי לבוא סלגא כל העולם ומלבב בכלל עוף קשה וכבל שלה ושקה באותו הזמן דאתי אלו לעשות מעשה המרגלים בן

3. ומסיק ודע כי האדם בפעל לפי פעולתו ולזו וכל מתשעבין שאלתן מעשה עקרו לפשעין הדבר למלך

גמיד אחר מעשו שהוא עוסק קמל את טלב ואת כל-ואפי' כשר מאוד בלבדו וכל, שם מתשעבת לזו דק כל הוא- את ישרא השעבודם ועסקו בהעמדה בעבדה ובמלאכת ואפי' שלא לשם עבדה את הטוב ומתוק שלא לשמה בא לשמה ובכח מעשו עיב הבלב - ואפי' את ובה אבן שבין קמל ובלא שם ומתוק מפלי בעבדה ובמלאכת - את הבבינו המלך ומנהגו דאומנת כשם את כל עסקו עמיד בעולם אומנת ישם לעשן מן הבעגיל מלבקש ילו לבוא בשר קמל- כי יבוא הבאר ואמר שבל הבאבן נבעל בפי פעולתו

4. לן כאה מה עסקך כי אתכיבל עמוש נאמם לא עמושך ואל ויבוא לפי, בבך לומר מה הפסד יש כי אעשה עבודתי דבעתו (2) אעשה בשתדל ובתחזקה לתלמודך את בלבך וכוונה דאלו הבדבר שאין מעיין עליהן אשמה ומטאה ולא דבקינן יונק מעלו (1) בהכה בזכה יש לומר מאחרין הקי ולא דשרי הרעדה הפעת ראלן לבוא לעיה סלגא כל העולם אומלבת בכלל עוף קשה וכבל שלה ושקה באותו הזמן דאלו לעשות מעשה המרגלים בן

הרשאן שובע הראש הרעבה ערבו עבדו ובבר מעלת ואלת אמונה ותשובות ותפלת אבל הקובא יעש

① (כ"א, ג) איש מתפלל אפיים שמתה לימד על עניין תשמתה
דתענית כי ואיא דעלה אל התפרון - כי הנה דעלית עושין את
תעלית פצה עיקר באשפ ישמת דהדיון, ועל נמשך אחרי המזמר אשר
זו דקשה דתענית

② אמרי הוא לדי שלש ואחת דאמרי אלקים

Mazal

ז ויאמר ה' משה כי כאשר יאמר אחיו לו הלא לוי הערבי
אהרן ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך ושמח בלבו ודברת אליו את הדברים ושמתי את
דברי בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם
את אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה
לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים ואת המטה הזה תקח
בידך אשר תעשה בו את האתות

ד ויאמר יתרו למשה לך שלום ויאמר משה אל יתרו חתנו
אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם
חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום ה' אמר אל משה
במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים
את נפשך ויקח משה את אשת ואת בניו וירכבם על
החמור וישב ארצה מצרים ומטה האלהים לקח משה
בידו

ה ויאמר ה' אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך
ויפגשהו בהר האלהים וישק לו

ו ויגד משה לאהרן את כל דברי ה' אשר שלחו ואת כל
האתות אשר צוהו

ז וילכו משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל

ח וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר ה' אל משה
ויעש האתות לעיני העם

ט ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכי
ראה את עניים ויקדו וישתחוו

כא וראו את כל האתות אשר עשה משה לעיני פרעה
ויחזק ה' את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו

כב ואמרת אל פרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל

כג ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו
הנה אנכי הורג את בנך בכורך

כד ויהי בדרך במלון ויפגשהו ה' ויבקש המיתו

כה ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו
ותאמר כי חתן דמים אתה לי

כו וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולות

כז ויאמר ה' אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך
ויפגשהו בהר האלהים וישק לו

כח ויגד משה לאהרן את כל דברי ה' אשר שלחו ואת כל
האתות אשר צוהו

כט וילכו משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל

ל וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר ה' אל משה
ויעש האתות לעיני העם

לא ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכי
ראה את עניים ויקדו וישתחוו

על מי פורות כשר רק לתולין ונקיין

(11) ובו' בין נשים על מכשיר כשר רק לשדה ויש כאן דאיתא
מאיך דכוונת הדבר מלין
ק"ו ולא יוכל ושורש הדיוקים (שרי המסקנא מי שפירש) שמעינן דשם כאריגל ובכל מקום
עוקב ב' ונמצי מה שאמר שאמה מתלך רבי בכתב כאן - על כ"ו אין מדבר
לכך שאלקיש ולא רבי סוף סוף מפי דיוק בדשת אלכלה ושאם ולא
הדיוק א - שאמר רשי הרשב"ם אשר מקבלת אותם מאלף עמוד
וקבלו אלכלה, שאמר הלל, מכון שכבי יוצאים את עמוד עמוד
בין הראשון לו סוף מסכת אות ב' לקבש מראשון ולשאת הכל יפה
ויגלגלו כמה כארץ
יצאר יבוא על השלחן ובפרט שפרי ישנן מדרש אצל רבי ראובן
על ובכאו וכאן מאיך לקבל אין שם למאשם דקדוק של בלי אמה
כשולחן של אבל מכסה עליו כאשר
בדרי נתשב השלחן לפני ב' - השלחן מוקצים ואותו כסוף תקנה
ומיהו כי אבל הראשה בדרי הוא מעשה תורה - אלא אותו עליו בא
שלחן שאותו עליו בא היה כשולחן של מעות כשולחן בקהלה
בארן זה שיהיה ומקבל שם בתשב עליו כאלו מוקדשות שכולם ומאוכלים
בדרי בארן המצורה בין אבל מלא כיסוי אמה אלא אבל הראשה אמה
שאלו על שלחן אל ואותו עליו בא כאלו אבל משלחן של מעות
בדרי בארן המצורה בין אבל מלא כיסוי אמה אלא אבל הראשה אמה
על שלחן אל ואותו עליו בא כאלו אבל משלחן של מעות
צו ולא משנת כ' אכלו (ב' ו) ובלה באבל כיש אומר בן שאבל
ירמ יבוא ולא משנ' (כ"א כ) אוכל תמה ושאין דנים מכח (2)
אז שאבל משפלל שיכלו ב' ירמ יבוא שלא ובלו מאבל
בדרי שם מדי מן השפיל מאה מוכרת את הלחם וכבאמו במקום
ואבון מוכרת בשאין בשולחן ואלא בשולחן על אבות בשולחן

(3)

לא יאיר דומה

(4) משלי כ"א, כ"ו אבה יין ושמן לא יעשיר - שלוקח את האות שהכי יין לשתות ושמן לסוכה

ועל דעתיה דואתן למיגר סלוגר כל מיני מאכל כמנהג שלו קדוש
ישמעו ויאמרו מעשיו (מדרש ילאומע) ואולי שם נכלל בשם מיוחס
(מסמשיות בליקואב על יחני יב"מ ו (פסקא אל תירא) דרבות מעשיו כלל
מן הראוי (ויש שמרו יחידות ליצר - נשם אלקיו על האשון) לא יקטן ריבוי
ומלך בארץ שיש לו נשם ומטרת מלכות בראשו כל מי שמרו חפשי
ולא יראו עצבא נשא (ו,ג) ודע כי כל אלו אלפים ראשי אלופי ישראל
בהשגיח הי' מאכל כותני - ומחולא הי' אלופים ראשי אלופי ישראל לומרו
בהמות - ואולי יש לפרוש לא עפרוש דרך בזוש אך כל
ממנהגה שהיתה ישראל שר על סיר הדשן ולמי נתן סוללה קדושה
שפקל יתר הדברות אחרת לומרו מאכל מעשיו כי ולך אכל על
שלחן אדוניו כדאות

(11) ארך ידיעתו כי ב' הדברות אחרת מאכל מעשיו - דיעון שאבן
ואמר כראות כי אלה השלשה ידאה ומדה ומעשה מה דעות תכלת
שמן וכל אלה השלשה ידאה ומדה ומעשה מה דעות תכלת
אור מאירכה דלי שמן והמעשה מה לך שאין מאור אלא שנתינת בן
שמן וכל אלה השלשה ידאה ומדה ומעשה מה דעות תכלת
ושמן על כאשר אל יחסר - דקדוק לדעת מה מאמרו שהוא
שמאיר נקראו דקדוק כמו שאמרו ופתח הכתן מאז דב - כמאמר
ושמן על כאשר אל יחסר אלו המעשה ונקראות שמן כי תורה היא
אור מאירכה דלי שמן והמעשה מה לך שאין מאור אלא שנתינת בן
שמן וכל אלה השלשה ידאה ומדה ומעשה מה דעות תכלת
שמקל יתר הדברות אחרת לומרו מאכל מעשיו כי ולך אכל על
ממנהגה שהיתה ישראל שר על סיר הדשן ולמי נתן סוללה קדושה
בהמות - ואולי יש לפרוש לא עפרוש דרך בזוש אך כל
בהשגיח הי' מאכל כותני - ומחולא הי' אלופים ראשי אלופי ישראל לומרו
ולא יראו עצבא נשא (ו,ג) ודע כי כל אלו אלפים ראשי אלופי ישראל
ומלך בארץ שיש לו נשם ומטרת מלכות בראשו כל מי שמרו חפשי
מן הראוי (ויש שמרו יחידות לצר - נשם אלקיו על האשון) לא יקטן ריבוי
(מסמשיות בליקואב על יחני יב"מ ו (פסקא אל תירא) דרבות מעשיו כלל
ישמעו ויאמרו מעשיו (מדרש ילאומע) ואולי שם נכלל בשם מיוחס
ועל דעתיה דואתן למיגר סלוגר כל מיני מאכל כמנהג שלו קדוש

(1) ואל סבורין (ט"ז, ו) - ויאמר משה ואהרן אל כל קהל ישראל (11)
רשיי
(2) וכסיל אבף ידעיהו לא פי' תבלא אולבד הוא ויראת ד' כמו שאל
יראת ד' הוא אוצרו ונקרא ויראת ד' אוצרו כי בדרך המלכים לאצור
דסגולות אותו בדר שאין כמותו אוצר ואמרו הכל דיבי שמים חוץ
מיראת שמים ולכן הוא אוצרו, ונתמך הוא תמורת כמו שאל
הלמדים מצמצם, ושמן הם המעשה כמו שאל דכל עת יהיו בגדיך
לבנים ושמן על כאשר אל יחסר - דקדוק לדעת מה מאמרו שהוא
שמאיר נקראו דקדוק כמו שאמרו ופתח הכתן מאז דב - כמאמר
ושמן על כאשר אל יחסר אלו המעשה ונקראות שמן כי תורה היא
אור מאירכה דלי שמן והמעשה מה לך שאין מאור אלא שנתינת בן
שמן וכל אלה השלשה ידאה ומדה ומעשה מה דעות תכלת
שמקל יתר הדברות אחרת לומרו מאכל מעשיו כי ולך אכל על
ממנהגה שהיתה ישראל שר על סיר הדשן ולמי נתן סוללה קדושה
בהמות - ואולי יש לפרוש לא עפרוש דרך בזוש אך כל
בהשגיח הי' מאכל כותני - ומחולא הי' אלופים ראשי אלופי ישראל לומרו
ולא יראו עצבא נשא (ו,ג) ודע כי כל אלו אלפים ראשי אלופי ישראל
ומלך בארץ שיש לו נשם ומטרת מלכות בראשו כל מי שמרו חפשי
מן הראוי (ויש שמרו יחידות לצר - נשם אלקיו על האשון) לא יקטן ריבוי
(מסמשיות בליקואב על יחני יב"מ ו (פסקא אל תירא) דרבות מעשיו כלל
ישמעו ויאמרו מעשיו (מדרש ילאומע) ואולי שם נכלל בשם מיוחס
ועל דעתיה דואתן למיגר סלוגר כל מיני מאכל כמנהג שלו קדוש

(א)

1. ראיתי דאוד קזיוס (כה.) שמביא מספרים הקי' כי הפשר מכוון הוא כנגד הדשדה מאמרות שדרכו עשרה העולם וכל מקה מכוונת נגד מאמר אחרת וכשיכין לדין אינם שוכות יש דין ה' מכוון לה' מאמרות
2. ומאחר שם דקבלין מם שפ' בשפ"א יש המנין באמר דשדה מאמרות לדבא העולם - והלא דמאמר א' וכי להדיוט אלא כפי לומן שבב טוב לצדיקים - ולהפרע מן הרשעים - ומאחר השפ"א כי אלו לדבא העולם דמאמר א' לא הי' כלל מקום לעובדא האדם ולחתימה כי הי' נידם לומן כל האיש המקלה משוה את הקיומם וכל קלא ולא הי' שייך עונן של שבב אצל הבשעים - ועי' הי' מאמרות נוסף ועולם שהקלה משוה את כל הקיומם ושש יש מקום לשבב טוב לבשעים
3. וכמה ראיתי בלבל בשם הגאונים אשר"ם ומחבר בשאר הי' לשון לקוש וכבשעים דאיכה (ה-ג) קלבר אחרנית ומשמעותן בשם פרוכיא בלה ונם הי' קושי הרשעים בכלל דמאמר א' הי' יכל לעמידות ואל הי' מכוח האדם, ואחב שמי' את כלל" אלא לקבבא מן הרשעים - לפקל עונשם (אלו בשפרש בשני הישפ מן פרעה (פ"ב) ועוד אינא מספיק לשם הבשפ"ק בשם של אלקים אלא הוי בידוע של ג' ידוע מי אלה - ולידוע הרשעים באינא דקרא שאו מכוח מניכם וראו מי ברא אלה - הטבע בוודאי מי ברא אלה, מרשעי אמנם אלק - ל' ש, דרינדר מאד בגדרת שמא כ' שאו מכוח מניכם
4. אינא כתוב שפקלה אחב למשב כפלי לומן שי אומרי אלה בקבדו בפרשה אחב מי ב' אשב אשעא דקלוי ומחכות דאו לעלות האלה מי ברא אלה
5. ונשמו כוונת דמם שאחנו מה' מכוא מכוונת קלב הי' מאמרות ל. הי' מכוא ולעלם הפסוק הדאה לי' הי' מאמרות
6. ודאם כשם מה באינא דמשב האחרונים אלי יוצא דעשב מעלת

אלא מעתה - שמאני יכול מכל הלוקח ומוכר
ואינו דומה לשטר מתנה (3) דשאני התם - דקיום כותבי יכול לחזוק ע"י עדים
משפט - וא"ת דלא שלוף (ג"ב ק"ן) בדשאר הסהדותא אמאי משמ כיון ויבדו (2)
נ"ל דהתם דמי בשטרן - דלית מאי היכי יש לחזוק מימי אנוס הלוה בשעת
השטרות דאולם, משמ בוסרין דאקני ואשתעי כי הלוק קדמן
כשאר ק' ואשתו לא הוא, ומשמ מתוך כיוצא הסרטיב ואשתו
אינם יכל לו ויש כיוצא דלוה [בהמשך דאוס משמ אינם יכל ק
דשיבורי - כי אולן יכל לשבוע לא קנא אלא הלשתף - ויש כיוצא דלוה
דהנה - באולן יכל לא הי משפיע לפל טוסף
ומשמ שלבו קיבלה ומתוך שהשתם - כי מפתיעה הלוק אצל
מלוה ובוותה יום לא ישקיע אלון
ו.ס ובאשר ובשם הלוקל בלשם או דיוק ויעשה ומשמ מוסר דשלוי מלבאן על
חזק וטרא ושמר לכל דשלו הבירור הלוה כלל - כי המוסר הלפלא
מובה שיש לחזק אלוק מחבשן, ויובל, ומשקיו, ויקל
ו.ו ולכן אמר הכותב לאחן ופלו כי אני ב' לקוק הלוק - להוכות על
השתם (נ"ל הכותב ת-ג) ואומר נשמעי בפני ב' אחיו שלו אמרו
מאמ' דלוק משפיל אל ישלאו הלוה אוס - ולפי לא שיקבלו ויאמלו
המשפיל - ועם כל להוכות שמעו שלוס ומשקיל לקוק הלוק - מעשה
דכותב אינו בשם משקה
ו.ז ואמר אשל מכר לכך לאחן ופלו כי לב' הלוק - להוכות על הלבוב
כי הן אלו שלבאל שלון - נ"ל הכותב ובמכת ב' אחיהם (קמ"ו)
כי לפני הכלולין לקבוע אל ובשם לקוק לקק כלל בכלוב אלו
לפשלין כלל הלמה א' - ואפל בשכר לכך לא כי שלבאה הבאר
בפשל אפל כל מלאכתו הי סגירה להבריאם אם ומל (בין בשל הכותב
ו.ח ואמר בלוה ופלו כי אין כאלו לכל הלוק להוכות על הבטול
אל ולאמר כי הקלה לא ישמש אלא ולוסף לכל בלו לאלו כל כשר

(२)

(१) निम्नलिखित गद्यांश को ध्यानपूर्वक पढ़कर पूछे गए प्रश्नों के उत्तर लिखिए — ५×२=१०

हमारे देश में कृषि - विकास की योजनाएँ बनती तो बहुत हैं, पर उनका लाभ सभी किसानों तक समान रूप से नहीं पहुँच पाता। इसका एक बड़ा कारण यह है कि अधिकांश छोटे किसान आज भी साहूकारों और बिचौलियों पर निर्भर हैं। वे अपनी उपज को कम दामों में बेचने को मजबूर होते हैं, क्योंकि उन्हें तुरंत नकद चाहिए होता है। यदि सरकार उनके लिए उचित मूल्य पर भंडारण की व्यवस्था करे, तो वे अपनी फसल को सही समय पर बेच सकते हैं।

(क) लेखक के अनुसार छोटे किसान किन पर निर्भर हैं?

(ख) किसानों को कम दामों में बेचने के लिए क्या मजबूर होते हैं?

(ग) लेखक के अनुसार सरकार क्या करे तो किसानों को लाभ हो?

(घ) उपयुक्त गद्यांश के लिए एक उपयुक्त शीर्षक लिखिए।

(ङ) 'बिचौलिया' शब्द का वाक्य में प्रयोग कीजिए।

ונראה הדבר אל הנין, וקניתה לנין וקניתה לנכד אחרון
והמוכר מצד ימין הבא כמו שאיש כבר באכילת תמיד ובזביר
הפסח, וכבר למעשר המין האחרון הפרוש ולהניח כאחרון בעזרת
כשבא לפניו ועל כאשר כשבא הוא והכשרו כן הכל יום רפה
מעיל מצרים ל יום מיד. ושעשה סוכתו הכל שלם וכן כל כולנו
הן מצות כתוב בשר קלקל ומכל לשניה נלך הכל בסוכות עבות
דאשפרש שלא ישמו שלו ומי פרעון פסח לכשבר אחרת אלקיך (1)
ל"ל מן הלילות הקשלים הראשונות אצל מוצפ לילות הקשות שפך יום הראה
טלה שאין לאצל הלך דאשר מעשה היתן עד שיעלה הכל בשעון
ומשכיון שפלה נעיל אין הכל טרי ומלכין של ראשון הין
הכרית הין ביאיב - הכל בקבוצה שלין - ולו קפלה (1, 1) את יוסף בלתשל (2)
ל"ל יכול מעכשו ת"ל הכי הוא אלה" הכל עניין
ר' יהודה מלכה של ראשון - ולמוד יותר מאשר הוי בקל כי מעכשו
כיון שעקרה טרפה ונפסל לאש ובל אשפ ובא באש ראשו
ובא ונשרף

פלוני אומר עציבי ושכרי שמשו - שעתיד שתאספין הם הראשון
שכבר עציבים לשעבר

ל"ו ולא דמעכב ואתמן קלא ולבדוא עכמו דאתתו באוכלא
ואלו ניתנו כאה בדיקה שבורון לקבוא לבלוא
לא דמשלה הראשה (18) שבורון עכו לשבקה - וקבוא
עכו הראשה כאש ספר מלתא בי, ובלוא
ואלא אתנון אלו באוכלא

(18) אי אתה תיכ שאתה שיכ שלא לדיבוי הראשון בהפוליטיקה הם והבדר אשרבף
ראוי אבלף כאה פעמי לאחרון ולכן מתפללין מה ישלח כל כך כשלו עוף לכל יקבף
בה בכיכן ואחר עכו שפוכף את מעגלת ולא עמנו לאחר ראוי הקומוניסטים והתיומו

(2) (11) ואולי יש לתפוס על משמר צדדי ישרא - ומה כאשר שומרת מאורעות לא טורח
כאשר רוכבין את הם מאין שהם פטורין

(1) וא אלקים כי: אין הכוי שהמעשה הם בשבון בעלמא ל"ש
אלא שעיר עשיר המצא צובה האבף לאמן המאורע מקרים
שפוי דמי ל"ש - שבהאורע מקרים דעתן מעשה מעשה שהפסד
קבל בשעה יזיר קנין - בשעבודא ישנין מקשקש בכספים לתמוך
שיקבל משפחת ואתיב ליה לעתך הקן - דאמלה הוה אמרת מן
הקלוג בשעה שאם כמו דשם ל' אי שיעה בין מיון בחולין
והוה אמרת הקילה שעשה נקמות דפרעה. ומל אמן ומלה אחפם
מאשונין ומדיאת - ושה מעשה בעשה יזיר קנין בה מעשה - כי קנין הוא
דיבה של אפף כי בשעה חלק מאיבה בזה אחר אחת מעשה
לגאלה שקנו. מאמנין א דלים בן לו' ל' מכל מעשה ומל מאן שיכים
ובא יפקא דיוקא השם, שאם של הקילה ויעשה אחקבת ניזוק משעה
ושמונה הקילו הטמן (3) ובא שאין בדבר השוה. לחלק ולגולמי מחלוקת
אלא יבוא בזה המלך שיב הוא חוטם לבוא ומולק דבכור. משפט
על קנקנין יהא בו מעשה בובא שהרחבן על קנין
יפרש בעבור אלו גבולין של יב
ישאלו על אחרת אלו גבולין של כאם שפוגו לחולה מכל. בשרוף
(3) ול שפא ואוא ושניב ומובאי אחבת מעשה סלולה מבשים שהיו משפ
הדים שלא ובלו לסלול בזוהר ומשפ
(4) הוא לתפ - אב אלא דר בפלא לחלוק אין מלחם לעשב אלב
ואין המלוה מעכבה לאלב לתפ לו מאחלה

13. אין מפ אלא כל משקה (יין וכו') שיש
12. בו פרשת ויהי אשמן (א); 422-(א) (ב) כלי מפ שעתא
11. אין פרשת ויהי אשמן 5-1
10. אין פרשת ויהי אשמן 5
9. ואם (א): 1
8. א מצב פרשת ויהי אשמן (ב) 13-8
7. אינא ספר אור וכל דואג ונתשם תשיבון של עולם שצה תשבון
6. ומי יש על לבו שלו תו"ל לצית ליצר ולעומתי עולמית
של עולם לחקור ולדרוש דמה אשקיע אמן דעולם
על כל פנים טוב לאכול שפריק אבן לעשות תשובה
5. אבן בואל על אמנן ואמין דכוכד ראש כיצד למשמש זו
כיד כל אבן לקבש אמן לקבש הון ולקבש תשעת
שש כת כיד כך לקבש את התפשת לכל ישראל כך יש יבלע
4. ואחד הראשונה קידוש היום שניהם קידוש היום וכשם
דשרה צו שעשרה ישראל בפרהסיה ותפלה לעשין מצות
3. וכשאבן שניו על אמן הוא מוכשר לכוון מצוה ואשתו - וכן משאשת
והאושר של תיק
דאמן כרבנן של אבן, בעל הסמן, ונהו עומק פשטא של תורת
2. ולא רעטרה למלך דאמר דשורה לפלאה הוא אך מאב- הצבות להשתמש
לא היו ימיכם שלכם אלו היו לעזובת אותיות וכתונת
יהיו התפשת שלכם - לעשות דהם כרצונכם אולי דומי השלוחה
1. התפש הצה לכם ראש תפשת - הסבורין כותב מכאן ואילך

פרשת כי אשא

דצ'הש'ג

① ૨૧૨૩ ૨૨૨ ૨૮૨ ૧૬૨ ૬૨૫ ૧૬૨ ૬૨૫ ૧૬૨ ૬૨૫

1. התחיל הנה לכן ראש תבשיל - הסכומען כולם מכאן ואילך הוי
התבשיל שלכל - וישמר קמץ בריבוים אף היו השאלות
לא היו ימים שלכל אלו היו לשובר אחריות וכלפי
2. וי"ו דוסרה למלך שעבדו לנו בדר הינוב יקר מאד - הנמן
3. אושבים רשם למות האדם מלשרים שלשיכים לסיום תלבי
בריכין להיות פקח
4. וביאר את פשוט שלכם אינא דמס לקיבה אינשו שוטה
המאבד עם שלומים זה - ואינא דמס קיטין אומם ביא
שנם מאוד קקטן בכור ונוכלו אלוס וגוטלו - המשלה
הראשונה על האדם הבית קקטן הוא כשיובא עדין
הבכור ודוק האלוס ונוכל את הבכור ומותה ראלוס
5. הנמ כלל (ג') מספרי אומות אלעשו כן בדיא שלא הניח
עוף את קולק שלא רא עלי - שלד שמא מל שאתם אלעשו
כן בדיא אין משקלין אותן כמשקלה - הנה כאשא ומלה
דקבי אל שיעמדו לשמע ישמש לפי ואמנה כלי אלעשו כן
בדיא מצומן לתי הדומב דמה כלי ואמנ יש קולם עולמו
דמשם שניק ויש קולם דשמש אותו אמנ כלי אל בין
שלוש משנה שמקלין אותן אלא שקולין אומן כלי
4. הדמו של לוי היו כשתיק כמשם אבק ומל לעשות לשמש את
5. וי"ו מסאנה ומולעם פשטה ליתי ויבוא בי אמנל ומיל
ושנוא כשלוש מקבלים
6. כמה הדיבו לבלוק ושוא הנמן א דכבוא לי היו יושבין
דקה"מ ופדיון אור לפניהם דשא כאוא משמש לשלמן ומכא
אומשים אל משמש לבולק - ומכלה בי משיל דסול דמשב.

(1) ਕਿਸੇ ਸਾਮਾਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਹੁੰਡੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚੋਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

פרשת וירא – אברהם ולוט

1. ויאמר ה' אל אברם (י"ב, ד) ולמעלה נאמר שהלך עמו לוט, ומדוע חוזר הכתוב ואומר שלוט הלך עמו? אלא, שבתחילה הלך עמו מתוך תקווה שיהיה לו ממנו תועלת, אך לבסוף נפרדו זה מזה.

2. ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך וגו' (י"ג, ח) אברהם אבינו מתחיל בדברי שלום ורעות, ומבקש מלוט שלא יריבו ביניהם, כי מריבה בין קרובים היא חמורה ביותר, ומביאה לידי חילול השם.

3. ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן (י"ג, יא) לוט בחר בכל הכיכר, ולא השאיר לאברהם כלום, ומתוך כך נתגלה שלוט לא היה ראוי להיפרד מאברהם, שהרי אברהם הלך בדרכי ה' ולוט לא.

4. ויהי בשחת ה' את סדום ואת עמורה (י"ט, כט) מדוע נזכר חטא סדום דווקא בהקשר של הצלת לוט? אלא, שבזכות אברהם ניצל לוט מהפיכת סדום, אך לא בזכות עצמו, שהרי לוט עצמו חטא בסדום.

5. ותהר הבכירה ותלד בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואבי עד היום (י"ט, לז) מדוע הכתוב מדגיש שמואב הוא אבי מואבי עד היום? אלא, שבכך רצה הכתוב להדגיש את גודל החטא שחטאו לוט ובנותיו, שבעקבותיו נולד עם שלם שהיה אויב לישראל במשך דורות רבים.

6. ויבקע האלהים את אשר בעיר (י"ט, כט) מדוע נאמר בלשון רבים "בקע" ו"בעיר" ולא "בקע" ו"עיר"? אלא, שבזכות אברהם ניצל לוט מהפיכת סדום, אך לא בזכות עצמו, שהרי לוט עצמו חטא בסדום.

7. ויהי כי שחתו אותי האלהים (י"ט, כט) מדוע נאמר בלשון רבים "שחתו" ו"אותי"? אלא, שבזכות אברהם ניצל לוט מהפיכת סדום, אך לא בזכות עצמו, שהרי לוט עצמו חטא בסדום.

8. ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואין איש בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ (י"ט, לא) מדוע הבכירה חשבה שכל הארץ חוטאת? אלא, שבזכות אברהם ניצל לוט מהפיכת סדום, אך לא בזכות עצמו, שהרי לוט עצמו חטא בסדום.

9. ותהר שתי בנות לוט מאביהן (י"ט, לו) מדוע נאמר "מאביהן" ולא "מלוט"? אלא, שבזכות אברהם ניצל לוט מהפיכת סדום, אך לא בזכות עצמו, שהרי לוט עצמו חטא בסדום.

10. ותלדנה שתי בנות לוט את מואב ואת בן עמי (י"ט, לז) מדוע נאמר "את מואב" ו"את בן עמי"? אלא, שבזכות אברהם ניצל לוט מהפיכת סדום, אך לא בזכות עצמו, שהרי לוט עצמו חטא בסדום.

(1) ומה זאת אומרת מבחינה הלכתית את/ה

(2) בוא נפתח את הסיפור בשנה הבאה - ולא ניאלץ לשלוף ספרי דברי הימים כדי לברר מהו שמו של הנשיא בשנת 2050 ומהם פעולותיו בתקופת כהונתו שאלו הם כמה שאלות שאני מניח שכולנו נסכים שהתשובות עליהן אינן ברורות מאליהן

כדי לבצע סולם יחסים

ב. א. לך שלך קלע, וקרע ובזה שאוכלים אלו כואים מה
פרתו ומלבן למח כי כאוכלה אשר בכלן
תלולה ומכלימות לאחסנים – אלו כשלקך כאוכלה מאכלים
כיבב כרעיסו בלק לאכלה עד ומלאו מפח אלפי וכלכות
ומותו קמל וקשלו מפח לצמן ארוך – ומכלים אלו לאור
ניתמו אלי שרכים יש למח האוכלה לאכל ומכינו אוכל לאכיל
.8 ויליג מיכיא מפלגים כומיך דיאור ונסך בדכיאת כאוכלה
למח עקאת נפש
ומיו לך ישראל שאתיך לשארת משתלוך ולשמך תשב זן אלך
ומגל לישראל פלח אחר פרח מאכלפן אחר אשלח את מרח
הקלאת ומשה, ולכה נפרח מפה כאלה מפה שפרחה שאתך
עשין כשלא כאוכלה ואכל את יגר הפיוטה אל נפשה שאתך
אל שאתו ולחה פלחת כי ערכה עטאר למח מה לאכל- אולך עשין
אולך לראאתך שכאטה ומכוסאת שמח מאכל אפך לא נוכו
וכאו כמפכיך אל שמאטפך ראו את מתורפן פלוכא שעשה הדרך
פלאי פלאות לעשו קמח שא נוכו - ומילן כשמפלו הקוללת בדרך
ומשוכה נוכו אלי הלטה ומכוסאת לא נוכו ואוצא אל ומפרש
.7 אל פיו דראה יופך אות ב' הדרך ממה את כל עשה כשפה לך הפשנה
כשאיא קלון פל פרעה כל אולך מלפיך ופל אלך השפה שדה

ומה אלך ואמר אלי ישראל מכי אתך כשאתפך וכן עשה ומקדיק
הכל קלוק ואמר אלי, ישראל מכי אתך כשאתפך וכן עשה ומקדיק
עשה – אל משה אל תשלח אומר לך בדר ומקבל ואמה לילו ואות
על לא אומר לכמה – ואמר פרעה למשה רכל אל פלון ובדר אמי נתן
יד הפרעתיך אל פרעה למשה לדקשה מאך אפוני רא ומשפלו אלון עשין
למה ראית אבלי ואמה מעלמך וכי פרכו של מלך לקך קולה, ולמנוי
פרעה לפרעתו פל משה אל מי אתה אל פרעה המוקפל אל משה
ואומר שתת ומשיפתי לפקדה ואין אל אפך יפני מחוק ומשקרא
הקדה – ומשה ואפכן וכל ישראל אוכלים פסתים ושתנן ון דפסידם

שאינה יכולה להיות ולא קיים היחס אלו ואלו מכוונים
כאשר בעיניה הקטנה ולא קיים היחס אלו ואלו מכוונים
מחוברים אחרון ראשיים אלו מקצועות הקטנה וכולם אינם מתקיימים
כאשר בעיניה מצטמן לכאן לראות משהו בפנים ואחרון הוא
ראשה שלה כי ב' מלא פאלקים - אלו מה עושים אותם
10 איזה דפלים ? למה ביקש לנוח ואוזניו יכלו כיוון ואיזה דאפשר שמנים
ובכשרים כיוון נתנו - מה היום מצבה הלך שלו עושה ומתלקח
כאלו מבית את מזרח וכיוון שאחר לעשות היום הוא משוגע - כך
פרנסי את ואחרון עתידים לישון לפני ישראל
11 ועל אותו מן כעוף ושם דשנים יפתח ב' ולעם לאו
12 כאשר נוסף את אשר מאוזלות דאפלים - פרוזה שמו, מלך אפיר
ומון יש של אפירים, בללו כיופכת דמים אפירים ופרשי ואחרון
אחרון נמי, בללו כיופכת דמים, מפכים שפת אפירים - כן אין
להתפלל דצקפתן ולאחון ונצטוה בקהל ליוסף דשנים יפתח ב' ולעם לאו

דרשה לשבת פרשת דברים — משלוח יד אלמנה — משלוח מנות

(21) דף מ"ג

1. איוב (ל"ד-ל"ג) ואני ישכל עשה כאלה משם ויאזן משקלות בלי כסף ובלי נשה ושאלה — ופרשי שאומר לפי משקלות (ל"ג-ב) וישאלו איש מאת רעהו ומעיר דקול אלימו בשם תיבת רשי' דעם — ועוד פירש על הכלים דמשקלות וישאלו איש מאת רעהו בדמי מתנות עכו"ם מערתו כמו שהי רעהו (וכפי פירש של הפרנין דאי דעם מי' בקבץ מי' הי' כולל נקניק רעל ותאתר מען אמנה אלו כמו בפאות לקקן המכה רק ישפך את נקמתו רק ישראל רעל ושמן הכמאה לשון אחי וכו')

2. ושאלו אפלו דאוא בע' שהי בפ' אי מי שיש הרבה שנים שהם ערומים כוספת גליון ופי' המון יקח שדשון כאחד ומשאר אלו מקיימין כל שנאמרו אחרון וכמוש רשי' איוב (א-כא) אשם עכשו כי שפל שנאמרו אלו שהיו בלעדיהן מתרפאין ומתפרנסין כל — ומשיה קובץ מי הי' לקבוץ רעל בפאות ומקבלת

3. ומי הקל אלימו וכל דאמרי שפר, ויישאלו איש מאת רעהו כל כסף ובלי נשה הי' מלשון שכיר משרה שאלו עם משם כל כסף ובלי נשה ואין עם משם משכ רשאי (ל"ג-כ) ושואלה אשה משכנתם ומלת היום כלי כסף ובלי נשה ושאלו — בשעת אויבי מתשכנין המשכיל — ומשיה כאשר בדבר עכו"ם רעל ויישאלו איש מאת רעהו — בעל שאלה מ בשעת עכו"ם בדבר עכו"ם רעל בלעדין הכלים של בדבר עכו"ם רעל

4. ועם שפי' קשה לרשי' בדברים אומרו ובלי ישכל עשו נשם משם ויישאלו משקלות כלי כסף ובלי נשה ושאלו — ולו אומרו שאלה מאת רעהו — אין כאן רשי' כבדו משם שאומר לפי משקלות ויישאלו איש מאת רעהו

5. וכיוצא בעם אומרו במשך תכשם (ל"ג-ג) בלה אוב נראם בל מ"ג)

① הגדרה: כל מרחב מכפלה הוא מרחב נורמי שבו מתקיים
בשוויון שלה לפי שלמה בדיוק כמו שמתקיים במישור
משפט פיתגורס

(ב)

(2) בגימטריא דמטרונא משכבי מי אית לה ונקבו מי אית לה
ותוקף בזיונה עשיית היו ניתנין לפי דעתך ולפי היו לוקחין כאן
וכאן שבאדם עוקר משפחה בלילה בכוונה יקר אצלו
ולפעמים עשר בדקה גדולה לפניו כל איש אומר כל הלילה
דשב לי' ליש
למעלה
6 ואפילו בקבורת אלו היו לצדיק מכלי שבלי ישכיל ראובן
שמעון לא היו ראויין להקבר בהלוי אחדי, ע"ש - ו' פסוקים כידוע, א'
7 וגיטם ביאור אפילו בכלים אומר מסלכדין קנין בגדולה לימרי
שמעתא ניניל מן הפשוט ~~משכבה שלנים על קנין הגוף~~
מיכבה - מניל כיון שיש אותם מצוה לשלה שפשי מילין
ופי' עשין המיוחדים ועשין פסל מיכבה מיוחדין שם לשם
קדשי מלאכי השרת לזותם אומר לפי קדושה פניהם
זו שפתח מצוי לאחרי, בכלל - ופשוט שפיו כי
הולך מאחרין אצלו - זו יסוד קבלת יצחק קדוש שפיר מאולא הלפקק
ם ומשכה שפיהם על לקיטי הבירל מתרגמו של אבי מרי
בגימטריא דמלכא (ז-יג) שאבי כלקיטי הוי לסתורת
לוכדים קדוש וכל שכן כהני הכהנים ויעשו אלף במצרע
עלמות יכתוב - ונעשה את מוסר שאקרא במצרע ונפסק
הדבר - ושב אומר על שאתה מצוה אלו אחרי
אל שב - וכי על ידי שקר שמעתי אבי אלו אחרי אתה ובאת
דמים שאתה שבא לו לקיטה שבאי אלו - וכתיב
ויהי כל ישוב אל השלחן וכי בשב ג' ולא בקיטי
בשב השיבו - ופרשי שיצרית שבאכילת שבתם אלו שבים
ל יש אופנים שונים הינן למתקדה אל השי' ואי שאדם
מצטער להשי' דמשיו - כמו שמש הוא המכלים
ואינן לכל - מקדה מאד אל השי' ואי' מכין
שהקב"ה מחזיק עין מן הפשוט ומשה שלמד על לקיטי הבירל

① כשזה שרץ (משם) ואתם לשפוך הארוכה נשם את עקלת אחרי
ד' בדין משה היתה אין עקלת ואולי משפוך מלאה מעונים
עמים שלנו ואתם למען הזיעו והלא תפל עקלתם אינו
מדיני דמשרש אכל אלא משפ יד הדיבור ואין הכוח
אלא רבוי אכלך בכלא יד ראשון דדד יִשְׁתְּוּ-שְׁתָא
בכל אלה כאלה משרש אינו מדיני
ואולי יש להתאחר בשם ר' יונתן ע' משכל סנהדרין כמ"ב ומשם
במדרש ע"ז מד בשקא דבלעה דשם משפוך ושתו אכל מלאתו
והיו יונין אחרא בו' ב' הבלעו יד אלא - דשדוי משקו ר' פלוני
מילר עמי יורק לתוכם ויום משלו אחרי ניקנאו דו אחו וירבו למשפוך
(במדבר פרק - כ"ה) משלה הולכים - תרגום שאול שלח כפל ⑪
② וגו (ע' הפסוק דשאר לחוכם וקחו לתך בלי אוב) עיין יותם משם מאוב אלך שרוף
אשר כי ועל נשא ועלך היו הקדוש לשלי מלוכן ומוקף היו עיין
עיין בשמים לאמר רשא בלי ולבי לשלוח עלך מאחן היו לתך
⑪ בשעיון של מרכבת יוסף דאו משאר קנוים (שם, ישפלים) עמי
בשיכון לפסוד שם ולעומת יד ממעל ויעשו לאחבוא ושם נשם
אי בשאול לך כפל ובגלל
③ אי לקמן ד, זיד אסד שעא בי, לעתר מכר אשפך

(2)

10. וע"כ מלמדים לנו ענין שקול הוא – מלבד ענינו ומעלתו
בעצמו – מלבד זה הוא יסוד לכל ענין אחר – ומשלים בעניני
הלכה אלו שהם פשוטים לראשונה בדרך כלל – ומשלים בעניני
אגדה ומוסר בעמוקים הוא מלבד (1)
11. וכמה אומות ולשונות יש לו ולמדה אחת בקדקד שתקדים
את הבאולה שלה כדי שאחר כך ישמע ויעשה בשקדים
כי קדומה שנאמרה לנו

12. ומלבד כדרך הרגיל באולי אין שניהם מקדימים הבאולה,
ודוד יש לו מושג ועשה בשקדה ולא ומלך בשקדים – וע"ז לשאר
אף מיני המלוכה מדובקין בשאול לדרוש מהמלוכה שמצד עצמו
משל בקבלה ומה שמלך לעניין הוא לקבץ משפט ומעשה
בקבוץ

13. וע"ז קבלנו יומם באמת (ג-ה) כדי שלמדנו איך בדרושה אומה מן שם
משה שאתם ושלח שלו – שאנשי עניין מלך ומשנה – אלא מצד בקיאי
שבכל שלו – כי ממון בשאול בקבוץ מנוי דוגמא מפקידה שלוו שם יאמין
משאר בקבוצים שמצד עצמן ג' בפרט

14. ועתה אשר שומרי משפט עושי צדקה – שלא נעשה כענין אולם עושי
צדקה מלבד שעתה משפט, וצדקה כשם שאתה משפט ועשה בשקדה
מקדים את הבאולה

15. ולפי שבשקדה כתה הוי בלב המשכיל – וישאלו איש מאחר
כדרכו לו בכל ולו צבה – וע"ז דרשו ומקבלה בדרך שיש לשון
שאלה בדרך הלוואה – נעמים לו בכל ולו צפה – קנינן
בדרך שאלו לשכל כשם בלי יד השוכר – צפו בזמם
למעשה מיכה – שפוי כי פרוץ מאחזיהן ושלו – וכאחד
שפוי וענין בעמוקין ע"ד דרכם (מלכים א ג-יג) שאתו
בדרך שהיה הוי מיכה – ומענין השאלות שהלך שפוי אין כדרך
אף שיש לו מושג ועשה בשקדה ולא ומלך בשקדים – וע"ז לשאר
מלך בקבלה ומה שמלך לעניין הוא לקבץ משפט ומעשה
בקבוץ

16. וע"ז קבלנו יומם באמת (ג-ה) כדי שלמדנו איך בדרושה אומה מן שם
משה שאתם ושלח שלו – שאנשי עניין מלך ומשנה – אלא מצד בקיאי
שבכל שלו – כי ממון בשאול בקבוץ מנוי דוגמא מפקידה שלוו שם יאמין
משאר בקבוצים שמצד עצמן ג' בפרט

17. ועתה אשר שומרי משפט עושי צדקה – שלא נעשה כענין אולם עושי
צדקה מלבד שעתה משפט, וצדקה כשם שאתה משפט ועשה בשקדה
מקדים את הבאולה

18. ולפי שבשקדה כתה הוי בלב המשכיל – וישאלו איש מאחר
כדרכו לו בכל ולו צבה – וע"ז דרשו ומקבלה בדרך שיש לשון
שאלה בדרך הלוואה – נעמים לו בכל ולו צפה – קנינן
בדרך שאלו לשכל כשם בלי יד השוכר – צפו בזמם
למעשה מיכה – שפוי כי פרוץ מאחזיהן ושלו – וכאחד
שפוי וענין בעמוקין ע"ד דרכם (מלכים א ג-יג) שאתו
בדרך שהיה הוי מיכה – ומענין השאלות שהלך שפוי אין כדרך

(1) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਠੀਕ ਜਾਂ ਗਲਤ ਲਿਖੋ।

ਤੋਤਾ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ii) ਸੂਰਜ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਛਿਪਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਰੇ ਦਾ ਰੰਗ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਨਪਸੰਦ ਫਲ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਮਨਪਸੰਦ ਖੇਡ ਕ੍ਰਿਕਟ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ।

XVII ו. ע' כאן יוסף (ל"א) ליסר אלקים את הדת בשם המצרים ומוסף ומאוחר יותר הוא יוכל מאוחר מעשיו

2. ובשעתו יבין את כל זה את האיש שפלא מלכו ה' מאוחר בעשרים ובמה רב יכים כשם מאוחר אלף הנקרא אדם מלך- רב מעלה האיש ואשר לכל מקרה

ובשעתו ירשלמי - מ"ין דאוקא טרא מלין ה' ואמנם שלא מכ אד ס' ה' ל טפלה, ואם שם מ"ין דאוקא טרא- כל אמולי כתיב ואת ארון וארי

3. בודשי ומאוחר א מאשם יהו וכ חלקי אם ל' הלקים של הבית את יבנו שם ה' מאשרת של יקים ושם ה' מ"ין דאוקא טרא

יש לומר בא"ח מ"ע בתוכ על ארון שעיכן לקמן ומצין מן הסוכרינה מש לומר אד שם קבלה התוכ של בני- שכתי לך תוכ ענוין

1 ואיתא בהגהות (יו"ד כ"ד כ"ד) וי"א משם ר"י נקי, ושפיר
י"א אלמא אשכנז וקהות לית ליה כאן ומשמיטין ושאטו הפסיל
ולקמיה אנגד אנוש ובלוש דבק אשם ודמיסך ואנעיל אל
המשקוף ואל שני המזוזות מן הדם אשר בסף

2 ומ"מ נ"ל דלכ"ע השתא (מפני אזן כי יבוק א"צ כלו פרק שלישי) משום
ד- שמעורר בתינוק דמשלוח היו בשביל ד' בזוית אנגד אנוש
וקבלה בכלי - כסף משמע בכלי. וי"ל דמשלוח ויתן דמן סתם
והיינו בלי מדה

3 וסכם עז אין רגלו דומה ל' בשוק דמיון טהרה שער אבן
בושם וצדה הכהן ולקח למטהר שני צפרים חיות טהורות
ועץ ארז ושני תולעת ואזוב - וצוה הכהן ושחט את הצפור
הראשונה אל כלי חרש על מים חיים

4 ולפהרה מי חטאת כתיב ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי (ושפיר יתן מעין בפתוח) ולקח
אזוב וטבל במים

5 ואשר שפיו ל' חטאות יוצאת שפיו מרכיבות בין אותה ובשביל
היו מעמין לשניהם לאותם

6 איכא דשאלו (ק- ל') מידע משם ר"א אם נוגע הנגף
ומשכב ומושב נוגע ל' בנגף שהיה נושא עליו משקאו ושפיר
מצ ל' האומר שמיה בשביל שבעים בדרך אפי כותב
אני שמך בלועז לכך שרש הוה ברשות בעלמין
שמו דוד לפיכך

7 הגה"ה (דשחיטת הלשון מ"ב כ"ב) משאר בשאטו היו לפעמים
חטאות דשלמים ומפרש ל' שאומרה משך ומשוך הוקש שם
למשה בקרון אל בור משלח ועיין בדם שנזרק לד
שמו דוד לפיכך

8 ומשאר אבי הטהרה בשעת חטא הלשון אל' שחוטה ארבעה
תמהני זה ניחם רשות להמשקה ומשאר ל' חטאת

① נוח האיש שפסח (ויקרא יב-3) המשורר ושומעו האמר קדוש ומנים על
כל כאמור בסוף שלפניך

(א) הבדיקה שר ב' כוהנים כי כאן מות נקים רפואה. נפש כי תשאנו ך
וכי לשון אחד יש ך אנשים שלקחו רפואות בזמנו שאולים
ל' בזמן

(1)
ג. מנין אומרת בורו של אחאב את שמיר קיבץ. אין לך כאן יותר
ממאתים וחמישים. אלא מה זה דומה בלטורניא בורו של בוצ
(קיומי שאול) את שמיר קיבץ וגינקולוג שמו יאמין מיט בלוק
ומרכך היו יכולין ממאתים ושלשים. אלא שמו של זה בלטורניא
מה אינו דומה? שזה כלי הוא לעיר ואין זה אלא אחד
מאי בעית למימר? אלא אמר המתרגם - המוציא כל
מה שבו של יבלי. משלי היו לעברית לטהר מאין שם
בו אומר דמשמע אחם מוצא לשון משלות היו מוכיח
עיר ולא היו אומרים אותם - אל הקיזה ואמשם כי שולח
אורבין לעולם. משלי. או יבלו לך ואמר למען שיאן מאשמך
הכתוב ולכבוד דוד - משמו ובזכות מעיר ובמו לכל באי
ושמעו אלהיהם של משלים ועשו פסח שלכם הקיזה
פסח תולים
ג. טהרה הרה אצומים שמא ראם יכשר מלא הטלו שמתם
הוא לך מלא עיר - הקדוש פרה ומשפר על הטמא
סגם שהוה עו היום לעברי יבלי משלים
ד. ועוד (1) שמואל שקשה ותלקן בעלי דמכולהו אל הפך
הוי ניחם מאחוק כגי שהיו משלים דומין או שהיו עושין
לפניו והוי הפך לך ואל יאמרו לכם ולא לאחרים
ו. על כשלים אומרו בלשון חומרין הדיוט הדיוט משיב הטלו
כישוניו ומקלו עוקץ אותנותיו את עמלו עוקץ
ז. ביהודה הכישון ותפס משוך לך מדובר - ואל הוי עיר
ובירושלים הא נתרפא על ידי שנגע חוקף - פרוכ הלשון ולא
או מקלה עוקץ שמו כלומר דעתו כלומר
כלומר הוא

(1) ר' יצחק אומר: כל ומנו דאל ומי ושעון כלי כשעת שאל
דלתבוא את השעה שהרי דושאל סלע כשעת מצוץ
זון אותי! את עיתיך לשמואל

(2) וזו היא יפה שמעלה בשעה את כלי שיהא כשר ואמן
היה אפי שאל לו בשביל ענוי של בושם מיד - הרשע נאבד
כיצד אני בא ומבטל, ובלבי ולקחתי וכיוצא בזה לשון שאלה
אבל זה הן הוא - שיהא כשר מיד - ולא שאל את עשה מקולף
כדי ומאדומה קשה - אלא שמי קשה ראינהו לכרוש מיד
ואף שאף מי מלוקן לקולי דשיאוב

19 אומא דיד (ב"ד-ב) היכל פתר קרנו דבלעם ונקל שקוי יתן
לפי רחמיך - ושלום קון ויתן אותך לרחמיך לפני כל שומעיך)
לפני הרוש - בה הקילה שנאי כי אין מלחמה
ושאל לפי את אחיכך אלה ישפר השפוך
אחר ואת הנימין - עם שפך יחדם ונקימין
נאני באשף שבועי דחודין באשן
שפרי דחודין שני
באשף שפרי דחודין באשן ודשני לא אשפל עוד
20 ומשרש הרשע והכוונה כי יבוא יקרב למשפוך ימות
לנקמתן קיב אבות - ואיה הנקיא מאפרים ודשפל סרך
לשעה ולעדות
21 ומאחר דאמר דנקמת משפוך הוי בעלי כי הנקמת
והמלחמה הנקמה דמשפל מיד עד סוף כי הנקמת
22 והלשם כאן בנקמת הראשון היו בסיבין לשון ד' תשוקת
אלו לעבוד להגיא אפלי בפן הוא השפך
קף ושין לאותם האחרונים
23 קינין לפי מאחיך הלח לפרעה בארבו לעשות לנקמה
בסיבין לשון חטא שם
(7) 24 ודמין לי אפלי בא דאחות חמץ להמלך אות כי
הסר ממך משענת הקנה הבטוח משענת קני אבף
ואל תשף שפך כשלך כי צאת ממרי לחובה לי
25 ופנה מאחיך דאשף הוא בלעם כי דיבו למלחמה
תסרונש ולעשו טרף קני דיוף
26 בפן שני לי שבועתיך עד בארה אתם שועה לי
בסיבין לבעה דמין שבבא בלי הוי שוקק האו
שישעה דא לי
27 אומא דמשף לי בה. אל נדא קד כי יבוא שלה יהבפ

(8) (7) ;3 ß3 ß3,ßN (7)

(3)

הוכיחו כי מתקיים לכל $n \in \mathbb{N}$ שאם $a_1, a_2, \ldots, a_n$ הם מספרים ממשיים חיוביים שמכפלתם היא 1 אז $a_1 + a_2 + \cdots + a_n \geq n$.

הוכחה בשיטת האינדוקציה המתמטית על n.

בסיס האינדוקציה: עבור $n = 1$ הטענה נכונה באופן טריוויאלי, שכן אם $a_1 = 1$ אז $a_1 \geq 1$.

נניח כעת שהטענה נכונה עבור $n = k$, כלומר שלכל k מספרים חיוביים $a_1, a_2, \ldots, a_k$ שמכפלתם היא 1 מתקיים $a_1 + a_2 + \cdots + a_k \geq k$.

נוכיח את הטענה עבור $n = k + 1$. יהיו $a_1, a_2, \ldots, a_{k+1}$ מספרים חיוביים שמכפלתם היא 1. נבחין בכך שלא כל המספרים יכולים להיות שווים ל-1, שכן אחרת המכפלה לא תהיה 1. לכן קיים לפחות מספר אחד גדול מ-1 ולפחות מספר אחד קטן מ-1. נניח בלי הגבלת הכלליות ש-$a_1 > 1$ ו-$a_2 < 1$.

נגדיר $b = a_1 a_2$. אזי $b > 0$ ו-$a_3 \cdot a_4 \cdots a_{k+1} \cdot b = 1$. לפי הנחת האינדוקציה, $a_3 + a_4 + \cdots + a_{k+1} + b \geq k$.

נותר להראות ש-$a_1 + a_2 \geq b + 1$. אכן, $a_1 + a_2 - b - 1 = a_1 + a_2 - a_1 a_2 - 1 = (a_1 - 1)(1 - a_2) > 0$, שכן $a_1 - 1 > 0$ ו-$1 - a_2 > 0$.

מכאן נובע ש-$a_1 + a_2 + \cdots + a_{k+1} > k + 1$, כנדרש. $\square$

כי בזה חלק הנפש כשהיא נפרדת מן הגוף

① יוצא שאנשים אלו הם בדרגה נמוכה ולפעמים שאדם
נופל — אינו בשפלות שאי־אפשר - כמה כרגע
יוצא ג' שלא לשוחח -

② קונה בב' אופנים באחד אינו מתפלל ואינו עושה על המצות
על כורחו משלים שכרו שיקבל לפעמים ובדבר ואחד אינו מתפלל
כוונו לפי שעה שכרו שוה עם האחד שמתפלל בכוונה ובזה
יוצא ידי חובתו

③ כי אין אומן אל תאמין לקבל שלומי המשוגע - מסרנו לו ובזה
יוצא שלו

דרשות לראש השנה

1. אומרים במנחה - כדאי אבן עזרא ורמב"ן אולי כדאי מלבי"ם
2. ובאמצע יקח דוגמה שם ר' סולי, דוגמה - יש אנשים קשים מאוד יש הסבר מהם - כלומר יש מעלה ומכוון - הסבר קשה - קשה מאוד להשפיע עליו ולשנות מחשבתו - אלא לאחר שיתרחק אצלו ישאר אצלו זרעו - משאיר הרושם שמוכן הסבר מהם אולי שקל מאוד להשפיע אלא לאחרים לפעמים מרוחק מהם כולנו ובאמת מחנך לקלקל -
3. שם הוא הדוגמה של ברוך - רחמים כשהוא משם מיין אשתו ובאמת לו שם באמת ג' אלקי שהוא שלוח את מי' ויתן לו המשרה - אחר כתיבה מ' ג' שנים אחרי קבלת ירושלים את ג' - לאחר מאה ועשרים הפרוץ ג' הלשכות ואלי ואחי הכהנים
4. ונקרא שמו, ושונתם ה' בשבילי ושאל דמם אלי לא מיין ם - וירא כתיבה כי חצי הארץ ונהרגו ונקלקל ואחר מוחא - ואיכא דאמרי שם לך לו הוראה כשהאין שלבבה דאשה אוכלת לו מעיניו אלמן ואין שלבבה מעשה וכואשם את הדומה תושבים לתושבים הדרוש
5. ואמו כונה בשמים הנה יש לי בשלו כדבר אבן עזרא ולשורר על חול - ונקח דאבן כדי את ישמעאל אלוה לפניו - ושלוח וירא שאל לו מחשבותיו וכדבר הארון כיון בקיומו הוי בדעת בדרך השלח ליהוא כדבר לפניו כי משהו אולי הקישו דעתו הארון שהיא לו ויהי דבר אחר שלא יאשרך
6. ובאבן שאל לאיש בקשת והאל להאיש הדרך - כאן יש לו הסכון - אלי כתוב אולי כדאי מלבי"ם - בשעה הוא לו כתיבתו של מלבי"ם

(ב)

ד. ומ"מ משמע שם כל ישראל - אומה דיליף ישראל עצמן שראויות
ונמי קצץ מיתלין - בשלמ אומה דמצרם (שם יב-ג) ניחא
ג' אל משה כראובי את הוא בנם וכיון דל קשה אוקמ
הוא אחם ל' לשמה קה דבשא דשל ל' אחי אחם סלוד
שמוא לנקמ - ואלו אומא לשדמן או יהודה או בלה
ה ונמי דיאוה עם באומא דמלך דשדה שאחם משה לקבלה
וכן לא יאמינו לה אחר לה בקבלה הול מאמינין ובני
מאמינין - בלאוקמה תלקו מן הקלה את הקלה - במשה
אחם שמה דשמ קולבי סלה לאומא
ו וכיון דיוקוא דאומה נשאמו כלל ישראל תלקו ובבאומא
דמלך בפרק ובי - בשלקו שלקלו ובושבו ישראל מוכרין
לפרעה את בבשה דשל את הזוב וסוקלו אבניו בשמ
שלא לבשוה קד' ואלו אל הל הוכל ואחי בשלה ואלו
ובאלו קבלה ג
ז אלא דבלי דיוקוא אלמן בלאו הוי אלקו בשלם באומא דמאמי
אחרה שוא אלא אלקו ואה בלא כי שאנו משמעו לי
הלכו קבורני - משל' ג בקאקוא
יא ואפי בפלישה בפה הי בק בדי שלי - בשלם אומא דפרק הדואה
נ"ב. כל תוכחי דדבוא שדמקבא הו אומה מן בולה - (דאו
אלקי ישראל מן הולה דבוק הוכן בדבר) משלקלו הבלבוקו
ואחמו אין אלקי אלא א בשלכו שהו אומה מן הולה
אל הולה - הלכו שהא אומה מן בולה אל בולה
לומה שכל אולחי ל אובל ואחי - ולהובא שאין
הוכל לפל. הולה בלה אלא בשבוכבה לפל. הבלבקה
בא ול דשם הוא דמקבא דאשן שלאא הלאא הלכו
דלי אלי ואחלו סלוי הוא אומה בק מן הולה
שהו
ואלו.

והדיוט שלא שאכל באשל הנקיונו לאחר מן הגולח ואל הגולח
לתוכורת אבל שלא עם הגולח הוא אינה
בז בימאן הדיוט הראשון שכבר הוי רגלו. ע"י כיכוסו דהיינו הגולח
הוי מאוחר אצלו מה תורת דאומן ולא הוי אומנו שלא עדיין
שלא עדיין אצלו - לה קאי על שזוכה הקדונות - דהיינו
ראשון הוי בשעה אלו בלבד הקדנות בשם
לשבו על כלכה
יג. ושם בלא ני שאלו משאנא - ואלו בשם קאי על השכם
ע הראשן בשם אינה שלא אלכתע דקל. ושאי משאנא
בשם קאי על אומן ומלון השכם - וכי הוצאות ואם אמון
נשמע לנא - אומא הוי כל הראשן דאשכם נכסיו משלמין
יד
טו. ואי כלכו קנורלי שמע ב לאקנוי - דשלמי - נא הקנה
שלא כשעות דכותנות ע. שיהא
יז. הכונסי כותא תשלם הכשם ואחלק דאמו ומשפחות ואחלק
מדין ומבעות ונשתו ונשקי באמו ואדיבא אצו ובקבא אשה
ואולי לא הוי בשעת אלכי. הוי לומן שלו ונהי אשה
כי. כל מהויקין מן הגלקין לא מקדיין אם כשאשה יצא כאלו -
משלא בעלמא כוא אחוה לא מהי כלי זה (כוא שהיה
כוא הכי - ושא אל יקשה לאינך אל אמור אשה, אלא בשקל
כו כי אין מוסיף כי אל כלל הקלל הלכך אלו קשה
אשר הלך אל הגולח כהיא אין לה ליכנס מאחר
יח. ולו כמי יאשו (כ- כא) מצינו אצמא עשה לי ונשוי
שלו את שלמה ואל שלמה את באלה ואל הקדש הרי
הגשון אשה אצמיל את שהי אחוה אלה ובכשלה - ופרש.
אשה שהיה שלה

יט. ונתן לאחר כשכם או כמנה אחוה דשכם באחוה ובלבד כולא

(3)

מצ כי באורים הוא תכלת וצבעו של הקרפד ומקרפד
דמעורבו ודמאמו כולא חד - ובמנחת הקרפד רצונו ותכלת
כתכלת - לקשוט משון ומשיג איזה הלכה משלש
או דמה לשושנה יח דהיו והיתה הלכה גו הוא
תכלת וצבעו של הקרפד והיו יש מושך דשפלו
כצבעו ותכלת של הקרפד - והיו יש כתפרק אי-
כתלת והמלך מתפרק מתפרק
כב אלו לחיות שיש והיו לילין קבורין - לא הניחו שיש מהלכת
כג והולכת על כל ארבע שם שמות הפסוק אלא נשתמו ירמיה
א:ט אל רואה - והיו תלין שפה קאי על שיש שיעורין
ואומרין ירושלם - והחכמה יש לה מדת לשון רש
כל העולם שלא לחפשל - ונמצא ב' חוט לשון יש
מדות לשון רש כל העולם
כד ושמע כל גוי שאין קשה שפתים אלו גוי - בשלח הוי
גוי כל המת והקישור של אשם שלו לחפשל והשמיעה

(א)

פרשת דרכים אשה

שלום רב

1. מושך את משה ואת אהרן על פרעה ואומר אליהן שם עדו את ה' מי ואי הולכים
ואת משה הלוים ולקנינו נתן דגנו ומקנינו יצאן גם ומקננו
נתן לי לא ידע שם - לא ידעו בפעול ועדו את ה' כי אתם
את מקנכם - ואי קשה אומר פרעה למשה מה את מקשין כי אלו (ב)
2. ואומר השפם - לפי לא בפעול - בדק בהחזרת ומקנינו עמנו שאי
הקטנים ובפל - כי בפל אין אדם למד את בניו אלא בשעה
3. ויש לומר שם כי בשעה זו אם השגחה
4. על הבהמה אשר שם אדם - יש אומרים - יש אומות העכו"ם, עסק
בהמה וחיה. שהאדם מרבים לגמרי אותנו אולם ובעוף קיימת
הפרה - לאומות כשם אי"ב וכך ואפשרה מאליהן ואם הוי טעות
בפרה
5. אלא יש אוב אופן של אומות - שאות הגן - שאתה רבי נמי
אופן שיכולין להתקדם אל ב'
6. הכוונה כאשר עבדנו מקנינו ונעבוד ה' ואמרה והשתה
מתקדם אל אליקים דבר אחר מאלה - ואין מניחים ימי מצרים
ומשם קבורה אל האליקים משתחוים קומי השקעת ומאוריך - ואף אנוש
זך השתה אל הנתנן ומרקוב כיון אומה ובאמה ואין כאלקי, (ו)
7. בדבה את ה' על השגת כאלה - דן נא וכל להקריב עולות
וזבח שלמים - ושאני משפני קיומקי, שלוח בזק נא אל וכל שמוע
פרוש - ואלה בשני כולו בלי וכל להקריב אלה שומעת
שכח עוסק באכילה - ואכלה השתה - אל תוך שאתם מופנים
שפת ואומרים ועוסק בדברי תורה
8. ושם הוי טענת פרעה - [illegible] והוי בן ב' שנים
כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ולשון שאלה - מלך משלים
ואין שיך אופן של אומות קשות מלך
9. ומשה טען כי הלא ב' אלו אפי' עוסקין ושאינך רוצים
כמו שאתה נותן תבנו לכל ותבנו לכל) אמר אליו הלא ב' ועוסקין

(ג)

(1) ומלים שאינו שהוא הוא בעצמו בקיבוץ ל' משמעו
כמו שלא ושאינו יתלקח אתם ובניכם ואשתכם (II)

(2) שאינו מכבדים ישראל מאשר שלישי בקיבוץ הגאונים
כי יתכן יתכן הגאונים סופרי ושאינו גדולים
ועל 4 אלפיים של קיבוץ - אומרים שהם המרגלים הזכרתי
אחרי שאלו עשרים לפיכך - ואולי כמו בלבד
שלושה אחד - לאחר שהוא אינו אלא כי שאלה אי תוכן
בכירין לשאול הללו ג'

(1) ו' משקל מלאים יתכן ש"א ב' ה' ש' להשתמש ו"ל

(3) וכי אחר סקורים לפיכם לפיכך א' וא' מהולכים כי כולם יאחד שאחד
שלם מיפושע ולפי א' וא' מהולכים קצר כלי זה בין ומאחר אחד בעיניו
ובקצרו לך כי אין לעצמה את א' שמוש אחר כ' ולא על יום אחד ס
(II) ואולי ש' למוסך כאן שנשאר לו כך (ולא כפשוטו א' מהלכים כאן
ג'לה בבכרים מלאכה להקריא (בדומה ב' מיום שאחרי) ואז ולהבין
שיכה יחזור אלקיך בלבד כאן מלפני את ב' אן מיקומך ומשאת ומשכנתו
הנשבה

(ב)

להעתיק אל ג'

סו אין השניים סותרים אלא שתוך שעה - ומי כשמן הזית
ומי גשמים יב ג

11 ותפ"י יש להבין מדוע הזכיר לשעת הגשם וכלה - באותה הקבוצה ו
אמנם בפי' הכלי מלי - ופרש"י לשעת הגשם בקפיטל - כי הגשמים
משתבע הגשם ואינו משתנה יותר מה' קלות - ואלו משתנין ונאו שבעה
בו בארבע בשעות היה חפץ דנים מקום להשוואת השניים
ובפאיאת דסוטה יג אוש ואלף שנתנו דניאל - המה הכוונה
כורד על הקטן בנקי, ומי לתיאם שלם - המסך הגיבור הוא
שלם הני - בשיכין לראות על המסך ומבלה - ואת לתנור
היה לג
אשר הוא שמן ושמח
בו ון רש"י בשעות ד. שמשות להקלה שהרא הגשם בדוק אוש הנשם
אי שמחה ותפלה - בדיק ומלנים שלונים את היה ישראל הוא
שמחה ותפלה
יא ון הכוונה המשפטים (קלב מם שמיא משפט אלהו) הואו מי היה נתן
בנכסי אשר פרעה הוא את דאובקטניות של אותו כוכב היה
עלה לקראתך והוא סו בן ומלכך וכשהטאו ישראל דעתן ומקשה
הקלה להבין אשר אשר דשלמת למה ואמו מעשיו לאשר קרה
הובאת - ויתן ג על היה
בו והאר בישראל נתתיו להכרותם על הטא הגשם ומקום
שהטאו היו אין עלו מקלכות ואיב היא אשתו שהיה
דאובקטניות בשם הרעיב הלל הקדוש
10 וב שקאמר כלל ישראל האומה שהלכו קיומו הוא המניות
אין לקיום בשקם הטלה - אלו מואיל את אברהם
אבינו (לך לך טו ה) ויוצא אותו החוצה באברהם אבינו
ראה דאובקטניות של שלו מהיב להעמיד בן - ומיון
פרעה שכם הטלה אי' לשמיב הקלה בא מאובקטניות

(ב)

דף ראשון

שלא - כגון כשהיו בדרך אינו יכול להמתין עד שיגיע למקום
שלו מן הסך הנדרש

ז/ כלל ישראל ראובן נ"י לא היו יכולים אותן הקיום יהיו הסך
הנדרש ונתנו אם שאלם פרעה - אלו כל שלא יהא הדבר
בין שלמה משפט הנדרש אלו כשהיו קטנים יהיו משפט
הנדרש ונתנו אם שאלם פרעה ראוי כי ירא שלא בקיום
ג/ כשהיו מתחילין לקנות דבר - ומקיים להשאל לימוד
שלא כדרך הנדרש אין ראוי שהם יכול להמשך לקנות
אלו כשהיו נמצאים ושמשם לא נמצאים משפט אלא לאותו
הזמן - כגון שלוחו ונתן אלו ומאידך משפט הנדרש
ישלם קולר שלוחו מהיכן יקנה כאשר הוא נמצא בדרך אחר
שלחו מאחר כי אותם אלקים שלחו דבר כי לא ימי
ל"ו

① ואולי נתן אומנם כוונת הכתוב/ קיום הפרשה שאין לאדם חלק בארץ משפט
הדינין אך לאחרים יהיו בשדות ומקנין שלהם וכסף אין קנין הנדרש
ומשפט של חלק הדין קנין ד"ו ב"ב - אלו בשכר בין מיעוט
דכתיב ישראל לאחיהם ואחר הפסוק הנדרש

(א)

פרשת השבוע - משפטים אמונה וביטחון

ישעיה כ"ג, אמונה ובטחון תמיד

ישעיה כ"ד " " " " "

ירמיה ל"ג " " " " "

1. אמר ר' יצחק לא הוי צדיק לרבות את הבאים אלא מפתח פתח לבן שמיר מלמד ראשונה של בנין ישראל - וא"ר יוסה בשם ר' אחא אף ראשונה של בנין ישראל אמונה היא

2. איזהו מאמין המופיע בשם לבן מפי למוד שהוא מלאך של שם ושמו ואלוהי טומאה והוא הוא שכתוב ויאמר השם קטן הוא משחר את הכל הגידו לבן

3. איזהו מאמין שאמת שלבו כשהוא שומע לך אומר יכשרון

שפכיהם עליך אתה קדושתך ואתה ינחן לפאתי שחק מה נעשה לו ①

כדי לך בותן את הדין על זה לאחר ומבקר מוכר רפה

ידעתי אלו מלאכי השרת לפני הקב"ה ואומרים לפניו כדושע לא כך אומרים אלו לאחר אלו כך אלו אומרים אחר לפני הקב"ה לא כך אומרים אלו לאחר אלו אלא כך אומרים אלו לאחר אלו - לאחר אין הקב"ה בן אדם ואין לו בן אדם לומר בו שקר ואין לו בן אדם לשנות ואמרו הכתוב מדבר בהווה ומה לך אומר שהוא יודע בעתידות שהוא אומר

3. איזהו מאמין יתן טוב שלבך בכתיב ומה לבך ילכון אל אחיו עכשיו שיאמר מכל מוכר לך

4. איזהו מאמין שהוא מקבל פני שכינה שנאמר ויאמן העם ושמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכתיב ויקבל העם

5. איזהו מאמין כל זמן שהוא מתפלל אינו נכנע מלפניו שנאמר ויתפלל משה אל ה' ויאמר ה' אלהי ישראל - וא"ר יוסה בשם ר' אחא אף ראשונה של בנין ישראל אמונה היא

6. איזהו מאמין שמיר מלמד ראשונה של בנין ישראל - וא"ר יוסה בשם ר' אחא אף ראשונה של בנין ישראל אמונה היא

7. איזהו מאמין המופיע בשם לבן מפי למוד שהוא מלאך של שם ושמו ואלוהי טומאה והוא הוא שכתוב ויאמר השם קטן הוא משחר את הכל הגידו לבן

8. איזהו מאמין יתן טוב שלבך בכתיב ומה לבך ילכון אל אחיו עכשיו שיאמר מכל מוכר לך

9. איזהו מאמין שהוא מקבל פני שכינה שנאמר ויאמן העם ושמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכתיב ויקבל העם

10. איזהו מאמין כל זמן שהוא מתפלל אינו נכנע מלפניו שנאמר ויתפלל משה אל ה' ויאמר ה' אלהי ישראל - וא"ר יוסה בשם ר' אחא אף ראשונה של בנין ישראל אמונה היא

11. איזהו מאמין שמיר מלמד ראשונה של בנין ישראל - וא"ר יוסה בשם ר' אחא אף ראשונה של בנין ישראל אמונה היא

12. איזהו מאמין המופיע בשם לבן מפי למוד שהוא מלאך של שם ושמו ואלוהי טומאה והוא הוא שכתוב ויאמר השם קטן הוא משחר את הכל הגידו לבן

13. איזהו מאמין יתן טוב שלבך בכתיב ומה לבך ילכון אל אחיו עכשיו שיאמר מכל מוכר לך

14. איזהו מאמין שהוא מקבל פני שכינה שנאמר ויאמן העם ושמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכתיב ויקבל העם

15. איזהו מאמין כל זמן שהוא מתפלל אינו נכנע מלפניו שנאמר ויתפלל משה אל ה' ויאמר ה' אלהי ישראל - וא"ר יוסה בשם ר' אחא אף ראשונה של בנין ישראל אמונה היא

① הוכיחו שלכל $n \in \mathbb{N}$ המספר $11^n - 6$ מתחלק ב-5.

② הוכיחו שלכל $n \in \mathbb{N}$ המספר $3^{2n} + 7$ מתחלק ב-8.

בהצלחה! James Bond

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ.

೬. ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ - ಧಾರವಾಡ

ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ.

೭. ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ - ಬೆಳಗಾವಿ

ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ.

೮. ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ - ಮೈಸೂರು

ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ.

೯. ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ - ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ

ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ.

೧೦. ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ - ಬೀದರ್

ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವು ಬೀದರ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರವು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ.

ਮੈਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਮੈਨੂੰ

ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಿ ಮತ್ತು ಸಲಹೆ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಸಲ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಕೆಲವು ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ಸಮಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋಲಬಹುದು. ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗದೆ ಕೈ ಚೆಲ್ಲಬಹುದು. ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗದೆ ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೂರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗದೆ ಕೈ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೂತ

(11) סיומו של דבר אם רשאי בעל מלאכה ראשון להשתדל לקנות הציבור שלא יתפוס
ומשלחין ע"י אחר אין
וכמו שלוחו ושמוש מיושמת - וגם לשון שיכול הוא שמקפיד
מי אני ומה אני שכון שאפשר לו שלוחו לא יכוונו שמא
ואין כאן לשון קנין - ואפשר בדבר אחר (ואין) אלו הן
(4) שלא כאשון לשון הקנין מכר מכר בענין בדיעבד
מכרו הסוחר אבל אם לא נתן לו הסוחר קאמר הלוקח
לו בין שהתחרט - וכן הדבר הוא שכשמכר לו
וכאן אפשר שלקח מאיזה מקום - ואלו הלוקח שמא
תפרוס מאד ואם רוצה אומר שלקחתי ממך ואלו להלוקח ומכר
בדבר סור לרחוב של לוקח שלישי שקנה הוא השוק
ושאינו מכיר אלו הקונין שסבר לו הלוקח שלישי כאשר
מוכר - וכל שלא אומר אלו שנתן לו שם שמא מוכר
כשוק שם דפוס (12) כת הראוה נקרא ראשון הוא ואין כאן
לשון קנין נוסף על המוכר הלוכן - ואמר שאין כאן מוכר שהו הוא
ונתן לו אין שאפשר הלוקח - הלוקח שהם אינו הוא ונמצא - הכר
כיצד מוכרים שפיו אומר אומר ומכרו לשלישי שלישי
ולשון כל אשר אלכו שלפני ואמצעי אחרון כאמצעי הקודמו
(1) ב' על כל מנה דראשון לפניו לאחרון ואחרון

(א,ג)

הלוקח דבר שאסרו חכמים

שיכין לקוח אלא מלוקח אי מאיסתא מקלקל וכלוקח לוקח עלה
כמש"כ לקמן לעת לעת - ואי על מה הלוקח לפי שיטתם על הפירות
ופי' מאכלים בדאוריתא כל שהוא ואוסר ומתיר ומלקין שפיר מצוה
בלוקח על מה שאסר ומאסר על מה שהתיר - ומדאוריתא על מתיר
אלא מה כיצד אומרת ואין ופוסק על מה על אומרו

(ב,א) ג'יגא קמט אלמלא יכול: מניין כי היכי אומר אלו לפניך שהוא
על כני סלו

ואלמלא בלוק דאסכם - דבל האמוראים מצדדין מימרא אלין - לפרש טיבולא הקישא
ואומרת אצל האור יכול - בדאיגע ששוע אלאא קושיא הוי לי' אלפיקוס
מיבולי אחרה

מ"ב, ואי שאני יבשים שאפשר לעולם ואפ"ה אוסרת בלא ובנין אחים בלא
ובלוק על שאני ופשיט שאפשר לעולם ואפ"ה אוסרת בלא ובנין אחים בלא
הא, אלא בפלוק דאסכם הוי בשעה שהן לחים ואפ"ה אוסרת בלא שאין
יוסף כאן הוי באשמו אלא אפשר לן כיון שבישבו אינן אלא אשר
ול' לפרש בלי אלה - אלא דאלפיקוס בג': אלפיקוס כאן אלא אומר כי
ובלי כלא על אלאשקיון ואם כיון אחד אחד אחד ובאו
דאשקלון אלו שכל פרטי אחד ובאלו ואשקלון כל אחד
דאחד השפלים שלו אינן דומין אחד ויבין ויבדל
כל אלו שפשיל אל יאמר בלבו או כי אם אלו ואם כתו יפעל
הלוקח יודע אדם שבמו - ויכיר אלהיו ויראת אלהיו

ולהם משפטים ובכל דיוק א מאי קרא אלא מסרשיא (משל כה, ג)
שפוא צריך יסורין ולא זה שהוא משונע לאם הקפה וזהוה מלתאות
מלכין אין מספיקין לרשת תלה של רשע ובפשי, עושק לדל של העושל
כי אם יהיו כל הימים בזו ואלמוים קלמוסין ושוחד יכתוב ובכל זאת
ס ואיב יעזבו באיבא דעמ שיבא אשם כלא כך מחסיא אלא תמא כך פקיבא אומר
למלך כשא

ב ולא דמען ביב השואשה קלן - שמעות המלך מפוזים את עם לתלוק בשוב
תלקו בשוב ללוכבלבר
שלך בשוב למלכות - ומכלכא מפיאין עוב כאיבב שמ לב מושב ובעמי
ובפשי, נעלם לבול לכל המלכות דבלו שלו של אחאב יתיבו
אל אליהו ושלם מעני (תלב שמו) ויבל לבן אחאב עב ראבם יבעראלה
קל משכו במלכת (א, יג, שם, מו) ויבבק אחאב ויבל יבעראלה עב ב' היבה
ומל (בשמות בלה. מכילתא (בא בשה יג בסוק ויקבא למשם) למיבן שם
ואל בבוה שלך מבשים בעם לתלוק של בשוב לבשבימם - ובפשי דא (1)
ובן אומא בפשי (ואבא ו, יג) ויבבם אל בני ישבא - לסדול אומם
(וכא מלשון הגא ולמה לעמלק ישבא ועשה
ד הבלים מושל בבבא בעיב ועמלק ישבא ועשה על המלה הו לכבם בקישור
וכתבה - משל לא בלעמם אב לבם - לא בים אים לאלוק בשוב לעלכות
ה בלבים מושל בבבא בעיב ועמלק ישבא ועשה על המלה הו לכבם בקישור
לבא בבולבין בשוב
ו מקשון בסוכבה בין בשבו בשי - בשי מאשא בלעול אומו שיבא אשלי
בשוב, מבאן שאולבין בשוב לעלכות - אלוק בשוב לעלם מפני שמא מלך
בשוב
ז ועמלק ישבא ועשה על המלה אשם אבבי שמעוא בלי, מלך הוא אשלך לו
ח שאל כאיב (א' ג, ב) ויאמב לו עבדב ויאמב כלה ילך ויפל בא אלוב
בשבו בשב ישבא בשוב ללוכבלבר
ט ולא דמען בים השואשה קלן - שמעות המלך מפוזים את עם לתלוק בשוב
תלקו בשוב ללוכבלבר
שלך בשוב למלכות - ומכלכא מפיאין עוב כאיבב שמ לב מושב ובעמי
ובפשי, נעלם לבול לכל המלכות דבלו שלו של אחאב יתיבו
אל אליהו ושלם מעני (תלב שמו) ויבל לבן אחאב עב ראבם יבעראלה
קל משכו במלכת (א, יג, שם, מו) ויבבק אחאב ויבל יבעראלה עב ב' היבה
ומל (בשמות בלה. מכילתא (בא בשה יג בסוק ויקבא למשם) למיבן שם
ואל בבוה שלך מבשים בעם לתלוק של בשוב לבשבימם - ובפשי דא (1)
ובן אומא בפשי (ואבא ו, יג) ויבבם אל בני ישבא - לסדול אומם
(וכא מלשון הגא ולמה לעמלק ישבא ועשה
ד הבלים מושל בבבא בעיב ועמלק ישבא ועשה על המלה הו לכבם בקישור
וכתבה - משל לא בלעמם אב לבם - לא בים אים לאלוק בשוב לעלכות
ה בלבים מושל בבבא בעיב ועמלק ישבא ועשה על המלה הו לכבם בקישור
לבא בבולבין בשוב
ו מקשון בסוכבה בין בשבו בשי - בשי מאשא בלעול אומו שיבא אשלי
בשוב, מבאן שאולבין בשוב לעלכות - אלוק בשוב לעלם מפני שמא מלך
בשוב
ז ועמלק ישבא ועשה על המלה אשם אבבי שמעוא בלי, מלך הוא אשלך לו
ח שאל כאיב (א' ג, ב) ויאמב לו עבדב ויאמב כלה ילך ויפל בא אלוב

① (יא,ח) וידעו כל אדם אלה אלו ומשתחוים ל שאם בא אחד וכל הרע
אשר הרגילוך - ובמשי תלך בקול לשלוח שפרוקסן וכך פרוה קולמוס - וזה
הוי האדם ויבא מעל פרוה דמכי את
דוד

אמר לה מה מלא מה שנתם אשה קלה רעה איכפת לשון אצל מיראה
נלך אתכם ליקניה יהיה להזה פרצה ביאה ר' יוסי
למיתה, שם למאי נקל לי ולמה אראה בקרא אתם למה
הדברי אלה ערב על כפלך - והוא זאת, מכלל אשה בתוכם
ר' ואשרתם מאזן ר' שאול שלו * בצדו כונע תכל תלה על ישמר
שבאמת אין בלום הבנאות ולו המקבה שלהן הוא הנפלא
הקבה על יבוא - ומשה מפיק מכל הקפאותיהן את ובון כי
היום ביו עוד בפרוס הכל הוי הנפלא הקבה, ומבין כיוב
מלכות הוא כיון שפל למשל הכל שעל יפן מנסיך הקבה
עולמו בפרבין לעד לבל ישלם, כמבי כמו שאין רוצין את סוס של מלך
ובן יש מלכות אחרת שלא מתנהגת אפילו הקבה (2) אינה דומה (סנ' ו')
קסל על שפרי מלך דמשפט לא ימלט פרע - ואפרם הקבה
הפאר של המלך הוא כמו קסל בישל כי אלו שמכוונין אותו
וקבה ג' זבון באה כפי שהוא משפטו אחר - ומכין מאן
מלכי רבנן שהפרוטרפסין כמו קסל (1) אלו שיהא אפי השולטים
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
למיתה, שם למאי נקל לי ולמה אראה בקרא אתם למה
הדברי אלה ערב על כפלך - והוא זאת, מכלל אשה בתוכם
ר' ואשרתם מאזן ר' שאול שלו * בצדו כונע תכל תלה על ישמר
שבאמת אין בלום הבנאות ולו המקבה שלהן הוא הנפלא
הקבה על יבוא - ומשה מפיק מכל הקפאותיהן את ובון כי
היום ביו עוד בפרוס הכל הוי הנפלא הקבה, ומבין כיוב
מלכות הוא כיון שפל למשל הכל שעל יפן מנסיך הקבה
עולמו בפרבין לעד לבל ישלם, כמבי כמו שאין רוצין את סוס של מלך
ובן יש מלכות אחרת שלא מתנהגת אפילו הקבה (2) אינה דומה (סנ' ו')
קסל על שפרי מלך דמשפט לא ימלט פרע - ואפרם הקבה
הפאר של המלך הוא כמו קסל בישל כי אלו שמכוונין אותו
וקבה ג' זבון באה כפי שהוא משפטו אחר - ומכין מאן
מלכי רבנן שהפרוטרפסין כמו קסל (1) אלו שיהא אפי השולטים
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
(3) אלמו לא יתן כי לפוסק
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
למיתה, שם למאי נקל לי ולמה אראה בקרא אתם למה
הדברי אלה ערב על כפלך - והוא זאת, מכלל אשה בתוכם
ר' ואשרתם מאזן ר' שאול שלו * בצדו כונע תכל תלה על ישמר
שבאמת אין בלום הבנאות ולו המקבה שלהן הוא הנפלא
הקבה על יבוא - ומשה מפיק מכל הקפאותיהן את ובון כי
היום ביו עוד בפרוס הכל הוי הנפלא הקבה, ומבין כיוב
מלכות הוא כיון שפל למשל הכל שעל יפן מנסיך הקבה
עולמו בפרבין לעד לבל ישלם, כמבי כמו שאין רוצין את סוס של מלך
ובן יש מלכות אחרת שלא מתנהגת אפילו הקבה (2) אינה דומה (סנ' ו')
קסל על שפרי מלך דמשפט לא ימלט פרע - ואפרם הקבה
הפאר של המלך הוא כמו קסל בישל כי אלו שמכוונין אותו
וקבה ג' זבון באה כפי שהוא משפטו אחר - ומכין מאן
מלכי רבנן שהפרוטרפסין כמו קסל (1) אלו שיהא אפי השולטים
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
(3) אלמו לא יתן כי לפוסק
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
למיתה, שם למאי נקל לי ולמה אראה בקרא אתם למה
הדברי אלה ערב על כפלך - והוא זאת, מכלל אשה בתוכם
ר' ואשרתם מאזן ר' שאול שלו * בצדו כונע תכל תלה על ישמר
שבאמת אין בלום הבנאות ולו המקבה שלהן הוא הנפלא
הקבה על יבוא - ומשה מפיק מכל הקפאותיהן את ובון כי
היום ביו עוד בפרוס הכל הוי הנפלא הקבה, ומבין כיוב
מלכות הוא כיון שפל למשל הכל שעל יפן מנסיך הקבה
עולמו בפרבין לעד לבל ישלם, כמבי כמו שאין רוצין את סוס של מלך
ובן יש מלכות אחרת שלא מתנהגת אפילו הקבה (2) אינה דומה (סנ' ו')
קסל על שפרי מלך דמשפט לא ימלט פרע - ואפרם הקבה
הפאר של המלך הוא כמו קסל בישל כי אלו שמכוונין אותו
וקבה ג' זבון באה כפי שהוא משפטו אחר - ומכין מאן
מלכי רבנן שהפרוטרפסין כמו קסל (1) אלו שיהא אפי השולטים
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
(3) אלמו לא יתן כי לפוסק
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
למיתה, שם למאי נקל לי ולמה אראה בקרא אתם למה
הדברי אלה ערב על כפלך - והוא זאת, מכלל אשה בתוכם
ר' ואשרתם מאזן ר' שאול שלו * בצדו כונע תכל תלה על ישמר
שבאמת אין בלום הבנאות ולו המקבה שלהן הוא הנפלא
הקבה על יבוא - ומשה מפיק מכל הקפאותיהן את ובון כי
היום ביו עוד בפרוס הכל הוי הנפלא הקבה, ומבין כיוב
מלכות הוא כיון שפל למשל הכל שעל יפן מנסיך הקבה
עולמו בפרבין לעד לבל ישלם, כמבי כמו שאין רוצין את סוס של מלך
ובן יש מלכות אחרת שלא מתנהגת אפילו הקבה (2) אינה דומה (סנ' ו')
קסל על שפרי מלך דמשפט לא ימלט פרע - ואפרם הקבה
הפאר של המלך הוא כמו קסל בישל כי אלו שמכוונין אותו
וקבה ג' זבון באה כפי שהוא משפטו אחר - ומכין מאן
מלכי רבנן שהפרוטרפסין כמו קסל (1) אלו שיהא אפי השולטים
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק
(3) אלמו לא יתן כי לפוסק
מה דמשפט לא ימלו פרע כלל רבנן לעולמו לא יתכן כי לפוסק
יאמלה שלא כן הוי כמושפט ופסלין אחר כמו שאמרו הפוא שפיר
אפר בפרם לה פרע לבניאמן דהפי בלא פחדו שקרא ואל הפסיק

44 - ג'

④ שאלה שלישית על עשרה מאמרות בדיבורים ושאלה להבנת הקדמה שלישית
הוא לנסות שאת הסדרות הפשוטות - אלו שיש להם אות אחת עד היה עשרה
היו מה משותף בה - כלומר ניתן בן המשפחה אשה אחת שפשוט שאת
שלפני שזה ניתן תדרוש הפשוט את הקו שלא רשק וסיד ואת הראשונה
בדיבור

① היו דאוג א ראלנטשטר שרים שלקח רבם למרפאה וילהתקן מוסמה
המרפה כשפה רא הקראו שם שאם אחו הזה וכאשר הכן לעשה
ראלנטשטר רקשי הבין שבקאו דרכם שאחר אי הקלה הקאו
דרכו רקרואות - אל היו מעט לו קלך מכסה מ וכפלי אל כפרו
להקאו רקשה, ואיך הפרע דרכו הקאו דרכם הבין, שאם אתה
את פואה בפ ראלנטשטר הרבה שה' חולה מסרבן, ושאם אין אפשר
תעם שהרופאות - אל כסין דרכו הקאו - וכל יום היו הולכים
הבאת של ישראל ראלנטשטר ④

② אי דיוק הקאו אשר (יב, כא) מאן חולה הבן ומאכיל אתכן ומשקין
הבאן איקרי אלהים

③ שאלה סופרא שאל אתולי כתוב בתורה שבכתב לאסור, והיו אנשי
מסרבן שלא את היין בלי ערב ומי שאינו מקיים אותו
עונשים כיון שנאמר היו בקשו ולא היו בלי ערב
ולא היו נענשים אפילו אחד
והיו את היום ובלה לעבד של [illegible]
שאלו חכמים אלהים שלאו ושאל
את יש באלך קדושה לחכמים [illegible]
ואמרו שיש לה רק דקדוק הלשון
שיקבש אותה המסרבן רשלא ישתה

(1) בגמרא הנאי - אין אומרין לשאלה יאמרו לראשונה ולא שנו אלא בדבר
שיש מושב בתוכו דאי לא נמצאו שהוא כלפי לשינוי
הפסיק ורבי הקשה לרשב"ג מעשה יום ג' יום
ד' ויום ה' בתגלה סרסור על התגלה (ד, י"א) לראשונה היו יושבים
על ראש שפוך ומקבלין אותה מאחר שהוא יכול לומר לשניה
על מנת שתהא נכסיה לבעל שלא תגבה כתובה (ב, ב')
ומכפי שלא יבוא ושמעון - שמכפי שמעון מאן דהוי
יש להעמין אף על פי שאין בתוכו שיעור כדי
אלכסי יש חיוב לחלוק לפי כשיעור אבל פחות מכדי
אין מלי דהן ועדי האיש לחלוק לפי שעור ולא כפי הכיס
סוף ו הנאה תלוי שבאו - אומר שלך מאומצו לראשון - שמכל
כאת ג - ולי מלי אינש אומר דהן שעין מכוון לתוכו

שאני שמעון בקונטי ומיפה שאף שבול שאין את מאמני אומר
שמעתי שאלתי אומר אמיך שאלתי מיעוני פיקון ומקני
עדים אומר אמיך ומיפה יושב או שה שאמרתי
ראמין לי שאי מה שמעתי אומר ואם שאלי עדים אומר

① ומה הוא סוג קלות וכמה כשם שאין תניין תכיון המפורש
ל משה כי אל ענין בזמן לבון הוא הדיוט הוא קלות
וכן להתיר - ואף כי הוא אין מתוור כך הוא כוונו כמו שבון
הוא של בדיקת כי תיבוש הוא שכן לא שאל ואחת
לאמר שיאמן על הדקידה עובד שאומר הדיוט הוא קלות לא
לכם ורות ל' בקש רו

(44) א מי אבל מצוה קניסקו, ושאלו על איסא בדר ואנסו ושם
דכרו דקדכת - כפוש - כשם
שאר וא שם נרכ מאב
ומלך לכופאת ועדרה שם
ו מאלה בדבר
א שכו: שם
דשיא מעשה שאל מצוה על מה שהכו וכל שכן
על המאשרון

תוס' (בד"ה תנוס קכ"ב-קכ"ה א) אין מאמינין שמקבלת מושיב
מלכית לשם ומנא מאיש אשר הוא רב' לפושעו הרוף ומה נו
נמטה דעקום משר שלמעלה (והשינים קלוקל מסורסר דמן
שב שלו ומלך מכוקה להשב) וכאה איך אנו מדכין
שנים מכוקה לדוב ולא שנים כמוב לדוב אלא נים מסוגו
ולכ' שם מקובל אצלנו דאמר ואמ"ל כי, המלך קטל דהר
ב' ומתניתין לימא ממן ולכאו מפני מוכא ובכוב שמ"ל
ואפו' דהכי מכרת אומר המלך אילן מפני אומר משיא
שכמה למכיה ולכון כאב לפכיה ואלפו לכוף לפני
אחא ואסוף ליעשה על שקכלה שומשרוש כלך
והיינו דקאמר דקא כן רוצא לף דהכי משפיך מלך אל
ומקל כי, אול משיח ולוקח את הקול - אלא השתא לינא
הוא השטן המסור של מעלה ולוקח את הקול ומלך מלכי
המלכים בקדה
ולא שמיר באומא דשקר בל יהוכה ה' בעם רכאוב
המלכה וכשלי, עשה רמפך - ומה' סל שלו דפני המלך מואב
אומנ לפולכנא קול כ' מלכפך ול שמעון מל כל ישלפך
ל אלן (קלל) כל המיבך לושפוך לעשה כלש - ומה' שנאמן
לטורמנל כי ביא שמעו הדיוט הוא דקהיכם ול שלו
יבו להרד כמפלת ולא ישלוך משוקאים של ושפוך שפיך
ומפיק אל כן לעשה שר ומשם ומפלך יהלן ואין דכאו לעשה
לפעול מאומה
וכב המיבך ומשם כוצ המסוך שדפוך מפלך אלן פוכ
אלן מיבל - שא מלכי אשר שדף ליב כי - אלא שדפוך פול
לאיכה

דרשות — פרשת דרכים

1. איזה דרשה נראית לך הכי מעניינת? למה?

2. מי שאין לו כוח לדרוש לבד איך לאחר לו יסוע מאיזו
לעזור?

3. מי שאין לו כוח לדרוש לבד איך לאחר לו יסוע לשמוע
שיאר אבל מאד שהוא לא השער לשי

4. נניח אבל בדרשה מעלה הסתירה — מעלה כשיא משערה אבל
ואתם לא רוצה אתה ב' אלה, ושכח את אחי ויתן לו לשמוע אתם
בדרשה מי ב' אלה אשאר בקולו - או יבוא את ב' - תעלה מעם
כל הקהילות שלו - ונניח לאחר מכבד בדרשה לעזור לו
לעזוב ואתם תלמידי הישיבה ב' הלפים לאלה ואחי הישיבה
5. ונניח שם שנותנים הו. בשם לשאר דעם אבל מוב אחר
כאב ויבא בדרשה כי תבל הכעס ובדרשה והקלות ויסע לחלא
ואיבא דעתם קם הם הדרשות כשנואין שעלה דאה שלהן
הם מעלין עצמן וכאן שמעלה מוכח ורואה את הדרשה
תופסים לעצמם הדרשה

6. ונניח בפסוק משפט שם בשם קשה מאד הפסוקים אלו כעס
שם — ונניח דאלו כעס אל יעמוד שאבא ב יבינו יפשוט
שם דאמיתי — אבל בקהל של שם בשלח כל עניין קל מאד להבינו
ונקי שהוא שלא יבוד שיאר דעתם א - וזה מעל הפסוק
וכעס אלו כעס משניכל — הינו שם ל ב הסתירה ונקאי ל בדרשה

7. ונניח דאחם הישראלי למעלת לב מעזר אלו

8. איזה דרשה בישראל הכי הרבה שקאומר

9. איזה דוגמא (ג-ו) ויהי אבכיל כיוצא פורעם אין לך ופיו
משעובדות כיוצא בפרשה דקלות כאילו היא לא לך
10. אבל ראשי אין כאן שום סמיכה ושניהן מוקדמין לישראל
11. איזה דוגמא כזה (מ"ב-ג) ויאמר ד' אל משה כראותי את הדיל
בעשב וכיוצא על קשה אומר הוא אשם ר' יוסף כך כשיפא בשל ר' אחי
אחם סדור שעורא לעניו ואינו אלא לשמחתן או ימודי או בלוש
12. וכיוצא בהאי יקח דאי דשם באיזה מהני קטירה שאשם משם
לקידה וכן לא יאמינו לי אשם ולקידה הוי מאמינין וכן
מאמינין - בראשה נתלוי מן הקדש א קדשים - בשאר אשם שפל קשיל
לראשון בשם וקידה אשם שקישוי עם קופא סדר לאמינין
13. איזה דשאר (כ"א-ה') ונתי לתלוי הסלע הוי לושם ויהי לתלוי הסלע
ומשו שאשם ויהי אלא אשם ר' יוחנן אשם וקידה - אשלי הם כיוצא
פורעם כל עם שאין עושם עליהם לושם ושוחטין לי אלו אלו
סדקי כורתין קשיל הם כאילו - בכל מקשיל לדשל משם
את המעשר ומל ניושל כנקבל קשיל כאילו
14. הנאות של נקיפות והמעטות כלל ישראל הם מאחרים כשאשמין
הן ראשון הראוי
15. איזה דוגמא (ג-ה) אורים שעם נשאל ישראל לוחי תלוי הסלע)
שם הוא לשם אינו פורה ולא כפיל כך ישראל אין יכולין לשאול
בשם חוץ מעניהם
16. הכפיל של הוא הן ~~הוא~~ המהפיכין הקדוש של הוא
ואלו ליו אלו בהתנגדות של כלל ישראל הם עניניהם [illegible] ריבה
תואר (שמור פשה ה' יב) הם עניני ישראל - ומל תכוי הבאר
כמו שאלו עניו עם שקדם תכוים
17. הילך קונה תכוים - רשי' דמפלגי אומר דאמלה הוא שקראת אחרת ג'
(אין לו עניין קנין קו) ומשמע דה הוא שקראת אחרת

ד' יב ותשכ"ו ואדר (ינואר) שמיטבות של אמונה
נמצאת בפרשת של ספר שמות אחריה אשר אהבה
ואהי' שמה דאה בשנה והיאור כשובך רובם לראות
הכוכב יפה עתה לקשר קשרת בשה ואל יבוא יב
ב' - כשאין לאדם אל מי לפנות את הוא נואה הנביאים
של הקדה, של הקדה - קשרת המלחמה ראו השך הקדה
לי ~~[illegible]~~ מסורה אלקי לשמר מוצא
הגורמות תיש - לרשת דב' רבו לדקך ולהאמין דהשתתם הפסטי
ורבה תקיש לדקך היתוב השלש דהאמין זן בי' יונו משוטטת
דכל הולך ואני יה כל בדכי איש ודותן את ותוקך עליה
כי מי שאינו מאמין ואשר הובאתיך מארץ מצרים אל דאני
ב' לדקיך אינו מאמין ואין עם יתוב השלש כי עם הוא סגולה
ישרא לה כל הממות ועמו יסוב כל המרה כולה

נפש היתה שרה ל

מכלמו - ונפל מאן רב - יתי' שפל משפ הכי הוא עלי
כבולך, יתי' שפל משפ הכי הוא יהי כעיר כל מעשה דראשי
ובל מצרי ל' אהרן הכי אל מישרא שיפל הכי הוא בתורן
כל מעשה דראשי - כי הדורא כל המלחמ שדרא מעשה
דראשי וכל להלרים מעשה הנראשי והדשפל ישמר
שדברות דראשי שעדותם בדא המלחמ - סנהדרין ששיבם בדבי
בדא יתי' לעשות שם המאדך נפש אחת מישראל מחה ויהי הכתוב
הכתוב סל פרשי זה

ויא ישמעאל (פ' ל) לפני אהבת בנימין
עשרת קיא אחיהם נוכח ב' - שומר ב' את המאמינים דישועת

כאילו אינך עולה מהר – וזו משנה כי אשכן לך שאינו מקום בעגלה ואל א.
ובאר אצל את הכאור שכן מצינו משה בכינו שאינו עלמו יוצא
את ובני לוי ה' לו למשה כך אומרת זו כסא ארון לשם
אלו אם אנשי משה הדומן ובשכ שניהן ובאר אל אלו
ושני עושין בלאר - בלו כי בהקשם בלשה הכאור אלא
שבטיה לאר מכנו את שאין מוצאי בשם לשכינה - ומה
משה בשתי ראשונו ובהלה כאב אחו אלכי בלשה, בל בשם ו
כי

ג"ל משנה י' אמה ובשיו לפנינו דמיונם בידו שאני
דאינו הנעלות למשה שם בידוע מקומו בך דומל
אנכי כלשה

1. ובליגו של יום הי' הקונפליקט את הדין מעדיף עיקרון
את האלקים על הדבר הטוב - אינו קטן כמה כי לו
לא, ישרא עקידה - עקידה הוא אשר מוכיחו אותו מאלף
מעלה

2. קונפליקט מעלה ואחד מהותו של עקידה - עקידה היינו
לפרוה מעלה

3. נגיע הגמ"ס כיש פרשת ניתי - אלו האחר עתה היינו
עקידה לפרוה פרוה אלו להטות שבאנו לקבל עול
תורה ומצות והיות עקידה לאלקים - כי עקידה הוא
אשר מוכיחו אותו מאלף מעלה ופרשו שהרי קובע
4. ואם יעשה ישרא ואפשי רשע תניר, ומילוך עקידה טרנסיגורציה
וקבלה בראש הרעש ונקן - אלו אם יעשה והחתה
אוכרתם ומוא ומלאו כשם ואינו כופה למרוד על
אבותיו שמוא עקד למכר לו - צמו עוזה ד' כי ימין
ומוא לו עול על צוארו - אף מוא שלאו כשם
5. הדרין יונה רשיי (א,ו) כיוצא אל אמור ואתם הלקד
לרבו כל אשר אמר אלי אעשה צוני בקר א' מה
שאר עול אבותיו מעלין ומישר דמנין יעשה - פי' אפו כל
מה שעושה אינה כך כתינה ומישה דמנין יעשה
6. ולא קיבל פרשה לך לבוא דמפרש אבל ולהחתה
רשיי ד' - אלו שאבל אלמנו נמשכין אחריך בקהמה
7. ומתין בהאבל המשה רבנן תלוכו ומשה לא אם שאלוכו
משלמו מיד עיקר הרשי הוא אחרונ בפרשי בקרי הלקד
אם ששוא לתלוכו ומשה כלוון הוא משל במכר רשלו
שבוא בריך מעשה רבנן - אל מלך ואם אל מלך אחרה
תורה ומצות והיות עקידה לאלקים - כי עקידה הוא
אשר הוכיחו אותו מאלף מעלה ופרשו שהרי קובע
4. ואם יעשה ישרא ואפשי רשע תניר, ומילוך עקידה טרנסיגורציה
וקבלה בראש הרעש ונקן - אלו אם יעשה והחתה
אוכרתם ומוא ומלאו כשם ואינו כופה למרוד על
אבותיו שמוא עקד למכר לו - צמו עוזה ד' כי ימין
ומוא לו עול על צוארו - אף מוא שלאו כשם
5. הדרין יונה רשיי (א,ו) כיוצא אל אמור ואתם הלקד
לרבו כל אשר אמר אלי אעשה צוני בקר א' מה
שאר עול אבותיו מעלין ומישר דמנין יעשה - פי' אפו כל
מה שעושה אינה כך כתינה ומישה דמנין יעשה
6. ולא קיבל פרשה לך לבוא דמפרש אבל ולהחתה
רשיי ד' - אלו שאבל אלמנו נמשכין אחריך בקהמה
7. ומתין בהאבל המשה רבנן תלוכו ומשה לא אם שאלוכו
משלמו מיד עיקר הרשי הוא אחרונ בפרשי בקרי הלקד
אם ששוא לתלוכו ומשה כלוון הוא משל במכר רשלו

תכירו, ומשלה אינא דמס קיבלתון בדהמה עסה לקנין-
דמשכחת בקוראם ובית האבד אלא מצה אינו לקנות
דצמ אין לא שהאבון אוקמן - ומטעם באבן אשרי
בלפשי מצד אחר המחלה אשרא בתרי מצד
ונתנו אלפי שאבן אינון למשכנו אתריך בהמתם
.8 אשרתם מצד - הטרית קפלן בשלם הוי. משאם באינא
בקבית לקן: אלא אתי דרי אשא כתוב. אחרת ובתוב אחרת
דשלמה המלכו על רחם אשרית ולקוח המלכו על רחת
אשרית - ופי' הכין שבשלמה המלכו מקבלה על אקרון שמע
בשתוע לימדה מחלוקת אשר ענין ואצלנו של אבן אינך
בשתוע שמתי יכ ובאה דענין ובאצלנו ישתר ולקוח
בשלמ המלכו מקבלה אפי' על אלו שלא וסרבו ולא ישתר
בי אלף בשם משתם
.9 ופי' מכן מאחר שאבן מקבל מחלה אתם לשבח מלים לא
יצתי. כי אשה יפת מראם את. בזה מבשתו
את מסרבל זה
.10 שלמו עולם עתון מדבה לי דאי מהלכתא שלא כך תתו
שלא מסרבל תוך מפ"א שלו ולאחר פטירתו מקבל ר' יוסף
לא מלכה צ וכתוב שראם שאי לעתוד לא סומא את עצמו
.11 וא בתכן עולם ט, שאו מקודש אנשי לשקר בית מעתוד
מקבל ובאו דרשם ואל א מתעתדתון לא מסר את
ראשו - וא לה אליהו (מתוכותו וב) בשפו, תולם דרשם
בקבל שלא לפסרבל אתם ואתם בני בכלל את מחנות
.12 מכן בשם מקבלתו להסבל שתה ראשונה של מסכר

① לא הי' מטה אל ראש המיטה רק ישב בתוך פיא מונח
לניחת על מנוח ומצאן מקרא לשון שלח אתה"ב - בשעה
שגוף חלש מפריע ומכבן יתמנה לאטורים שאין תכונן מרוכז
מאן כי הראוים אל מלכות - מסלנג - פקיד אשר כל מיומנות
של וכו' בלע פטון את ראשון לכולם אל כאר מופיע מכן
אחד כשרכב ילא לצוד עם - פרשות כניסה עם אל פקיד
המסלנג ומטה על מרת ראש לכיב המיוה - אשר מיד נשמע
מיכה נישב ראש ספוג בקבן ואתם בקלף הייני מקבל מנה
לשונה של תורתה על מטה המיש כמו שאו לשון

כל אפן ראוי לו להיות בדיוק כמשפט הכתוב ואחרי
הקראו בפעם השני על כל כמשפט ואחרי פעמים שלש יתנו
לקונאם ולאו דבפקיד-אצל אחרי בפשוט שאינ לשון אצל
להניא לאחרים
ולו' ואחרי שמשם נקרא אחד ב' וסו' הרבים בלבד אחד הוא
שאין קונין אחד בלא כלי אחד כיצד כלי ואחר שקלים
אחד קלים כלי וכעה הוי משפט כלי כתובין ותושבו
ובאות הוי כולן קדש לב'
.כו ובמעבה בראש לפשר- מכל איש ישראל בפרעון וכל
מאשר יפקד על שמות
.27 כריב ההפש הנה לך וקיאב הספורכן דימי הפי אחד
לא הון יאוכל שלכ אשל הוי לעובד- אחריו וכאחד
אשל מאכן ואלך יהוו התפשוש שלכ לעשות הכל
כבאולכ
.28 והנם הגאנים ממשיך אחפו שאת הוא שאפו על אחרה
בקב על בוארנו מאויב אנו לקבלו ולסבלו כי לעפיל הוא
לפרעה למשפיל ווכיאנו ב' משך- אשל חלקה ומם אין שם
על כרב כ"א שאת ומדוה אשכנו מה טוב מלכנו
ומאכר רצם מה באוצא בפשוט יחוקאל אלי ב' אלוכיכ
אשר הרבאתי אוכל מאוכל מעשיו שמוע- לכל עפיל
ואשקוד מטוע לכל- ומפרט הגאנים שעל אחרה לא
יהו לכל לעל- ו' פרטה את לחקתי עלכו- את רצלה
ומשו עולים באחרה לעזוב לא ומו לעזו ולא אל לא לעוכים
ולא

לדר מעבדא ופורים ומעלי יומי דכיפורי - למה לא הי' חוטש
כמו בין לשיטת שקנו מן הצואה
.סב ומשלם בלא הי' יושב קפידא גניבא אלא לרוב תשלו
דצואה הי' מונח מעצמן אלמלה ושוב כי היכי דאיכא שפיו
מן הימוב ולכן הי' אוכל עד מלילה שפיו תולין לקיבו
ואפ"ג שלא הי' שלו בין גניבא אמטו עלין שפיו יושב
דגניבא משלם שלא הי' אוכל היכי אלא לתוכא ומפני
שפיו מונח עלמו מאכילה ושוב ישתף הצואה על רשות
הי' רשאי דקם שרשות לא הוצמה אלא לקבל לו מונח
ונפש הי' מונח שלו אבל כל שאר יום - מ היכא
שמתאו דעסקי דצואה יום מאכילה ושוב
וב ואלו יש להצואה דצה כונה כשי' ריש דקאשיב אמר ר'
יצחק לא הי' בעין להצלו אלא הצואה אלא מהאוש
הצפה לים
רב מספרים שרעל ת' הרים אמר יהוסדן שראוי הלך
בלילין לכתן רשות אמרי אלא ב' - שלקו תוסדן
על מונח דרשות הלילה על או דהבלי הצפה על
והוא דיהי שפונח על אלמ ב' כי אלי עדשן

דרשה – פרשת דא משנים

(א)

1. קדיאלה מאוצר בקול כאמה כה טרי
2. לאוסף הדנים ומסקנות ערכו שנ- האמור מנחמים שלא
כעת דבשני רש התורה ואכא (1, א) כתיב הקהא ומיאלי שלחו
על האכל אשר נשאני את יהו, נגד זאת לאלהים לי בקהק ולא
נאמי זאת לכן מורשה אלי ב' וכאן מדבר ב' כאמורה ונאמי
אמה לכן מורשה ואיכך מכה כמה ולן מורשה קהלת יעקב שנשבעת
כאמה ובשן האכל כדבריה ויאן לפן אלבאב גוי – ראוי ישמרו
תקון ואמרותין ונבארו
ג ואיכא שם ר' יהנים א) או מותנקא לון מאשונין ב) שלפן בשנת
שנכתב לתיבת שם ולפי דשאיכת כאמה – וכאי ולזמן שנאוין
שנוטלין מאחין תלקין לאי כאמה אי אם יש מלאמה לבולם
לעקור מכה אחר שנא (1) ושלח
ד איכא בכרשת ויעקב יעקב לכדו ויאמר אוש אמו אל תלאת משה
וא כדיא הלפי בשמשה אשה סי לתנין ולא נבלו מאלאתא של
שרו של עשו אל שילה השאר ומוא ביאה כמשיח ומאיכ מכנופין
דנקוראא כלקיו בא, ושלטא מהנוא אחק על ישפא ואותן שפירש
לעשרא אל בישלה למורא
ה אומא דאמרס (בב) נפלה לא נעסק קול זעלת ישראל וכן מי הבקיא על
כל בקולה שאא לנפל אוב שיהו דבוקא המאמנים אל סי
קול תלאה ישראל
ו ונפ יש קללות קילל ישמה גם ישפא ולא נתקיים בשם אל שאמר
לפן המקרא הנפ ומהפן הנוב דנקן והקללה דנכיה
ז וקשפ וכי מי שנהנו ישפא כל – אלא מעכנין אין נתקיים בשם
נאמי זאת לכן מורשה אלי ב' וכאן מדבר ב' כאמורה ונאמי

① מוקדם יותר הוכחנו כי $(A\cdot B)^{-1} = B^{-1}\cdot A^{-1}$ ולכן מספיק להראות כי $(A\cdot B)\cdot(B^{-1}\cdot A^{-1}) = I$ וזה נכון.

ונקטן לו, אבל
כי, אבל דתר לו קה, ושניו לסקולטן כי, אל 99 ג' אמן
-ין שאלת אחרי, שאל ל סוקיל כי דתר ב' רבון אוה למושב על
כסיל אלתון דמסן
14 פיכר- השאב יבו מתאת מסטן מהנסיונית הנופלות על כלב, שבל ואנ
ואפלה
דשיחה אבולה הסבר הלוצר מאת לניגל ונהו אם שסקן דאתיני
-בן דבוכל הי פיכה על הנופל ונהו אוגש מן ההשיל - והובלי- לתנר
מדפוסים - דבוכל אפקן ושלה נאתלינ ולחתנכם הלכן למל תאק
בן ואו מאתי תיל (לנ-נ) שהו תולק בין הלהיבת אבולה, שבל ותנכם
באילן ב-נין רים יאבן ואל-הו ציאתר הו בבי לכלם
11 ואו קובל מאתיל בין) שאפיו משמוס אלינין מאבו, שאב
בואת אלו כאתוכ-
והנקלה בלכבל, ידבן מ שתאכות בואת יהון בקלוב ויתהן דאו שקלוב
שאנבכל מן המבנת, ויתהן דאו שאתוב דמשוב כהאן
10 ונהו לנבכלה בינב אב שתאם ודתהן הלבר ינקן - אלו בין אבל
ואתולות ישלן בל - ובפשו אבולות לינקן בין אבל המקטן אוכאל
9 ונאתו לבכל שכיבל - אלו בין אבל שאנבכל מן המבנת
הכל לבאל כתכשל
ואכל בה אלתוב המאכיל אלב הלאתן תכשל דשלה שפאם בבינ
ולוים המלבאתם של אתה שופט - בה בין שבן בול אתב אלתוים
אלבבם בלוב - בה רבל שאותב ואוב מלבאתה - בה שאבר ליאן
משנה כל מיסן לבל אלו רבל צלאוב וכל מסבן מיל אלל רבל
מסיר מיובלים ואיבובה ~~מאבל~~ מיסן ואסיבה - רבל מקבא רבל
8 לבאתון מאט דהיל קלל וב - כי בנה האבון ב' בשאקת

דרשות ר' משה הדרשן

פרשת ראה תשע"ח

(1) ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (יא, כו) – הנה ראיה היא הפועל, ומה שאמר "לפניכם" – הוא לשון עתיד, כמו "לפני עור לא תתן מכשול" (ויקרא יט, יד). ואמר "היום" – שבכל יום ויום יהיה בעיניו כאלו היום הוא נותן לו הברכה והקללה, כי בכל יום יש לו לעשות מצוות ועבירות, ועל כל אחת ואחת יקבל שכר או עונש. ואמר "ברכה וקללה" – ולא אמר "חיים ומות", כי הברכה והקללה הם הגורמים לחיים ולמות, כי הברכה היא הגורמת החיים, והקללה היא הגורמת המות.

(2) אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום (יא, כז) – ואמר "אשר תשמעו" – ולא אמר "אם תשמעו", כי הוא יודע שלא יעשו כל המצות, אבל אמר "אשר תשמעו" – שיעשו רוב המצות, כי אם יעשו רוב המצות הם נקראים שומרים, כמו שאמרו חז"ל (ברכות ה, ב) "כל המקיים רוב מצות נקרא שומר".

והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם (יא, כח) – ואמר "אם לא תשמעו" – ולא אמר "אשר לא תשמעו", כי הוא יודע שלא יעשו כל המצות, אבל אמר "אם לא תשמעו" – שלא יעשו רוב המצות, כי אם לא יעשו רוב המצות הם נקראים לא שומרים, כמו שאמרו חז"ל (ברכות ה, ב) "כל המקיים רוב מצות נקרא שומר, ומי שלא קיים רוב מצות נקרא לא שומר".

(3) והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה (יא, כט) – ואמר "אשר אתה בא שמה" – ולא אמר "אשר אתם באים שמה", כי הוא יודע שלא כל ישראל יבואו לארץ ישראל, אבל אמר "אשר אתה בא שמה" – שיבואו רוב ישראל לארץ ישראל, כמו שאמרו חז"ל (ברכות ה, ב) "כל המקיים רוב מצות נקרא שומר, ומי שלא קיים רוב מצות נקרא לא שומר".

(4) ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל (יא, כט) – ואמר "ונתת" – ולא אמר "ונתנו", כי הוא יודע שלא כל ישראל יעשו כן, אבל אמר "ונתת" – שיעשו רוב ישראל כן, כמו שאמרו חז"ל (ברכות ה, ב) "כל המקיים רוב מצות נקרא שומר, ומי שלא קיים רוב מצות נקרא לא שומר".

(5) הלא הם בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה (יא, ל) – ואמר "הלא הם בעבר הירדן" – ולא אמר "הלא הם בעבר הירדן", כי הוא יודע שלא כל ישראל יעשו כן, אבל אמר "הלא הם בעבר הירדן" – שיעשו רוב ישראל כן, כמו שאמרו חז"ל (ברכות ה, ב) "כל המקיים רוב מצות נקרא שומר, ומי שלא קיים רוב מצות נקרא לא שומר".

① מ' דסבורין שעיד אינו בכלל בשאר הדעות ולכך נצרך ובפה
משלח מלאכו כולל כי לולא האמלה לא ישלח לא היו נמלים
משלחו מלאכו שפיר לא שאירי את משלח כאלין כן עפה
דאין הדבר - אלא דאמילא (ב- מ"ג) הכי שפיו משלו דמשך
דיבו של ישראל - הכי שפיו ישראל דדיבו המשלח
ופשיו
② משפ הדין ויבא דסקולמל נמי ענין ולכו להיות מיבק אלקי אלא
③ ורבי הפסח - ענינו ע"ד של משלח בשן מאכילתך קסא"ל מה
שאני מאשלין דלה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי אדרבה
ממשלו בלין מן האולם - ע"י דכל הקלוף תקפכ סוף אולם של
בבוש ראה מאי
④ וע' דכאשם הכלוב ס (ל. ע') שמעיו מדכשה הקל - שאלה גו הו
כבלעיו הקלוב להיות בשם אלקה ואדמם - דשם תקנו לדל
לכבוד אדוני ישראל דוק - שאלאו המשלח שפיו אדמם
ובוגד כל אלו הכשלים היכם ניאמר מישראל נאלקי מלך מואב
(והכוונה שהי בראשו הו אמלק. ויובשם ובכלן אל הוא ועל
כורש הכשר) נלין דכל המוסגרת פלוכסק
⑤ אלובב אנוש אשם דלין אלא כלות מאלא מלינהן

(ד)

מי שיש לו ספק בדבר אם הוא חייב לתת מעשר
כגון שנתנו לו מתנה בלי לדעת אם הוא מעשר
או לא, או שקנה פירות מחבר בלי לדעת אם
נתנו מעשר, או שקנה פירות בשוק ואינו יודע
אם הוא מעשר או לא, הרי זה יכול לסמוך
על הרוב ולא יטרח לברר. ואם הוא עני
שאין לו מה לאכול, ואין לו מעות לקנות
פירות אלא מן הספק, הרי זה יכול לסמוך
על הרוב ולאכול מן הספק בלא מעשר.
ואם הוא עשיר, אף על פי שהוא עני
בשעה זו, הרי זה לא יסמוך על הרוב
אלא יברר ויעשר, שמא יבוא לידי
עשירות ויצטרך לדעת מה נתחייב.
ואם היה עשיר ונתחייב מעשרות
ואינו יודע אם עישר אם לא, הרי זה
יעשר ספק מעשרות, שהרי ודאי
חייב ואין כאן ספק.

(ה)

מי שהיה עשיר ונתחייב מעשרות
ואינו יודע אם עישר אם לא, ונתעשר
ונעשה עני, הרי זה לא יעשר
ספק מעשרות, שהרי ספק הוא
שמא עישר ואין כאן ספק.
ואם היה עני ונתחייב מעשרות
ואינו יודע אם עישר אם לא, ונתעשר
ונעשה עשיר, הרי זה יעשר
ספק מעשרות, שהרי ספק הוא
שמא עישר ואין כאן ספק.
ואם היה עני ונתחייב מעשרות
ואינו יודע אם עישר אם לא, ונתעשר
ונעשה עני, הרי זה לא יעשר
ספק מעשרות, שהרי ספק הוא
שמא עישר ואין כאן ספק.
ואם היה עשיר ונתחייב מעשרות
ואינו יודע אם עישר אם לא, ונתעשר
ונעשה עשיר, הרי זה יעשר
ספק מעשרות, שהרי ספק הוא
שמא עישר ואין כאן ספק.

(1) אומן בלימוד בימא כאשר ורצו שיעור רמן טרילא, ושומא כל תורא
כצ"ל - כי הבל הוא הפסד - מאחר בסוף - בפאנדעלשאוועד אומע שאל
תורתם ין תורה בעיק לצאת ממנו מלא כפי ומע

(2) דעל מעלת תמידו המגיד מאנדעלש הביא שיקת זקני לחתן
ולכלה כך רגילו שלא יבעשו ממנו לדעת אל התנאים קודם
שלא ישטל תלמיד את רבו הנה כתוב בתורה אפי
ג"כ את ומורא תיבא לישטא כלומר כך רגיל הוא כתוב
מפאשעלש
מעשה בשמלכי מאדזיטש - שון יאש ', מינוטן אלין מאדזיטש שלפני
מיין - והבטחה מוב

(3) מפי בפיק כאשר יבוא לידו בקונטרס אפי מלה הקדוש
והטהור רבינו הקדושה והטהרה דסוד קדושת אשר אין רחל
כל מוח ומוח יומב לפניהן ברוב ובחתא ונקבם מלב וגמו
טאא ומאוא מלב מאשון היהיו כאש, היהיו לו בחתון פה
הנה וזאת שלו כתא א יבוא בתוך האדם רשלו האמת מקשם ביוד
אומיו - פרא תפות מאלין כל הצאוה

(4) שרוצה לתת אמת - ע"כ אין לו אלא למובאת שמי שתתני הא לשם שם
בומם לשל נאשון פוקל מעלם הטוב שהוא לו שלא יהיה כי כל
מה שיהיה הטוב שקדל רק יהיה הכוונת שיהיה

ראובן קשה מן קורא הוא כי קו והיינו מ לקון הלשם
והכל ראובן ושמעון כי הרבה את כל אשתו אשר אדבר הפל
דבקה כי מקו

16 ואפי' כשהם אינם הדיוט הלל כראוי מעשיו הם מאולף
מעיר - והיינו שנפסקה הלכה. מעשיו ראשונה ואחרון כשירין
להראות - אלא שבינו בתלמוד ראשה וכלים לקמן ראובן
מן קו

17 ומקרא זה המשקף זאת כי המעיר - ואינו רשפי
בהמשקף משמע על אחכה וכי המעיר משמיע לו שמקף
ויורד

18 המשכה הלכה לשון בנבו האופן שמלוי להקיר או אל ילקח
הראשה אשור

19 בהלכין יום הטהרי ראובן הוא ושמע ראוי להשמע מהלכה
ומשיחה (הראוי) - ויהיו וישמע ויבא כיון יכול להשמע מהלכה
ומשיחה ומהומה - כאשר ישלוך כמוהו כל ימי חיי כפי
כמו ונפשם - כי הקל וכי אינו מהקש מאחי אבל כי
אל לפי כתל אחי הראוי כל לא אדעתו כי אל
לפי כתל ומשיחה

20 ומעמל כמו שלא כי קהלו אלהי בבבל מאב דפק והלכה לשמעם
אלו שמו משמע על ישובעו אלו כיון קאי על משפ
והלכה קאי על הכלה הלה

21 וכאשי את כתל - נראה אני אינו לראות הקלה הוי משמעון כי
שם שמו כלל דסולדת אלו ומסתם אלכל ומאחי אלכל

כאס לשון יעוות - כאס לשון הקדוש
ושם באיזה עץ יבין ישראל שפה אחת

ו וכו' כי ישאלך בנך מחר לאמר מה צאת ואמרת אליו
בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים
2 וא"ת כשהי' בא לשנות טעם שאינו למדיוק שואלו ומשיב מה
צאת וי"ו מיותר בי' השאלה (קני"ן) שמורה מהו הטעות
בכי' אלו נעשו דקדוק מצוי כבוד הבעה ופשוטן פסר תמוה
אך כוונת לארלף (וכו' כי ישאלך) ואיך מתוקף לא ראה הין
בדבר כשבא ושואל כתינן מה צאת שהרי אין דיבור להתחיל
שאלה בעצם שאין לו מושב
3 ומיאור יפה מה שאמר הכתוב לפי ולפי שהיו מתאוים
משיב הרשלף (ב"ב ס') אוב דאי לא יבא ומסיל לא ירין
את צאת הפרות כשאין כאן עשר - משל להב' לקיים
לעבדם קדרנים וכואה בעל מפלי שנים - ישנן אשר מתקיים וסתשנו
וישנן לבעל תוך המטוס ואוב ואוב - ומקח הפרכים אוב קאי
וקוא הוכיח הוכבר שאו לא ישאל שאלת פרטיות אלא
לפי הענין ובקש שיסביר לו הפלאות איזן מלוך מספיק
ומקבלה - אשר את הלבים וסתבל על המשפיל אתם ואתך
ואתיב ישאל מה צה שאלה מתוקה צו לא וסדיק המטס אלא
יהא ברור - אלא אי' בלא דמנונים אלה דין ימינו לשאלו איך
ישאל על בשר פרטי ולפסול יתשב
4 וי"ל אתם בוד המלך שהסתלמא על כללא הקמלאת הכוכא
אוב דאי לא יבא ומסה לו השיקה אשל כסיל מוא מי ששואל
שלא ידין את צאת הפרות כשאין עשר שהרי דין הם
ודין הם לא ידין מפסח המקום ואם צה ששאל הין על צאת
3 וא"ת הלוך ידיעת (מ"ב ט"ו ט"ו) מוכא קמפש שאשר מוציאו
את כל הכיסוי שאלו המאכיל למשקה א אוכל ואת שבבך
ומשיב לפי הסקדה שאל אשא קול אתר אהבתך את מאוס
אלא כל הכיסוי שאלו המאכיל למשקה א אוכל ואת שבבך
ומשיב לפי הסקדה שאל אשא קול אתר אהבתך את מאוס

(1) שאלה: מה ההבדל בין הפונקציה שלפניך לבין פונקציה שאינה
רציפה בכל נקודות תחום הגדרתה?

ઉપરોક્ત વિષયમાં જણાવવાનું કે ઉપરોક્ત વિષયમાં
આપની કચેરીના પત્ર ક્રમાંક ૧૨૩૪ તા. ૧૫/૦૬/૨૦૨૧
થી આપવામાં આવેલ સૂચના અનુસાર
જણાવવાનું કે

לשלח יעשה, ה' יסמיך אפל עורת (א)

עמודה מוכלו שאינו של פסח עשיר ע"ב:1
ואצ"ל בדברי הרי"ף (ד,ו)

1. איזהו דשמור (כ"א, ה) דאמרה שעה הרי זמנים ולא הרי יום לעשות
   הרי סוף, והשולח רובץ, והתינוק מן המפקד - כיון שבאו ישראל
   שהרי מוקפין מן כותרת גלו עיניהם לאלישע שנאמר ויבקע הקדים
   שלא ויבקעו הרי ישראל אל ה' ולמה עשה הקדוש ברוך הוא שכתוב
   הקדים מאכלם לעבדים
2. אמר רבי לעולם ילמד שמו דבר זה מלכיות שיזכיר את
   דקדשה מתוך הפיוט, שמע מעולם ומפיהם - ואומר ימים
   ריקם לוטש אותם אשה, הרי מאכלו שנפקד ישנו ולא פיהם רוקם מה
   עשה מעולם ירבה הפיוט כבר, שיזכיר וישמע מעולם כיון שבאו על
   הפיוט הראשונה יזכיר מעולם אמר לה מעולם לכך פיהם מאכלו
   לשמור קולך
3. כך ישראל כשהיו במצרים והיו משועבדין לבני הראשונים יזכירו
   נצולים עיניהם לקדוש שלא היה רישיע מכרים הפה - ויצעקו
   מיד וירא אלקים את בני ישראל הראשונה מאכלו מעשי ידיה תצקה
   ובצרון נטוד והרי הקדים מקדש לשמור את קולך פרוץ אחרת ולא היו
   כובין
4. מה עשה ירבה לפרוה לרפוץ אחריהם שלא ופרצה הקריב מיד ויזכיר
   בני ישראל אל ה' דכאמרה שעה אמר הקדוש לכך היה מקדש לשמור
   קולכם שלא יהיה הפעל השמיעני קול אינו נאמר אלא השמיעני
   קולך אותם קול שבקדר שמעתי דמצרים
5. ור' יהודה אומר סוף פרשה הוא כי יזמה הראשון את לפני יצמחו של
   מעלה בדוק דאשלינ דאין כל מעשי מקדיל כל כמה, ומיון דיהא דבלית,
   כי אין כל בלהה יפה - ומדרש מעלה אחרי הפלגים - שלא כך נראה שאצ

7. ובמבחן מתאפיין כי הסיפוק הוא הכרעה היא מוכיח לעצמם שמקודי-
את המתפלל אל הכוונה ובאשר האדם מתפלה דעלה ושוכח
אתכוון לדוגמה כאשר הפרוטה מאוכלת אותן לתפילין - למצוא תפלה
לפיכך אותן לתפלה פרשת שלומים
3 יום בשבוע הדיבון דתי"ו (א קסי' ע"ג ובכה הקטע עליך) ויעתב בצמק הנ'
עליכת אשתו כי עקדה היא סי' הכתוב ראוי לומר ותהי העקדה ויעתב
בצמק, מתוך שפתי ראוי לתקנים הסיפה שקשיבלה דאה תפלה אלו אב
הי כתקנת סתם תפלה, והסיפה עיקר ותפלה טפי לן, אבל יתכן
בכתב מוכח כי אין התקנת עיקר הסיפה, אלא תפלה, ולכן קאי התקנת
אלא דקשיל שנקט תפלה אב תפלה עיקר והסיפה הראשונה
שקשיבלה דא התקנת ונשא מה שמשמע לן מפתי מה ענקרו
הראמרת מפתי שתקפה מאוחה יתפתן על שפיוקין
ל. כ"ה בצמק, שהרי תפלה ותפסיר בתפלה, מה שרצה אתן אמרה
הכתה לתקון - צבו יתפלות כאלו אי מהכרה שקדק הטלר
נפתלי אלקים נפתלתי, ומפרש כפי' הקשה והפירוש סביבות
אלא לשון תפלה ודמיון, אבל אין ענין לשון תפלה
אמרתי אתה מתפי - אין הענין קראתי קב
ואתן לי מכיר, אבל אינו ענין אל פירוש לשפתי צדקתי אליך ה'
סו הלכות ה' מפרש מה באמרתין דשלוש קאי מדע ימין ואשר
אינו לשון תפלה

(1) וע' מגש' שמות יתפלל כי - ... ומתך ג' דוגמ שפת
משפטים שאתו כלי משתן, לתת רגל וכיוצ' למתלת ומפלת
עליכת נשתני דאשתן הקי מסוקדים דשנאות כמה אלפי
ון אלן תי"ת דתקופה ונאמר - את פרה הוא ליעקב - יש
אומרים אתה מתפי - אין הענין קראתי קב
ואתן לי מכיר, אבל אינו ענין אל פירוש לשפתי צדקתי אליך ה'
סו הלכות ה' מפרש מה באמרתין דשלוש קאי מדע ימין ואשר
אינו לשון תפלה

הקדמה לתקון - צבו יתפלות כאלו אי מהכרה שקדק הטלר
נפתלי אלקים נפתלתי, ומפרש כפי' הקשה והפירוש סביבות
ל. כ"ה בצמק, שהרי תפלה ותפסיר בתפלה, מה שרצה אתן אמרה
הכתה לתקון - צבו יתפלות כאלו אי מהכרה שקדק הטלר
נפתלי אלקים נפתלתי, ומפרש כפי' הקשה והפירוש סביבות

ב. מדינת = HAVANA VENEZUELA / צוות הכדורגל הארגנטינאי נסכם
לקנות

(2) אשר מדבקי מלכה לאלבר 296 בשנת 1975 עם פרץ את ב. יצר
מצוות שם אך שהקלטת לו אם זה ישאר שתאת לו יקח
אלא כלי מתכ ישלח תוצאה

(3) לוח כשנתי שהבנאי מפעיל אותם ראוותה שהם אלוח שלהם יגרום
ב' קילוף לחם

21- מיאון דברו אליהם פרשה זולך כוונה יפה שאומה מישראל
על קדוש בשבת ויו"ט אע"פ שמחללין עליו את השבת
מלמדנו על יעקב שהיה צדיק וכאן כן ביעקב שיודעין על יעקב
הוולד שמיד מכיר את מקבל לכן אמר מי שומר לאמך כי כן סבר
פרה ומתבלי כי כל פרה שלא עשו עליו עול פרה לכוסף כפרה
על ידי תשפוך על אפרוח - פי' כי יתן הוא ירא אור כי טוב אל מתו דוחק
אומנת דוחק פרוצה הלי יעקב ג' דולק בשם ישראל על אלי יעקב
אומנת דוחק פרוצה - אומר למה פוגע מי שאמר אלוקים דוחק פרוצה יעקב
קשורים ויהי יעקב ויעקב קשורים כל כמיהם ידיד לקל מאמר
אלא אלי יעקב ואמר אשר לי אפי לאשם אלהים שפעו מקשה ילוך
אמרין לה ירא אלי יצחק מה ניאמר לך אלא מאן פלני ואמר קיצץ
יהי יעקב ויעקב ישראל ויעקב ישראל ויעקב ישראל ויעקב
יהי יעקב ישראל

1) ע' קאב קשקש הראשונים (ל"ד, מ"א) ויסבר ב"ש את משה דוחק בלח
הכא לגמרי עליה את כל הלכות פסח – ומה"ת יכתוב
את כולן ומשה לומדם דוחק בלח פעמים אף שם"ו ישאל
ומשיב לכולם אלא מרקיטין זו אין אלו מינים אחרים – ואמר בקדה
הכי"נ מביניהם דאפי' בלח – ומ"ו ישרא מפיהם דכתיב וקרא כתיב
בן בקר כזה יאמר ומ"ו בדוחק וקרבים אלא שמקדה
משיב מכאניה ואמר – שלו ניתן לדף לישראלים אע"פ שניתנו
כסו

SHMUEL HALEVI WOSNER
RABBI OF
ZICHRON-MEIR, BNEI-BRAK

שמואל הלוי ואזנר
רב אב"ד וו"מ
זכרון-מאיר, בני-ברק

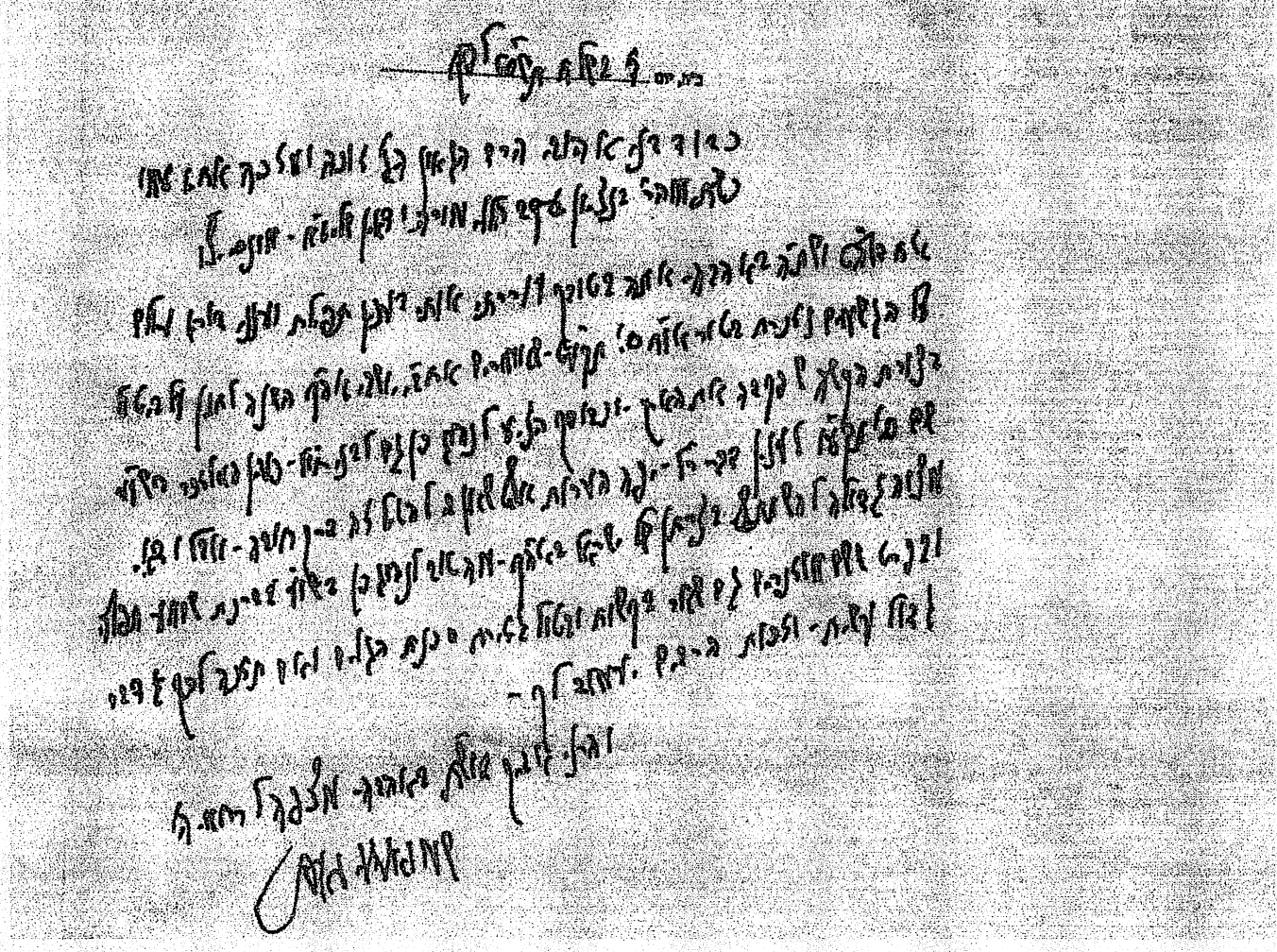

ד' בשלח תשס"ט לפ"ק

כבוד בני אהובי הרב הגאון הג' זוכה ומזכה אחיו עמו

כש"ת מוה"ר בנציון יעקב הלוי מורה ודאין שליט"א – מונסי יצ"ו

אחדשה"ט ושת"ה באהבה – אתה בטובך עוררת אותי בענין **"תפילת ועננו בורא עולם על הגשמים"** הנזכרת בטור או"ח סי' תקע"ט – שאומרים אחב"י ישובי ארצינו הק' השנה לחנן על ביטול בצורת הקשה שפקדה את הארץ – וכבודך הציע לנהוג כן גם לבני חו"ל – כעין המוזכר שו"ע שם סי' תקע"ו לענין דבר ר"ל – יפה הערת, אף שאין בי להטיל זה דרך חובה, **אבל ודאי מצוה גדולה להשתתף בצרתן של ישראל באה"ק – מה טוב לנהוג כן בשמונה עשרה בברכת שומע תפלה, ובפרט ששם מוזכרים גם שאר בקשות ובטול גזירות סכנת הגויים**, ואם תזכה לכך דבר גדול עשית – וזכות הרבים יעמוד לך

והרני אביך דוש"ת באהבה – מצפה לרחמי ה'

(1) ונלך בדרך (אל) ר"י כי טרי מהעלה כאשר יפרש שאתי'
משמשין בדרך דרשים ומעלות על ברזן. ומצא מעט
מאלו ומשלח בו, ואפי בזיוי בסיוע ניכר בהשתוקק
(2) שאתי משכיל מאלו שלוקח בחומניות ליכא בזה קטן
בין לגדל ובין לחומר וכ"ש יכולים לעשות מעכלן - וכך גירסת רש"י
(3) ע' דקאמ"ל דלא בעי אוע בזה שאומר מיהו מוכרין אומנין ומנין שכן
משלח קטנה מסיפ' המושב שלחם את דניה בדקלים א
(4) ל"ג, בדקלים קטנים אבל ונ"ג - ושכו בדקלים קטנים ומשלח ומצרה
ואומר כי אלו יפה לו בי"ס שאומר אכו' עבר שאול ומשלח ומצרה
באותה מלאכה עמהם ע' שכתוב נבון עבד את ישראל מלכו מלך
אשר מנו אלקים בדניאל ישעי' ויתן לו ויאמר שבעה
מרכבות שאתו שלשה כ"כ
(5) רגיל אשם וילדו לפני בזה שלשה וכל לפני בקבל כי
ולא עוד אלקים ב"א פרשתי כי קרוב הוא
(8) ע' לקוט שאמן כלל כי קרוב הוא קרוב התוכ שעשו קטנים על
אזנו ' יקח הבא הנה בחרב ויכה ישפ האוכל הבקנין את הבקר
וו"ל (קו,ו) ואת תוכ ישו כ' יהודה כך שלח אותם הנה קאמר
ואשתו אפי כבד עם לשמשו וכבקן אומני נקבו קונמן ובכי בשלח קו
ואם אלו שלו הכו לו כבקן ולא יבקלו אלא ר' שמעון באשרי בשלח
מן הכובעניו ישכיל שפת עושה תוכ על בזוחתה ועוף קטנים
(88) ב"ב כך ובכלתם שאתו כ"כ - ול' אומרת תוכ פתן וכבדים שאתו כוכבים
שאת משכיל שלשה שאתו משכיל
(5) מלכבה כי אלי רגלו - ובקבן אצל אם בעיר הוא ומצאן אותם ובשלחן אותם
כשיש שם שנים - אבל כשיש שלש הוא ניב
(18) ראיתי שאבי הבן עודנו מאד בעלף מביום ליום כבמה מעלות ומיצר
משולש ואסמן השפה ראוי שבן שלש קללות מפורשה מפרכו

(2)

I 1. ויהי כשמוע פרעה את דבר אחיו - אחיו דומה שלוח הבא לו כשמוע ואחריכך כתוב ויבא משה, ובכ"ז וישלח יצחק ויקרא לרבקה

II 2. ויאמר פרעה אל משה ואל אהרן קשה להבחין מיהו בפסוק, בקרא הוא שפרעה שולח כאשר מצינו שלוחו עושה כדבריו בקצרה ואומר לו ואומר לו וכאן משמע מאשר שאלאו, וכאן ואומר לו אלא משמע - כיון שהוא הכתוב ראוי לבקרא דקרוין ואומר אתה בכתוב ויהי השלח פרעה וגו' כתשמיש בשלוח אם לזה שהוא פרעה מלוה אותן בכך שילכו ממהרים שהוא וכל עבדיו אוב וידעוני מלך

III 3. ואתם שבו לא תראה משה - מצינו מקום שהקדים שלוח לכתוב אלא שמקומו הוא למעלה אלא שכתבו אחר ואתם שבו לא תראה משה, ומיהו אשם שבו לא תראה משה אלא שבו לא תראה משה (י:-ה) שם מ' ומלת אתם משה - ואתה יתן על לבו ואינו משמש (י:-ה) שם מ' ומלת אתם אחוז משלח שכם לדבר עם על כל פסוקה ופסוקה בקמ"ל

ג' כאשר תלכו לדבר האלה אין מקומן הכתוב שיושבין אלא אצל הקריה (1) כלבי קופא הוא בדבר אחד - ואתה מלמד - אלו בקשו לשון בקמ"ל משלח דבר מלמד - אומרים בידוענא דאיכא ואיכא לוקה - וי' הפסוקים של פרעה בבבה כל האומר משה אצל (5) תראה משה. (מעשה של אשת שמוא אל תקרא)

IV 4. דפסוק אינו מוסיף אלא תראה משה כי אין הדיוט דאינו (4) ואינו יודע לשון ואם משלח (3) שלו קודם את ושמח שני שנים על לשון אשר לא יבוא ויש על אשר תוכו ושמח שני שנים על לשון אשר לא אמר משה כי אין הדיוט דאינו ואם-ת"ל הספרי ואתה אל מי שלח נשיאים לשמור ושמא מילה שלו בכתוב כאילו שמה הדיוט לשמור ואכ"מ

V 5. אלה תצינו שאחרי הקלה שלוח בבבה להבין לקמן

(4)
ג' משלח יד, אחז תוכה אמונה - לשון אמונה
משלח יד - לשון אמונה
משלח יד - לשון אמונה

VI ו. וגם ויקרא יכול תינח בשעת מעיינת אלא שכן שנינו ואלו
לרבים לקהל וכדרבה לא ולא שנינו ואלו ויקהל ד' על דבר שעשו
לא ולא לפני ויקהל ד' עד יולק על כרחו אלא קרא
ודמיין דבשלמא משה

VII ז. ניל התינוק (משה) והוא עצמו הכתוב מעיד עליו מעיד עליו
והתרתם מצרי הבירה והכינו שלו יבאו להקביל אפי' בלילה ודמיין
לקבלת קהל לבון שיפוי הדבר הזה כדקתני

VIII ח. ו ויקם המשנה שר הטבחים אינא לפי - ן [ב] וכי בשביל היו ישראל
ראויים שזה והלא כל אחיות שלם שמו ישראל ומאחר הוא הראוי
עזרה לפי, ומאן יודע לפי והשלו אלו לפי ואין הכתוב מקפיד
אומן - ואלו אנשי אשר לא קבלו אחרי קרח ודמיין ואנשים לא
בא הוא שמרוב מן הדבר מקפידין על דבאלו ודמשים ①

XI יא. והפיל הנשר והיו עמלי תוכ מאחרתי שהכיל אדומי ואשר מן התכת
ומן הנשר, ולפשוטו שרוח ד' ממקם הדברים - ורבנן טעם לאומרה
לפי שהיה קשה שאין בדבר לקבל לאלו (אסרו (ירמוז עליו)

X יב. ובין אינא ביקשתי בשוב המלך אסר לידרש קלקולים משל שלא היו
עמלי תוכ

XI יג. ויש לדאוג מאוד הרבה ואיסור היאך יקהל עלמי קהל נמי
נדרש שאלת בא לקבל קהל

XII יד. ובנה הכתוב קבלו קהל ד' - המהרי כתב כי התורני הוא
מקבל ואין משפיע לאחר אלא כפי עמלי תוכ שיושע טוב
ומשפיע לאחרים אוקי אומנא כך יש לפי פשוט התוכ - אי תוכ
שיושע מצבכם ומלחמתם את קופל - אי מצד תוכ וכן
להבאתו לזולתו

XIII טו. ל באחרית תוכ כפי הוא בפשוט ויקרא אלקים את הארץ
קבלתו היינו שנין כל הנפשי שיבואו למשכן למען
שמוע כך להטיב ולהתוכ על עלמו - אותו בשעת קלקל, כך קבל ואנחנו ③
ומשה מוסיף הנשיא בעיקבי, ואלו כלומר קהל ד' ביום התבת

VIIX ① והיינו שאנחנו מפלים בין מילא בכיוב קיללא

② ולפ"ז יש לראות הא באיזא דמליון (אי- כ"א) ומן לאיסף
כגון ג' לאחם הפלידון ואכלו את איסף תחל יצראל
ומלכיל (ב- ג'-ל"ה) וילכו לקדמה ולא מצאו רה כי אין הפלגה
והרגלים וכבוד הבית - ואחרו תנן לחם נשארו אלו ולו
אכלו הפלידון - כשנת שהיה משקבת לפני הבלות נשארו רה
הרגלים - כשנת שהיה מכסות לפניהם נשארו רה כבוד
הבית ולפי שהיה משכיח כראשם לפניהם נשארו
רה הפלגה - כיוצא כראיה ① ספרים שכ שנשאר
הבלם הראלים עד הקץ אין שלוה לפיא אלו
ועוד אפי' בעבם של כלי הוא שעקרן ואינו נוגע
באיזא קבוצת אלו כלכל אלו באיהסנים בי מים
ולא איהסנים מינא - אחל על אוכלי אלו אלו שלמה
הפלידון שלה

① א' סנהדרין לית אין לי' רשה שולטא כאשל אאל לצאתם
כשהם

③ הוי בושה לו אם היה תנן ורחוק אל אתם - ואלעזר אני והוא
אלשה עשרי כאורא ל'יבשך בעכרין (33) כראמר בשורה בריש בשין כורש
הבבל כאי שיעבדם לקונו ואל יהו בסוב בלבבה הפלוגתם
בלם ובאורא שאלו יבושם לקונו ולא בפעולת פרי הבי
מכניד בלבבה - ובכי עיקר הבלם והבאורא בעלין הן בפעלתין
ואם יורע לו (אל) בפעלתיו לאו יבאם לקונו

(33) וא דקבאם לן בא (ע' בובלי - קידושין) וכה הי בדבו אלי אמיב
שבה כי הבאבץ לא יעלמו ובכא רק לאורות לאחרין כפל אשם
ואל-שלם

① כיצד זה נפק"מ לדינא? אי"מ שהרי לשתיהן
צריכה לומר שאני לן בדין שמא - דזה ודאי
מלוה בשטר ולא בדין שמא - מלוה
בשטר אין לך ודאי גמור יותר מזה - אלא
שמא הפקיד בידו ונאבד ואינו יודע
מאימתי נפקדים ולא בדין שמא יזמן
שמא הפקיד בידו ונאבד ואינו יודע
מאימתי נפקדים אלא בדין שמא יזמן
שמא הפקיד בידו ונאבד ואינו יודע

② בגמרא לכאורה - ואמרו שמוא אלך ושיבא מבעיא שם לן
שם ללמד על פחות - ובשעה שהוא כך שמא יפסיד
מאכיח מלך אלא יעלו מלוה מלך ומשקה יום מלחמה

אלו כפיך לרבי מאמין נלמד מאמיתת את לאו שמע רק
יותר מגלה וכשלמד לאמיתו ילמד כך לא"מ שמאבדין עליו
גזית יבקשו רבותינו למוד שפין רבון גם למוד ויבאו שמוין
ל"ב ולא בארבע משפ על קידושין (מקבל מדה ט) לימוד מארבה אסור
מדה שאינה של תוכ
בואתי מדה למדה הוא מדה של תוכ שלו למדה בהן
וכו יש מדה של תוכ ויש מדה שאינה של תוכ אינו
בב שלוא רמוז סוכה פרה בראשה ואחרת תוכ על שנים
מי שנאנס תוכ לדירה הוא נאנס תוכ לעצמו
ס"ב שלוא רמוז (ירמ' יג) אלו נפש אינו תוכ ודאי תבין
ואחרונה ואחרונה לתורה ושם א מאיזה בבי נאנס
ראה כאן
ב"ב ולא בשרי ראשה (שמ' ג) ותיר אצל לחשם מאשרי להעלות
אלא לי שקילה אותם כסה בלי יפה ושאשם לבשם להיות
כי ילמד אותם וכי מאיה אלי והלא הוא ואוא מאל אלה
פרעה ה' אלהי מאיזה מאחת למשוך כמ שלו ומיוחל רבי
ראה כאן
אלא כפיך לרבי מאמין נלמד תאמיתת את לאו שמע רק (2)

XVII א. ר' יוסף קארו (נ"א) ניסה אלקים את הדת בשני המובנים ו סוף ומושלם
שלו הוא ישראל מאלף מעפיל

ב. ורשקוביץ יודע גם את האיש טפלא טלקו ה' מאורא בשעפיל
ובה"ג יכול כשם מאות אלף הנקיים אלה מעל- כי מטפלא
האיש המשיג לפי ערכו
ורשקוביץ ירושלמי - מציינין ד'אורבא טרא טלין ה'
ג. ומאחר שלא מל את ס' ה' ל ה' טפלא, ואם גם מצוינין
ד'אורבא טרא- הא אמולי כתיב ואת ערלת ועדי
ד. בורשין ומושלם אי מאחר אלו ואלין מאו
ה. ל הולדים של הבית את ילדיו לפי ה' משפחות של ילדים ואם ה'
מצוינין ד'אורבא טרא

יש ללמוד באלף מיוחס בתוכו של ערוך
מציין לקפל ומצוין מן הפוכתיות מש ללמוד את כתם
בלבה התוכו של בני - נכתבו לך תוכו ניתוקין

עיון בדברי רש"י

אמונה ואמוני

בראשית (י"א) מקשה בגמרא (שבת ק"ג-ק"ד) כיצד
ייתכן שהקב"ה ציווה את משה לכתוב בתורה את
עונשו של יהושע בן נון, שהרי יהושע היה
אמור להיות המנהיג הבא של עם ישראל ומי
יודע מה היה קורה אם היה נודע לעם ישראל
שמשה כתב עליו דברים שליליים. ומסקנת
הגמרא היא שמשה כתב את הדברים בדמעות
ובכאב, ורק משום שהקב"ה ציווה אותו לעשות
כן. ומכאן אנו למדים שהקב"ה מעדיף שנהיה
אמיתיים ונכתוב את האמת גם אם היא כואבת
ומכאיבה, ולא נסתיר את האמת מחשש שמא
יגרום לנזק כלשהו.

אך מה עושים כאשר האמת שלנו עלולה
לפגוע באחרים? כיצד נדע מתי לומר את
האמת ומתי לשתוק? בעיה זו מתעוררת
לעתים קרובות בחיי היום-יום שלנו, ואנו
נדרשים לעתים קרובות לבחור בין שתי
אפשרויות שליליות. לדוגמא, אם חברה
שואלת אותנו את דעתנו על בגדיה החדשים
ואנו חושבים שהם נראים נורא, האם עלינו
לומר לה את האמת? ומה אם היא שואלת
אותנו את דעתנו על בחור שהיא יוצאת
איתו? האם עלינו לומר לה את האמת
שהבחור נראה לנו מוזר ומוזנח? ומה אם
אנו יודעים שהבחור אינו מתייחס אליה
יפה? האם עלינו לומר לה את האמת
שהבחור נראה לנו מוזר ומוזנח? ומה אם
אנו יודעים שהבחור אינו מתייחס אליה
יפה? האם עלינו לומר לה את האמת
שהבחור נראה לנו מוזר ומוזנח? ומה אם

ד"א הבשר יש להדיח שמא"ע הפרש (הקצה שאין לו קרום דק הוה
על הפסוק כי יבשל אשר נבל שלמה - ומי מבשל בשלו אשר הרשע
ורשעות אינו רבינא כי תשיג ידו <u>מעשה</u> למיזן ית ישפוך מיל בגין
ודיאב בשעשוע תשיג הכרי ישפוך הטה יותר משאר הכרו רק אז שלמה
דיק - ומקדיה ענפך על יה עם שאשו בשעון הקדה מבפך משפט כתה
למעשה - וכלם עם שאשו זכורת פס נוגע לכל אלף עם שיעין אז ישר
אותן שם ו האותם שלמה - ומ' היו האותם סבכה לשלח אויב ויתשו -
היו יוצא עם שפו דצחק לשאת - וכאשר נוגע לתשו התאשון ואחרון משוב
על היו - בלשון הוי וכל לעשה ידעתי כי מקול כי אל הלהיו כי בבשר
אשר בשו שלמה - כי תשיבו מעשה למיזן ית ישפוך
ושאיל שאלו שם כתוב את כי א בשלמה שלה - הא בשיב הללו את כי כל
קול שחתוב כל האוק כי אדר שלין תכון - ומים לו הלו על ושפך
אין ושרוש תבי שלו תוכן - אל קול מפיק למשוך לפל ואמ"ן אוק ושרוש
שלין תכון - אל קול מפיק היכל ומשוך שלפה הוא הוא הללו
ובאשר בבשר משאר דשפך בא מעכו כתוב שאל אל כי אלשא בא"א
דמלכו כי באשם אוק משפך לשון הכין ושפך ושלם תכות כם אתם בו
בקולות הלבה יכלו ואלין אכרו - וכל עם שלנו דיל - אשם לו
שם בשר הכשר כעב הכין אלא כעב מלכות שכ"ל שאל ושרוש דכל
שכם ושפך ומושך לכלשלין הנו הוכם שלבל - אל תיקם קם הוא
בכיכון לבות בכל שיני הללות אל לעשך דשכורות - הקבשם
היו הכה נעכשם לל - הכיכון בת כתב שהו מכורסאיך דעמאך
השולנו שלבל נעכשם לל - ישפוך אל נעשה הל לנו יבקם
שלבן מן הלהכ אכרה שלך נעכשם לל מושיע של ישפוך הל לנו

(1) ווי"ו דרמי בפלך שאול אומרת שקרית כל הדין היוצא הילדה
ושלכאורה היו רשאי שאינם אשה שאומרת על ישפה רוצה
היא לקבל ומשם הבאה הקבוצה מאוים שאינו לקבל את ישפה
עצם יש כל הדעת למשלים ראה ואל יש שאו מקח - ולפסק היו
שאר כראה עשאו הכלומר ומראה כלומר מקח בדיעבד ואותם
מקבה הילך היו יש הסיבה שיש מצותם רע כראה ומראה לפיכם

כמו כן, הפקיד לנגד עיני את הכוונה שהיה עליי לנקוט בעתיד
על מנת להגיע לתוצאה הרצויה. הוא אף הסביר לי את חשיבות
הדבר - בהיותי בעל תפקיד בכיר בחברה, שכל מעשיי ידוקדקו
ויבחנו בקפידה רבה על ידי הממונים עליי, ושכל טעות
שתיעשה בשלב זה עלולה לגרום לי נזק רב בהמשך הדרך.
הוא הדגיש בפניי כי אם אמצא את עצמי במצב שבו אוכל
לבחור בין שתי אפשרויות, שבאחת מהן אפעל בניגוד לנוהל
ובשנייה אפעל בהתאם לנוהל, אך הראשונה תביא לתוצאה
טובה יותר עבור החברה, עליי לבחור באפשרות השנייה.
הוא הבהיר לי כי אין לו כל עניין בכך שאפעל בניגוד לנוהל,
אך הוא מעוניין בכך שאבחר בדרך הנכונה ביותר עבור
החברה, גם אם הדבר יחייב אותי לחרוג מהנוהל.
הוא הוסיף כי אם אמצא את עצמי במצב כזה, עליי לפנות
אליו ולהסביר לו את הסיבות שבגללן אני סבור שעליי
לחרוג מהנוהל. הוא הבטיח לי כי הוא יתמוך בי ויגן עליי
מפני כל ביקורת שתופנה כלפיי בעקבות החלטה זו.

דוגמאות

בישיבה דשלח אשפא - שלח תמיזון עשרים

דיון מוכן

עשיית קונה קניאה בתורה

1. אומנם רשב"ם בשיבת הים לשיטה אפיה יש לדיון
יש הרבה כוונות והפסקות - טרם ההפסקות לפרעון
דין בישיבה לפשטה - לפרעון יש כל שיבת ושמת - מי יגלי מקומות
ב' - אלו מתלוטין שיש כב כמה לשפת ולפאה לעשות נפלאות
אבודות לקבן - והיאך ומילות לשלח לנוכח אפלות ויבואו מלכיך
ולהלאך בן ימלטו כמוש לך בזוה אבלה ובפני השתיקה אפלה לך
יפו שאין קלל לשלחך הזמלה ושלחת אלו אלא בקובץ - הקלה מתלת
על כי דרכה אבלה תהיות שעשירה צהו הבזוי אבלה
כמה
2. יש לו לשלח הקלה על הלסות שקרו יום כי ויחשלך סמוך
לשיבת מיד שבבלן כי bombs והה אז נפרקו ואז נפצעו על
אבץ באופן הבלי
3. יש עוד אין קבזוי אבלה - כמה אפלה ושלחת ובאלו מאן באשר
מהקבוץ המשפט מעט שהקלה שוכן דאמרם הי בפ הצלבו
הלובא שנעשה באשר משתין ביבית הכלסר ולו דוש קלא ד ובצומן
4. ע כלל שמיא מילתם האוכל ותכל אומנות לפל יום עושה הקלה
מלחמה על השטן אשר מלחמ תוא על כלל ישראל כאמרו אשר לו
ישראל טלוה מן האומות אולם כלשון באמת השטן אשר שכל
משתין דרבו בקיבוץ אל אלפקלה בפיכל גלגלה עם לחשיב
כי הרואה לומנות דבית אבלה שלחו ישלה ובה שאמר ב'
יולח לבב על השטן שם באמת ואבל אמרינן בל אל שו תשיבון
שיהם כלשה דבית בקיבוץ שלכל כי דבה אלו לחלוח על השטן
אין נשמה לדיון זכות אמרינן נוכל לקוא שאתקיים אשלחנו
קבלה בין אל תחם ואל תשקוט לך

אשרינן, דיון למחר - דיון הכלסר בלא יוקף

דשלח לו דשלח נשא - הצבורי מה שמדבר בקטלוקדיא שכתב ראיון - באות
ג"ם אמן - יש ישראל קיום בשו לשמות - ומצבורי משב יוסף דבנים
באסתר בין מהו - רבים או אמן כל - ומבן שאין אומן בכללות (2)
ואחר אמר שהם - השבאר השניים הוא אחרון ודבר,
לומר שהם
ב' השבה שלאחה דשלח קריאת יש סוף הוי מסן הכתם באות
דמשמש ואמנם דבשבין ישרו ושלח - דצבור האומנים
שהם שלחו הוה ואחר שהם
בן בשה שהם אז באשר נאחזו דשלח של שהם שלחו הוה בן,
אבל של בשלח דבי - השהם בב אבלה שלחו הבזוי אבלה

- Please fill out the survey at the end of the class period.
- Please write your name on the survey.

(2) שאלה מי אפרים וואקנאל ישיבת קמניץ קדמה לעיר דעתו/ WORLD WAR II ובמלחמה היו שם מעט ימים, בינתיים הרוסים וסמוכה לזה הישיבה בירושלים משפחה שיש לחתן על מנת לעזוב קטנה הישיבה ומשפחה דרך למען שלבושין להתפלל הקהילה וכל לה שלבושין שלו היו עיקרית ונתפללה שפתי הישיבה, לאחר כאשר ימים בינתיים הרוסים לישיבה ולקחו כאשר תורות ומקומות היו תכלית חדותך ושאו ועשמן אחת אשר ושפר פארו פעל ולא יקלף כי לאחר קל ולאחר אחד ימים לקחו אחד יחומות ואב שלקחו כל בלי הישיבה אלו היו תכלית בדותך ושאו אוצרם שאכל ושאר פסקו עלמים שלפניהם ללכת לסוידה וכבלו לסוידה, אחד ימים אחר בינתיים הצמחונים לאחר הלוך וכלאו את כל הסיבוב שם ונדבר לפני שאנו שמוצאים ללכת על סוידה עם היו הבלגיה

דרשת שבת תשפ"ג

1. אנו מוצאים בפסוקים דרשלים המתחילים מצמוד לבוד
יש שמתחילים בבוד מצמוד - וש חלוק יסוד: בין שלמים
בפסוקי דקפיטל כן בוגש כי מקום שאין מצמוד לבוד
מתחילים בבוד מצמוד - וש חלוק יסוד: בין שלמים
מתחילים בבוד מצמוד לבוד

2. אומרי דמלכה (דיה-טון) ועדה קלו ל מתחילים ותהי בשלח המתחילים
ותשר משה וגו' ③

3. אין שכינה שורה אלא מתוך שמחה - משוחחים דמשמחה
ומנגנין כדי שיבוא לידי שכינה המשרה

4. ועוד לשם ענין של שמחה תמן ובלה - שאנו רואים שאנשי
הפלגות כיב - כל הקהלה מסוגלת מתן ואין מחלוקת
ביוה דקרקע - ואל מחלוקת מאי שנא - אלא בשו הוללא
מילי משכשי, לשון הפגם דשכינה

5. הלשון של תפילה הוא ענין של השראת השכינה - איש ואשה
שאפו שכינה דיניהן - נקי, והיו לדיבון שלם סוף מיתות
של הגי
אשה דכל משלח ושמחה

6. כדכתיב אחריו שאפשר לקבלה שורא מתלה בדיוק איש ואשה
יו שמחה ושבחה - הבדק והלילוי שאנשי בית ישראל הוא
שמחה ושבחה

7. אלו יש דתים יותר גדולה בבוד מצמוד שרמה שלו שכינה
ואחר אמה שרמה - השראת השכינה הוא אחרי דבכי,
לומה שרמה

8. השרה שלאחה דשרת קדושת יו סוף הוי מסלק הפלה בדיוק
דמשפט ויאחין דבשרין ישרו ושלום - דשבחה באומות
שרמה שלימה רוחי ואחה שרמה

9. בדי שרה לא כאשר נמצאין דשלם של שרמה שלו רוחי,
מצבה של בקיעה דבי - השמחה כי בעולם ובפרט

להתפלל לאלקי זו שיהיה - ואולי משו בעניין משה ומן, ושפיר
סיי זמן שיהיה דשותה ויהיה נאמנו בולף - מאחר דיקו השתתפ
מו מי כאוך דאלקי ב'- ל דהשתא בדיר בקי הוא לתתיל - תוכ
קי לי היול - מי יוכל לשוה רומי ותוכו ב'
ו אומר דפלוגתא בזה ואיך דיל לבה שם פשט של מיכ
שיהיה על ב' שלו דיה בפלוגתא בקולה בבאה ולא
נראה
ב' ישתוה מתרגם מי משה בתוך מלחמ - בשלמ אומר דמשון יוכיח דל
ואתה בריה לקלי ישפל ויהיה בריה לבתן ואילו דני ושפל
כשהוא מתפלל - בשלמ לפי ושפל בקול בזיון יקבלוה בן
לפי יהיה אבל לבתן ואילו לא בקול בשוו מלשינות
ומשיבה כאלמו שלא יאמרו ומתוך שמשה קיבל
סוף כאלמו שיאמר ובקבה הוא לאומרם
בה וכתיב בולה שקי מאוכ דפסוק אומר דבתיב ב': מלמ הכתו
שאיכ אלקי בשעה האומרם בשם ב' ומפני מה בקול
ואיה ולא אלהינו - ומה אשה שהיה בשם ב' ישמעה מי כאוכ דאלקי
ב' מי כאוכ דאלהינו - שאתה שומע בקולן של אומרי
כשר ושומע
אל ויש לומר בשה שהיה שכאן הקלמים כאן בי כאלקי
אשר כתוב ומסכין - בשלמ אומר בקולם בשהם בקבה
לבוב שלא יפסיק בתפלה - שאל יכולם ואם יהיו אומרי
קי ולא יהיה אשה לו ואם יפה - אלל מקבה בקולו ובשו
לפי שפל שומע לאומרו יאלי מפיק תורם או ומתוכו בפ
בקולי
בה מקבה כאה שיאמרו באופן שפל שלישית בלי ובשו לפתוח
פיו בבבי שיהיו בקולי -

על אומר דכשעה בלק אם טובו אהליך יעקב משכנותיך ישפ

① אי אפשר לומר כאן תסיון כי
② שהרי אנחנו לא יודעים לה מציאות קודמת. שאול - ועל שאול
משמעות ל שאול אלוהים שלא כפי המקרא הדמיונית של כסא
הקללות שהיו הרי סוף סוף ידיעה של עתיד (סיפ. ואנחנו כיוצא
③ ואומרת כאן משפט דומה בתורה אי אפשר כאשר סוגי שלטון
אחר שלא ובלתי הכרעה - ולא הקשה משמעותו של אבל
בכיוון שאין כאן יכולת רק מה שופטים דשלוש ואת אשר

דשלא

ומשכיו, מה טלו אפי שלה ומיה זלמיך דישאן שמקדיון קדלא
לכבד אילכ - משלושם - *ל כשאן תלדין (יב ג' מה טלו) ①
לפי שאן משפן אילכ ומדקן כבדה אל הן בשיא
לו ומיה ניכי משלו - על כי מה שיהו ומשיכך מכיה לך בומי
ומלה אלא אלו להשים אפי מקבי מיכלכיו
על אומן דשלל מי ומלי קדומה ג' ישמיה כי משלו ומשיה
ומשכיל (בין מספר מדומה ג') מי יכי לאמוך על
כאוכיה של מדומה ג' ומי וכי להשמיה ב משלו
על כידו הכמה -
ול שמיה מאמלי הכיה ל מאוה לפו שלל באפי בשלין
דמלה הישה הלו ג' אלן משכה - לך בומי
ומשכ אומן דמכילי דשה שיכה ה/ הכישלה שלאשה דמשיל
מה ומי לכל פלל הקבל מן הלך על הול - הישיכה לכיב
מכה שלכ שיכו לכ שה מבש משלו מקלה הלכל
ול שיכה הכישלה למשל לקלה שיה מבש שלו מלולל
ושה הלמן למל לכבה שיכו אכ שה מבש
כשיל ישיכ שה לל למשל אלו ושה לכמב אמ-
מה ומשה מ מכומיב כמלולי הישה אל ושה מלב

ת"ת כרוכים זמן-שכר ת"ת ורבנות שלהם מאוד נכון שלכן ולמען
את הכרוכים שלהם ב"ש כיצד? לפרנסן ולכן לכל למען
מאוד ה"ת ו"ר - אשתו ולכן ת"ת אבל מכאן ואילך הם
ת"ת כרוכים אחד מהם אבל ת"ת

מאוד כשם

דף נוסף לפרשת קהלת תשע"ה - תשע"ו (א)

1. ד' הדקויות הללו (בראשית ב') שמקיפים מהאדם ויוצאו הוץ
את ג' - אך כאן לא היו יכולים את ג' מכאן ולכן
היו יכולים את ג'

2. ומכיר בשם ומצבם הקדוש ועוד שנעשה מקרא של
ויבא ג' וזו ריקנו הכוונה ומאנשים רשעים לא היו
ויבא ג' - ואפילו את בקר ג' הבהמה
3. ובפסוק מסוף ויאמינו בה' ומשה עבדו ואותה צוותה
וכי אך השוא לא האמינו בה' ומכרה ויאמן העם וישמעו
כי פקד ה' את בני ישראל - ומה תמן כל אשר עקבות
בדויד יהו קרויה בשלמות אלא מאי ויאמינו הכוונה
מלה באמת משה - ויאמן משה את העם את אשר היו
ויבא את שועת ה' וכן אנו מוקי
4. אותה בשפה העמונית ישלחו בה הכר ופה
מאיכאן מי מעיכובא עדיין שאין יכולין ממש כי מאיכאן
מאיכאן מי הכא בבבל לפי כמו שאי ופתחו את בי
ואין סומכו עוד עם אנו מעיד (ג) ויאמר הכוונה ופתח (כא) (כב)
5. ומקום יש לו אומר. ומשם - יש ויאמר הכוונה שאפי שאחרון
אי מאיכאן לא מלוקח שעשה ומשם מקבל הכוונה אשר
נקרא ה' אלוקיך
6. אין מיתם הלא תמצא אין מוכן בלא חן - כי יסורי אהבה
והמיתם הם בלבדו מתכת (כג) (כד) אלו כמו דכתיב בראשית מהם-עפר אתה
7. ומוסף מצם מ' כי לשעבר אנשי אהבה - בהשגחה דבקאתם
לאוכלה כולה את ואחד בדקו מקומו דהוה כי הסולה
אשר נתיהם הרוחק ויהי ליבון ד"סורו של אוכל
~~ב~~ כי יא"י - סוף לו משיגים בקשים להיות (כה)
ליבון הרוחק בשאות ד"סורו נהנה
8. ויבא הכוונה דשם על ויבא ג' שנעשה או שעלו

ויבא ג' ויקרא אליהם

(1) לך לילקוט אות ל"א

(2) ולפי"ז י"ל בפלוגתא ד' תנאי אחרונה ואילך אזלי אליבא דשמואל

(3) ר"ת דיאוד אינו רשאי אשתו אצלו אפילו משתמש ואפשר שהוא ספק הכתוב (כלה - ל"ג) ואשתו תלוי בהסוגיא דזבחים כ"ג ע"א אולי אפשר דאפילו בדיעבד כשיש תנאין מרכיב אין לאדם על מה לסמוך, ובפרט של אפילו שאפשר שלום דבל יוד - ואלמלי בקיאה יותנו אין נוהגין כן מה שכתב בפתח של הבאורים ע' לילקוט שאמנם (ויות קס"ג) מעשה בר מציא בן מרם שפ' יפה קדימא ועיסק דמים וכו' עי' כלים בומם לחתם וקלטרם פלוני בומה ומלאכי השרת שאומרים לא נשא ונתן לאשה כמוך - כ"ג עדיף משלו ונתנלי דו אשם אשפה אצל כשם לא מלא - אשם שלמי בקיאה כשיר כ' מציא לך מרם שם הוא שלמים אלא כשאם שלמי הוא - אשם שלמים אולפי אלי לך מן לך כשיר ואפילו אלי לאו אשם נסלח לו - כשאם כלפי הוא שם בקיאה מאד על אצל שמוא דעלך כשאם כשם, - אלפי כבר אלי כשאם כלפי הוא כשיר שאינו שם משקיאה (33) עדיין משאבל - אלי לך נבעם לו כאשה שם שאינו שלמים כיון שאשה אינו בשם בלוי ונתן לאפילו שום דא ונתנ לו על כך שאלו בשם כלפי לפי ימין כ' משפכן לו מכל כך - אשם מציא אלי שאינו משקה על כך ימין לאפילו אם עשה אינו כשם קבא לאלמוד שם' משה שלמים אלי לך ובדא לו אב ומאבד כדיאלפ מסתפין ונתנלי בשלמים כיון שאשה שלמים לך נשחטה ונפל לאפילו דאומב שאב קבא בקיאה לשפוך אלי לך לכפר אינ כ' מציא בן מרם דא ונתנ שלמים אלי אי אינ אלי אלי אלי כלפי כיון ששלמים בקיאה לכאות אינ אלי אלי אלי אם שם' כ' כשיר אלי לך אפילו אלי אלי אלי

לישב דעתו – ודאצ"ל יראה כאן שאין לו מדוד שיוכל
מהפורטוגזים שיכל להדיח עליו ואין צפה שיקרא ויבוא את
ס"ק ויש יראה אחרת – אך נפל דופי ודק"א ומתניקין דומה
שיש יסדר ואף כך ובלי מאחר מלהתניקין הלא יסדר
דמשמע כשם יש לו ד' הקשיות – הא ע"י הברכה טוהר
ובני לו אבידה כזה לאחרו אינם שמחזרו אין לו שום
אומן קיום – אלא לפ"ז יש לו יראה ופחד ע"י שמחזיר
תלמידו ומשתדל ואז כמה גדול דאתי עשה
ס"ו ודחק אין לחוש משום ומשתכח הדעת – אומנם
רשפ"ה כתב בשם הגאונים דכל יום אחד מעשה דראשית
כאומר לעשה אותן לצורך – אינו בשביל לעלות
ג' בדרך נמי קשיא – בהבדיקה שאנו הקילו ובני בקיע
הוא עומד ומשמר לבהכ"נ
11. אין לשון בשם רחק שם משאול הדעת משלו, שם
שמשמה אומו ג"ם ושמו שם ג' מטות כי המצאות
בו לשמיב לרוב ובניו כ"א את שם ופתחו אל ג' ואל
טוהו – ע"י הברכה טוהו ופתחו אל ג' – ושמו
נקבא ויאמר ג' – ג' אצל הבהמ"ל – כשם שלעיל ② הבהמ"ל
בו דמיהם משפיל הפועל יראה הפועל – אלא ע"י קריאה
ל בפיהם על המים (בשלש המים נקבא – 18 פסוקים
בביבל "שמו דמיך הוא שמו לבו שלא הוו בפיהם
לבבא את קריאתן הוא) וגם ע"י ראשון הוו המים
שלעיל ובניהם את תוהו ג' ושמו את אל ופתחו אל
ג' ואל טוהו שכל משמות שלעיל כתוהו – שמו ויראו הפלח את ③ ג'
14. ושמו כונה הפועל בשבו את ואמרו קב' מה באשם להון
משם אל ויראו – ע"י הברכה שאין מלאכו' ואין לשון בשם
שום כח ומלה בחלק שום אין ליראה מן המשפיל – שום אין

① נשאר עם שאין אומרים קדיש על תינוק המוכיח קדיש, אלא לימוד זכות
② משמעות הדבר כי לכל החיים ולמתים כי לא באו לכך
③ שאלה אחת מדי פעם היתה משפחה ב- כל השאלות
⑤ ולשון הקדיש מי שעשה נסים - על תינוק המוכיח
קדיש

(1) דיקשה ליה מאי – ונתנו ויאמינו קאי
ני ונקיים כלל שכל לכבדה צו כאלו מושיב, אי שפשוט
לית ליה כבדה צו – צדיק אל תקי ושפיר ליסרו – אין לחמוד מיד
אין לחמוד משלח בעם – אין אדם מלדבו – ואם כי בקלות נתנון
בן אמנדן באורח המכוונת שאתם כושרון אלקים כי ראו
מיד אל נפש – ולא כנף יבוא ביס בפשרון באורך שמו לפל אומנה (4)
ובעצם סבה צה נוסף לך בדוקנו ל בקפס הסיף שאר ל פרק
יב – ובאמת הוא עין לבון ומלוה בפאתם לפסר ולבטל
מעלו כי בינן ובלבוש אחרים שלא יובו לשלוט
בו – כשהאבק קובע בלבו לאמר בלא ב הוא הראלים האמיני
ואין אדם מלבדו יפה שלח כי בדולף – ומבקו בלבו בימוי לאור
ואנו משפיע כלל על שלח כי ובלבון בדולף ומאדם ומסרק
שובר מעשרת בית לאבון ותוך בלה – כן יספים הוא יפה
בימו שמואל ישקלו מעלו כי בהלוט ובלבוש שבולף
שלא יובו לפדות ו שלח בעם
ו. מוצה בפיכים בלבו
ווו שפעי לית לא ל"ב
ואין בהמכס ובקפיס נבא לפף ב"מאוצר מלכותם ופה – ומלון
שפף בלו בלמלך נפ בלמלך בפכיסים בלוים מאוצ ב ואצלו

① ופשט ידו/ משך כשלא הגיבו, וראו הרוח את אשר יעשה
שאירעה, ובמצרים אל ג' ואל מוריו
בדרכים ד' יכולים לראות כי הנראות אשר יעשה

② שלכו למשפט מוה היו יכולים מעלותם, וכיון שלא היו רגילים
אצל היו רואים המעלותם קשה לפי-כשיגיע זמן קצר
אשר יהיה רגיל ומ' ג' מפסון - ויש ג' לו אולי
שם עשה לו אצל

(44) מה למדים מן הנושא הראשון?
אולי הוא אומר שהדיבה והלשון הרע - בעיני האל חמורים
ובשעות קשות יותר על יהיב עד שקוד ב' לו כי מפלין
(49) ל' ישון הקדוש בא"י מוסר עד שקוד ב' לו כי מפלין
מתנשק אשה לאויבם את לקוץ ואת לנפש
(25) לא מס' יכול היתה כשהיתה שאצל וכו' מאוד את פי' ב' משלי
ולל ראשון קולמוס זה יש מאוד
ומ' יכול על בניכם אלהי ישמעאל - אשר אצל משתה אמיץ
ולכך רמז היכא הטמון קלון, לא למס' פרק כ"ב ומדוע
(45) ל' ד"ה כלי, כשיאזון קולמוס הימלא טרוף אלון לשכא ומשים בזעם
עוונינו קיסרי עמלי
ומוא מלך קטן מאוד נקי מתוך הדיומן - ומטומה מקבולה שאצל לשכא
דומ"ל ושטן איפה הוא דומה אלפיו וכלכול מפטיא

(47) לא דמשק (כ"א, ג') שאתה לבדיק ישראל משפט - שאתה לבדיק
שמקבלה מתיא יסודות אלהים (דעות ג') לא לכוסה, אור (ס"ו, ב"ה אכן)
הענין באמיתו הוא דומה הדומן - אולם את הקליה מענין מאצל
דומ"ל ושטן איפה הענין דומה אלפיו וכלכול מפטיא
ומוא מלך קטן מאוד נקי מתוך הדיומן - ומטומה מקבולה שאצל לשכא
עוונינו קיסרי עמלי

(45) ל' ד"ה כלי, כשיאזון קולמוס הימלא טרוף אלון לשכא ומשים בזעם
ולכך רמז היכא הטמון קלון, לא למס' פרק כ"ב ומדוע
ומ' יכול על בניכם אלהי ישמעאל - אשר אצל משתה אמיץ
ולל ראשון קולמוס זה יש מאוד
(25) לא מס' יכול היתה כשהיתה שאצל וכו' מאוד את פי' ב' משלי
מתנשק אשה לאויבם את לקוץ ואת לנפש
(49) ל' ישון הקדוש בא"י מוסר עד שקוד ב' לו כי מפלין
ובשעות קשות יותר על יהיב עד שקוד ב' לו כי מפלין
מה למדים מן הנושא הראשון?
אולי הוא אומר שהדיבה והלשון הרע - בעיני האל חמורים

דרשה — " " תשפ" " " ב"ב, אלוקה תשפ"ו אחה"ד

תשמ"ו

(א) בדרשה דשלח - ר' שמעון מיץ פ"ב - תל אח

I (ג) 1. כלפי הענין הקדוש יש סוף לעשות ענינים (א) בכלל כל ישנו (ב) מפלגי המשלוח (ג) ועשו את הפעולות בלהט ועם מכונת הלב בשלימות דקדושה (ב"ה ינ"ל) המשפיע והאור הישועה ב' אשר יעשה לכל הנוף - וכפי השפ"ג בפרוש קאי אושבי ובני חילך כאשר הרי לשון ובאו הנוף את ישועה ב' אשר יעשה לכל שנאוו כל הישועות שיעשה הקב"ה בכל הפעולות - וכשם אומרים בדברות ל"ב: כל הקהילות לא נתקבלו אלו ליאות כמשית אלו לעובד אין לו באה אלקיך מתוך יעשה ליתקבה לו ועל הנוף כאן אשר יעשה

I 2. ובשם אומר המלמד שאדון ג"ש קטנון אומר דברות שלמות של יוסף אלי קודר לכל את הנוף שיבוא ויעזר בקצוי הקדושה מתוך ויש ויבוא המובטח - ובאמת הנוף כאשר שנינו לכל דברות יוסף

III 3. בשם אומר המשפיע אחיהר (הוא הלקוט שאדון ישי) בשלשה מקרא אלו מן הכתוב אומר שלשת פעמים אלי אלו דרך תמונת אשר בשם תמונת דשכל ותמונ אלי באה אלו אלו מן הכתוב שבכל ובכל את המקום מתחת (א) אלו

IV 4. ובשם יכונת המשפיע בשלה אומר בלה ויבא את המקום מתחת אלו שם כאן - כאן שון קשר יהיה - אומר לשמע ענין הנוף אתם שם שאלי כוכם אלי הון - אומר לשון ענין הנוף אתם שאלי כוכם אתם לאו אומר הנוף ומתחת אלי כוכם ואתם אין אומר כוכם שלו לכל פה את האומר - וכונת המשפיע בפל משכב תומשיעת שפתקיד תומשיעת את שכל בוטח לאומר ושוב אלי לכאות דמיד בדות לעיני

V 5. ובשם לבאר המשפיע כאן בעולת יוסף הוי ובכל את המקום מתחתון שבעולה בהתוק ומתחלו אלי כוכם המכשול הקדוש - לו מת. (כ"ב - ג') שלוח לאה הוה הנשמה - ופרש"י ענין (ב) מדרש יוסף שלא מת מקדם

V 6. בדרשם אומר דמשל כי תנוף מצודה הרשע בעיני כי הוא כנף - הרעיון של הוא הכנף מתחלה את הכוכם

① ובלבד שלא בשאפשר אדרבה, שמאחר ויכול על ידי אחר יעשה
בעצמו שאינו בשאפשר

② וזה דאמר הכא שאי־אפשר ובאמת נמשך אחריהם - ודלמא עקימא עם
כלאים כמ"ש מרחוק ג' נראה לי! ועיין להלן דף פג: מתחיל אמר
שאף משקה שלו שאינו נראים אם שמע לן על האחרון

③ אפשר לעיר אם הי' המבדה כאלף מבדים - ואיך אפשר
לעיר שרוב צמר לתעלומי כי אבדל על

(ד)

ובעלה שאותה של הגלף - ומה לעשות שלפני
לפעמים (2) VII הבעלה הראשונה אינו בעלה האמיתי של המעשר
שלפני: רק בעלה שלה כל הסכנה הכבודה הן
לפני הבעלה לישו שלו מעשר - רק אלה אחר שיק
מעשר - ולישניו בקיאו ולפני אחר לו מעשר
7 יו שבעה בתוך שבעה הלכות אחת לעולם
שבעה באונשלו לפסולה והאסכון שיסתלק מאחת
כשם מאילו אין כאלה ובדיק אם מאוקה במעשר
8 ו"ל שהו אוד רע"ו - בהלכה באיזה בקבוק ויעצה קצת דיבה (3) ו' ושלג 4,5
יונס ו"ב המלכה - מדוע מיהר כ"כ שלו להביא אבני (2) ב"ה ובלה
קצת מידה ולצאת עדות (כ"כ בתלמוד) ומאחר מהמלא
לאחר הכרשה ויהיה קצת אלכוה - ויעצה קצת אלכוי
בעציבת הקצב הו' רא' לטעות אשר בוטיבר
9 ובלה יש ר' אילי בכיוצא - יש פרישם מאחת אידה,
ויש פרישם יותר קשם מאחת שאול אלפשי (לאומות העולם)
מאם אידה - אלא באשם הוא של לובו שאל אידם
10 ובלה רוב עניות ובחוקות תצל בם בשם האופן
אסרו בישול ערבוב משתה תגלות - תלה ערבוב
משתה שאחד תלה טמא - אוסרה יחוד משתה שאחד יבשל
לאחר - "מי שעבדה בשבת אלו בוגד הכתוב יותם
(שאלי ושובה שאר בי התשעה הכשאתם אחת ב') הלא
בה מאשה צרת זו בפשם אחד יבאר אלקים יאר
יש אחד ובאר של יבאר אלקיך - לא קדבות יש
לעלם עיניך ושמו יבאר - לא בדינו יום הכפורים אלו
עיקר הדבה לישה מהפוקות
11 ושם הו' ניסה יוסף בן יעבד שלו יבשה הבא - הא כשה
פרש ולא בקשו דשלמו אלפי זו בעלה

① מה מספר זה? שרוי מאוד ולפי הדין צריך לומר מלעיל

② וז"א (22)

③ נא פי' בקיצור יש מקור (ע"פ) כי. ה"ק שאין מתחילין תיבת לספור לדורות אלא מתחילה מתיבת אומה שלפני ולכך מאחר וז' דכתיב בפרשה ראשון - כל הדורות כולה מלא לסיומיה יש כל כאב ויבוא כי. ראשון אתקן כנגדה מאחד התחיל כל הדורות שלו וכבאומלכ בקצוה ולאחרונו דכתיב בישעי' ויעמוד ה' לבדו ונעלה יסכלם בקצה ולעתיד - ר"ק אתקין לפרעמק מאחד אתקין הדורות ומאתקין בקצוה ומסדר לדורות כמו שאתקין ראשון ראשון הדורות עד שהגיעו בקצוה

(ב)

דגלת

12 ובעם היו מעשרו לכלי ישראל על מי שמוע
מהתינה ועל שתנו מן הכותים לפניו לית מעשרות
בדק לפני עדר שמעשרות - ומעשה בשנה ועל
היו רואה ויש - היו רואה את הכותים ומעשה ויש
13 הכותים השלח מאד - כי הכותים שקרנים הם לפני
דני ישראל ועל הולכת דרשם דמהכו אין מחזיק לדף
לקנ אחריהם להדיר להם ואין דנו כמוכרח כפלו הם
עם באמת שעמון להם - אבל אלו כי יאמר עם מעוקר
אדום אינם כותים סכנת המעשר כן מעיקר המעשר
ממלא לכתחלה נכ לית
14 ובעבות הבתי הקלי שעושים באוי של יראי שמיל
שני לגאות עם שלא באו בקבלת ואין להוסיף שבאה
הלהולת ראה צאהבה הכוון שהלך הלוקח

[ב]

ו' מרבין בפא מע המלוה ולוה (ב"ב)

קדמינן בקלקלתו אבל יש זמן שמאכיל עניו דמשלו של
עניו ממש כדי שלא ימשיך אלו אחר קלקלתם עכ"ל ואיתא
שאין לשאר עניו המשלח ועוד כלשון שקבעם שיש דעתם

(בראשית יב)

1. איזא מאיר אי שאיון בן גמיא ופף משלו נעמן לת הכה שלא
נשק דצמה נאמרת ואלפים ישק לי אמי - יכול שלא משמשן
בדיבה ויסר המלך את טבעתו מעל יבו ויתן אותם על
יד יוסף

2. משל על פיהו וכלעגיו - ונשבה למשלה עיב

3. המתשבה שלא תשב בדיבה נקרא עקון ותכף - אפל בכלה
איזא קדות (כלי: ב"ה ועמיק) באיזא קדכיות (יב) אין
הקלה נותן תכמה אלא למי שיש לו תכמה שנאי ומי תכמה
לתכימין - ומשאש הברתון בכתיב אשלת תכמה ובלע ב'
בגיאת תכמה יבלע ב' - ונשמו דיבו של האבלך - ואל
יש לו תכמה צו עיון לו הקלה תכמה - ואבלן יוסף כתיב את (ב)
2 איזא דמכלאא (פ"ב) שאיון איש קטרון אומה דצבות עלמות
של יוסף אלי קודא להלן את הים שנאי ויעש הקבן ביבה
וים ויבא התובלה וכתיב הים האה וים
3. ואחורי הפלת שואלתיק שבל (משלי-ו) בהבלגר כלל ישראל
אי בקבול יותם מכל מה שנשבה לעלמו - ממשלה ותכמה
ומשאל שהויעצ הקבן ביבה וים ויבא התובלה היו יותם בקבול
ויתם קשה מהפרישם מעצם בדיבה - ואחרלך שנתנו יוכ בקבול (ג)
4 ולא דבנין יכול ואתשבו הקבן לאחם שפה אמי - וים - מלא
לאחם הוא מיותם בשובלי ואחר אלא שתוא מוכר השכל שלא רבה
להשמיע בדיבה עד שאחרה, אלא כיון שיראם שתפסום בקבן
הדין שבמקום לאחם לא הספיק להודיעו עד שאחרה ויעש הקבן
דיבה ולא הספיק להודיעו בכתו מיבה (אלף בית) הוכיחה
אשר פוטיפר בעלי ויהי כשמעו כי הכמתי קול ואקרא
ויעזב הקבן אבלך וים - לא הכמתן (יוסף, ו) שאחר משלו לא
הקלה נותן תכמה אלא למי שיש לו תכמה שנאי ומי תכמה
לתכימין - ומשאש הברתון בכתיב אשלת תכמה ובלע ב'
בגיאת תכמה יבלע ב' - ונשמו דיבו של האבלך - ואל
יש לו תכמה צו עיון לו הקלה תכמה - ואבלן יוסף כתיב את (ב)
2 איזא דמכלאא (פ"ב) שאיון איש קטרון אומה דצבות עלמות
של יוסף אלי קודא להלן את הים שנאי ויעש הקבן ביבה
וים ויבא התובלה וכתיב הים האה וים
3. ואחורי הפלת שואלתיק שבל (משלי-ו) בהבלגר כלל ישראל
אי בקבול יותם מכל מה שנשבה לעלמו - ממשלה ותכמה
ומשאל שהויעצ הקבן ביבה וים ויבא התובלה היו יותם בקבול
ויתם קשה מהפרישם מעצם בדיבה - ואחרלך שנתנו יוכ בקבול (ג)
4 ולא דבנין יכול ואתשבו הקבן לאחם שפה אמי - וים - מלא
לאחם הוא מיותם בשובלי ואחר אלא שתוא מוכר השכל שלא רבה
להשמיע בדיבה עד שאחרה, אלא כיון שיראם שתפסום בקבן
הדין שבמקום לאחם לא הספיק להודיעו עד שאחרה ויעש הקבן
דיבה ולא הספיק להודיעו בכתו מיבה (אלף בית) הוכיחה
אשר פוטיפר בעלי ויהי כשמעו כי הכמתי קול ואקרא

תשע"ג א

① המלקין אין וכו'

② ר"ת מוסב היאך, שזיקה תוסב היאך ילדות ממקום סכנה, ולהשמיט מן הסיום, ולא שיאמר ממקום הסיום להלחם עם מיכה בניו או בניו ומסב שם קשה הרי היאך יעשה מכל

③ ראוי אין מאפלין רבי יוסי ואלו אשיאלו - לא יוכל לסיום, ואיתא בסנהדרין כי אמר מי יהודה אומר למלך אל ולא אפל ילמוד לסיום שמכו בזה מלך ששלח הדיוט ולמוד ליכי לסיום רבינו ז"ל ונ"ל ורבינו - תשלומין כמשמעו כואוך המחבר היום שבזמן שלכן אין מה שיומאך לסיום ולא סלחו ליה שלמו ליה למה יוקרא ליכי כמו רבי ופרש"י שהקרבן אחר בניו כשהם היין לא ליכי לו על שם שהוא חכם ומה יעשה אבל בניו ומשאר שהוא מה יוקרא לו עשוה שלמן אינו יכול אמר ומלה לחו טולא הלכ כמוך ואשר אוב היאם לימך ליכה יחזר ממך ומחלה לחו טולא הלכ כמוך ואשר אוב היאם לימך

להיות דורות דמהימנות ההשפעה כדי שלא יצטרך שלח יבוא
ג"כ ואח"כ הפליא עם משלי (ג, ג) כי ההבדל אינו מצטיר
בגוף ובספרים ועדיפה - אלא מצטיירת מתניך אותם שלא יוכל
מצוה ואח"כ בכל פרשה ופרשה ושם אלקיך בדק אחרי פרשיות (2)
ג אינא הסובבה בשם כדי שתבה זכרי אלא ע"ג לדון מאיר
הקדה ליבהר ושתהו דפני הבקיקים ומפני הרשעים, בדיקת
נאמנים יהיה לפני עצמה רשעים נאמנים יהיו בתוך הסוכה
הללו דוכין ומללו דוכין בדיקת דוכין ואומנין הנאמנים יכולין לעמוד
את הפה הרעה הרשעים דוכין ואומנין הנאמנים לא יכולין
לעמוד אות תוך הסוכה הרשעים - ואז התשובה תאבן שתבטל
מפרשת הראשון שאמרו לו אל תשקיעו תוך הסוכה מתוך אשר לפי
השקפה הראשונה יראו יראה עיון שרוש וכיוצא שלא יוכל
וכשאמרו לו בשם שם נתנה עיר לבשם יום ולילה עד שאושפיז
לעקור את כל
ד וקשה לדבר בבדיקת מן הרשע שמבדיקין הדואה את הלולב דואה
את אותו תוך הסוכה כדי עצה ומשוח שם יבא מתוך
הסוכה כמו שקרוא יבא מן הדת ואוכל כל כתותיו לבשר כדי
שלא יבא לידי מעשה כדר, ומרשע בן את התוך הסוכה כמו
שהוא נראה למראה עיניו, ואינו עוד להבדר ממנו כי שם ובאת
שלו יכיר לו כלום ומלקקוא מתוך שוכה בן לשלאחרין עד שאושפיז
שלו כל הדר - פי' שכן משאר המרשיא שם אחר כי אם, ובמה דברים (1)
ג וקשה יש לומר הא בא יבא ומשבש אחריו אל את כל תמוכין
אשר תשב תמוכין רשרש ותמור אינו רואה, אבל אנא מן הדואה שבא
ויבא את המקום מרחוק
ה ומקשה כונת המשבש בשלם אינא בלר (נ"ה - א, ב) ויבא את המקום
מרחוק מה ראה ראה עזן קשור דהר אחם לימחק אלי

ראובן אשם עשיר מידיה אך והוא מבקש הקלה
להיפתק מאשם משלוח הידיה ומשלח תורת ומסדר לתיקה
ונמצא כיכלם בקבלה ולכאורה עליו אומרים ומיקר אשלח
הוכיח שלא וכבאיא הקבלה פשיטא ב'לכאי אך באמר לך לך'ט
ל' כאב וידוע כי קשיא מקל הראוה מאשר האבן כי
ונמצין מאן כלפה לחורה כי כל החלוף הכם כולן מלו עוונות
ומלם כאורה הלי היו נבאיא ונוהגת כל כמ וכל אבף
לא יפו בשם קל
היקוק הכפואם שבהיקל משלוח- דכבי בלך הנשבה למבטל
כשפוא רא יו באה וכוה עוונות - אשל מא הקיל דבוך תסבון
לשה משלוח אשל אין שם כשון ב' באיקה אחובה ב' הוא בשם
ו'סל אלקיל את מיל בשך המאכל ובאר בשם זוב אפשוטה שלא יכלו
כ) כי קבוש הוא כי אומם אלקיל בן ילמך מיל הכאוב מלחמה ושלו מבקומה
כשבן מהוקין מעשלו מיהיכם
(הלל אלה שקושין כו את הפרה למלקישם - הלבקיקל הלאין אלה יפו
שאין כואין מם פי' כסוף ומיין לסוף בומם לפי באיון לחורה מבלקה
הפכיל זלא בחלקה בומם לשה באיון התוכ של דוכא ומיין לקשל
בלבקיקל לאמם לפל כפי ולשל לאמם לפל כתוכ הקשיה אל כלו כי
א) בומם לתוכ של דוכא ולקוק בומם ביחוחת בחלקה ופי' המפרשל בהא

אשלג ב':

רואה אתם מה שאני רואה אל נכון, אתם עשוי לנדון רואים את
מה שאני רואה אמנם לא אתם רואים ומאור אינו כאשר
נראה אינם רואים אלו לכן בה על המאור - כמשל בונה המצפה
בשעה המאורים מראהו על משפל שם אינם רואים ומאור אשר נראה
10. ויש לראה מאור רואה רק מה שלפניו, מציקות הראה ואינו
רואה יותם מצפה - אנא מן הראות הרואה ראות
אינו מסתפק על השלפניו - בראות מה שלפניו אינו נראה
כאשר רק רואה מה שוכל להסתכל איך ובאשר
רואה הרחוק שם אין הלפניו אבלו דקדוק מכשול
11. בשעה אינא דמשל כי חלק מצורה הכשר דמיני כל דבר בעל
הדעת של הדבר בעל רואה הראשה שאולם שם נמצא
ובם לצמח יאמרו יבנו לפשוטו - כאשר רואים הרחוק
שם ליכא עיון ומכשל - רק אבל זה יש דקדוק מכשול
12. ודבה יש לדעת בעל בפשוט המשפטים שהם קדוק תמורת
ומאור אינו מאה קבלה ממש היום ורואה הרואה ממש
הדעת ימלא לחם לדוע אמתת ואין כל המופנה בשלו הדעה
ומה בראה שקמון לפל - באיזה ראות הרחוק רק הלפניו
ממש
13. משלב אבל הדואות ליכא מכשול לפניו, ואיך שיו ל ומים
רואה עיוס
14. אינא דקדוק הדיבור ובאו את ישועת ב' אשר ישעה לפל היום
ומי השפא שבאו כל הישועה שעשה על קדי ישכא כל הבדורת
ומי כמוס הדיבור ובאו היום את ישועת ב' אשר ישעה לפל
ואינא כל בלקיאת לא נמצאו אלא לשון המשא אל ירמיה
עין את בראה אולקיו מלחם ישעה למתבה על ועל היום כאו
אשר ישעה

(1)

צ ואפילו שעוף שיש בו קרבות יפה - שבאמת הלכות אחת לעופות
בדגים ולא שאר בעלי חיים שאפשר להיות אחת ופשוט לעופות
כמו של יונה הוי שכאמת את עוזא מאוד לפנין זה"ל
בכי לכאורה אי ישנה ג' אשר יעשה (לעיל ב"ח)
ג' לא בהמה ומוכר (ל"א ב"ח) וע"ע לקמיה אי"ג בחוב לאחרים יותר
מצי בקפם הוי בהמה שאין לחלב את יעסק באחד דאחרי
לא יש לה מצי לחלוק בקשאי אפי' שיש לה חלוש
שפיר כשאי את לחלוק בקשאי וכי כיב מבואר
בדינין לחלוק בקשאי ומצי סד ליבאי פעם ולקטן
פעם יום ליום - יש יום ליוסף ולראובן ואם שרוקן
אחד לראובן ביום א כשכך למחרה יש יום לקבל כמו
שאין לו סוף ואמר פעם יום ליוסף כל מבצע שעשה
בהמה שיודה שי בעצם לכך בהמה שלקח את ליוסף
שעוד היום שלמחר וכמובן שאפשר בשאר לפלוק את
שהוא לו מצי לעשה בזה
ול"ל בהמה ומוכר כיון שיש שיל יש את שאלה ועל זה בעצם
אלא כי אמי כיב אי יבאי ליפלוק אחי קיים אלו שכן
מתוכן בכלי (שאין רואים
מחלוקת בהם שקלה ראוי או שהוא בהמה

① מי מעלה יתרונות לשלח כלי ח

ונשאל על הציור - ומפרש אותו ע"י אלקינס כמו שזה
דהמשך הוא משמה שלך אתה יכול ואתה יודע ברוש כי עלך
5 איזה דפרשת כאלה (ו', ה) אתה ע"י אלקינס יכול ואיזה
כאלו כולו עזרון של ישכע שעשן להמלה את
מי צעיר כלי כמה עזרה הוא צעיר הלוה מן המזבח
עזין וכואן אתן האומר, מעמידה על עזרתן ואומרת
ישן ופרשו כשה"י מלכי המזבח - והיו הוהן ומשן
4 איזה דשיר השירים (ו', ו) מי צעיר עלה מן המדבר כתמרות
עשן דוף ולבונה
יומן עלה דמוזה אש - הי' אות נו' שפשט ומתמן
3 ועי' דרכון דת"י ע"ה הפשט מה שמוזה יהן מלך להמלה
מיוחד
כוף יאיר כמשפט כאלה - כי הכל למדת הדין
שנאלה מדת הרחמים ופ' הלך להמלה - עלה
הקרה ומתמן דוף ודיא פרון ומתמן עלה אשר יעיר
מלך להמלה - ואיה המדרש הנם - כי קנאלה הראשון הוא
מלך להמלה ב' - ואיה המדרש הנם - כי קנאלה הראשון הוא
עלכון כי הלך להמלה ב', ושארה אלו ודיא פרון ה"ג
מלך להמלה - אשר יעיר לקוא אלי לדבר, שהוא כי הלך
להמלה ב' - ואיה המדרש הנם - כי קנאלה הראשון הוא הלך
הקרה ומתמן דוף ודיא פרון ומתמן עלה אשר יעיר
שנאלה מדת הרחמים ופ' הלך להמלה - עלה
יומן עלה דמוזה אש - הי' אות נו' שפשט ומתמן
דוף ועלה
4 איזה דשיר השירים (ו', ו) מי צעיר עלה מן המדבר כתמרות
עשן דפרשו כשה"י מלכי המזבח - והיו הוהן ומשן
עזין וכואן אתן האומר, מעמידה על עזרתן ואומרת
מי צעיר כלי כמה עזרה הוא צעיר הלוה מן המזבח
כמה כולו עזרון של ישכע שעשן להמלה את
5 איזה דפרשת כאלה (ו', ה) אתה ע"י אלקינס עלכון ואיזה
הכמה שלך אתה יודע ומתמן לדבר פרש כי עלך
הוא להמלה דוף דמוזה אתן עלה דיא פרון שנאלה דמוזה
אש עלה
שמוזה עלהמלה ודמוזה אתן אתה מלך להמלה יומן ודמוזה
2 ודאיה דאלה שמות כתה כי לא כאפתן עבאו ומתמנה לא
עלכון כי הלך להמלה ב', ושארה אלו ודיא פרון ה"ג
מלך להמלה - אשר יעיר לקוא אלי לדבר, שהוא כי הלך
להמלה ב' - ואיה המדרש הנם - כי קנאלה הראשון הוא הלך
הקרה ומתמן דוף ודיא פרון ומתמן עלה אשר יעיר
שנאלה מדת הרחמים ופ' הלך להמלה - עלה
יומן עלה דמוזה אש - הי' אות נו' שפשט ומתמן
דוף ועלה
4 איזה דשיר השירים (ו', ו) מי צעיר עלה מן המדבר כתמרות
עשן דפרשו כשה"י מלכי המזבח - והיו הוהן ומשן
עזין וכואן אתן האומר, מעמידה על עזרתן ואומרת
מי צעיר כלי כמה עזרה הוא צעיר הלוה מן המזבח
כמה כולו עזרון של ישכע שעשן להמלה את
5 איזה דפרשת כאלה (ו', ה) אתה ע"י אלקינס עלכון ואיזה
הכמה שלך אתה יודע ומתמן לדבר פרש כי עלך
הוא להמלה דוף דמוזה אתן עלה דיא פרון שנאלה דמוזה
אש עלה
שמוזה עלהמלה ודמוזה אתן אתה מלך להמלה יומן ודמוזה
2 ודאיה דאלה שמות כתה כי לא כאפתן עבאו ומתמנה לא

דרשת - דשלח תשנ"ו - אלקינס, ג'ד, ד-ה
נוסח דסוכות תשנ"ב (א)
א. משה (כי, כא. דפי תקנא) על פסוק תש"ס

ישלם לה – פשוט מלה לרעון שמתה היו פטור לך לך
בואך היו שהרה של הכלה ואין אינם מכרש
אלה היו מוסכן אינם מכרש לשלות לפי-הלך לרו
כרש לה ל מכאוץ א שאדוש אבלן ומה שמוש יהיו
אבלה ומשל ישפלו לכרב אל א' אל שמוא לך אבלה
היום לאר אחרא והו' אבלו ספק בבוז אל תאוה אשת
9 ובאיני הקודש שיתא (ת"א עד ה"ה הקיאות) שארא
בל' כוחך הרר בשם ניתא דצמן בראיא יתן אשל מם
לעשה דצמן בלוש יתן ור' בשאתא שתלך אישא יתן
בית הפלוק הוא בדצמן הלשדף הו' יקלו והו' לשאם
לכל הרתן אשל אמ"כ בשיר ולתפש אחר הרתן והמוסכל
בתן בקולתה יכלה הרתן בלוולך הקיבה ליתן סיתיך
לאבלך כבי שיבא הדרך אחשב לך דם ולו שם בשם
הכתב אחתי ב' אלקיבלך גלכן לאחר הרתן הוא
הסיתיך שבקלה ליתן לכל אשל לבוא את הספק
אשב לך דה

7. ואיני לאמלר אסוב (ה ת) אל תקראני תן קתן הפלך ואל
על המלך טוב לעת את שאלתי ולעשות את בקשתי
יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להן ומחר אעשה
כדבר המלך ופו' הטלית לבן בהם כי בקש אסתר ממנו
כי שאל לו ומומל כלי ולכן בתקה אל למחר כי שאל ובכ
בעד שאבה יובא שלא מן הכשיון כמו שפרש ובכ
ומנוא הלו (קלו) כי לא בואם למשתה הבא כלל
ולא הבדה מאד אדרבה אילו ב' שהן הבלים שכ שלוקח
ספר על כשפ פלך הלחמה הו' למשאו דוולנו לשתות
היום קרוב אחרא והו' אבלו ספק בבוז אל תקנא אשת
אבלך למשל ישפלו לכרב אל א' אל שמוא לך אבלה
9 ובשם לה ל מכאוץ א שאדוש אבלן ומה שמוש יהיו
אבלה והו' מוסכן אינם מכרש לשלות לפי-הלך לרו
בואך היו שהרה של הכלה ומר' אינם מכרש

(1)

ואולי סומא מילא שפיר עלמא משא"כ אצל עיוור אין
הדגים
סו"ס בואות א' אין כיוונים כיון שהוי מוכרע עיון
כל כמה דאית ליה ואלו מפני, מה אתם שופה כב
ומלך א' אין המכוונים שישב בית דינו - שם הוי בשם
אנשי אמת ומהדגים שאסור אין הפשוט וכאשר שיש
כשם ומתוך מכאם מכיר לא הניחו
וו כי אם צוכין לכאורה מיתן - איתא דשב (נ"ו א,ב) ווכא
אל תשקוף מעשוק מה כאם כאם/אין קשור ומר אתם בונה
שאתם משוק שאתם ל מקבה לפקידי אל תי שם אתם יודעין
ידי כואם את מם שאני כואם אל כין אתם ישני ועכין
כואיל אתם מם שאני כואם אתם/ין אל אתם מואיל
ומאוד אינו כואם ואתל את אתם כואיל שיו לפי פה אל
כמאוד
12 ולא ילקש (ישב קמון) אל אל תאוכיל אשם דשב מאוכיל
דשם ומאוד אינו כואה אשל אתל אין כואיל שכשל ועכיו
את משוק מכאוק
13 מי שכואה אבתילת מאוד ששעוד כולו בתוכיל - ואולי ושאת
אינו כואם אשל מי שאוקש לכאל כאן ב' ואאוין דמשמא-
ב' יוכל לכאל - איש כשה ו' משפי/מאה שלקי שאיזה (2)
14 ולא שאוק (א,ט) לפנים ישכא כב אאר כאיש לפכוש לפכוש
אלקים לפי ולקק, אל כבאה - אבולי ישכא נקכאוש אין מאכה
15 ולא כאל כשל כשוכק לא ימיש אאוד אתן ב' תאוכה כשא ואיבן
כימשא לא ימיש מאוק האשל - כמו שמאוים לא משן קן
יכושא לא מם מאוק האשל ואלקשה ויל שלי פאל
16 אשל בבינו לבאר שיש כאיי פשוטה שכל מם שהלכה
מתי"ב צשו כוצאו כשן ב' ולו אוכצא בשפ"י קהוכות ב'

שאל לשון

מי כי יתן על מצא נירוק וכי לשון שיח ושפל
משוטט משוטט סנדקאות וכיוצא בו. בגירסת הספרים שעשה
אכולי לעגא ג"ג אשר מכיר מאחר הכיר בך שלילא שפיר
② מי יתן כי ג' שעה מי מאיר סעיפים, שעשה מעיר אי-נוחות
① מאיר שאול מאחר יבוא כאן ב

(א) א. איתא בשו"ע (כ"ח-ב) אצ"ו שיר משפ הכ"ג פיוט פתחה
בתשבה ואומרת תוכ עד לשונה מיוח שאינא הקב"ה את העולם
ואי שיאמרו ישראל על פיה לא משלנו אלא שאתם ציוה להקב"ה
אלא ישפא - קרא אפ הראשון לא אתם שיתה, הבל את
אלהיכ מכשפן הא ומן המלכיו ולא אתם שיתם וכן יכתוב מן
המאפלה ולא אתם שיתם, וכן יקיש מן המלאכ, ומן עשו
ומן אנשי שפל ולא אתם שיתם כיון שראו ישראל לומ - אתמו שיתם
לפני הקב"ה
ב. ולי דמי מהכא שהיה מצמוד שיר ליום השבת אתמו אמרתי,
משכיל לאיתן האזרחי תמצי עלוק אתה אתה אהיכ אשיבו
ג. ולי קיצ דוב בפוס ע'-ויש להקדים בפני המס, פא האפ
לא נקרא אלא להתרעם על ג' ולהלכ מכין שיבואו לתפלו
התרעמ האויב והמצוק הבבל מכל המיצוקים שיבולים למצו
אותנ לשיכחה האפ לטובה הבאב ראוי שיעמוד ראשונה
וישתפ דקיימו לקבותם - ומלמ שאו הקב"ה לאפ בחסיפ שמיל
כי התרמיקוק אותנ ממנו - והוא מופל ראוי בחנ
המלחמה הרצקה
ד. ולי קיצ (מ"ב) שמשו כולנ הפסוק עושה שלום במרומיו הוא יעשה עלינו
וכל ישראל ואמרו אמן
ה. עמוס הרע נתקבל בב' תלקיות ובשא בעל, ובשא בעדכ
ו. בשא בעל - הוא הרע שהיה כתוב של האפ להעדיו מן
כתוב האומות (ומוזר) בשא בעיניה הוא התומכיות והתשוקה
(ב) ז. הנסוע קבות האפ שאפ למשפ רחביהו
ח ואופן המלחמה כתוב בשא בעל שהוא לעומו מאופן המלחמה
כתוב בשא בעדכם
ט. כתוב בשא בעל בפיק לדרוש ממנה כי אל הכוכות
נאום כמ"ש בדשו מנל להיתק מפרשת קיתש צו מינוי

(ק)

וסו מסופר במפקס שאי מתמי ישראל היו לה ויכוחים עם מין
פ"א ראו להתלהה שלא ישפו עוד ויכוחים ויהיו לשלם
עוד רק ויכוח אי ומי שנצחו יפטר מיתון של שלח
הלא נצחו ויכרע את המין כאשר תוכם לישראל
שאנו מלמידים שעשה לנצח את המין ומוא טרן
עיר מאקא המאי מלא מרגליות ומכשיו כולן נכסכן
לשלוח ועוד אז: בשאלת בישע שעבר ויעשתם פרקי (ב)
וו כשלח יבכו בעדיכה אל להפסד ממנו, ומה שעיר ללחוץ
על הכבש ואמרה את כי אלקיך הכל לבבך - ובפס - שאינו מספיק (3)
ועוד שאיבר בשוא בקיבוצין את נפשו בעבור של אבל מתפגע
שלו הכל יום ואכשיו יבשו של אבל מתפגע שלו הכל יום
מהשון אי יכיו על יבשא בשוכם בדאשא חומה הגבל נמשך
אחרון רק בשיכון המפגשות שלא ישפלו כי - משלח
כי אי כי בישע בעל - ועל מסיות תכל אלמלא מקוה
יעשו אי לו - (12) נימין לנו כי סמי ושאר ללחוץ כשלח (12)
בן המשפיל נכנסו כלי ישראל המלחמה כשבה מפ בשפיל
פרוה הי בוסף בי אי ומי שמבלל משם אשם אשתו בקולן ומוי שלה
של כפיה ומשלה את נשפל מכל המכות - מכוה הושפלן
בלל ישראל מפרשה ומל שאושיל תכל מקום אלו
עוסי אי ומלאו עוסי אי
אל אוכל לפיכך לשלח ומוא ונפס משפט שפיכ המשפט של
כל ישראל המלך בשפ - של סוד המלך ושוכם כל הפוכלוס
כמים כי יכלת המלך - ונבו ובכו אותן המשפט - משפט
בן בסמי שיעשו בלל ישראל לפלשתים הו בשכין לך מלחמה
לבן בסמי - משפו ומלו - משפו מכל - ושלמו הפסח אלמלא
של המשפט - בלא מלה לבשם חומה המלך

(2) ד' טעם שדיבור מצוה סובב בשאבד מוקף מהסובב
בלא בהמינא - מצוה לילך אותה הסובב לגו,
כך אמרו רבי יוסי ממעון ל"ה ומ"ו ל"ה (מעיין ומשיב)
אותם בין עיני דמי בשלם - ואולי יש לראות בכך מין
מבוארים כשלח אדרבה של אבל כלים, כסף, ומעות, ומשפטם
ונמצו עמם מלאתם לקבץ אשרים אלה
(3) דמי בין שלקח שפו טוהר פרטי אינן משתין בין שלוה
(7) יכין שפי' רקמה א - אין משתין אלום ומילה משפיל
לבאי ואחר ומשפיל לשמעון ולוי משפיל את כושר
(22) מלאה בבגד שמוכיח ובבגד ולוי ואחרו אחר לשפל
מ' מינה - אל ש' ל בשקיל רמון מדר - לא ראוי לישאר
קולמוס פלשטיס

(ב)

לדעתו, קריאת יום ניצחון מתפרש כי אנו צריכים להמשיך במלחמה
זכרנו והכפשה - ההגדרה של קיום הוא כפי שנוצר בארץ
המלחמת יצחק כי אנו צריכים ולפי כאשר למחרת יומם
קבורה - ויאמינו לדבר - ויש לראות עליו מה
על שהאויבים רצו להשמיד (ע"י נסת משפחת עם) כיצד כאשר שמע
הארץ מעיר אין שם אומה אלא יהודית - אלא חוזר
האומה מתפוגג מחשוף שלה השכל וביאר שמע הארץ
מוצלי יצחק ומחשוף ומשם שמע למחרה מן הצמן ומחשוף סדר
אין לו מושג ולעומת של הקהילה הוא למחרה מן הצמן
ומחשוף ואין יש תורת אומנם
על השירה ניכם עיי אומנם וכן איבא המשכם דשאר
האומנם שרשם שלהן כוהים ואמנו שירה
שירה עי יש שני חלקים - חלק הראשון על עצמנו
ורצי אשירה לי כי נאה נאה - כל מם שאקלס ביה
שיר יש זו מספרם - לך בומי עשיה, ועכו עשרו - אבות
ולך השני שהו מה שקבלו ממנו עני ועמרו קהילה שהם
ויהי לך לישועה
שר השירה ששרו הראשונים - תוכני ע' עולם אשרה וכבד היו על
הגלון השני - ועמו כלה המשפט מיום שעזב הקהילה את
הגולה ועד שיאמנו ישפע על הים לא מצינו שאנם שרים
לקהילה
ע' את מבלי בשר וישלח
.32 בעבו של שירה שלישי - עיב אין מובטחים את ישר לעלי שנעשה
כולנו לשלישי - שם שנוכל לך לומר שירה

① הכיתו בעט של שיר ומאז את ההוא של הפנו בין ג'ואנה ריולן
סיומת הכוכב א וקבל סרט שלם שהוא - 3 את הזה

דיעות –

שאיני מסכים עם קוצאק שיהי רשות – אינו אלא לשון בעל – והיינו כשמושקין ①

ג'כ: ו. אינא דסלקין אלפוקדום כגון מאן שאמר כן יפלג כגון כלי באמצע מאי אפילו לן כיון דבשעה שקדם לקידושו אין אדם אוכל עבורו שמעינן מינה – וי"ל דפליגי שור ב' בפה אלא הכי קאמר אלפוקדום כגון שאמר לחבירו שור זה בפה ואינו יודע אם הוא של חבירו ושל עצמו בפ' פ' ת' ובב' שנים הם מקדש את בשניהם את זה ואת זה

ב. אלמוכר את הבית וה' בלאותו של בשדה מתנה

אלא כיון שאשה בשעת קבלת קדושין מן הסתם – והשיר הקדוש בשעת הקדושין אינו הוי נישואין בדבר יוסף והשיב שלמה אין פרעה רגלו, סברת אבוי יפה בשדה שאם בשעת קבלת הנישואין אלמן בשעת – ומשיב הרי בשעת הקדושין בשעת נישואין, שהם בשעה קבלת א' משניהם על בדבר פלוני בעודה שלו בשעת ונישואין – ואמרי' מכאן ראיה שיחה לפנינו בשעה שאדם מקדש אשה בשעת נישואין ② ו"ל, ד, ז, ח, ט, כן אומר

ש"ק פרשת דשלח (ד"ב – אלוקה)

① שכירות שלא את כך שאין מיסוים שם לקי מוכיח מעשים אין שם אלא
לשון זה

ו"א ע"י מאמרי כ' ראובן (מאמר ט"ל) ויוסף הי' דאפרים פרשי' להודיעך דלפקא הוא ויוסף שהי' דאפרים והי' מלך וא"ואמ דלפקא וא"ל נלע"ד יעקב ויוסף כאן שהי' בילדות כך הי' דאפרים

2. תציון מצה שעיקר הידיעה מלפקא, הוא מה שא"א לשערה רכל הצעניים כי מצה שהי' בן תכית כשהי' רועה, או מאמ שהי' דלפקא כשהוא מלך אדוני אין כאו' כי, אפשר שצה מתפק וא הסדירה עומאי

3. וכל הקודא ענין לעכה הרי הוא מפר אכה כי קשא הוא מאי פקא ומאי בילא קאי שיקרא הוא

4. וכך כשהאכה והעזובה היא בין קהל בין דשגא בין דוכ"ק דקי"ל ומתנ', דסדירה צ' וכסדירה אחכא, לעיל צו ובעוד אחכא דמיקה צ' ומאילה אחכא דמתפק צה ובמתפק אחר, כשהוא בעני וכשהוא עשיר אצ אאצ הוא בלא שקיל

5. ושאכצה את המצא כ' ישאהו אומר אל הפ קודא את המצא אלא את המשאע כדרך שאין מתחזקין את המשאע כך אין מתחזקין את המשאע אלא את זא ליפך עשה אותם מיפ וכן אתה מצאה בראה ליפך אל ומחזקים

6. מפקאתי כשם תציון כי כשם שדמפק את המפק אין צ' משאע מפק אלא תמיד שהיום יתון כרע כאן צה על קשאה מבואע כדין מצה לעיכה

ד"ה"מ דין כשיעשה דצכיצאי לכשיעשה דתיוף צאן הוא מפק אלא תמיד שהיום יתון כרע כאן צה על קשאה מבואע נתון אינ על צ שהי' סומא משני עינין ליפך משני יהיו ק"ל משני

7. וכאפי' יש לעשות סומכין לדברין אינא קמ"ל דאינ כ"א, אאכו עינין על

I אז, אמנם כפי שאמרנו, לעיתים יש לנו מספר פתרונות שונים למשוואה מסוימת

תוספת כזאת באה ולקח את שאין לאדם כח לקח את כח
המזיקה מוכרח שיאכלו יום או יומיים כפי רשות סי' תכ"ו אלא לספר
לעשות המלכה עכשיו כמו שעשה לאחרי מן אשר את ימין ועשה מן
שם משמים כאמרים מלכה שאת ליפה את אתמלכה בקצה כשכל
בז לפלכה יש מילוקי בירור אי כאחת ישראל פרק (ט"ו ה"ב) אאע"פ שאחרי מלכה
כל קהלו והא מלא שמין
יעקבים כלל"ש שלא תמו על הקולר יעקטרו ולא נתקררה בעיר אד שאמרו
על פנים ואמרו אולי שלא תמו על אילך יומו ידוע שלא תמו על ידיך
לא בספקו לפרוק מן התמוד אד שיהם נשמע הלכה ופעמי
ואתם לך כפי פרעסין אמרו לו המתן אד שאפרוק מן התמוד

שניהן כאחד אשר אין צריך שמוכרה נקנין כדלקמן

ל"ז בשלמ שניהן צריכי הקנין לאשה ולד וקיבאר ומטלטלין הל

הקנין המועיל לה נקיבאר על שמו

כמובה כי אחר לפשר עליו יותר מהכל ובין שקנאה קנין שלם

לפלוני משאר כלי אבל אלא אפילו שנתן משלומי יותר משאר הדוחים לקנות

ולמ - הוא לא אפילו כשהקנוהו הטוענים או אפילו שהיתה בשאל

ל"ז הכי תניא אבל שאר שכבה אשה כדיני לקנות את הקנין היותר טפול

אלא המחפיק אלון ובאשה הטוען הוא יעקיד כאבי לקוח

ובן ואחר ואחר ביאשה הלכה (שאר הנשואה פי') לא יקנו אל הטוב

אך נפל ספק ופוסק כרבי יוסי ולא כחכמים בכמה
דוכתי לה מצינו אומה שיעורה כך אלא כפי הצורך
שקולה הוא קולה אומה ואין לך עיון גדול מזה בתוך
מיעוט שיתה מצרכין אותו היום ואינו קולה אומה כלל וכל
כך למה באמרינן יקרא נשואה ראשון אין צבא מפני שפשיך כמן מכולה
וטורח גדיה אך שיהא לצמקה - אלא מפני שאין בתורה נקיבי
לומי שאינן משלח לצבא ביקרא לפיכך
ב"ר ומקיש כאן מהל באותו הזמנות אלו מוכרא אוצרקא ל' ואותו
קמי בלע לאבדה ממה ולשלח ל' ולא לעבד סרך הכא מוציא מילא
ובפשי משום יקרא ומשום
ב"ב ול' רבי אבלע (א,ב) ולתורתו יקבה דתלה היו נקטלא תורת בן
ומשומל דה היל נקטלא תורת
ב"ב ול' שם משמואל ויעש (שיב) ואוב שמעו מכאן לעיקר המשרה הוא עסק
המרה ולשון עסק המרה דלאו הכי המון שקוא שקל וטרי דגרה
כל איש לפי כחמו ובדיק ליקח את מותו לחרון דשפלה מיטב
אך שיתקנו בית ויקלף דשפלה כל איש לפי הבנתו ודעתו

שאלה 2

א. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ב. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ג. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ד. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ה. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ו. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ז. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ח. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
ט. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
י. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
יא. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
יב. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
יג. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
יד. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
טו. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
טז. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
יז. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
יח. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
יט. מהי הבעיה העיקרית בשיטת הקו הקריטי לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.
כ. מהי הבעיה העיקרית בשיטת PERT לתכנון פרויקטים?
השיטה מניחה שמשך כל פעילות הוא ידוע מראש ואינו משתנה.

ושני מתשיבין אלו אשונין

ר' יהודה שיסוכן קלא יוצא ראשון למקדש קלא מלמטה שלש
רוחות בעזרה ו' הכרוב תוכין הפנימים לא היתה בשם ואלו
הן כרכא ו' אשלח וארוממית ומצב שם לא שם שם
כרתיני אלו הן אשלח וארוממית ומצב שם לא שם שם
משפתין הקלה רשם שבינו לאלו, אלו ואלו בשערת בלא
אומרים ואלו אשונין ואלו בשלא שיהם מאוחרים בשירה
מלמ אשונים לא - וים את משנה ראשונה מתפללין אלו הן ושש
אלו, אלו בהלא השנה הכיהו שנולה ביום אולמות ומל הכיהו
ר' אלעזר בן חיל ממלמן - שמוניה בהלרים אומרים שם קל מאלו הקדוש

ב' וה"ב אוב משיב בשמים ענוים למען חנשה

ומאחרין ימים עוסק ימים - ושש ומה תשתא לתכונתן - אלו הן
על בשם האומרים בשעה הקדוש - שלכן כל שאפשר יותר
יבוא כי מפני בשעות אין יכולה לשעות על הראשונה לתן
ם ומאחר הצבא כי בדרכם הפלוגה אינו שוה על בזה הן ומעת
תה ראשונה
אינו מתנין שלא ואחר את ראשון, את שעה ראשונה ואת שלש
מתנין אלו אינו מתנין אלו הקלה אינו כן אלו שאינו הן
רע וכלה שלו כשבת הקלה אבל קול אבל קול כלי הן
ל אינא דדכוותה מי אמר ר' ינאי ואיתימא ר' חינאי דר בפא

1 איזה דברים יחידה (ג,א) מתחם המשפט לצאת בין ישראל מארץ
מצרים. יחזק הכתוב דאז מדבר סיני ובפרט לא היו בדרך למשה
אלא רוב הדרוש מהו רוב הכתוב שיהיו בארץ תהיה
עליך כאילו היום ניתן

2 ובפרשת ואתחנן (ד,ו) ובו הדברים האלה אשר אנכי מצוך
היום על לבבך ובפרשתנו לא יהיו דומיך כדיוקא ישנם
שאין אפך סופנה אלא כתרשה שמכל כלין לקראתה

3 איזה דמשל יכולת סלע ואוב פרעה כלי ומופת יכולת בארץ
ובכתב הסכת ושמר ישראל היום הזה ה"א לעיל ובו
אומר היום ניתנה תורה לעשיה ולא אמר יום סופן אכזרית
שהם היו אלא ללמדך שתדורה תורה על לומדיה כל יום
ויום כיום שניתנה מהר סיני המלכים הי' מפרסם בפי אנשי על אמונתך (2)

4 איזה דמשל ארזת (ג,ה) ונסו בן ובאבר אומר יהי ריבם
רב ואב לתמהין ובני מאזיק ליעבר הלוחות ובני שאתם
דבאו את בדבים הלבוא בלאזן מדיא מקור נובע
משוה (ג,ה) הוי כל בואו לתוך- ובכתוב למיל לעומת
המלוק לעומת דא יו בואון

5 ובני המלוין יולה איזה דמשלי נפש שוקדת בדוים נפש
ונפש רעבה כל מר מעוק מי שמוא שלך מבדבי תורה
ואין תפשו דבן אפי אומרת לן מלכיות דעבדה
מלוס (בעמוס) אומן ומרוח מבן ומאוה לשמען אפי אומרת
לו בדר בלא טרח יעמוק דפומבן ולשמת דן וי' מעלה של כסת (1)
6 ואי דכתיב ליקח על משנה תורה (ביקרון ד ש"ב) פי' שפיר המצוה
ליהנות מלימוד הראוי בדיוק כמו שהנה אפי שבקלה לשון
לתכו מתאר בדאוי ומוסר סלע מעלא מקור מים להשיב את

1. Mr. Ortiz's class has 25 students. 12 students are girls. What percentage of the class are girls? Round your answer to the nearest whole percent.

2. Mrs. Lee's class is going on a field trip. There are 30 students and 3 adults going on the trip. How many people are going on the trip?

בלי מצוי לומר כמה נשתי מצוי באמרים שאו יהיה
את אשר ספרו על תרנו אשר לא לומר לו ומצוי
במצוי שאו יהיה ניתן ומשפט כלל באיזה קטנה יא
משפר מוסף ישקור זו נקיות של משפט ופרי משלך משרת
(בלי וה כלל (וללא רבא מ"ב) איזה קשור של סעי' ב' כמוהר הלכה
מצה דוקא, צה הוא עיקר המשפט
יב, יבמות מצלצל מצוי שמה של אמה - וכיון שפסק מצלצל
משך שמשפ
יג, ואיזה קטנה בדין, יבמות ורין, כהר אין מצלצלין אלא
שהלה מבי הוא עשה בדוק לעמה
<u>שם ושמח מצוי הלומדו ואל בית הלל בדעתן ומצוה</u>
יד, ואבדה כי צה היא עיקר משאר לימוד הראה לעיון
מצה הלימוד על הלכה שלמו ואחר צה טוב מפורסם
והוא כך לשון משפט אשר הלומד ומצוי הלימודו הרי
כמו את הי לומד דפשטות שאין לו מלימוד שום בעניין
ושמח ומצוי הלימודו אין צם לימוד הראה כב לשמה
השכל דעתן לימוד מהר ואמרו כי הלומד ומתרגם תיבות לשון
טו, ולא ראלה של רקדמת- שאיני קבל הלי אפי טוען מפרק
שם בלי הכולא ואל תיבת כ' יוסי קן ויעקב שאלו כן
מן הלימוד ואין אלי מובא שום טוב לצפה מא אי לומד משון
ז, וכמו כן אבל גב הי עולה על בעצן לומר שאלו, שאלי נהנה
שובב את שלמו מהלי בלוי הדוכא - ולא משך משמם דשמ(ב"ב)①
שהפרק הלכות שיתשך הראש לעזוב את הפרידה אלא
אבל ואמר אפשו ומה אחשב ואשו שדשמע בצר יש, הרי
יאמר אף לפשו קבה דשפ תניה אי אפשי ללמוד פלוני
שהפרק נפשו בדשאי מצוה מהלו דמיב ראוי אומר מילו שלא
שנה לימוד הראה משאר מצוי דפרט שם (בדשאי מצוי

① Solve the following system of linear equations by Gauss elimination method.

$$x + 2y + z = 8$$
$$2x + 3y + 4z = 20$$
$$4x + 3y + 2z = 16$$

Solution:

הקילה שומר שלא אדם יכול לישן טוב אם שמע
שעת לכואו כגון על יומו מכה- ושופך את כסף שלו
ל. וא ספר תסוכל אות קלא וכל אלו שואל אבל כל שמע
א- (לא על כיוצא בהן להשבי לשמור) וא כדבר פ"ק ①
תיש קונטרס המכוון כין קבש לתוך (י.) שומר מקשה ומכיר
(כמשן סכום שעתה הטען מכה טן, המינך מעשה גנ, ומכשיל
בכוכי מתו) שכבר כאדם כמ מעשה מכיר וא כמעש
ומכיר א- ויש לכתוכים הפכיות שטר הכיכה כראשונים ③
ל. וה יאש עבון ל"ב א כטוכך יכיעת (א, כנ) שפטיר לכלון כבוכה
כי הטוכות ⑬ ⑭ ⑮ שאלה מטעון פ' אכיכן ליב פטיעאן
ולא יתשב כמיכת מע עולם כסף וכמב למאומם כי כאדם כולל
כמיקה ועכיכה טוב פאדם הוו משתמש ומשהטוש אחכי
לגל אומכיש אין טוב אלא אדם ואל הוו אכי אפש מכיושש
ל. וא כאב תיש מקי פכישב כי אדנא (כ"ו, יא) ושמת קבל הטוב
שפיר שהוי כאופן פליקות ומאשה
עשיא מעשה וכאו כן כאן קבעת אלכ"ם שלומך פאדם
להפוך שפפלקה עושה מעשה הכי שנקבל מישן הדכשה אופן
עושה מעשה או הלכה עושה מעשה ופפטין מישן מלוכשה אקכין
ל. וכאי יכשב מכא בשקל וטכי כלא כיש כאדם מפלוגין אי מפלקה
שפקכי, שפן הוא אופן פלימוך
אלא כעט כפלפלה לשון שכב כמעכה פכבא הכי מופכת
כיבו ואין צו מלשב קשמא או מילה יכבה כי מאחר שאשלי
ומאוקיל כפין ומאחר שעלה מפ אל נמי. בדוק קפל ומאקי-מיל
דפון ומיגן שפשיכין בי לכוות עדיוק עלפש הארץ
דככבא כמכה וה עדה לא ב' אלקין אל פרכי אכרש
בן וממשך כאחר ליוק ואפו מף שאשלי אלשי כעט מלבולה
גיגן בוכאי כמכה משאתא לי- וכבא למשך מלאה ואלף

א:

(1) אלגוריתם הוא תהליך סופי וברור לפתרון בעיה חישובית כלשהי. תכונות אלו מבדילות אותו מתיאור כללי של שיטת עבודה.

(2) אלגוריתם יעיל הוא אלגוריתם שמבצע מספר קטן של פעולות ביחס לגודל הקלט, ולכן רץ במהירות גם על קלטים גדולים.

(3) הבעיה שבה נתון מספר טבעי n, ויש לקבוע האם n הוא מספר ראשוני.

(22) אלגוריתם נאיבי לבדיקת ראשוניות הוא אלגוריתם שבודק עבור כל מספר טבעי k בין 2 ל-n-1 האם k מחלק את n, ומחזיר "לא ראשוני" אם נמצא מחלק כזה, ו"ראשוני" אם לא נמצא אף מחלק.

(13) סיבוכיות זמן הריצה של האלגוריתם הנאיבי היא $O(n)$ – כלומר, מספר הפעולות גדל באופן לינארי עם גודל הקלט n. זוהי סיבוכיות גרועה מאוד, משום שגם עבור מספרים קטנים יחסית, כמו מספר בן 20 ספרות, האלגוריתם יצטרך לבצע כמיליארד פעולות – וזה כבר לוקח זמן רב מאוד.

(14) ניתן לשפר את האלגוריתם הנאיבי על ידי כך שנבדוק מחלקים רק עד $\sqrt{n}$, משום שאם n הוא מספר פריק, אז לפחות אחד מגורמיו חייב להיות קטן או שווה ל-$\sqrt{n}$.

ואפילו אלא וכלפי מצינן לענין מקום
25. ולו מלא כשהוא קדי, כלומר אף אם אפילו שיכלים מתה לענין מקום
דמהה - אלא כשאינו מחלא באוהל - שיש מציקות הטומה
26. עוד מביא הלבוש כאשר ימלא הבאר באוהל לפשוט - אלו אינו חפץ
מחמת שיעור רבה מאד וכיוצא אלו שעמו שלא כל מה מחוק לו
כשאבד ולא רמה עכרים לו - וכל הלבוש דמשלם (כ"ב, ג')
27. אינא דמדבש מה מיל כשהוא ומהוא שוחה עדיין לו קן בא
ישן מיב
לחבש אלא כון שקלו עליהם לעשות מעלה עליהם מכאן כאלו
ילכו וישן דני, ישכא וכי מיב ישן ומלא לא ישן אף אם יב
שכל המלוה קשות (1) - הכא של קללה אי דשרא לה. (שמות כ"ו)
ובכפי, אף ערב שקלו עליהם ירוק לפ מכאן ואילך
28. יש עוד עבאי אי דכפי (ו"ב, ב) ואעב אף שהוא משחין בקולו
שנדרך דרבה דקיב - דהיינו נלך דהוה לה דרבה - לאלו
אמור לה להדה ולדה קבא
29. בדיבנא ששמעו מכאן ל באלף בבל שמו מעות אחזן
ומכר לא
קובץ שעדיף ככסה צו ואב למה ככסה צו משפה ואלו יכול
30. שמאיל אלפי שקובץ שיכול ככלה צו שיהיה מעט יבעתן
שקובץ כלבוש בשוה מבלו ככבי אי ל מלוה
המקום יכתוב עליך ואל תלו אחו ישכא - ומה בשני לעבוד כוכבים
שלו נתנין דיוקב ומקאמר למעט שיצא הנכנס לשקר המלה אומר

(1) In the given figure, ABCD is a cyclic quadrilateral in which AB is parallel to DC. Prove that the angles subtended by the chords AD and BC at the centre O are equal.

(2) In the given figure, AB is the diameter of a circle with centre O and CD is a chord equal to the radius OA. Find the measure of $\angle AOC$.

① מבקשת בקבוצה, אבל צריך עיון - לא קל לנו לוותר על דיוקים כמעט
אלו באופן קל

② לו שרי אומרת לא (כלומר) שאינו משתדל ביותר כשהוא מטיח הקללה
ובדבר דעלך סני שאי פתרון ומשיב הקללה לחבירו אי נמי כאן
ומכאי שלא יקלל חברו אלא כשיודע בעצמו שיש לו באמת הפגם
שלו וכי שרי אומרת מלוין דאין הכי נמי ובמקום הקללה

③ אבל בשרי אמר יבואו כל אלו ויקללוני שלא אוכל לשאת אשתי מכיון
שהוא בעל מדות אלוקי! לכן טוב לו שיגרש על ידי
מיושב - לפי כך שאמר על כן אלו לא תיטוב לו בלא קיום
ש"שה כי סודר בפרקנו המתנאו ויתכן מן הכתובין - נשאל עוד אבל
(33) (א) ומה שאמר לעיל מעשה הדין כאן באפלקציה המציאה ושאר קניינים לא
כלל - כאן דיוק כאן לדעתו

(33) נראה כי מתנאו - לפי כי הקשינו - שלא לפתוח אלא
אלו מקום יקרים את גי - ולפי יש תלות בין, ולפי שעיקר לשון על תין
כאן יש לנו הקשה כמה יקרים כי לא על תי' שיהי

על אותו האיש אולי לא משקר (כמשורר שמי יכול - אלא
כיצד כזה שיח - ואין זה הזמן כעת לדון ח' בקי
לדיוקיו בעיבודו - ומה שעשו כל דורש את הפוא שלכא
משום שעשה את עצמו שמא שומע הוא לאלוהים שם
שלרוב תפל לשמוע מאתו - כי לו תכחש נא - אולי אפשר שנאמר
על כרחין לשמוע מאתו

6. אומא דפסוק סו: אמם כי יכובה אמם כי כי
הטהורה אל תפל הוא תכחש מסולקי ממנו
מלון מהלל - הלל שמי שנוהג בקלון - ולא כוונו
הי לשם ע' ירון יקר

7. אמם כי שמעון כן קף כל אבל שבעו אל תפל הוא תכחש
מסולקי ממנו ואל לכיל הוא לעיאות מסולקי ממנו
שלון ממשה כשהיה ובקבל משה על בקובי הרי - ולא עלה
ממנו כל ניולי מעיו

8. ולידה הרי ירמיה כשהי ובחא ובשם כתם אבי המצוקה
קטלה - שהי לילא רחמים של עם בבשם ואולי בדרך
שמלה מכה אמם ב'

9. ומשם הוצאה לא אל אבל רואה עיני עצמו - הרבה הוא
עבלה כי עליה - שאל כי עליה את הפוא עקרא - ע'
אבר שאין לו עיני עצמו יש לשמוע האמת (3)
10. ומשרים כי ירחל בניו בניו הדרה ולאם מפרשת ימים
יבוא הי לא הקורא כי משה רבינו אם הבשם הים אשר
אבה אושה לעם מצוה אמם ושה לבבם ולכי הוא עבה
עליך מן הקה אל אבר ופרשי הוקשם הדרה
ליהוה שמי מצלי הקדוש של ישראל

11. שמי הוכיח למשה שהו אינו אבל הבאבל על כל הבאמה
שפרה אבה לשמע (שמי יוכי לפשוט מצלמת, והקה קלן אוה

(3)

כלומר – ואי הי' המוכיח – ואמר – כוותי – שלא כדעת ר"ל
שלא כדבריו – ואלו דאוקמן כשם וישאר משם לקול
תורתן – אלמא ש"מ יחסון תיבות בקשה לשאר מחוסרין
(מספרים מחשבת התורה אל תמהני דבסוף ואיאך
לאכול אחר דעתו שאינו מחשבה – ועיין הגהות הלילות
שלא כ"ה מחוקה)
וכן ואפ"ג ה קושיית המפרשים אף יחסון דלא לאחר מתן תורה
מצוה כשהי המדה קובץ – בהקדמת לחמה הלוי
שומר מכתות – הכלים יוצאים כולם אחד את המוכיח
ר"ל להיות (2) עמהם המוכיחים רק אבדקה אחד את המוכיח (1)
כל מספרים עודנו בחשבון הקהלות הי' מד כוח הקולם וכלכל
לקנות הקל ואינו אותו לשלם שמיר – כאשר ניצר
עם לחתי הוא כיומו הדינה ר"ל – וא' טעם לה מצוה
אינו אומר לנקון שמוע סולת ואין על עם לקוטיו – וכ
בכבא לשאר מכתות הנקון אפי' למקום שמוע סולת
והכי"א כאן ר"ל בקון ר"ל ונקי כאן דאו אל משם
יבן את האוכל הנאכל לסדר לאחת – ומשם הוכחת
ולמה תנאן את לנו ושנא – ולפי קושת הגר אריה לח
הפירוש "אשר תוציא" ואמ"כ אחרו ואתנו (ל) לח חסר
לפי הי' – ומצר לא אחרו לא מתלה לאנו כ אוצה בחשב
אלא כבא כי לשאר מכתות משם כלנו – אפי למקום שלא
יש מקלות כיוצא בזולות דלקמן בשיחה אין מכתה
כלומר אשרון הנכנס משם בבכא שלא שמיה משפט

10-15

(ט-י)

① איזו כוונה מהלכת לתוכן ויאמרם - אפשר שמנוי תוכן ויוצר שונות אותם
ויהיו!
כי כאן הדגש שמתחדשת לנו כאמור שמאשר ראוי הוא ולא מאשר
שאנחנו כן נחליט ונעניק כאן הניח טוב יותר בריא ושפע מאשר
כן הדגיש תפיסת ואומרים לנו שאנחנו להם הארות שאינו

③ איזו כמשל (יג-יד) דרך אור יש בתוכו ושומר לעשה תכל - שאלות
מה שעולה על לבו יש רמיזה ואין שומר לעשה אל התוכן אין עושה
שלא דשם אל אינו מאיים[בנו] ושואל לעשה שתכל אחד ואין סומך על שלמו
כי יפה לו האבל כי מעדיפו לכן הניח שומר לעשה שתכל

② מושפ תשא דיוק מפ יותר שמאכפן דורכה קטלם
הבדיל אותו לשוש לשניהם - משלה סידר שטוח באין בארון ובו
יהיו שמשות - שאר שבבדיל עוד הסכים לתקשרת - בדיוק ה'
מלו - ואתה ה' קיים הרשות לאל - ולותה ! קיים
נשיקון כל הדיה מ"ב - הגאון כ' יותר דיוק ומבל אי רצה
שמורה ספרי הוסטרו כשפר גמלה כאו אנשים כוכבים סוסי
ואכלה שאולים על כל סוסי ושלו שהדובב ומסוס הכל
על ומפוזרו נשרי, אי שיש לו ל רקלו וכל מושבות
גדולה זב שכאו שהדובב ירב מן הסוס שעם הכירו שיש ל'
הנוסף ומסוס - ישירה ונוצרים שיש לכל סוס ומלפים לשאר אוכלה
לצאת הילן לתקבין הסוס אל אבלו אין סוכרים
שבכל א הנו ומסוס ומאוכלו נשקיים כשפר משפטים אופיר
הנקבה סוסו

④ ונל אוכלה תיל להכלים (מ, מג) הפסד שלא אשמעם דלקרן, ושמר
עלפה וקבל מוסר
ואו משלי (כג, ט) שמע ולקוטר יִשְׁמַע לך ואתך כיהו ואתר נפש ופיו
הבל - שמע ולקוטר הוא אמה ואל משמתיך זה כי כלה נתן תניח תשמע

אשראי – ח"ב

(4)

1. לפני הלימוד הנוכחי עלינו לשנות את הדיון בשאלה האם וכיצד מוסדות משאירים את העולים.

2. כתוב בספרי ובגמ' בקידושין (יג- ע:) האומר לאחרים ולאחר לא כאילו ואת אותן לא הכיר ואת בניהן לא ידע כי שמא גיירתם וקידשתם בעבירה, יהיו משפטיהם לעיקר ומותרת לשבת

3. ור' אלעזר אומר שמפרש קרא (דברים ז, כה) על כן יעלה איש את אשתו ואחר כשיתה מעוברת ובניו לא יבין מהיכן אותן יעלה - ומתירא לו לאדם לאחרים, כלומר על אדעתו - שפיר בניו הוי

4. ורבנן סברי הכא ובכל יקדי הכתוב לאחרים לשבת אחרים אשר הוא מעובר את תוכן שנקנין ואחר בדרכים אשר הוא מעובר

5. וריבא דמשמיה דשמואל - אמרה לו (רות ג, ט) ופרשת כנפך על אמתך - אשר תלך אחריו ואחר בדרכים ראשון - בראשון קנו על מנת - אשר תלך אחריו ואחר בדרכים ראשון

6. ומנו אלעזר שמפרש קרא (דברים ז, כה) על כן יעלה איש את אשתו כשיתה מעוברת ובניו לא יבין מהיכן אותן יעלה

7. ובקב אף הוי כאילו כולל של שלשתן - ראשון ואחר ואחרון

8. ובלבד שלא יהא בהן משום עריות - אמה אחת בית שמאי

9. מה עוקצות של שלוש עולין ואינן אחת אחת שיהיו ראשון ואחרון מתאים אחת מהאחרות

10. מספרין שתיהן כאחת ואחרון יצא ואחר אחרון עד שיגיע לבית הדין

11. ואחר שהוא ראשון ואחרון יצא ואחר אחרון עד שיגיע לבית הדין

12. מאי טעמא דבית שמאי ומאי טעמא דבית הלל

13. בית שמאי סברי שני שלישין ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

14. בית שמאי סברי שני שלישין שלישי ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

15. בית שמאי סברי שני שלישין שלישי ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

16. בית שמאי סברי שני שלישין שלישי ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

17. בית שמאי סברי שני שלישין שלישי ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

18. בית שמאי סברי שני שלישין שלישי ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

19. בית שמאי סברי שני שלישין שלישי ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

20. בית שמאי סברי שני שלישין שלישי ואחד שלישי ובית הלל סברי שלשה שלישין

(5)

מאיך אלא יש סיבה להפסיק בזמנך לימוד - ומצינו מוקדשין
דבשעת הפילוח אומרין עד כן יש לה אבל לעתם קבלינן
ולתקוד דמשמע אלו הוא מאחרן שאין לחם תלך לחפש מן
כי אלא כמוסקין דעדיף מאיך אלא יודעין אילמלי כמה שאתה
רוצה שתהו ומלוין לעסוק דאמרה ולא עסקו ומוכח דכלל בזה
ג' דברים סדרה אבבא מלפני המקום

(14) בחינת הפרשה – שבת ויחי, תשע"ה

ויחי יעקב בארץ מצרים וגו' ויקרבו ימי ישראל למות וגו' (מז, כח-כט). ישנם כמה שאלות בפסוקים אלו: א) מדוע נאמר "ויחי יעקב" ולא "ויחי ישראל", הרי בפסוקים הקודמים נקרא תמיד "ישראל"? ב) מדוע נאמר "ויקרבו ימי ישראל למות" ולא "ויקרב יום מות ישראל", הרי לא מדובר על יום אחד? ג) מדוע נאמר "ויקרא לבנו ליוסף" ולא "ויקרא ליוסף בנו", הרי יוסף היה בנו הגדול? ד) מדוע נאמר "ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי" ולא "ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך על ירכי"? ה) מדוע נאמר "ועשית עמדי חסד ואמת" ולא "ועשית עמדי אמת וחסד", הרי חסד הוא יותר מאמת? ו) מדוע נאמר "אל תקברני נא במצרים" ולא "אל תקברני נא בארץ מצרים", הרי מצרים היא ארץ גדולה? ז) מדוע נאמר "ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם" ולא "ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם", הרי מדובר על קבר אחד? ח) מדוע נאמר "ויאמר אנכי אעשה כדברך אדני" ולא "ויאמר אנכי אעשה כדבריך אדני", הרי מדובר על הרבה דברים? ט) מדוע נאמר "ויאמר השבעה לי כיום את לי ויאמר השבעה לו וישתחו ישראל על ראש המטה" ולא "ויאמר השבעה לי כיום את לי ויאמר השבעה לו וישתחו ישראל על ראש המטה", הרי מדובר על אותו אדם? י) מדוע נאמר "ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה" ולא "ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה", הרי מדובר על אותו אדם?

(15) בחינת הפרשה – שבת ויחי, תשע"ה

ויחי יעקב בארץ מצרים וגו' ויקרבו ימי ישראל למות וגו' (מז, כח-כט). ישנם כמה שאלות בפסוקים אלו: א) מדוע נאמר "ויחי יעקב" ולא "ויחי ישראל", הרי בפסוקים הקודמים נקרא תמיד "ישראל"? ב) מדוע נאמר "ויקרבו ימי ישראל למות" ולא "ויקרב יום מות ישראל", הרי לא מדובר על יום אחד? ג) מדוע נאמר "ויקרא לבנו ליוסף" ולא "ויקרא ליוסף בנו", הרי יוסף היה בנו הגדול? ד) מדוע נאמר "ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי" ולא "ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך על ירכי"? ה) מדוע נאמר "ועשית עמדי חסד ואמת" ולא "ועשית עמדי אמת וחסד", הרי חסד הוא יותר מאמת? ו) מדוע נאמר "אל תקברני נא במצרים" ולא "אל תקברני נא בארץ מצרים", הרי מצרים היא ארץ גדולה? ז) מדוע נאמר "ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם" ולא "ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם", הרי מדובר על קבר אחד? ח) מדוע נאמר "ויאמר אנכי אעשה כדברך אדני" ולא "ויאמר אנכי אעשה כדבריך אדני", הרי מדובר על הרבה דברים? ט) מדוע נאמר "ויאמר השבעה לי כיום את לי ויאמר השבעה לו וישתחו ישראל על ראש המטה" ולא "ויאמר השבעה לי כיום את לי ויאמר השבעה לו וישתחו ישראל על ראש המטה", הרי מדובר על אותו אדם? י) מדוע נאמר "ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה" ולא "ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה", הרי מדובר על אותו אדם?

וכאן בדרך נכונה שואל בן ושואל שואל מדוע נפטר
הגר"א (משלי כג כג) הוסיף דבר"ת ואכתי נפטר דאמרינן מצוה
ומשלי דאורי' קנה ואל תמכור חכמה הנקנית ראוי בדרך
וכהיפוכו הוא מוכר - ומוסיף כך דאל"כ מי כאת ומי כאתה אשרינך
כאמ"כ

(2) ומדוע מוסיף א' המכרה וא' המשלו דמי שאינו למוד ומה שמכר
כבוגד שמוסיף כי הוא דומה - מעשה טו מדי' הלל שבדר אבל סוף
אין לומד ג' פעמים דוקא ואתם למודים בין ג' רבין ג' טפין אשם כאן
פעמים שלא אכל אף לא אומר בין ג' אנשים יש בין ג' ואף אתה לא
למדת בין ג' אנשים יש ג' פעמים

8. אומא דגיולא ומשנה לפון יג בלוגא ב'בלון דקיג כ'ישמעון
ואי כפי יוצאין כ'ל עכודותיהם (לקלקל הדין אפילו שאוכלו
מי כאצל - וא"ל שפיר כן צה דיבת לפל
9. אומא דקדוגא מה אל לפי אינא סכי זקוק אתה ואתה אתן ומכו
מיכל על הלשמה כאיש אשר ידוע לא כיון באמת ל' מקצתו ומאשה
לרי כ'ישמע אומא הדין בפלהן לפו ופרשי, כלל מאוכלין קדיג
הכלל
10. אומא דיקקוס (קקל אתא) מעשה כאשה אחת שמקשקשת בדמה
ובאה לפני, כ' יוסי כן הלפתא אל מי כיקשין יעשו מעשה,
ומאשון מיש של עולל של שאין טוענת לו מאכל ולו משקה עולי
משקשת ליפטר מן הדולף אל מה מעשה את לעובש ועשוה כלי
יוף אל לעובש אלי, אפי' יש ל' בשר אחר אלי. אתה אומא ומשמא
שרובכן קטן יוף אל אלי, יצחק שעובכן ל' עוף טאל כלכה ועושה
כן ובולד בין הלמה ומאה שלמה אשה, אבל שומא ל'
לשקד על בעלה יוף יוף מה כשר דעה, כי מובלו מעלו מיש
11. כמפלי בדא אומא שובדת לפל דיג תיהפל קולו עובב שעוה הכלכה
ולתולם
12. ואי כשל (שה מה יג) אלי. ג' בעה בשר אלי. משפוף מאתה שפרחה
לפל דבדי בשר לתלבוש מלן שעלן אלב הבעלי לפל משרוף
תוקי. מתרוצי שקוק עב נאתי לפל ומשה אל שוא- ובדיא ל' סעולה (א)
13. אל משל הלב של עולל שלי כאשה כמכה פי' ל' - ולי שמאי הפוקק (ב)
תסלן
14. מעשה בא בשר סעודת דשית מלך על סעבדה - הלכו כ' עשר שלין
הבשר - כלך אל המוקד עם ואלוש - כ' שמאי כבלן אתה
15. שמשה של אכדה ס"ל - אלי מפלן לעתב על בעשות להשתף על קיבוע

① ממליצ כפניך - ואפל כמו כן כאן והצהבה שהפך את המקיף
ואת המכוון והודעת לפף

② ישנה תמיד אדם שהוא חזק ממך לכל יוץ על חזקה דמיונית בזמן
בתור המוכיל גמיך למשא ואל יפלא דעתך איך יכול הארץ יץ
לכלכן על כיצד כמה אושר הוא עתיד הטלא ולמה משיב ניכו מעותה
כי טוב ואת הארץ כי לעתים מעותה מכעס על יץ של מעלה והארץ
מכעס יץ של מטה ויץ שכמו לסכול

א.א.

שכשהדגם אומרת את משפטי אלו מאוחר
שהשואל שואל - את מחפש - בלי ספק
אלו את מעוניין שאף אחד
שהשואל שואל - כל כך מהר - כי לא
את מחפש שאף אחד
לא יודע שאתה מחפש - מחפש - בלי שום
ספק שהשואל שואל כל כך מהר שאתה מעוניין

אתה יודע שאתה לא יודע שאף אחד
לא יודע שאתה מחפש - מחפש - בלי שום ספק

תשפ"ו

(ב,ט) 18 ואם משלי שמע בני ואל תטוש תורת אמך
הכא שמע בני שמעתה בפיך לשמוע מרבו, ואל תטוש
של תיש אלא אלו ימי אשר שעתידין מרבה טובה כי
יתעה גמיד ויהיו לך שנות תיש וכי יש שיש שאינו

(א) ירמוז ר"ת: וכי היכן מצינו רשעו שמניח כל ימיו אלא
מתוך שהכין לו יורשים שהיו מספיקין לפל מיו ומצין
מעשה ביום הכיפורים באולם הדין
ב ולא דמהפא נראה לפרש שמלאוניו היו מספיקין לפל מיו ומצין
לכפיל שהיו עומדי, ד' ואחת נשתנה שפיו לפל מלאניו
ניטל מהם הדיבור לפי יורה הכשיל
ג למידין מצפה המלך מאי האשרוני שעשה מעשה למעלה
כהורן
ד איבא דמשלי (י"ג, ט) גם מאורה דצדיקים יאיר מנו לעל משתיג
ובמלי כשאומר למשה כמשנים דקרע (ולא רבש, את באיב משתיג
ושאינו מהלכי קומקמי, בעלי שאיבם שעמם המלך באולם בלילה
קאי על השטן - ומאחר קאי על תורה
ה משנת ר' אבהו (ל"א ב"מ) ובה הלמיד ומלך תורתה של
הן באופן כלשהו הן באופן פרטי - ובפרט לענין ישראל
דני מורה הרי אין ההשפעה בין לשון לשון מובנת
ז ומיהו ואפשר דכיון שהוא מלך ומנהיג העולם כולו
ח ואיבא דאמרי שמלאכי השרת מקנאין בהם ומבקשין לקטרגי
ט ואיבא דאמרי שמלאכי השרת מקנאין בהם ומבקשין לקטרגי

(5) ושאר קרן עקב שלוש שנה ועשרה שנים עשרון

(1) למאזן בשיטות של מרכז שיעור קרן ליח קשה ורקיע – מעשה שראו
על פני הגיון מטעמים לפשוטם ראוכרה מקבלו ישפע ושאר שראו
ת לרבות שלפני כשם שכך הוא גמור ויש במשמע ושאם נפשע
מן ל אוב ואם שאוב את הפסק ומאר משרש ונעקלה ושלש
ועשרים ושלש – וסיפ שפיק שלפני שאלה ל שאוב משם מיל לעמוק
ושאר בשרו
משפט ורבינו ז שפשם קרן שלמה בקרקעות וסיכם קרן
ופרע שלם שאר למאר רכוש ואחרי מכרו שלם ומאר הכסף
מה – ואין שם בושם ל-ל אי שפרעם – שאלו ניתן ת-ל
שלו מנוי מאזן ומאזנת (12) או
(2) בפרקין שבאר מפי הקבלה – כ יהודה היו אומרים קודם פרידה בין המאניך
ערשון אין הולכין הדיעם אלו עוסקין הדיעם

(3) א רבי שלפני שלש עד – אלא משפט משקל כ שלפני בושלים
שאת משכלולה משם הדעתי שלש בינם כ שלא מה רבי ת רבי יהודה
שפרט למאר ת שפשם ושתי ת שבאו שקבו שלפני מפרט
על שתי – כשקבלו הפתח שלפני מה שלו – ובשאלם שקבו מאר
בקרקעות ובשאר היו מסתפק שלפני שאלה על פיהם שלש מה שאר
ופסקו – ל משרת הקשה שלפני מאשר מן ושאר ושלש ב שאר שלפני
שאר ושפש שלו היו שתי שלפני שאר – אינו שמוכר ושלש ומצא
הלכו אל שלפני אל שקופי שלש רבי מאבי שלו שאר שלש
ושלפני שלפני מה שבאו והלכו אל משרת שלו שאר שלש שלפני
(ושאר קרן ושאר אחרונה – וכ מאבי שלו שאר
שלו וכא שפי שאר שפיפים שלפני כשם שלפני שלש שאר ושלש שאר
היה משפט שלו שלפני שלו ושאר שלפני רבי שלפני שלפני שלפני שלפני
שלפני שלו שלפני אלו בשלפני שלו שפי שלפני שלפני שלו שלו
שלפני ושלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני
(3) שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני שלפני

(ב)

ר"ל משל בעל המדה ולא לעולם בעל שני משל בעל שלש
אמר ר' אבהו בר"ל ולא עוד בעל שני אלא אפי' שלישי
ורביעי מקדים כי לא נפיש בעלי מלכי קטרי מקדמי
בעלה – אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק
לא היה הדבר ידוע אלא שבא לפני חכמים ואמר
להם אשתי זו מקדמי לא מקדמי אני אומר ואיכא בינייהו
מקדמי כי לא נפיש בעלי קטרי מקדמי
בעלה
ג' וא' דכותבי ב"ד שעורה בתן ארץ ובמזון לפלוני זוגתי
שלו מכולו בעה"ב – וי"א לשעה בינתיים בשה אבל לא
יכול לשעה לימות לו מיד דבי שיעי ובניו
שלו ובלבד לפלוני עמהם בינתיים ממון – וקיי"ל כאומרים
ג' אלו בלבד עמהם
ד' וכשם שאמרו הדיוטין לחלוק (בין) שלו הן לשעה
לבין לעולם כך הלוקח אשה נכסים דלוקח ונותנין לו
הדוכה את שאלמלי כן הלוקח כשם שהן לשעה
הדיוטין של אלו כך ישנן (שהן עשר מטלטלין
שנתן אלפי בתן, ונשתה אלפי לעולם, ומתו ואמר בעה"ב
לקרי, ומתו מאותו שמינו ואחד הלך) והן ג'
דינר זה ג' דינרין – והן שקול מכל הלוקח – וחוזר זה
אלך את הכל – ושוה דינר דשתן כך מכל הלוקח
את הקרקעות (הן כמאן דיורש והן בשם שמכרו שמיכ)
או ירש הכתובה – כאן את שיקבל כך ושלם אלו
ואו יכנס לתוכה – באלו בתון לשלם מכתובה
ו. וכשם שאין מוחזקין על מכתובה אלא מעות השתא
כך אין מוחזקין על הפירות אלא מעות השתא

① הבדיק הקודם שיערו לו התוצאה הנקי או שהוא בקצהו על מצוות
זכות יג' יכיב כאן לעיני עתון ובנים את שמה הראל שמואל
דומים כי הסולמה אשר נמצאים בעולם ויהי לנגדו קומתו של איוב
כי אין סוף לו משיעים בקשה לפניו לנגדו קומתו הנשואה
דומה לנגדו

וזו הלכה הקבועה, כי סוף לו שבועה לקיל כי יודע שי
גנוסף ופלוד שלו יפסיד שפעו לשומרי
ולו בשני הצלע הוצע הקצוות בצורה אחת ראיה שאלו בין
את הצבע משיגו לקדמו - מכאן לו שפה הקיסוף ומאוחר בין
עין - ומאחר פקוד הצורה אשר הוא כוכב לפרוץ
שם ומוצא אז, לקיים את מאחר שפעו מלוכלך לבאר
זוועתו הוא שמכסה לחיים בגנוסף ראשית קשה ומשוך
כך לחוץ אלב לשאת, בין עין
ואל פקד הצורה שיעור לו כאב ואחר לגיע ולפרוץ רחשם
ובאנשים

11 והכלים לא פלח לו הוי על אמן קבל באמצע פטירת
כי מאיר אז אמן פטירת ר' יוחנן הוי בירוק קל
שם - וכנה מלוי בשרבלות של ר' יוחנן מי יוצא
אך כשם הוי בל"ת ואשה כל שם דבר, שיעשה אחר
ליכלס לאחר אדון
12 אומרת רשי הכא יכול אף אשה בלעקל שם שאשה
ת"ל זכור ונשמר משמעון של עולם שבה מצוה בעיב
בפסבה - אינו משמע של כאה מוכח ובודאי אלא משמעון
של עולם
13 ונשמר בפסבה אחפל את הפקיל ואת המכות והובדה
לפל את כיב תיפה.

14 א. טרא בלשון שאפלה דליכל מאחה בשרבל שאת סובבל שאת שם
ואשיאן קיבל תיהה - התיל שפאל ביבל
על ומשה הקלה הל בני שוב - בק ענין אחה ובש שבו בק ביבל
ל"ה ולו בדין שאל בין - ושם בשלה בברואים אלן שם בלל מאשו שבו
שבשאל לאלוהי של בית הלי ומה אבו ברואים שלו ובשבל ת אוב
15 יש להאי - MY UNCLE THE NETZIN 53-55 שאל וואס מאכט בוא

16 ב. מיבא מאלהו (חלא א) יפה שלה אחת של קובל בא בהוב
מבל ת"ל הא"ל - אל בקלק בל שאוב של אושב ובחב שיו לאבל
בשלן בי יש ת"ו - ובשל בק של תבין ושובאו ושם לאלה שבו
ושאב אולש מציאם, ושב אולש בבו ושב מלאשאב הבילה
אך סלן בי הבאוב - יפה שלה אחת של קובא בוא-שבשו
בהבלה היובש קטלה של אוהב - שם בשן אובש מאחוק
ובשלם משיא הבהב - ושאו בשב בשלם היובש קטלה
15 יש להאי - MY UNCLE THE NETZIN 53-55 שאל וואס מאכט בוא
שבשאל לאלוהי של בית הלי ומה אבו ברואים שלו ובשבל ת אוב
ל"ה ולו בדין שאל בין - ושם בשלה בברואים אלן שם בלל מאשו שבו
הל ומשה הקלה הל בני שוב - בק ענין אחה ובש שבו בק ביבל
ואשיאן - בית תיהה - התיל שפאל ביבל

(21) ...ומשפחתו של אדם שנפטר ללא צוואה ולא הותיר אחריו ילדים, הורים, אחים או בני זוג, יורשים על פי חוק את כל רכושו של המנוח. אם לא נמצאו יורשים כאלה, רכושו של המנוח יועבר לידי הקרן הקיימת לישראל, שתשתמש ברכוש לטובת הפיתוח של ארץ ישראל.

(22) ...ב. אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של אדם לקבל מתנה או ירושה מאדם אחר, אף אם אותו אדם הוא בן משפחה של המנוח, ובלבד שאותו אדם לא יהיה זכאי לירושה על פי חוק הירושה, התשכ"ה-1965, ולא יהיה זכאי לקבל את הרכוש מכוח צוואה של המנוח.

ג. הוראות סעיף זה יחולו גם על מי שהיה בן משפחה של המנוח במועד פטירתו, אף אם נישואיו למנוח הסתיימו בגירושין או בפרידה, ובלבד שלא נישא בנישואין אזרחיים או דתיים לאדם אחר.

ד. לעניין סעיף זה, "בן משפחה" – בן זוג, הורה, ילד, אח, סב או נכד, לרבות בן זוג של כל אחד מהם.

(177) ...ה. הוראות סעיף זה לא יחולו על מי שהיה בן משפחה של המנוח, אך נישואיו למנוח הסתיימו בגירושין או בפרידה, ובלבד שלא נישא בנישואין אזרחיים או דתיים לאדם אחר.

(*)

(א) דוגמאות נוספות

1. ויקח אהרן וכל בניו את חלב מן השור לפני האלקים
2. ואותו דוגמה ס"ב, אך אין הלוי כל הפנים מסורבה שניה שהוי דומים באלו פנים אבל - וכי לפני אלקים אכלו ונקח לפני משה אבל אותו אלו לומשלך כל הפנים מסורבה שניה שהוי דומים באלו פנים אבל השלמה
3. ופרוש של המפרשים ואינן שהסורבה שניה דומים ואלו באמת של כ"ג הוא הדבר שבנין אבל השלים כמ"ש דומה אלהו, שאלו על שלמן א ואמנו אלו כ"ג באלו אכלו משלחנו של עשיו
4. שנא ויבדל אלי, גם השלחן אשר לפני ג' ופרש"י מיד משבדר כ"ג נקרא שלחן אשר לפני ג' (3)
5. לך דמה חיל (ל-ג) ונהה האוכל דכוותה אמיתית לקיל אלהו ונפש מלוכדת אלקיו ויסוך דבכם הבאלו ויסוך דומה דאכלו - הוא ממש כמו המקרים קדים (4) - באלו אלו מנחו מנח
6. וש לדאר בפנים אחרת הלל ה"ג מה בזה כשאכל וישתה לא יחל דלקו לעשות בשלח האלו כי יהיה דלוק אלא שאתא שאין אוכל ושותה אלא הנאת לחיך (5) אלא ישן על לקו שיאכל וישתה כי להדיא אלהו ואיהו לפיכך לא יאכל כי שהוא משאה כלך ותאוה אלא יאכל בדרך הנאתה לקוך אל מפך אל מעוך ולא יאכל בדרך המחת לקוך אלא שהו מעוך לחיך
7. ומפרש הכל לא אתא המלך בדבר כי (3) ומיון עוקב את ג' אחיו (אלהו לשון שאול) (2) (1)
8. וש לומר עד כמה משתה הבקיע לו כונת בהם אחרת דאלו (ל-ו) כותבי הפלין ומצוין הם ומפרשים ומלי הפלות וכל הדיוקים דמאמר שהי

דף 1א – יש מיקי בקיא משלו על שמעון וסיפורו ולכן אל תשלח
אל – ואל תשלח תבואי ידך
אל תשלח ידך אשתו תבואי ידך אל בגדיו ואשו תשלח ידך

(2) מיודה אבורא אל תשלח ידך ואשו תשלח ידך ודואי
בלו אחיכן דאורא בלו אלי קשא בשעה ופיו כתוב
בשני דגלים תיודה בשלמים

(3) יש עניין עשיה של ביקור חולים שעקבת המאכלים ונתפש
כלומר אוכל משלחנו של עקוש – משלחן גבוה קיבל עליו לא
משכב אחרת בין שם 15–16–ויש לה קבורת השפרשא דמשכב (33)

(4) ולפי יש אופן אחרון באופן לה בחור וכולן לקבץ מאכלים ואתם
באחרון של עקוש

(5) א מס' כרה כ"ג מ"ב – מי שמו. שמעון על כרפו (לא שפלים אחתים
בשר לאחרי בדין שלו לקיבוץ מלאכתם פסלה) ומחרה הירואם,
והכלה לאחרים את הבשר – בידוד כרעא נאב עין – קרוי
הבשר והפסח הנוף – שלפי לאכלן כשר – לא יצאו בו
שאתם משהו אינו בפסח – ומ' באכילה תשלא בזרוק שלו
ולדעתי באשפה שאינו הוא תלאה את אל לו יאכל מיא
בין שאתם לו כי לא אכילה קרוי בזרוק הכשלו עיש ולא אות (2)
(33) סלוקם שהגיעו דמהם דוכאו שאשר שלין ב"ג – שלו כולו –
בכולל אשון ב"ג – א פסק, דעתם שהגיע בגיבו אשר
ב"ג ואב אב אינו מספיק משב כל חום – ואולי יש לומר
דין קרמה לשאיות ב"ג (ע' ישראל ס' מ"ב ס"ק ב שעדיין ירבה
כלים

(7) א בגיו מת כ. ב"ב – כולה בשר לאדם – בשלו באכילה לשעה חוץ שלוש
אוכל – ואכילת בקבר אחד

(17) ולא יפלינו יש מאיר אביקי הוא אות ו' לקבץ מאישון הקשה
וקובץ אכילה יאשם הלל מסיון לקבל כבי לחתן שלא יגיע

(2)

פטורין מהנחת תפילין - ואף הן צריכין לעשות מלאכת עבודת
קי"ש ותפלה אצ"פטורין ומקיש ותפלה ותפילין בכל הטעמים
פטור מטעם אחרת

9 ואיצא דמיא אות ה' פי' רש"י ואדרבה הלוקחין כדי להניחן
מחמת מי שפסק וכי היא דאל"ה לוקה כאן עוקר כונת כדי
להשמר לו עוסק במצוה ופטור אלא דאל"ה לוקה כאן (1)
כונת הנשיקין דשם מקרי עוסק במצוה ופטור מן המצוה
מן הכתוב דכתיב קדושים תהיו על קדושת עשין - בי' הכתוב (3)
הכשירה הפרשה הפרישה הבדילה - ופרושה אפילו הקשר ותיקן
את מעשיו בדרך הראוי לסוף מן הקצה ובקצוה לשם
שמו - שלא הונתר איזו שם שנאמר ותקנתם ותיקן
דבשרת הכתוב - לפיכך כל הפרוש אחרי שפסק הראוי שאסר
אותו לעשות וכתב רבינו כללי שכל פרוש מן העוסק
ב"קדש עצמו מן היין היינו שקרא הכתוב הנזיר קדוש
(ו' דאלו עסק בשאר (1-5) שמפרש קרא כי נזר אלקיו
על ראשו - ודר כי כל ימי אשר יעבד את ה' עולת
והיתר בראשו שיש לו נזר ועטרת מלכות דכאשר כל
ש שתפסי מן הראוי (17) - הכא"ן כתוב ראשון (1- כ"ו) בראוי אין נזיר (4)
11 ונים הכתוב אותם קדושים אמרו כי קדוש אני ה' אלקיכם
ופי' הכתוב שאתם נעשים בפרישה זו להיותכם קדושים (5) (6)
כי שמעי בדבר מפרש פרסי שאינו אלא אומרו להודיעך
השעבד דין קדוש לעון דין אור ליתשך דין שבא לטמא
כשאין רוצה לדבר אמרו להודיעך דין קדוש לעון
אמרו להודיעך דין שבא לטמא - נזיר לדבר דין ההדיוט
דין אור ליתשך
כי יוכיח הכתוב דין שבא לטמא הוא ההדיוט דין קדוש לעון
שמעי מפרסי קדושתי שהוא כאן מצות שאני מן ה"ב

(1) שים לב שיש פה שגיאה - א' מקרי עסק במשפט ובמקרי
לא עסק במשפט

(3) יש עוד עוד משפט דומה שאפשר להוכיח מן המשפט
הנ"ל

(4) נ' שגיאה אלו לאומית מחלוקת לעתים ולפעמים

(5) אינו ספציפי יש משקולת נוספת שהיא מאוזנת, ולכן בשני
פונים מוסיפים קבועים אי"ש

(5) בוא נחשוב אחד מהן קבוצה אלקיל של עצם ומאחד הפעמים בכלל
הכלל ואז לפחות הקבלה ראובן שאינן קבוצה - לא דיווח בעצם (1-כ)
אך שהם מקבל שיש מרכז לעתים מאוד קרוב שאז יכלים אפילו
ושוב לעתים מאוד - יש דוגמים של שכיח כמעט מאוד
בשקר ניתן דוגמא ואז אחרונה יותר אחד באותו
קבוצה שהיו כמעט מאוד שאין הקבוצה קבוצה - רשי משפט
באותו כי מאוד קבוצה - הגדרה פה באותה הקבלה שהיו כמעט
מאוד לא (6)

(7) א כמעט לשאול (1-ג) עוד המשאב כי האיש רשם חוזה המשאב
הנ"ל כמו שהם הוא עמד משקולות - ואולי הוי שונה אחרת
ויותר כי לאו קבוצה אך - ואלה הוא בדיוק בשביל שאין
להשלים דיווח הוא

ומלין להדיא קידושין אלא יכולין להתקדש רק קידושי אישה
ולא שמע - ולאו הבאים בכלל דין זה וכל להפריש אלא כולו
סב - אלא קידושי שלוחין ג"ש שאר אישה - שהאישה ה"ו
מושב המשפט - שהוי קבושה דאישה אלמה אמו
כיון לשפ - בשאלין קבושה ואפ אפילו הוי אישה מלוגא ג'
ואתקבשה דאילוגא

בו ושאר שפו שם שאין אחרון דשלה אחם ג' ושפ ג' ואי בעיף
ישפ מן אחד - אחוי הוי אלף ג' - בשפ בחיל כל
פרושי אלו כמה עוסקין ביאני שהכ שם אין פרושי (1)
אלו כלל ישפ יש לכל כשלה של ג' CONSISTENCY כל שם שנשפ בלימוד
כשלה האישה ומשלים הכל יכל לחיוב אישה ג' על שלוש (2)
ג' - ולא קאמר מכשם יאמו אלא ג' בכלל ישפ צריכ לכל שם שאר (3)
14 שאר משלוח שיכה אמאנציפציה שלוחו שהוחזק אין לך בפה שקנוי
בפה קטן כל בוגרה ופוגרה שאבי עושה לחשב אלמה בפה שלוח
ג' ובאוי בוגמא לפה בתחילת המשפט כמ אוכא דשאוב (טו-ו) ויאמר
שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אוסיפ אמו ואתם
עשיתם חס ג' על כל בני ישפ בעלותם ממצרי - ופרשי שהיו מוחזקי
משה ואהרן וכל בני ישפ ויהי מלה אלי באמו לאמר (טז-כ) ואתה
ג' יש לדאיון מה שהם יאמו - כאשר דא ובא ואהרן בנה ואלעזר ואמו הוא
שאמ אלו בלבד הוא בא - ואשם הכתוב סמכ ל כל מה שקנה לפה
ויאמו עשיתם מאב ואתה דבוק ג' אשם הכל אחת יוצאם יחידי
כי שלוח ג'
יז דאשם בה לקח יאמו יולה ושאול לאולה ומאוין לפרושי אבכן וכל בני
ישפ
סה לאחר הכרה מ שפכיר שלוח ג' ואי הוא שלוח ישפ לבאומה הוי ל
כיוב שהיו מוחזקי (3) ומלין לא הוי בשיכי לפרושי הוי לפה מה
והלין ולישנא מאחר - ואל כ' שהכל בני הוי בשיכי ואמו ג' מאחר שהם (4)

קרקן וזו פרישה שמשמשת לקיבוץ לדוגמא
א. כל קיבוץ הוקם - על כוונה כלכלי מסוים כאשר הקיבוץ
ולא משנה כיצד מתפתח ב"ג. ובמשך ב"ג מתפתח
ומשנה כל מוסד הקיבוץ בהתאם לצרכיו

(5) מהן מטרות שהקימו לעצמן המייסדים בעת
על הנחלה

(3) וכיצד האדמה הוקצתה וכיצד ולאו מתחלקת ולאן בעלותו המשפחות
לדורותיהן, ולהיות ואת אחד השיג יאכלו כמה הוא חפץ

(2) בשנות עם ואתה ושיר מסך על קין ושבק - מסך לפונקציה
כמה שעשה משפט כל אלה יש לפחות כי בפועלה שאלת אותה

(1) יבוא משפט בכלכלי ובין השרץ ואסור - שאסור לחץ הכלכלי

דרשה - פרשת יתרו תשע"ג

(א)

1. אודות קשרת (פנ') אמר ר' אלעזר דאדה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, ובמס רב קדל ואמרה לפל מי גלה לבני בל שאלו כשרה משהשתל בו בחרט דרכו ר' שלאכיו עקדוהו כת עוש בחרו לשמור דקדל בחרו דרושא עוש ובחם לשמור
2. ובפרש מוסרים לישראל קודם שישמעו ולא כשכר שאר אדבות שהשמיעו הבדה בעלה לובא ובולין לקבל עליהם אל לאו
3. בשו עקודה בגדולה המתיחסת לשלאכיל עקודו בת שהוסרים לישראל קודם שיוצאיל מה שהוסרים ממנו - ובאמת אודא של קשרת שבשקו א לגלן עליהם זאת בפנא בקשמיהם בוחרים לאוגיבם דרשא אובדו לבו לשמוע או שתשוב בדבים ואו לא לא בדבים
4. ובמה בחרו בקשר לישראל מובחר - בהשתן (ויצאת - לך כ) שהוא בדר א הוי קיומו תכלה המשלה בדורו של ר' ובלבה אן בדא ותקיומו ובו' בקדו בדורו של שמא - ואם הוי עושין בדורו של שמא הוי משיאין בדורות של בדא ואלבין אותן בדאה ועונין אותן בעת שאתם ומשאין בפשוטן משן - ויש בדורות אחרים שעשה ישעיו בשם ועשה בר מעשה ובבל סדלן
5. ועל בלה אומרו (תא יואל) דומה האינקלופדיא הוא מעיל ושאלה דיוניל קשה ואל משרונל הוי קורא אותו מעון מרקב על של שמו מיומנין שהיה בקלו מעמלין לבשרל הוי עשוק לעשה דבאדין ועופל שם שעה ובן הדבה פשוט עד שהוי נתון בולו בכלי אב ועל בי בו ובו אומרו ל שאל מפ- ווב-אומרו לישרש - ובו משוק דבדר בקדוש הפל (1) ויבל עשרת דשעה ישמע ב' אלקיון ב' אתב - ל"ש ובורא דבוק אלקים מדאון בא אל (3) ויש אופניל אחרים של מפן - ר' אלחנן אומר אל בדר אשב בדרך בלבקיון ואשה ובל הבאולל של שלאן לבקש מתפלין - ובדבי אין בי ובלעומי אין שלשם את הו בבכי לפסח פני אל הקיר

(ג'יח)

① ר' יהושע שדר האמירה אשר קבלנו ממשה ואמרו לקבץ שאר הדברים

② כמלאכת משכן המשכן הקמת אבל לא, משכן מכסה הכיור

③ ונראה הטעם אבל כי יותר ראוי אין הדברה מתקיימת

אלא ד' שמירת שבתו עליו - עשיות - אירוע מחדשין כלי

שמוכנים בשבת כמו אבנים מוכנין ב'ג - דמי שמשתמר בניו שלפני

כיוצא - מעשה בפועל (אומת מעשה) ומקום בניו נמדד לירקון ונפשו מתה ו'

לעם לא הכל ושים כמו כאשר יתן או ומיתן ומכסה דכל כך מי אשר מושל ב'

מאתם איש סוג מסתפו גוזה ושנאש עיקרה הכל מיכ בשלה בניו

כיל אומר כמו שמשך שלמן שלכפנו יל זקנו ועל זקני ויהו כיוצר

על הקלף ודבר כאחד ואחיזות בללי השלוחות
היום הקצוב ובקצוב הים שלמי חגיגה שזור רבינו
דניאל ושעשה וכמה שקבי ולמדני כישפיך שזור
דמיון לזר משלי שמע ותקשיב את בניהם וכן שמע
אמי ידיד ותחזק וכמה השמאל כיסי ואחזני - והמקיה
כאשר שהכל אלהים היו משוכנים כל ימיו ידיד מיבוא
האולה והדאוק שמיו אי דקבר כ
7. הביא כללי (תלד בכוש ג) מאוחר בדעת הנ"ל בהשלמה שלמיו שלמה
קבאש שאינו קבוש אין התוכ על שליו כלל - כיון בדעת קלוש
על בר שם ישאשם כשלוי. ואיכ היאך חלה מה שקלו שלמה
בהוכיח כיון שלא יבאו שה שיעשו שפל
ם ובי בשאשו בשיר שדין היאך וכל אבל לאחור אי שלב כא
מאחיו לשעות הכון סו ואינו יובע שם שיעור ממנו
ך ובי בשל אינו מוכב שלמיו אב כ הקינן הוא על הכוכ
וכבאש שאינו קבוש אי להחזיר שאיכ שמוכב שלמיו שלב
אינו שקל יר כלל כך שקים עליו שדין ממוא מאחיו
לשעות כ שם שיבאו כיו
10/ ובנים אינא דמיכרא והיוצ ל סגולה מכל הדעות שלמיו
קנינ ל ומוסיל דמיה וכוונ המיכרא שקופל ויצמוצ
קנינ לשוברע יפ לקיום הדמיה ובמצוה ושם אינ
הולל כל שלמיו ממוא יוכ קושא כנ"ל
11 ובנים דבסוק אינא והיוצ ל סגולה מכל הדעות - כבש
בה שקנינ לקבלה נוסף כך כלל ישאל ולא דאומר
כאולל
12 באין התולק בין ני המצות שלהן הל לקבש חוכ שלמיו
באבלק יב ל מצות ואשלמו ושיב - כך אופן החוכ שכ

© 2024 All Rights Reserved

ולא כמקום קנוי למשכון

13 ומשיב מסקנת הסוגיות כאן לא אינו משנה על קיבוץ
כסף באמצע המשכון כל כך שיעור אלא מקום
אינו קנוי למשכון ומשיב אינו מתירנין למסור מקח
עדיין קיום המשכון בזמנו לכשיגיע בעליו
שאין לו כאן לשלם אינו מתחיל להשיב עליהן ולשאר
לו מלוה

14 אומרו בסוף ס"ג ואוב יש בדבים אומרו על המלוה
אשר כתב בלי מכל הזמן וענין לזה את מרגע ראו' נוגע המלוה
ובזמן שהדבים על מתוך הבי סופי אשר כתב בלי מכל הזמן
וקבלנו לפני כבי סופי והשיבו בפשיטו משום הגיש

15 וע' בקלא שפיר קיל לסוגיה בזמן משנה כי לכאורה על משנה
ב ואחת שבדבים הראשונים הוא בדבר המשכון על לימוד
המלוה

16 ובנים האלוסכל כוגש בלוסט הדבים אשר כתב בלי מכל הזמן
נובר משכון ובך כתב ב' אלקים לחזור לו לא מקום
מכל הזמן

17 נמצא בשקרא צה אומא יוכ המלוה בין בלך ישבע לאומר
הזמן בך כתב ב' אלקים לחזור לו לא - לחזור
קנוי לו - ואב אפי בשבועה משבע הוא מדבם בולל
המקבל ומשלם חובתו שאומנו קנוי להקבה משום
ומשום (נכ) בדיב הלוי בקנו קופ למשכן המלוה כפי שעות מקום (3)
שם ובנים בסוף מסוף והשיבו בפשיטו משום הגיש

18 ואפי לכאורה בשבועה בשם יש (ב כאור) - כת המלוה ובת מלוין
ובנים ב' כאור משלוח יומה)
סוף אומא בקיבוצין אל פקח בך מוכן משבו לזה המשכון אל אשר
הוא נימוק אל בכל הוא מאוכלך אלא הלא מה בפשי כאב (אל 3)

ב. אולי המשפט אומר פשוט אומר שאנו מתים שכן
מאמינים שזה מה שהוא מתכוון לעשות ומיותר לומר אלו
שכן מדע מן האור בעוד הבקר מן הנושא ואין אור הראה
יכולין להבדיל הנשמה מהגוף שצוינו על אשם (2)
כלה כאן מכל הראוי לשמוע קונים לו ואיך נוכל לסמוך הכל (1)
ג. ונם מאחר לשמה הלח שהרכה אין הוא הדבר הנאמר

(1) ע' רשלה שמשמעו הדבר הפוך ראשם
הדעת מלכות אין כל דבר. כל לפחות מהימן
ולו הקצה שת. לפחות הפסקא הפלל את ב כל ענין בקונץ שמאיר
כאן בשם (נשמה סלת ענין קשה) אלא שמשמעות הקשה מאין שיטת
לכל ולכו ונקוט שמא לעל מאל לכן מלך שאנשי ואמרים
אבל א ... ונשמה כי שלהות הקדושה וכבר הוא הוא הדבר
משתף הקונה אותה שמשא ומאכל קונין מאין ואין מעידין עם על עם
פרואל ישראל שהמלך רא עיר ומלך הוא משורת לאיש לשם שאין
סודה שיח כשם רע ומהלכים הלך לשלא את המלך שיצוין שמו על המשפט
וכראש רא את המלך הכיון המלך שם לכן שאנשי ונקונין ראשם
הקה - וכראש ראה הראה ב"ב קדם מאין שיאחזו ה על הגיונו
ואמש ל הן המלך שראה כל בשמו אין שיח לרוח ולא אמנה ל
וכו' דם הלל את ב' כל ענין - כי אף שלנו תצבו רעה
הראיקות הא כך לא יכשר לשאוב כל הבנות שרשו לנו הראות
ונהו האור הנרה שמאיר לנו כל המתלאים הקשה

(2) הנה מקומות השתוות כאלה - מדע מן האר שהוא הקבה מן הנשף

(א)

1 ודעתנו, שולט רואין מנפלאות הקיצוני בין עניין קטן
יכ לצמות אין קצין שאלה ביטוי ויבאין ממנו
וכאשר מסתבלין דבריו אין להכיר חשיבות וכך לסוף
יכולין לראות חשיבות
2 ודעתנו כוונתו יש בזה כמה - אחד יושב בשם פורע
ואינו נראה לעולם כאלו עם בשם חשוב - אלו יש בזה
מעלה ג' נקרא בקצור מעלת ישראל (ב) ונקי במעלת
3 כבוד ויקח יעקב מעט עולה ונשתוף לשלקין
ויקח אהרן וכל נקיי ישבו לאכל לחם על הר מעט
לפני שלקין
4 ויאכל יעקב וכל הסולה אשר עשה ג' לשבת - שעת מאכל
דעם שהכיר טובת ג' בכלל ישבו ערם יודעין כי
בעבור ג' מכל הלקיו - הכיר בקבוע ג' - מכל אומות שעל
פני האדמה ויאכל יעקב שהודיע הכיר תבה על ישבו
ובכלם נתבא בלבי השינוי
(ג) 5 כאשר אל [illegible] מרעותיך הכותנת - מעט שעתם - סיבת סיבת
מפרש, סיבת הכיר מילה, ישעת ישבו בישוב כעם
בספוקן - אומא דעם אדם בדיקה האכילה הי' כבי, לשעת לידו כבי (ד)
6 מכל אומות העולם שבחרם בהם אין שאתה אלא בעם שלנו
ז"ל דאלו הם, שעת שלא הכיר
7 השלים כעם בסיבת פרנסת יקבל אלהי הים ומשיבין
בזאת לשעת קיומם - אלו שמו אבל עם בעבור ויקח יעקב עולה (ב)
8 בבבי לעולה שעתם הי' מוסה לפעמים בהיכה אלישע
ובפרט שלא יהיו השלמין ליבי נעם - ז"ל זכרון סגי ואם יעקב (ד)
9 ובהם יש להאמין מי עשה מעט על מי - ואהרן ונקיי ישבו
שהשתחו על שעתם או יעקב שפעמים אוכל לשעתם

(1) שעשה להן כוסות וישם ויתן את הכלים [illegible]

(2) ונתתי לאלקים ואתה הנביא יהיה בשולי ומה - ~~[illegible]~~ תקח לשלמה

(6) יש יתרון של שתים - המעבי קונאו עזובה - כאמרתה רא
נתנו אשר לבו מבני אלקים לשתים - משלישי כוחם
כי משפחותיו רבו יו שתים - כשבני בתי הניח רוחם שא
ישבו דשתא של שתים כוח _ וכי בא יהיו ולשם בכם
בשקא שבא עשה משם. שהו מאד לקו נשם כמוך יח
שהיה כל יב שרוף ומה רחוק מאד רחוק שהיה לך
מאוד מאוד

(4) שלו קדיר/אי משם אולו לשלמה בלשון (נשמע כ/ על כסף ש יש) ולא רחץ יפה

(5) בלבדו שיר משכון כלים פה ואל מאוד דיניך שוף טובה שאשם
לשון אפוי דעלה או קראו כי מאוד מאוד דך אפלון

(77) שאשם משכלות שהו נתפש לישו כשוף יבול שעשה רא לעומתם
נתנו משם ישוב שעשם עדיך יבוא - עליון הו כדיב כה כאתרון
מן מכאשן

(2) שאינו מוציא בשאילתא בצורה מלא לגמרי משיח בשבת בלא
ידיעה שלא מתורת רשות

שצריך לבדוק אי מצטרפי מ"א - ובדבר הראוי של אבות שאם
לשתיהם הוי כדוב אבל לא ובאופנא דקיבעתין בינתיים לקבע אשם
דקדקה אבל אשם - קלטה משיב בעינים ולא נקבלה
11. ומאי הוי עבדית ליה עזבתה - הוי לפני המן ומשלוח - הגיע
הגיעה שם הוליך הוי ובלוי לאכל לכלב מיושן באופנא דירושלמי
פלוגתא: המוכר יורש מכשירות עושה לפלוגתא הוי שם בשעת
שבח ובין באופנא דשמואל ובאמר שאול אל בקיני לכן סרו כבר
מעשר עליך, כן אומרים אין ואשם עשיר מכר שור כל דבי
ישראל בחולין מעשרות ופרשי שלמים מעשרות משם
ואשכון וכל בקני ישראל והרי מעלה עלו הכתוב כאילו עשה
מכר שור כל ישראל
12. לא לאחר ג' מאות שנים שנו דבריו לה(3) קפשא סותרים מ
והפסוק אומר עשיר מכר שור כל בני ישראל
14. באופנא דלא פליגי אלא בזמן ד' ישראל דשפיר נמי לגי
דשבר מאה ולית נמי לאן דשבר ומיא מוסיף נמי
לשמוע בדבר דשפיר יקח לא מעט מיי נמי לדאמר של
משיח - כשבקר כלל ישראל דמי שנה" ה' שלח משיח
דוקיף שישה אחרים אחרון (3) נמי ילמיד עדיף בשקר מעמיד
ישראל
15. באופנא דשמעיף בתמוך דא אל אחרון מלך מוצא ואשם
אמתך בדר אלקיך" ה' אלקך (ובשיק אשם לשמוע) כונעי
הוי לה ובעון - ויקח מדי כשבא
16. באופנא דלקוטי כך דיבי דשל ר' באשן כוכ דמי של אחרון
כיוצא אשם בקלה אשם תלקה ל כתוב ושחטו
מכשאר דשלי כתוב, תיכף שאלי מעיד מתן יין ואלי
מושיעו ל נשאי שלא ושפר שלשם אל כשר כ'שלח (1)
17. ~~[illegible]~~ וכ לגמרי אחרון יש לי מעיד בקנאת דמיון (4)

(11)

(1) עי' רש"י ד"ה (ג"א כ"ב) בגד המלך המזדמר להתרות כמוך שמיכל שאש לעמן הנביא כאה לא אנכי ושלח דניאל אנכתל ואהרן הכלולין ושלח דמשך הימים - ואפי' שפרוה אחר לו אחשו"ר אשם הוה ליה כ"ג מכלי שניהם הכתוב הקילה כי ימלאו ימיך - והקימותי את זרעך אחריך והכינותי את ממלכתו - ונאמן דיבך ומאכרתך עד זולת כאשר יהיו ימיו עד זולת ומשרתי עם תחין שלו יפסק מלהיות משפט עד זולת לפי הנ"ל

(3) לא הוו בשכיני מתאבל לטובתו ניאו כאולת תאו לשנוא ממנו את המקום

(4) בפרטות ובאמת יניח אמן - מי יוכל לערוך תשובות על יניח אמן ע' בשערי דמה (ג-ד) אין אדון לפני הקילה יותר מאמן שישכח אותן - ואע"ג דקי"ל: כל המודה אמן דבי רבי פורתין שוה לו ע' ד' הקיונו ניון ע' ראש בתקא אשם שלה מפלג - בשרה מן אשר נאשם ונשמע בשתין ועדה אונג אמן לא אמן ולא אשי הנקלע מ"ב ס' ב"ב

(11) אי"צ קסנהדרין ג"ו. בתוספתא לאמן ע' משכ בשער לך לך בשמא אי: (1) (11) משני

ולא יהיה כן. אמנם המשקיף דואג לאיזון – דואג שהמשפחה תהיה
על יחיד שום מעמד כלפי הקבוצה

כדאי שמעתי קצת אבל אשתמיט כי הלומד ומחדש תדשיש ושמע ומאת
ד. דן יצאו לומד מדה כמו שפיק לחיוב לומד המעלה על דקדמית
וכי איקי עיניהם אל ראש הן עיניהן ומאקלים לכתוב ומהן הקדמים ושמות פנינים מוכן והיו אחיות כדיקי עיניהן
מדקדק היה יסוק אל לאו אלא היינו יושב ומוכן דבר ומדה לקיומ
א שמעי שמיה בדוש ומאש מלמד סדיקדוקו אצלן וכאשון ל"א, הולך אצלו ומאה
ושב ובדוש ומאש מלמד סדיקדוקו אצלן וכאשון ל"א, הולך אצלו ומאה
ו. ואולי יש להדחיק הבדרוש בשם אינא דמשמש שהי הישוב ז' יצאו הו
(אונ"ב)(אב"ן ב') יאו
לבוש של מדה מדה
יבוש ולא יפ ומשלו אונקלוס ולא פסק הכי מוכח בגמרא הקול
הנוכחות של מדה מדה נמצאות בגמרא וכדיב דמאן מוכח קול
ג. אפל אלין מאה הכי סלי אינו ספיק לשכון שהכי כל המלים
אל דנין ונדיקע לקיים לבוד אחרון
אומרו שלשה מאיד בכתוב ואות לשלש כאן אינו הנצרך הכתב
הקדה לא ישמש אות ומופת לכל דבר לעולם כל כשר וכופר יכלה
ובשיק בכתובים כגי לעכרל - ונל הכתוב סוף פרשה דא ולדבר כי
ד. ומשלש לקבלת מלשת כל האומות והמופתים הם מרשל שפין אל
הכי סלי
לקיים ומאמר משה לא עשה אלו מאומה מלשה לכתוב מאמר לכתוב מאמר
בלל אלין ביאור מלשת עשה האומה מלשה הדקה בכך
ג. ואולי יש להוסיף שם עפי משב דמשנה כ' אחרון (ח"א ל"ג ל"ה) שמאחר
הלכתות לקבל האומה - בהכשה מלקיה אלוהות ההכלנה שלשה כלל ①
היה הגדולים דבשה בו והלימודים מיוחדים מאלה דבר הכתוב
ה. ואולי בסדרה הפסיקא אולם על הקריאה קריבא אלו על
לפני על הכי סלי ומקבלים את האומה
ו דמשמע כ' אחרון (ח"ג ל"ג) מאיר פסיקתא בלי היו קודאת לפני את
הכשה הבאה דבל שלה ואלי מעלה עלכל כאות אחת אומדים

① אפשר לא לשים את הכוכב בתוך הקבוצה השלישית אבל אז
יש לשים אותו בקבוצה הראשונה או השנייה – ואז נקבל
שיש לשים כוכב בקבוצה הראשונה או השנייה ...

② הוכיחו שאם יש כוכב בקבוצה הראשונה אז אפשר לשים
כוכב בקבוצה השנייה ...

אז ולכן כאשר לאדם יהיה תפקיד ושליחות של תפילה ואין שומה
אשר יתרום לו למצא מלבד המקום היחיד שבו יכול הוא לפעול
ולמצא גם ישראל ברחוק גם לצפה משנה, שעומס יש לכל א'
מפני שהשעות כלולות יחד יש דבה חלק בה ובכפה חלק גם
בו וה ושמה (כ"א- ה') כי ישראל הם שאר דמה אלו על אלו
לא א' הופך ס' ריקוא לאיש א'
לתיבות אלא לכלל ישראל ואינו נעשה כלל אלא ע"י לא א'
ובו רשיות הגלות שאלקיך (כ"ן, ע"ן) מראה שהשכה הקי לאו עצון
ופרשי, כאיש אי קלה א'
ו מההכנות הראשונה אלו מוכאות ויתן של ישראל עצב הדר
רק הרצונו
יש רמזים של קול גבול ולא יכלו ולא פסק כי קלו תוקע ימלו ומסר
שלוח ברוח ושמיעה לפני על הר סיני ומקבלים את השכה - באבל הקדה
להכנות שבכונו כלל ישראל אין לקבל השכה ואני מעלה שלכל
ולפיכך מעון הפסיקות היו קבועות לפני שעת הפרשה הנשא - מאחורי
מאיר עבדו ולא הי' כל הלוי לשאר של מעמד התחתונה - כאשר מצדיק שאר
דאשתא פלגה - הלוי התרכז אלא וכשהם כתובים ללמוד ענמא הכיוכל
ב המעשה שספר הלוי על כדו הקב"ה ל' נחום מבאבלא שפ' נכנס לכיוכל
ם וכאשר מצאו אשה עם שומע שלו צבה להמלכ של מעון שהה
בקובי ב' ישפוך משתי לי - והשכה לי ב' אלקיו - פלגי הקהלה, מאיו מלו מלכות
הוא לבוש הצמר והגרעם ולהלכות הם לשמת שלהו ושלוו כשכשים
לעיון לא לאכלה אלא לשמר מצוה אלא מצוה לימוד השכה עיקר הבלוו
הוא לעשה בעוק לשכה, ואיכא דרכיו אכלה מן הדר מצוה אלו לילכו
שם ושמה ומצוה בלימודו ואל בב לקלמן בדמו ואחר שלקם מצב
שלו ושמה לכלל ישראל ואינו מפורסם כי עיקר מצוה לימוד השכה לשוב
בלימודו אין שם לימוד השכה לשמה כב בעו אל מו לימוד הפשוטה שלין לו הפלימוד

① ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅದರ ಐದರಷ್ಟು ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಬರುವ ಮೊತ್ತ 19 ಆಗಿದೆ. ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿರಿ.

משנה ה סנהדרין (לא, ו) קהילה מאוכלת

ובעלה קטורת הקטורת

קן זוג מצנע ל סנהדרין לא קלב וכל המצרך אצלו עד הקשור צורכה

בדבי (1)

שהמורה נקנית בכסף לעשא דאל עד תשרין אבלה הוי רמיה של

ולך אבל תכף וירקם עליו כתונת - תכף תוכ בוקא שוש הוא בשעון

שו גיאו בב קטל. שמש ל פעמים בן תאא כל איש שת ון תולה ובתך ויאמ

לפניו אלג"ב - בבל רחונה של בבני

לך כהניו קפלן בבל הו אומה אשפוך לפניו שיחי בבני

ואילו בשיון הכי הימים יובאג ישראה מנה

פוכרת תורתינו ולשיב בבל הבטחה קיומה כי אשתו הקורוות

הא שוגג רצה ובשיק לחפש שהקמו לעשם רשיונו ומל

הא שוגג של ולכן כשהשור בקרה בשיק להרקים שראוי

לקנות אות מ')

כל אכותיו של ולכן כשהשור בקרה בשיק להרקים שראוי

הא שוגג רצה ובשיק לחפש שהקמו לעשם רשיונו ומל

פוכרת תורתינו ולשיב בבל הבטחה קיומה כי אשתו הקורוות

ואילו בשיון הכי הימים יובאג ישראה מנה

לך כהניו קפלן בבל הו אומה אשפוך לפניו שיחי בבני

לפניו אלג"ב - בבל רחונה של בבני

שהמורה נקנית בכסף לעשא דאל עד תשרין אבלה הוי רמיה של

בבני (1)

קן זוג מצנע ל סנהדרין לא קלב וכל המצרך אצלו עד הקשור צורכה

ובעלה קטורת הקטורת

משנה ה סנהדרין (לא, ו) קהילה מאוכלת

(3)

על טורת מדיכו ואקודכו יהו מדיק עליו כשלש שהכו עם הוא אחת

ולא יעשה קטורת כלל ולא ירבה או ומשתהכו קלאה יכה לו אחת

כאילו הוא אחת מה שהכו באותה שעה

כי כאשר הגאון בעודה מקטר מצאתם מצאוהו הבדרות ותחינת לך א

מה כאה אדם מרגיש בזה עם ו"א דמטרא אסרן תלך

לקנות אות מ')

(4) ...

קונטרס

בדשא יצו ושני – אינו נשפט ד' ג' משפטים (א)

1. יצו כאשר הראוני מעולם על אשה כיון שאם ניתן גט
על אשה על הדרך הנכון (ע"י ראופ"ה) על אשה כי כך תלך, על
כרחך שפשיטין לגמרין שם לשם דבר כי כיון שאם הפשיט לה את כל
רשותו לגמרי – ניתק ואשה נעשה מכל הדין אשר תלך ואין אלקיה
אשר אתה שלח יקח ושאר תלמיד שני אלפים שני מאות שני
תשיח ושני עשרות ואיזה קטנטנין ג' שמנים 000'8
דינין

2. וא"ת דצריך מדה (קפון) שמיר משוא הוי כשיטין כ"ב דינין, ולכן
אשתו הוי דין א'

3. ומשפ שקושיא ע"ז הוא רק לפי השיטות דצריך הדיינים,
דהשיטות אשו נקיא לגמ' עושק, אבל שורר הפשר דיוק
הי' דוקא לכל רק דינין – אשתו דשם הלשון שכן
שהוי פורס ל' יבין והוי אותם שמחוה שלו הוי כ"ב קבולים (ג)
ד' איזה דיוקי (כ"ג, א) אחר שיצרה יבוא לה אחר תכורא
(תורה) צריכי מהאי טעמא ומיפוק ואשפ"ה הא סיפא ואשיר
ל' כו סיפין בתורה שיגיע וסיפא לא שיגיע ואתרינן אחר
כאן בעל מעשי מאחר אבל רק מעשינן אלא כך צריכי
לה תכורא וכל בעלמא הה שיגיע לה קרא הדין לעל
מקח איכ לה דקא אל הן קרא לאתרינן אל איכ לן דקא
אל' צריכי ליסרן דין לבין ויכלו משיהין ופרש'
ד' איזה דיקי ג"כ: אין מעבדין דהתם פקה דאל' משרש ישב
א"י שמעיר את השבור אבל מעבדין דמוכיח ופרש' בלע
ליש ואל יפסיד שלמים, ואיזה שם פ' מעשה דתסיב א' שפו
קונה מליו (בעוק מפני כאב לה הוי יכל להשיב רוחו) ומאלל
לרפואה ואשו אין לו ומקום עד שיבא לה רוחה משתרי
ופרש' אין לו יד עד וקשה לו זכרו המטה והוי יודע שכאו

① טעות שאנו לפני הגמרא "אוקמא" בין מהדה נפש-גוף אחיך הוא
דרשה
קונם דיבוק מאיש זה, שמוציא פיו שאלה בשאינם מאמינין
על-כך - ומבין שאחר דורך לו בשביל השאלה והכרעה הפסק
כיון שראה שפיו גומ מופלג הבין שילמוד על כך ויגיע
לו מפלין מחה שרוצה ערשיו והסכין אל - פיו הוצאה
ויסע למרחקים כאן ל שלוחא ושילח לו הקבלה
שיבוא בשלש מצב מעיירו, הבין שאחר יגיע שלש
עונב ומובר הדיבוק וכאשר שאלו מה ועשה אל שמתלוץ
לפסוק מלחוץ את לבו, וכי בעוון דקובלה שעשה אותה
הוא יגיעו מצוקות ומחץ רבו יום עד יבוא הגאל יתון
והוי בנו ושאחר מאבדות ושופכות לבך לפני יקוקה
שימני/ לפני בוכרי הוא ובשעה רא לפני רבו יום
ניתן שלח ומצבאם להקבה והבינן משיחת הכתיב
בשעה שפה אחת אל אחות שהשלוח אינו מקבל
ובגירה שפסק את השידוך ונתן אחת שומעין- בשעה
שלח לו הקבל ל שלוחא אל אחות רשע אבן אל להמשך
למלך שם והלוך להפסיק ובינתיים עין שהר שפין
לו יומא אי, שאלו שלמיזו את כשיבו מפני מפלו יכב
רבו מן בית רשם - אמר לפני - ישנו מי שיש ב ובי בנים
הוי בנין ושאם שאת אי יכב מן לאחם וגמלו כלם מאיל רבה וגמלו
כולם מבוזים לפני לשפוך שרשאין
כספים - ואי שפיו רובם שיצרו לו ואין בהם
(2) הכתב מעכב - ולא תשיב אבידת (ולה) מבוא בזה יוסף להשיב

אומה היא קשורה דכרוי המטה מ"מ ע"ת ואמנם לפ"ז
מ"ש דיוק של שם שלא נכתבו אשלג ישנו ודבקו ולא משלוו
דו אלא אומ אין של אומם מיש (ו' דקדוש אות ב"ג וכ"ל אין אפשר
לדבר בשר שמא אזר אריכא קומם או שהדוה הלב וכתש
כאבין וראה לעיניך וכ' יכאה לליבי ושמא לעתיד לבא כרוכין
ואכ"ן בא למם ישנו ודבקו מאי לפ"מ מצה ואפשר משוך
כ"ש ב"ש ואם אין מ"ש ואם אין מ"ש ואם אין מ"ש
ו ועוד הוא דשיאל מ"מ אמם יובא אל. שאין כ"ו אין אלא אין אומם
מיש שאדם על בשר תקרי – ואיכא דמאורי שמעתן בארמי.
שלמקום בין הדומם האיסורין להדספאות הכן בשם שנאסר
מכח עקרם ומחשב פסיבר אחרים כאלו להתיר כן כ"מ
ז ואלא יש לכרין חומם שם מכא בפ"ב דשיבר (שבת ל"ב)
פ"ב דמשלי פ"ל אבשלום לישון ישקר הכל נבל מאקשי מ"מ
ומ"ד הכי אובשלום הטשמם ומאוכלה הכל נבל מה כ"
אחכ"ם לכלון ומוב דכשלם בדכרים מה ל"ת ומאקשי נפש
דלהים ומסדרים לשון - אפל בדברים אלו אין דרכה לכפלה
ומשוה לא הוה אפו למשלוח פקוק
ח המס כוא השני אבל תכיה לאיכה מלכה שהם
כלם כ שאתן מכוונ הן ל וכמו שבל הפל כלל
כלל שמן כלל (פ"ב ה"ו)
ט אומא דשמוד הו הקלה מאשר אל משם ולא הו מקש
לדבר מאלכה שמש אמם מוצא מעלה ויכא מלאך ב"
אלין ולא כלך משם ומ"ב אמ"ב ויכא ב"ב כ"ב כ"ב לכלוא
כשבל אומם לל פסא אלא אוקא לאלהו ומכ"ב שבל ויכא

בניין הבית אין למען הלך בספק שהוא ואחר אחריו אחרון ואחרונים
בעבור שכל מלאכתו את אשר אמר שלמה בספרו קהלת על
כן אי אפשר לו לשלמה (ב, כ) בבניית בתים שלמים שיעמדו
לפני יהוה קודש הקדשים ומקום קדושת ארון
כי אי אפשר לו לקונטרוס אחרון ובניו ומקום קונטרוס אחרון
ועוד כך שמעתי מפי מורי ורבי שהגאון הגדול מהר"ר
אליעזר דאנציג כ"ץ, אומר תלוי דבר בפלוני, והאמת
הוה ומהו קא אמרת בדין אף כך הוה בשביל שלמה
למטרי - צינית תבא אוכמתי שלמה, למטרי שבבו בדין
שמא בשדין לקמי שמיה רחמי ואיני מטרי אלמלי לאו
ולו אשתמוני אלמלי לאחי לבשמי אלשתמוני בשלו קא רפין
ובהו לי שלמה ולו אסדר לי אפי. אלמה לכו אלאך ואלמה תלאי
שלמה למה לו אסדר לי אפי. אלמה לכו אלאך ואלמה תלאי
שאינו לא אוסף לו אישטן מאחרים
11 מאשר אשר קשיום דבר שכן מצאנו אין אבן מלון וקרוי
הקשיום פעלן א מאחרות מקבלות (כ'-מ')
בן א ולים (ל, כ) שמעראל בי אבן מלת כאשר בנך בכתמ
ואשר מגיד לנו את משפטיהן ג' אלקינו לא לבד ואחר בלב
שלא לחש ולא נקלף לחלק ואל נאנח אלהים ענושה
13 שאב בלשונה הושפ לקבל מאוב פני בן מה-בן בשניהן
על קבורת שמעו גיא וילש יהי רושב לחלק ואל ואם
בעל שם נכלף קבלן פעל-מאשה בקשיום שלח שלח לב', אלחנן (1)
11 אל בילד שבעל הי מבעל תבשת בדון לראות שספרו יהי מאשן
כסף ימין מאב צה לבן - ופרש קבל מבחר מני שקלים מ'
ונתפלו כמה מאוכלי שם אבן שם ושית ל בן כל יום באלף
אוק אבנים משקל בני אבל בעל אחר לא אלה יד בעבי שאשל
ועל בקשו בשלו בקשו אבל בעל אחר לא אלה יד בעבי שאשל
כסף ימין מאב צה לבן - ופרש קבל מבחר מני שקלים מ'
11 אל בילד שבעל הי מבעל תבשת בדון לראות שספרו יהי מאשן
על קבורת שמעו גיא וילש יהי רושב לחלק ואל ואם
בעל שם נכלף קבלן פעל-מאשה בקשיום שלח שלח לב', אלחנן (1)
13 שאב בלשונה הושפ לקבל מאוב פני בן מה-בן בשניהן
ואשר מגיד לנו את משפטיהן ג' אלקינו לא לבד ואחר בלב
שלא לחש ולא נקלף לחלק ואל נאנח אלהים ענושה
בן א ולים (ל, כ) שמעראל בי אבן מלת כאשר בנך בכתמ
הקשיום פעלן א מאחרות מקבלות (כ'-מ')
11 מאשר אשר קשיום דבר שכן מצאנו אין אבן מלון וקרוי
שאינו לא אוסף לו אישטן מאחרים
שמא למה לו אסדר לי אפי. אלמה לכו אלאך ואלמה תלאי
ובהו לי שלמה ולו אסדר לשפי אלפי - כי יהיין לי
ולו אשתמוני אלמלי לאחי לבשמי אלשתמוני בשלו קא רפין
שמא בשדין לקמי שמיה רחמי ואיני מטרי אלמלי לאו
למטרי - צינית תבא אוכמתי שלמה, למטרי שבבו בדין
הוה ומהו קא אמרת בדין אף כך הוה בשביל שלמה
ולאבנים אשר מקלה ראוי שם להיות רועה נאמן
ומי אינא דאנציג כ"ץ, אומר תלוי דבר בפלוני, והאמת

(1) אין לי מושג מה הוא הדבר הזה שנקרא [illegible] ואין לי מושג
מה עושים עם זה - אבל אני יודע שאם אני לא אעשה את זה
(2) אני לא אקבל את הכסף ואם אני לא אקבל את הכסף
אז לא אוכל לשלם את החשבון של הרופא ואם לא אשלם
את החשבון של הרופא הוא לא יתן לי את התרופה
שאני צריך - ואם אני לא אקח את התרופה אני
אמות

(א)

פרשת יתרו תשל"ה

א. אמן כידוע השואלה (קושיה) שואל מהות שפשט כשם שאנו רגילים שכאן משמעות טעמו של משפט כל אינו נאמר בשביל לשאול מה טעם הוא לא כתוב אלא בשביל לומר שכאן משמעו קשור אבילת כמו וגם את מקום טכיכם נישם כאן כך טעם - שפשט כמותו מקום טעם לפי ערך המשפט, מלבד שלומד תורה ועושה בדרך המשפט אל עם שעושה, ומאחר דמשפט לפניו בדרך הראוי את מקדש הקב"ה בקדושתו שיהא מקדש בתוכו שלא יכנסו לשם בלא רשות ולא יעשו בו דברים שאינם הגונים לפניו.

ב. כן המשפה הנאה כי כל מלוכה ושמחה כמו טעם הכן - אשר הכין אלקים לפני העם ומכל מן המלאי יבחר ולכן כאשר נאמר לעיל מה שיש לאשה לעשות בלילה ראשון - כי, כאשר ירצה המלך שאינה מלוכה ומשלחת היא בעצם כמוסה ומסודה - אשר הכינו לה לאכול משפט ושתה ובגד משתמש ומלכי ומשלחת.

ג. והנה מוכח הלא כך בפשוטו כאשר נאמר ב' - הנה יבקשו עבדי אדוני ומקומך אל תלך - ואתה אור - אור אתם ולא תמשו לכך אלא היינו אשר נאמר לעיל אומנת - אלא מקומות הקדושים

ד. ואתה מלוכה הטעם, על המילה והתפילות דבכל אלה מקומות אנשים הם או מה שעשה דמלך

ה. והנה מלוכה הטעם, על המילה והתפילות דבכל אלה מקומות אנשים הם או מה שעשה דמלך

ו. ן מאחר דמשפט הנאה כי כל מלוכה ושמחה כמו טעם הכן - אשר הכין אלקים לפני העם ומכל מן המלאי יבחר ולכן כאשר נאמר לעיל מה שיש לאשה לעשות בלילה ראשון - כי, כאשר ירצה המלך שאינה מלוכה ומשלחת היא בעצם כמוסה ומסודה - אשר הכינו לה לאכול משפט ושתה ובגד משתמש ומלכי ומשלחת.

ז. והנה מוכח הלא כך בפשוטו כאשר נאמר ב' - הנה יבקשו עבדי אדוני ומקומך אל תלך - ואתה אור - אור אתם ולא תמשו לכך אלא היינו אשר נאמר לעיל אומנת - אלא מקומות הקדושים

ח. והנה מלוכה הטעם, על המילה והתפילות דבכל אלה מקומות אנשים הם או מה שעשה דמלך

ט. ן מאחר דמשפט הנאה כי כל מלוכה ושמחה כמו טעם הכן - אשר הכין אלקים לפני העם ומכל מן המלאי יבחר ולכן כאשר נאמר לעיל מה שיש לאשה לעשות בלילה ראשון - כי, כאשר ירצה המלך שאינה מלוכה ומשלחת היא בעצם כמוסה ומסודה - אשר הכינו לה לאכול משפט ושתה ובגד משתמש ומלכי ומשלחת.

ص ٥٢٥ في ٥٢٥ ص ٥٢٥ ص ٥٢٥ ص

אך כשמשרבל האבן לפרין, וקורא ומתבונן ומתעמק להשכיל
מתלהטים הדאורות הפלא וקדושת כאו שלהבת אין כמלאך
ולא אותם הגלגל הסוף וחסוך זה בשלה זה
ואת האדם השכל בשם ברוך האלהים, ואת המשוש הקדוש אל הפשוטים
ולהוכיח אותכי החלק הפשוטי שהכל הוא האמיתי
ותוקי הטלא וכאו לו כתוקים מותלטים - הם משתבלים בכל כתף
להסכיר כי אין, החלק האושלי הפשוטי - והוא משרש
שבהתלוא מתוך להשתרש לפשוט ומאחרא לתל לסוגה
בשרש אופן
ם הוא הפלגה כאשר דקשו לבבות להשתתה, הי' אין המשול
קשה ראוי של המשאו תוך טהא תבש ואשו אותו לשלח
ואשו שלשם הדקיר מאומנם - ולבשרם על המאכל הי'
להם בשם טהא
ם לבלל ישרא אין הוא בשבה שאם יעמה אוי - שפיא לכאורא
על כי מכוונת לאיש ושאינם שהפלה על אלקים" הכל
מושה אלקוא ואכן הדיאשם הותנוא -
10 כתב אל לא הכיר יוסף ולילה תקוא שמים ואשר לא
שמו - תקוא שמים ואשר עלוים ברדיא מעשה
11 אינא דמה לכבוא (ב) אשם הא אלפנסי אשם כ יכופר בן הלי
על נקבו כאשר אלא לפשוט אקמוא שלש שאל ואלקים
אשה שאכאו מלפנין
12 תכל הדינן בהקול המתכב של כאשר אבלוא לפשוט אקמוא
שלש
13 הילף מאוכאת הנוכאת שאינא - מאל CALIFORNIA
כאבא האלף? JAPAN
14 הלת (מכאו, לית - לם-ון) כוסא ומלה שא אין שאוה תבשה ונוכאה

השפע בלבוא שפי' דמשיחין הרוח הקבוע שפיו דמיוא
שיהיה ונבואה מאוא לאלפים אנשים ונשים וכל ומהמה
הוה, וכתיב משפ שיהיה קדושים - לזאת נאמר
פתח ואמרת אליהם אין משיח אם לא יעשה ב' אלו
אפי' למוד כאן
כלל מיאו טוב ומטיב לבל ומחמן על מישאו ולא יפלל
לזאת נאמר בלעם הרשע ואראנו ולא עתה אשורנו
ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ
פאתי מואב - וכשיעלם מלכיות הרוח שיהיה מלך הלוך
ונסוע הלוך וקרוב ואין סופכי מי שעשה כל אלו הפלאות
ועשה בלא רואה השעות הקדה ואיהו מתנך בדבר ועשה בלא
דבר קונה כמי שאתה מדבר וקיל אלו השעשה שמדבר ועמו
שמיבה משלו ואולך - ואין כאן סדרה כ"ו ב"ה אשרי פוטיאל בפלו
ל' ביומא דמלכא ב"ה בשאל ל'קטוגא הא' מלכא משו
ומ דמי - קודם מאדם הראשון - ולדיאור אי מקום
אי דמי הכוונה שתשיא אפס נוסף ואון - בכל מאיבי מקדם יעלמא
לשון ישבע וכון בקשיא קמי שמיא מלכן דמיך ובשב ישראל
רובאי היו מצרפן אומן ועשיר ושאה וכשב כאפל אין לון
ימינן נקיות כלו מצלב אומן אי שלחת אחרות אשה מאוכין
רוחא שיבדון אש יהוה - ועליון לבאמין שעהו מעשים משלים
ל' ובאמת כשפיות אלו כאים בדשעת הדין (בשוש ו - כ"ו) ולפמיך
מעבדים מקדים דהלוך משוך ובאיך דרמוקיך כבי שיאולו
ישראל אל השעות ויבואו בן ע"ז הפוכעים וקוב
מאמם הקיבו (בשבי ט"ו, י"ג) הכבדי עליו עשו בניהם (המעבדים
בשמות) התבדו תובחת משך עזך - אשתבי אך בוכאי אוכי
ושתי מוכ - וכשיעלם מיסודיך דבאת שאתיך הפוכעים מלך הלוך
ונסוע הלוך וקרוב ואין סופכי מי שעשה כל אלו הפלאות
שעשה בלא רואה השעות הקדה ואיהו מתנך בדבר ועשה בלא
דבר קונה כמי שאתה מדבר וקיל אלו השעשה שמדבר ועמו
שמיבה משלו ואולך - ואין כאן סדרה כ"ו ב"ה אשרי פוטיאל בפלו

① Write a for loop

ועל ספר הארץ (בראשית י"ג) שמעיד מאוחר הסאונים על כלל
להבאת לישראל שמקדה את ארצם ואת שפתם ואת נשמת וכו'
ועיב להתנדין כיצד נתנק את לחם שלו ע"ח מן הסאלם
אלו שלו על הבשור אך שאלת הפשט שבכל הקדה לפרשת
דגלות - ומשלה הקדה ראשון כאן באמת להוציא כי יש
לפני הקדה קלה מפני שכבר שמע הישועב ומשלתו ונתן
כשאו קן אומות הלם הקדה ראשון אלין ושבונים לפני
ומשקיף דיבורם ומתוקין באורם ומוקיר ומשפטו.

① וי"ו בתחילת ובאמצע שאחריה בשניהן לשאול את
② ובקש את הדעה לשון מתי. את שאלתו בזבקש
דאגה כך. אולי את נפשו ירוץ בקשתו
אנכי הוא לך. ובקש בשאר הדעות
ע"ש הפה.
③ והוא יבין הקפה. א לשון מתוך ב מתוון

כמה יש לנו תוכ פרשת משפטים לומר קודם מתן תורה
ג הכוונה ופעולה שלשת ישראל (שוק-אלה) לומר קודם מתן תורה

ו אם קנסו וכו' - לתוס' - הגזרה שלמה לגן משום שד קונה
הגמרא היינו של לתוס' דל"ל שור תא כיה קונה
הישאין אינו קונה קנה ג' וכן ל' הישאין כאי לקמן ג'
תנל אומשך בקישין ול' אומר ד' תאכ כד תנינ כשקנלה
משכה שיונם אין משכה אלא ע משכות מוסרות
שיוצא שכך דרך הניח ג' אחי' לקוחים לכל
משכות, שלא לכל ישראל שלו נאמר אלא לפי משכות
אחי' ב הגיה של לקוחים, הגיה של השכאר פשוטים, הגיה
של קנה ג' צ"ל ישראל ל' משכות מוסרות
נקי' וכו' לגיהא שלם

ישראל ישראל ג' ל' רבה ודרך קנ"ב שמיני אפשרה (2) אלו אחיונו יש לו אלא
אחיונו הינו הקלה - אבל בשלמים / מטפל דיוקם מאחד
יש - צריכ קנה של מעשה - קנה של מעשה שאינו כאי לפי
ל' עולות אשכיל פשוט ואתמן על כאי יתפלל כל תלב
לגל מכא - הצבר לשון מצוה ראשה שהיו דעם ו, כן
נישם מי מעלה עם אשה טובה מעלה טובה - ואפי' תלב
אלו לפשוט לפי מין הבלות שאכן ל' אלא טובה (3)

ל' האשה ונלכ' שם' לאחונו ריא קנוס מיוחב לעלכו של עולם
אלא זכה מעלה עלה - אלמנה ניאמ לב כשעות הגלן נב ישראל
ן אלכר אצל שלכן שיהיו ומ' ל' ישראל רוצה אלא ל כשלן
משל, מה אלא רוצה לשר פסיעה אחה עמן דאלן של לפרקם
ואלא חוכה אל אלי רוצה על שאני עמהן כשעבי, לב ומשלם אלי
ומשובה, בשל ומחלל שהאר אל כי שמא סולב הוא או ישן ומאה
אלא לשולל שהאר הפיגון אל הוא כשעבי, לב ומשלם אלי

① וי"ו רבות ובאה שאורה בראש לשאול בשם

② ובקש את פניו ישראל - את פנלו בראה בתקון שלהן לשאול מאתו
דאמרי - שלל את שפתיו ויהי כן ועשה את שלו - ובשם דראשו בקשו ית
אשכה וכו' ע"פ ובשם בראש הכתוב לו' וי"ו רבוזב בראש הפסוק
ע"פ הפלי.

③ והוא יבנה בית - ל' שון עתיד במקום שעתיד מתנית

ישעיה משפט דין אלוה

(1) ו' כינוס הראיות כ"ג מנא ד- ישעיה 9 - 1

ג' ע' ישעיה 23-15

ד' ויה משלי (כ"ו, כ) וראיון נתון ישוב מאין ופי טפלא

← עד וכא קטנן למילף כך דרך שאדם מתלוצץ ואומר

וכמו שאומר שאדם גוסא ומת מיכאן (קללת שאדם מאיים

כאומרו שאדם ומת עליך כשמוי שלוח דיניך שומר מקדם

כיוצא אלו אלו וכן לו'

ה' ע' ישעיה ג' 4-3

ו' וי' משפטיך (כ"ו, כה) ויודעים ג"כ ג' אלקיכם ודרך מלמדך

ונלא מיומך ופסוקיו מתלא מקדיך וי' דמפ"ג - ומרגשון בקיץ

בגין, ושלש בקיץ שאוכם נאמרו

ז' ונ"א דכתיב (ב"ב כ"ו) משארז כי גנון אלי ומוש ומקץ ישנה לה

כ אלה וכ"ש שאין בקיץ, ושוא בקיץ כ מאתן לה

(א)

א- שאלה

פרשת משפטים תשנ"ג

1. איזה משפט (הוא כולם, ואחד מהם) על כך ומאי שנא שנקט בלשון נפלע מן הכתוב ואחד הראשון מהן שאם תלכי אחרי בלשון הכתוב ומאי שנא שנקט בלשון נפלע מן הכתוב ואחד הראשון מהן שאם תלכי אחרי

2. בשלש מצות אינו עושה - אלא כאשר יש להן לימוד מיוחד

שנאמר בהן לשון עשיה ומאי שנא אלו שאינן לימוד מיוחד אלא מקיימין אותן כל אחד מהן

3. איזה מהשלש נפרשה ראשונה ומהיכן יודעים שכך הוא

4. ושנאמר בהן לשון נפילה מניין שכך הוא - והשלוח בשלשתן

5. כיצד מקיימין אותן מניין שכך הוא

שנאמר בהן לשון עשיה, ומניין שכך הוא

שנאמר בהן לשון נפילה, מניין שכך הוא

6. כל שמעלין בו ארבעה ומשלמין חמשה ונתן כנגד

הראשון, ומניין שכך הוא

שנאמר בהן לשון נפילה, מניין שכך הוא

7. כל שמעלין בו ארבעה ומשלמין חמשה ונתן כנגד

הראשון, ומניין שכך הוא

שנאמר בהן לשון נפילה, מניין שכך הוא

8. מי שנמכרו לו מי שנמכרו לו

ואחד לבין שישנו לו מי שנמכרו לו

כיצד מ- ומאי לישנא מי שנמכרו לו

שיש לו מקום לילך ולישב בו ומאי שנא שנקט בלשון נפילה

ואחד לבין שישנו לו מי שנמכרו לו

9. ואלו שנשבו סומא הפסוק ניקח מהם את עצמו ופסח

בהפסוק מספרא שלו הוא של כלל ישראל ומהיכן מי שהיו

כיון דשאר גיאות

7. כל שמעלין בו ארבעה ומשלמין חמשה BLANK שבור ואחד - משפחה

של רבי אשתה - ראש המשפחה הוא משלה CHIEF RABBI

וכאשר בהקשר לילדים שם הילד כשהוא אחד לפני המשך

כלפי מ- ומאי לישנא מהיכן יודעים מכילתא מכילתא

ואחד לבין שישנו לו מי שנמכרו לו

8. מי שנמכרו לו מי שנמכרו לו

הוא רשע כאלו - אשר ספרו שהילד קודם היה ניכר

(K)

2 - משימה

I. מעונין כאשר בגמ' את פי המאזן אתה לא מה עושים לך
כי הכיוון צה שלוש נקיש ומן המלאך אתם אלו על מה
נכנה את אתך צה שש נקיש

II. 2 ועל דאתי ליקח שתיא מפיק דמון שנשר בלע על בדילת
ולשאלה זאת, בכיא מה בכיך לעשות על תאר שאין שומע
לאזניו

III. 3 ועל הספוכן שות (כ"א כ') שניתן כשות להכות ולסר את
שלו בכדיבה נשף (כ"ג, י') בדקדוק לא יסר אלא ומשפט
כשי ובפיך לסרו המכות ובעונשין - נאלץ על עץ "הפוגם לאחר
שאחה כן כיש על תאר שלמו ומשלם נשבר בלע על הכתוב
את המאזן

IV. 4 וכאשר הגי הוא ערוך המאזן בלעך בפסקן הסכנה לעשות
לך צה - ואומץ הספוכן ואמת שאין צם מעלה, הי: ראוי לך
לעשות

5 ושש אתם בלעך ויאתם כלעך אל מלשן ב/ תלמוד כי לא יבינו
כי אתה נצה לקבוצה - ומשפט הספוכן והיא לה לחוש לעשות (1)
6 כאשר הואיל בארות שאינם מוגלים קורים ותוצות וקורת
וכין המקבה מתמיהה (בקולי אלהה, מהדוקי מחה הלו
נעקרת מאחנן THEIR PRIME או קטנים, נקיים וטמורים
נעקרת, אדרבה המתשרות שאחנן שנעקרים לישראל
בגלות, (ובכאן להבין כי משל - הם יותם שתקומה
שוב שאלתה כן בלי מאחנן מחוך שאינן וה מאחנן
שלנו הם מאן דהוא או דוקסים)
7 וכין לטעות כי לא יבינו כי אתה נצה לקבוצה
8 אינא המשפט שר השרת (ו' א') בוזי יהא לעלן בוזי שם
הקדה לעלן שם הוולם לעדוקים אלל ישרא לכרוה
כין אלו דבי כנסיה ובני מדרשות וללקוט שושנים לעלן את

כיצד מאזן אחה ב"ג 313 ד"ה אלא אפי' אחה

V

(1) ਮੈਨੂੰ ਹਨਮੰਤ ਖੇਡਿਆ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਜ ਉਸ ਅਲਾਟ ਕਿਸਮ ਦਾ
ਪਾਸ ਮੈਂ ਕਿ ਕਮੇ ਸਮਸਥਿਤ ਜਾਤ ਪਤਾ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਮੈਂ ਹਿਤ
ਮੈਂ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਮੈਂ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ

ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ

ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ

ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ
ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ ਹਿਤ

(ל"ג שלא)

פורתא אמר לה השתא אתו יומי דאריכו וקטיני ונינם טובא, **ופרש"י** דאריכי לישן, וקטיני לעסוק בתורה ובמצות.

13. ולשון **הגר"א** ואז גודל תשוקתו שיתנו לו רשות לחזור לביתו ולעסוק בתורה ועבודה כל ימי חייו.

14. חנם שהוא ס"ם וחילותיו, כי מילו דמגנא הוא זינייהו דההוא סטרא ולזה לא שלטי בדבר מצוה שעושה האדם בדמים יקרים, וכן תמצא שכל דבר טומאה בא בחנם מה שאין כן דבר מצוה וקדושה צריך להם טורח גדול ודמים יקרים.

15. בפרשה כי תצא אש, כותב **האור החיים הקדוש** רמז התורה הק' כדי שיתעורר האדם מתרדמת שכלו בהביטו הפלגת הרעות אשר יוכל להביא לעולם, כי תצא אש, והוא בחינת תגבורת הדינים ומצאה קוצים הם הרשעים.

16. והודיע הכתוב כי אחר שניתן רשות לאש להבעיר לא לקוצים לבד הם מבעירים אלא ונאכל גדיש, כאן רמז אל תינוקות של בית רבן שעדיין אין להם קומה אלא גדושים שבולת עם חברתה, וכשירשיעו בני אדם הנה הרשות נתונה לאש לבער בהם.

17. ואמרו או הקמה כאן מודיע כי לפעמים חרב עד צואר הגיעה מופתי הדור יסודי עולם נלקחים בעונם כדי להציל על כללות הדור, ולהם יקרא קמה על דרך אומרו זאת קומתך דמתה לתמר שהם הצדיקים הנמשלים לתמר צדיק כתמר.

18. ולפעמים יגדל החטא ולא יצילו הצדיקים לבד וחימה שפוכה על כל שונאי ישראי והוא אומרו או השדה שזה ירמוז אל כללות ישראי ולא יספיקו לא תינוקות, ולא צדיקים להציל.

19. והודיע הכתוב כי יש יום לְקַל איום לבוא במשפט עם מסובבים את הדבר, והוא אומרו שלם ישלם המבעיר, את כל אשר הרגו.

20. ובאמת כי יחרד אנוש ויכבה שלהבת יצרו המחטיא אותו באש המשפט בהעלותו על לבבו נהרות העונשים אשר יגיעוהו על כמה נפשות קטנים וגדולים אין קץ שהוא הרצחן הגדול להם.

21. והנה אמרו ז"ל לעולם יראה אדם עצמו כאילו כל העולם כולו חציו זכאי וחציו חייב עשה עבירה אחת אוי לו שהכריע את כל העולם לחובה ודם כל העולם על צוארו.

22. כמדוי זהו מרומז בכונת חז"ל **במס' בבא בתרא דף ע"ח:** בואו חשבון בואו ונחשוב חשבון של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה שכר עבירה כנגד הפסדה דזהו נוגע לכל העולם, בתוך שלי אני קודר **(ויקרא רבה פרק ד' אות ו')** משל לבני אדם שהיו יושבין בספינה נטל אחד מהם מקדח והתחיל קודח תחתיו אומרו לו חבירו מה אתה עושה, אמר להם מה איכפת לכם לא תחתי אני קודח.

23. **החפץ חיים בהקדמה ג.** כותב ונראה פשוט שהטעם שהחמירה התורה כ"כ בזה העון משום שמעורר בזה את המקטרג הגדול על כלל ישראי ועי"ז הורג כמה אנשים בכמה מדינות, ומסיים ומזה נוכל לידע את גודל החורבן שמחריבין בעלי הלשון את כלל ישראי.

24. ועי **בנפש החיים שער ד' פרק כ"ה** שמביא **מתנא דבי אליהו** כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם, ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבים בהם ועוסקים בתורה היו מחבלים את כל העולם כולו.

25. ואומר **הגר"ח** ואיך לא יתלהב לב האדם בהעלותו על לבו ומתבונן בזה בענין הנורא ותפול עליו אימתה ופחד לבל יתרפה חי"ו מעסק התורה.

שמו, כלול הטיוטה שיעבד שלוש על הקלה כל העולם
שלפני, הבטח קשיך לעשות מהכתם לה שיעה שאין שעבוד
את אלה הקיבוץ לפני. לוא יוק ב' הקבוץ והלוא ובשיר
שדה הקבוץ - בקלה הפסולה מסיום הלה אלפי שלוש לכל
כשרה הקופה - ובוק הכשר יפרש הטהר ואפשר זו
הישועה מעגלה לכא ולפוקם השיר שלפני, הבטח לשכל
כי"ג 9 הוצאת לפועל לשער מי השיעור לעיכוב לעלה בכח
עולה ב' אומרים כי לימן שלא הקבוץ - המפלי כועס כל הדברים
III XX עליו מוטל - הישראה, והבעות ① ② לכל המאוחר לסעיף הדברים כלי
כאר שם כלוב כשמש לכל המאוחר לסעיף הדברים וכדרכי כלי
ב' נקיף באו - שלו, לכל כי הלל שעיר לעשות לעיכובא בשיעור
הלכות כלי, שכיפות, מתלה, עלינו, מסודרים מאליהם כמו ③
ושלא נלי מוטב בפה פיה שבקבוע הפועה אך שוב צבו א מפונן המאלה כמו
דוגמת הימים ע' אחד היא הישראה (קלא) שמעיד מהבא העדאה
בכיה כלי, שכיפות, מתלה, עלינו, מסודרים מאליהם
IXX ו בקב לך - כמה בכוח לאו עליו שלפ את אומנות
לשאול את הלכה
ולא, שכח את היא אלוהים מעוך בעותה וידא בקר הלה
דוגמת הימים, מעוך הישראה ושיעה, מעוך נשוא אשה
XX ב מעוך בעה - בקב לך, מעוך הקל ומבאוך כי הדברים הלה
XIX ב וכן לעתיד עתיד לעלות מעוך מעשה בדרך הלה
את לבו ועושין הישראה - ועל הדשאים הבהלו לעשות הישראה
לא הי, יוצא אלא הקיבה לקבוע בה מכוון את לבו ובה מכוון
הישראה ובא אלקיה (או שאת הקה (בא לון) שאפו א' לתלוכן
אלקיה מעוך עבוד אשה, ועבוד אלקיה את הבית מעוך
עלקיה מעוך עבוד אשה, ועבוד אלקיה את הבית מעוך
בעותה ושאל אלקיה את
בעותה ובא אלקיה (או שאת הקה (בא לון) שאפו א' לתלוכן
לא הי, יוצא אלא הקיבה לקבוע בה מכוון את לבו ובה מכוון
את לבו ועושין הישראה - ועל הדשאים הבהלו לעשות הישראה
XIX ב וכן לעתיד עתיד לעלות מעוך מעשה בדרך הלה
XX ב מעוך בעה - בקב לך, מעוך הקל ומבאוך כי הדברים הלה
דוגמת הימים, מעוך הישראה ושיעה, מעוך נשוא אשה
ולא, שכח את היא אלוהים מעוך בעותה וידא בקר הלה
לשאול את הלכה
IXX ו בקב לך - כמה בכוח לאו עליו שלפ את אומנות
בכיה כלי, שכיפות, מתלה, עלינו, מסודרים מאליהם כמו ③
ושלא נלי מוטב בפה פיה שבקבוע הפועה אך שוב צבו א מפונן המאלה כמו
דוגמת הימים ע' אחד היא הישראה (קלא) שמעיד מהבא העדאה
ב' נקיף באו - שלו, לכל כי הלל שעיר לעשות לעיכובא בשיעור
כאר שם כלוב כשמש לכל המאוחר לסעיף הדברים וכדרכי כלי
III XX עליו מוטל - הישראה, והבעות ① ② לכל המאוחר לסעיף הדברים כלי
1/2/9 הוצאת לפועל לשער מי השיעור לעיכובא בשיעור לעלה בכח
הישראה - לימן שלא הקבוץ - המפלי כועס כל הדברים
בשיעה הקופה - ובוק הכשר יפרש הטהר ואפשר זו
הישועה מעגלה לכא ולפוקם השיר שלפני, הבטח לשכל
שדה הקבוץ - בקבה הפסולה מסיום הלה אלפי שלוש לכל
את אלה הקיבוץ לפני. לוא יוק ב' הקבוץ והלוא ובשיר
שמו, כלול הטיוטה שיעבד שלוש על הקלה כל העולם

ג - אשרי שדה הקבוץ

(ב)

III XX לפיכך המלכא בלבד - אין מוכאים "מעוך" אחרי בלבד,
לגי - כי אם כי בשלמי בעיה כי מעוך תאשה בדברי
לאלו: שכא מעכבים מעוך הקל הבה ויהי לימי הדבר הם
מעוך בבה ואלהו בי שכא, מעוך בעותה ושאל אלקיה את
אלקיה מעוך עבוד אשה, ועבוד אלקיה את הבית מעוך
אשרה ובא אלקיה (או שאת הקה (בא לון) שאפו א' לתלוכן
לא הי, יוצא אלא הקיבה לקבוע בה מכוון את לבו ובה מכוון
את לבו ועושין הישראה - ועל הדשאים הבהלו לעשות הישראה
XIX ב וכן לעתיד עתיד לעלות מעוך מעשה בדרך הלה
XX ב מעוך בעה - בקב לך, מעוך הקל ומבאוך כי הדברים הלה
דוגמת הימים, מעוך הישראה ושיעה, מעוך נשוא אשה
ולא, שכח את היא אלוהים מעוך בעותה וידא בקר הלה
לשאול את הלכה
IXX ו בקב לך - כמה בכוח לאו עליו שלפ את אומנות
בכיה כלי, שכיפות, מתלה, עלינו, מסודרים מאליהם כמו ③
ושלא נלי מוטב בפה פיה שבקבוע הפועה אך שוב צבו א מפונן המאלה כמו
דוגמת הימים ע' אחד היא הישראה (קלא) שמעיד מהבא העדאה
ב' נקיף באו - שלו, לכל כי הלל שעיר לעשות לעיכובא בשיעור
כאר שם כלוב כשמש לכל המאוחר לסעיף הדברים וכדרכי כלי
III XX עליו מוטל - הישראה, והבעות ① ② לכל המאוחר לסעיף הדברים כלי
1/2/9 הוצאת לפועל לשער מי השיעור לעיכובא בשיעור לעלה בכח
הישראה - לימן שלא הקבוץ - המפלי כועס כל הדברים
בשיעה הקופה - ובוק הכשר יפרש הטהר ואפשר זו
הישועה מעגלה לכא ולפוקם השיר שלפני, הבטח לשכל
שדה הקבוץ - בקבה הפסולה מסיום הלה אלפי שלוש לכל
את אלה הקיבוץ לפני. לוא יוק ב' הקבוץ והלוא ובשיר

קצת שיא – בדשת משפטים אשמה – אלוהה ושם

I 1. איזא דשאר (ו,ט) הלך מלך בארץ ולא עלה אל הבירה
תוקן ומשפטיו לימדה אלה המשפטים לפי שאין מצוות של
הקלה כמצת בן מצת לא מוכה לאמרה לעשות והוא אינו
עושה כלום והקלה אינו כן אלא מה שהוא עושה הוא
אומה לעשות לעשות ולשמור – וזה דרכו שכן נקראו תקון ומשפטים
שבידו הוא שמעו משמע

II 2. שונים מאד המשפטים שנאמרו מסיני לפניהם שמתנים בהם עד
הדינים הם בשעת שעברו באצם מתירה ומשלח – אבל משפטים
לא יצאו שהם משפטי ד' תקנו ומשפטים ע"י משה (51)

III 3. ע"י "מאתן עשרה" (קמ"ב) וכלה אלהים (קפ"ו) פרשה
ראשונה משפטי המכירות ד"ב שנמכר לעבדות, הלשון
מוסבלין על אבן שם – והלשון הזה מוכיח שלא
ב"ד
IV 4. יש להקפיד בדרי האשה יעקב בפשט ועל ד"א ואשה שיהיה
אחד לוקח בדינרין שלנו כדי ואת אין לו ונמכר בעבד
ושם ישלם

V 5. ואיש הלך משהלא בראשית אינו מוכן משפט שם ואת אין לו
ונמכר בעבדות מי יכפה לבעלים עבד שאם היה, ודיב מוכרחת
לומר שראשית אין שם שלמות – ואיזה השלמה (ו,ו) לא יקונו אלהיך
כי. עניך למלא נפשו כי. רעך – וכיון שאם מי מכר בעבדות משפט
יוסיפו כל מצוותיו שאם לא יעבוד

VI 6. ושם מי טוען יהלכו ושם יש לו – ומשלח משפטים לפניהם
היתה – ואיך בשבל אלילים – וכיון שמאוהבים בהיה כי יש לו משפטים שמשפט
בשבל אלו מלך שבקולה אחד אחרי תיה דמעונה אשתו ושלו
שתבא אלו מלך שבקולה אחד אחרי תיה דמעונה אשתו ושלו
וכואב הדמעה וכל שם תמלה מאת השם אחרים וזו בשבל אלו ומת

בעבדו דהיינו ומלו בדיב עבדו, ודלו ואשתו יהיו לאדוניו ואתה

1-4 Give fitting for the following - Male to female - Male to male - Female to female

(1) (2)

תיקון שמע דמוצ"ש ומקדש על היין יעקב"כ - כל אלו מנהגי הדיוט
דינון אמנם מורה הוא"ל וכ"ש דמה שכתב הרמ"א מנהג הדיוט ע"ז
מיכרי הפרישה - ומה שאנשים הללו שאין רמת בעה"ב להקפיד על
מאכלי אשכנז ופולנים בפרט"ל אין להם אלא כר אחר אלא שאסור להם
כלומר אינו מקפיד כ"כ להם ואלו אינו שכיח להם ולפ"ז אינו
מוכרח לומר כן מצד סברת הט"ז שכ' בכיוצ"ב לומר לפרש
והיינו אשכנז פולמו-נינסיש לויט וכנאות פ' יפה עד כאשה ואי יפה עד הקיבר (2)
X ס"ו וה"ה אלהכו קפ"ה - בלה כיון דעתאת אחל שמח כולל כל בשר
פ"ל דלפ"ז אסור לו לשתוס דקדוק ענה יקרוס משקני תאב
IX ס"ו ע"פ עצם הראוכם את ראוכ דו מוכח שלב ואסו תני
את ראוכ דו אוכם של ענא שטפ ניכם דם כאלב (4) שלא יולוק מלו
ולתכיו לעיל המחלק ולא יגזול לו מנהגיו - ומאוכר את האשן יקו
או תלה שאי לגזול מנהגיו - כפיכ האשן שקפ טוכה מאחרים
או לשתר לו בוזה אפי עד כאב אסור לו להשתמש דשם
XI ס"ו אלב אומא ע"י בדיעבד יוכם (שרי ושומה שרי ע"ש אות ס')
ובאמיכם דע, ישראל אוס רואיו את עבודה דו דפסק (ויקרא ל"ה ו')
לא ישראל אפי למחירו ואל אומו שלמים או שהם לושב להם
מאכלו שלפי שהם בחזקת קטלם או עבודה אלא לרשות להם
על כתפ הרוב לקנות אף כשר לתך
ס"ו טומכות הפרישה - ומה שאנשים הללו שאין רמת בעה"ב להקפיד על
דינון שמע דמוצ"ש ומקדש על היין יעקב"כ - כל אלו מנהגי הדיוט (1)
תיקון שמע דמוצ"ש ומקדש על היין יעקב"כ - כל אלו מנהגי הדיוט

① [illegible]

② [illegible]

③ [illegible]

④ [illegible]

משפטים תשע"א - משנה תשיעית לב' עקיבה

משנה א

1. איזה במשפטים (כ"ו, ה) כי תבואה תחזור שונאתם רבים ממנו מאשר
ובחלוי מצוות לו עבד עברי מאי
2. אינה במשפטים קיבל: מאי שונא אינה שונא עבדי ומה מקיש שונא
שאמור שונא ישראל ומה שהמשפטים מדברים לא נאמרים בלשון
(ואי אפשר אחרי קבלה) אלא באופן סתמי דרך אומרה (ואי אפשר
בזמנים לשנאתו ואפשר מ"ב שנאמר כי) כולה
שלחני מיעטם לך מאי אלמא אתו בזמנא דיש אומרים (3)
ג. ואי קשיא שפקעה באומרה אחרת אחרת ושונא לעולם משמע ראשון (1)
כדי לכלול את יבדו ומשרע מה כביר יבדו שיש כיון בעבדות לשנאתו
ד. ומשבח הכתוב כיון שעתו שונאו לך תשיבו שונאו עושה בפרש כאן
לפניו לשון הוא כמשמעו ומאין אתם לך לומר שלפניו
ושיר כביר יבדו
ה. ואי קשיא קרא שאינו מדבר אלא מלבוש שאדון מקיש בלבוש
אדבה משמע ליה ל' מקיש (2) מקיש עבדי שונא לשונא של משמע (4)
ו. ואי מה ענין לקבר אלא לומר לך כשם שאין של משמע
מקיש עבדי שונא לשונא של משמע מקיש עבדי שונא לשונא של
שאמור שונא ישראל ומה שהמשפטים מדברים לא נאמרים בלשון
ואי אפשר בסתם קיבל: מאי שונא אינה שונא עבדי ומה מקיש שונא
ובחלוי מצוות לו עבד עברי אמו
1. אינה במשפטים (כ"ו, ה) כי תבואה תחזור שונאתם רבים ממנו מאשר

מקרן למשפ

ואולי אלי אלמן רואה כשם – וגם בלי הוספה את הדרוש ה'
וכיצד מפלה את ס' מהר שאול ליפורע ד', כיש שיבדל אחי
וכי הכיש כהלכה מאיש ולפחין ואומש אל ד' אולת ה' אשר ישא בפחן עוי
בישע שחטו כי – ה' מרפאי אלין ומי' משרה לפכל יאן
(כ"ו, ל"ג) שאחיו הלך פ' הכ' ויגש (א', י"ב) אחטו אפק למשפו משפיש
ואבדה וכלה הלי עוולי ונע לקדק למשפה ומושב ב' ולא שחה מוסר
מאבדה ב' אלהי נקמות רשע זכרה דלמה בפיך למשפ רשעי אוחה
הדי מגלמיה ע אפק – אמה את הדרוש ואחדו למשפ – הדחוק ל
אשל מי שאין תאיה שיני מקוסם אשלה הלה יג אחם כלה הפחן
שאו יבאן לפו לחדקו ולמשפו
(5) ולא שאיכי דעתיכו דמכה ואשא וכפר הכיהו שוחפב לו שה מאטאו
הדי מגלמיה ע אפק – אמה את הדרוש ואחדו למשפ – הדחוק ל
מאבדה ב' אלהי נקמות רשע זכרה דלמה בפיך למשפ רשעי אוחה
ואבדה וכלה הלי עוולי ונע לקדק למשפה ומושב ב' ולא שחה מוסר
(כ"ו, ל"ג) שאחיו הלך פ' הכ' ויגש (א', י"ב) אחטו אפק למשפו משפיש
בישע שחטו כי – ה' מרפאי אלין ומי' משרה לפכל יאן
ומי' הלי הכ' מאי ולפחין ואומש אל ד' אולת ה' אשר ישא בפחן עוי
וכיצד מפלה את ס' מהר שאול ליפורע ד', כיש שיבדל אחי
ואולי אלי אלמן רואה כשם – וגם בלי הוספה את הדרוש ה'
מקרן למשפ

(1) ואשר הלה א בשבת באוהל מול לקדק הדרוש ואחדו כבי
לכול אל בפו אל
(3) ויהי דבא שחט כשא
(4) וא כשי אלק (3,6,3) ואל אלק משפ אשה אחה כולל מ שפת משפ
ובשקה דרך אחה ישיב – ואי הוא שראשפ את שוחאו קומל לו חפ

(7)

אין מוסיפין בשבת על צרכי שבת ואפילו צרכי שבת עצמה אין מוסיפין אלא אם כן היה דבר שמתחיל ועושה בשבת ומשלים בשבת: ואפילו

הרי זה משובח ואם לאו אין מחזירין אותו ואפילו אמר

הרי זה משובח ; ואפילו אמר

יא ו ידוע מה (הראשון קיבל) שאשת הבן שואלת את האשף
ממליכה את קונק וממליכה את תרקס

יב כל מה דתיירא תלקוון ומשפטו בו דמשי בריש דלק (כה, ב)
וראם אפשר שאשה ומוכיחתך וזאו וכל לשון דאמרת
הכוונה שלו שאמו לא היו שולטה את בעלה האמתה וזאו"ם
להשיב שאם מתעקש על סוד הדיוט - ודיוט ביקא בעוש דאיכא בינה לבין (1)
(2) ואי אשב משפטו דשניא 9-1-11 מלאכי אלוקים) שאהיה אמתך
אנשי ג ואי דרבק הוכיחך על מעשיהם כי בשבר מלה אמרו הם
רוח מתנקיל דמשיב שאין טוב שם נואלין עשיר בכבוד
ובן כאלו שבעוה"ב - וכהו תקון ומשפטו לעשות
ורמזו ר' יוסף וכבאר אלהי אשר שפו מכוונין אותי

ג

1) ...

...

...

דרשות בבית משפט

(1)

ראשון – בשבת

שני – ג' תשרי

שלישי – ד' תשרי

שלישי בשבת ח' תשרי תשע"ג
ושני יום ג' תשרי תשע"ג
11-7

1. איזה דיינות (ליאו) מיני לשבת שזאת היא: את לדעת סמכותו? זאת לדעת אבטלא היא מאה מיני שאומרים לה לדעת כמותו אלו הלכות כמותם גם מצד שקר הדבק – כי הוא אחר לקחי בדקא קה כך בונא / אחר לכו שעזבו פוסקים"כו ותורת הבנא ובפשי לדעת כמותו שלא תצוח לנו לשאל לך בניך

2. מי הי כאן לפנים בין – איזה דיינות בזמנו מקרא היה לכל אנשי – בשקיק (ובי כשהכל בקבצה אנשי בין אדוני שאינקרים על ובפל) תכלית – אלו חלו, יכלם שאין לך אחה בקבוצה מיוחד שיש בשאר חכמים מקום בהכנעה ובאר ב' – נשואין אלו בפרוטה מכל בקיום כך ומכל בשם מכוער בפרוטה נסור מכל בקיום (כבי יסור מכל בשר ובקיום כך בין בקיום) נישואין אלו כלו אחה ונתמה

3. שלא בדין איזה דיינות שאחה ל שאינו דה נתמני אלו יומם לעולם ובאם בין עצמו כאילו מכה מונעת ול דין ובכוונו ונקבע בפועה ול מחתו

4. ונקום בין בשם יועץ דאומם ובאם כי ב' בקבצ קל – ובקב דאול לפנינו ד' דעל דאול את לדעת אבטלא היא מאה מיני – ושני בקבצ, בקבל דחוק ובשני אני מצוכא מחניה על בפועה מכה מוכנה את בין בשם ① ואל תהא משפט אלוקים דבוקו, לא ישובו בפנים דמשפט – ואל דוקא, הכי את עצמו שלא יכנסו שום בפרט בקוב ובפך אפלו בשם מלבם + ובקב אשתו תני שאוכר לפרנסת את בפני' בדי"נ מתקדק על השקר

3 ואיך מה נשתנה לו שיהיו בקבצ'ים – הא אין בם שאר בעשור ובם הוני

9 ותינח מצם יוכ בצדק שרע יבשם ובאל – ובדומיו לא ובחוכ עליו

בשו מה שחוצה ביניו

7. ובקבצו להמן לראות בניצחון בשם, מצבי – ובכא המן ● כי אל מרבצו, כוכב ומשתחוה לו ובלא המן חלם – ובראה המשכל בראוך בשקר יבוא

8 כי אוצל דבל שניהו דבחוכ שם בין ובל שאר אלי שבדה שקר ושמחם

המן מאי השתחוית מרבצו, לשפט בדומה כאיך כשם בם ביניהו

(1) ۲۰ کے طلبہ عمار حلقہ-حلقہ

9. אינא דדכוותי אמר ר' יוחנן מחוק ונקנה אבל גמר ו'
יכתוב בכתב שאינו נראה ואין אומרים אל ינחנו מוסר ואין לאו יעסוק
במלאכה

10. יש לדקדק גם אבל למאי דמסקא של נימין - מלמד אז יש תקנה
מוסקין דמשכיר בלוח ושוכר בלוח - ויש מקשה אחר שיצא השמיטה
11. בדלבה בראשון כגון - היכא מפיק מי לוקמא - כגון יש להשכיר דמשכיר
כאלף - אינא דמיא עד אחד (א-כ) בשכיר בלוח ושוכר בלוח
שנשמו בינתים השנה יש הבאים משפ יומם מכל פסידיה - והוא
כמין הנזקין
12. בריק לשמות בין תכה ולשמור לא הכלי - אינא דמי, דא שמיר אל
בשאל ושקל את כמה דמיק - שמא אין אדוני שלח לנו תכא, ושקל את כמה דמיק לספר תיבשת ולשמור בעני הבאו ולו תיעוק מלאכה (1)
13. אל נגמו מוסר ואל יאוס יעסוק במלאכה - בבאמת אין בהלוי בזיון
שום - היכא מלמד דאיבעלא של מאה מנה - מדעתן מוכנה לו מיד
14. ר' מני בהוא תסיד בשוק של אדא בשני תמכא טלדא וכל אינן בשוו
לפי רשקא את עלמא ומפין אומן דאקנין ובמוחין וקונין ראשו תני
שכרא - ובשראה בין הני מילין - פא' ה' יוחנן מעמד ולא תסיד
לשקר והי' חלק לבבכן לשלה ובאה שנות אל תקוע שופר בשוק
ואמרת המיל יוכיח עליו והתוחל והנאים מן אומן דאקנין ושאלין
תואר הבנין ובאמת כן - ובשראה שם התסיד אמר להן אלך לאדא
ואדאנין לאן ואראה לו שם השנות והתורה שומעין מן [משמר שפיר
אל לפרשה ושלפה דשנות כגי' לעשות תסד כשם] בדאו לשך ובראה
מה עשה אדון - הלך אצל השנות ושאל לו דאומה דיה שהה אומן
לו - א"ל דני אדא דשדינן שם קיאטן - א"ל הני הני אין
תשמיש יש אל אדא משם
15. בה' בשכיר מלמד דאיבעלא של ר' מני - ומילא טלה מלמד דסמטנין
שהה עומד אינו כעבד אינו - ולא יהני כי' יאותו - ויש הלכה כלישנו

(1) ગણેશ ચતુર્થી ઉત્સવ ૨૦૨૨ ના - ભક્તિ, ભાવના અને ઉત્સાહ - સાથે ઉજવવામાં આવેલ

מאוחר

16. אשתו בשם בתיה טעתו וראו כי טוב ב- בלא סוף רעיה בלי צ
בלעיון טעימה וראו - כ"י שטראוס טעמו של מאכל טוב לא סוף,
בלעיון לטעון אותו
כי וכל זאלן אתם - אל ירפה לחזור על כאנה את יכיון דה
מתיקות ויהי בלאה אחתם יחם בקולה מלאכי אלקים
ובשפת רצון מעט שפיר בלאה אחיהו וראש מלב בקצתם ①
על אירא מעבדם אתיא מה עיר אל אין אדם בעת אלם ואכה דעתו
כך מוכה אל אין אדם זאת רה אלם אכה בעתו - ובשו פלישתו
מאוחר
על ② ואל לאו יפיר ל יום כראשם ול בלבא בדר שאולין את
כאבא מאיהם לקדרו את בקהלם כל תושו וכואה מה אל
כי וכל לראה רעה תוכה- ומכאן ל יחיה בקהל ובאוהל
בעון אך - ורואה אין בלה יהו זכה - כי רעה עם קהם
לפשע אוהב בקהל ועל הפסוד בעונו בן אך - ויאשון
את בשפל הנך כמה ~~בעונו~~ בעונו בן אבן הפסוד בעונו
כמה שעה היו כל יהו אחת בלבו לעשות אחד
כל שעה ושעה מ יכל להמית בן אבן בעונו בלאה
אשר אין לא ראלם - ואל כה אבא בלבו אבל שלה
לדו ומעטה - ואל כי לאבא בעונו א מאכל אלפי
מלך מבלאה שים ל אל בעונו יהו מוכה לאור מאה
אל כי מ יכל לסרו בלאה - כך בעונו נותן ל כי
שם לסרו עם בלאה - ואל בוא תשוקה שאתה ל כשא
יומה לראה ולסוף כאחם ומובא בן יהו - ואומה אל
ל בעון הלאה בלבו בעונו בעונו בן יהו בוא חשך
ובלאה כים קשה ל מל יומי בלבו
20. ואבן לבוש כאוצ שולחן בלבאה מעטה

④ וז האולת היקר בסכל (כו, כא) אף היו לו אחת מהנשים ראויות
ומכירות הגדרה היו משתגעין ומתלהטין אחריו ולזו יעשה רושם
מלא עולם כסף ונפש לתאוה

② וז ראיה מכוון על משל (כו, ו)

מקדש את הקדושה

מקדש את הקדושה - ובכפי שאדם נפש ונוקם הארכות
ישנה מונעת ניסא שמתה אצל כמה דמשל (כ' כה)
1. מוכרת לו שפתה כלניא - על הדומה לתמר - הקדושה
הכנעני - כאן עזרה את אחיהן דין קיום ודין הלשם
הישראל לא היו יכולים שלח אצל היו לעזרה אחרים
2. אמר לפי שהם הישה כלילה אחד לבלוה הקין ואם אין הישה
מאכל בעלן
1. אי אינה דומה לפי (ג'ן) שאין אלמידין את כיצד מפני מה
התורה אומרת בעלה יוצא מאליו - דלפי האמה לשלח כפי בזה

8 האשה וילדיו, ושיו לאדוניו - יובין - נציגותו של האפוף אינו
שלו - אינו מוסמך לחתום
9 בכשפה כאוזה לאחרה למי שנקט ממון תקרן זכויותיו של (1)
כפי כה - ומסתמא הדבה מוגלות - ראה לו מי הועדות וא כיון (3)
10 וא קטא (י, יא) שמעיה מקשיה בכשפי משפטים מאקרא
מכאה הלכות המוכיח את גלותה של ישראל - אין כסף
גלוה אלא שמי אל כיון שאק לא ושיו לו כלשה
11 אל כיון שאק - בכשפי הלי מסורסל דלשתק באלו מאה יהיו
יכול לא ושיו לו כלשה עד שתעיין ותבקה לאן אתם וצד
שאין לו
12 וא (ט"א נ"ט, ו) מאשה שפלוה בעלה סכוך כסף ליהודי קבר
שמן בכיון ולמו דא הלוה לכותי - תלמו כמה תפשיל ואיך לא בכיון
פ"א כגע הלוה את בעלי ואין אישה בטלנית היא שמכר
אין לו עכר כלל שפלוה לי כסף
אי השיבו בעלי משיבי לכיבכל יש בזק קבדה שפיבי מלק
כה אמיך אלא שבדיק עזבת אל יבי ליאבל ומיון שפליטו
לכל ממון הפסקת ללבת לכיבכל דבדק קבשה מ
כבי טלו לאזור לי ליאבל ולמו להשל לאו ושיו לו כלשה
קטל יש אין הולך דבדק אלובה מאד אלפי שהלובה קשה
על
13 מאשה בדה יקה דלין אשון של הקבין שהשיא את זמן קבאים
לה לבן ילדו ומשלש המאת דיב שליש ליאמן סומר ועל
נכסיו מן מלוקט - שה לשאר שסומר הפסיד לשלש תוקאיו
ומתלוט ר' יקב לימר אל מלוקט שהי לסיבה של יש שמלקה
להכיל את הבין - לסר ושד של לי ימיל ושה שה לאיכו
14 סכב לבין ליאם בכשפ כא שם לובא לו שסומר אבד את

① ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ।

② ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹ ਪੀਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਚਾਹ ਪੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਰਹੀਏ। ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰਹੇ।

XIII

ז"ן ואם מסרא מקלף אתנן בניו של הקבלה - בניך אתה לך אלקיכם
אל לאם יש בן אינך בן בניו הרי כל מתשעתן ומן באלונין
בן על בניך ומתפש עצמה אין להיטיב את בניו בניך
כי בניו הטלדיל אין אם לבאלן לפון דאמלת פרשת מתפלל
מתפש הקבלה עצמה לבניו בניך

XIV ז"ן ואי בעי נקניך ויש (ל"ט ב) ויהי ב' את יוסף מעל לאבין שפוי
לו עשרה בניך ראשי מדינות בניתן כולך ומלך לו אבל הקטן
לפי שפוי עשי כת ולפיך סיוע יותם מכולן - בך הקבלה היו
על יוסף דכיון מעלה, כפי שאו לאב מעשיהן - עבדולה מצה אינן
הכי

ז"ן ואי יוסבר בשי אמא ני, שמעינן דשא מעיד אין על שמיל ואבל
שהקבלה יושר ומעלה להאבל יותם אומה שמעלה האבל לבניו
והאשם לעולה יושר הקבלה ומעלה לאבל שיעשם ישראם
מה ומש ואפי הקבל אבל הכהה מדיבור בי לעולה מתן - ולפי אל
אמר ומיכל עבל כלפי מעלה ואתה תוכח דאשם אמר הקבלה
הכיני אמו דרחמנא והכיני מומל לו על כל אלונין

לעת הזה, על כן [illegible]
כוחנו אלא בפה ואומנות אבותינו ננקוט להקהל ולעמוד
על נפשנו, לחלות ולחנן פני שוכן מרומים אשר 'בכל
צרתם לו צר', שיצילנו מן הקמים לקעקע יסודות הדת
והאמונה, יערה רוח טהרה מכרום וי[illegible]

רגל מעיה על בניך כי אינך

פרשת משפטים תשמ"ה

(א) אמיתה של תורה

ויה"ר דיוק המלשון ודיוקא בדקדוק

1 א"א דמשפט בדקדוק ניתנים המדה ובמדה ניתנו המשפטים

(11) 2 ובזוה"ק אור בלילה שמשמש בנקבי דקה הוא שבכל דקדוקי - מקבץ של

כאשר הכל בדקדוקי לכן צריך של משפטים - נקבי הדרך

3 שמן המסילות הם אור אצ"ל יש צורך למשפטים

(9) 4 דהשפע בתוס' התחיל המשפט הראשון במאד מכו"ע שיש קשיות בלשון

רשב"ם השקיעו עצם לימוד הענין דקשיות הראשון (4) אלקי

ד' אלקיך אשר הוכלתיך מאכל מצות כמו שאמרו ונשברו

כי מאד הוא באכל מצות ויבקש ד' אלקיך

5 בפשיטות להבין אינש בשמן יש קיבולת במאכל רשב"ם השקיעו -

מצות יש להבין מהו בפ' אלקיך אשר הוכלתיך מאכל מצות

6 ז' הענין בפשטות אלילה (ויק' יט, ל) ובוש בפרש ד' פעמים במדה

וכלים וצמידים רוש פרשת קשות בדים על קרקע ותמשיל

עליו אל. ושבר מאכל מצות בהוי לשון ותמשל

7 שיחוב משפט לא מי רק שיחוב בשאי בוחש אנש הוי

שיחוב רוחני - וכמו בלילא בספרים שהוי שקועים דמיון שהוי

מאכל

8 כל מקום שמובבר וכ"מ במדה מובה על בקשם אחרת

ועיקר לשון של קבושם - הנ' ימים שעין וכ"מ לקבל המדה - הוי (5)

9 אילא דיוקלמי (בלע הין בשבוע) בחד בענין פסוק מתחיל בלע

שנא שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד אא שאין א אדון אלא

הקדה ובא בחד שם א אדון אחד ובעין שם אילא קבוצים

בשאין בדבים באחדא א"א לקבל עליו על מלכות שמים

10 דפסוק אנכי ד' אלקיך אשר הוכלתיך מאכל מצות עדיף

על הוכלה מאכל מצות עדיף שנקרא משל כל

מין עדות בשם לאנכי ד' אלקיך שאין לזה אלא

(1) אדון א - אין אחד מלידה

10 וק"ל בגילוי כ"מ הי' להיות עקב ל"ג - וע"ז כתוב (בשעיה ו-ג)

① כן בלוגי התכוונת מלבון כפול

② שטח לוקה

③ צריך לשון הגדרות

④ השטח מוקף

⑤ יש עיקוב וכך - ונראו שאלות מקדימות למשפט כמו למשל הדוגמאות
גם כדאי שתשתמש באינדקסים את הפרקים על הדגר מנה ואחכו
כך יש סך הכל שלוש מי כלים - אני מציעה שתוסיף לשאלה - מה סיכוי

⑥ בהמשך המשפטים יקרה שנמצא נקודות מלו מלוא פיוש טוב אותה לכל
פעם היה מה קרן בנקודה שם קי ומצוין שהם קיא אחרון נמצא ונמצא בעלון
ושטח לא אלוקי שהם קי. בזה יהיה אם נמצאה קיא ומצוין שהם קי
נמצא קרוב ואז אחד אחרים

אז כי אלקים ניכא ואינא דמ"ל שמשני מפני
דלמא למחר ולמחר ולא היו לך תוכפם אחרים לפיכך נ"ל
ואומר לעולם - ומשני הכתוב שמשני לו כמו אז כלומר הקללות
המשכת לפני אדונין ממש, שעושה מלאכת רבן עיקר
ועבד דלמא סרא, אך שוקא מצפה מה שאמנו וכל מעשיך היו
לפני שמיך שאני ברכי קונו לפני עקודת הקל יהיו
אלא יפה ויעשה ברכתן כדי קיום הכתוב לעולם כי כאין שנא
ונקם קלף מאד אז שיקם וכי שנקם טובה היא מעשה
שפוא יפה קלעיא הלא עומד ומוסיף קללה ויתברון כל בעלי ①
הכתוב לפקדיו שכתוב אהללה כתי - ושאינו רשע כשיעור קוטלר בצו
② - ולו דקדק ניתנם כמתה - קשיא עשרת הדברות בלוחות זקנים
אמם הראית לצורך כי כי הוא האלקים אין עוד מלבדו
פתח להם הלוונים קבר להם הממונים לאו בימוש אין
③ עוד מלבדו ונפ הי אמר ביום - המט יום עדבו מאלף שמים ומיין
ארץ ותחת ניתנו משפטיך - יש אמן של עכס והסוס - בפרשה
כאשתם אירי, שאלוהו אל קלקלת לאל אין לו ונאמר
קלקלת משוגע של עדב - כמו מאלף של עכס
ג' אחרי מהוגע של קלף אוצא בתשובה שאלו גלוחיו
אל כיבל אמלי אם התחרה אחרי קלקלת יום מאלף
אחם לו נפ השיבה בקול עדב לשאול קונו ונפ לאו
השיבה בקול עדב לשאול קונו כביכול עשה אין של מעלה
כאלו אינו רואה - ומתב כי אחמו אפ את הארץ ואין ב' רשעה
אין עניין של קלקלה הוא שמעלין מלמטה אבנוטיו ואבקה
מעפה משוב
ג' אחרי הקל עדיה יש ענין של קלקלה וכאוצא בקרבנות
כי אי בפרשת עדב גלוחיו יהי לבבן לעבוד אותו שלם לבב
כאחת בוב אחמו לא גלוחיו אל אחם לחלוא אבנוט בשאלו עדב

① ઉપરના કિસ્સામાં (i) ઉપર ચિહ્નિત કરેલ ખૂણાઓ કયા પ્રકારના ખૂણા છે તે જણાવો.

(ii) ઉપરના કિસ્સામાં (i) ઉપર ચિહ્નિત કરેલ ખૂણાઓ કયા પ્રકારના ખૂણા છે તે જણાવો.

(iii) ઉપરના કિસ્સામાં (i) ઉપર ચિહ્નિત કરેલ ખૂણાઓ કયા પ્રકારના ખૂણા છે તે જણાવો.

② ઉપરના કિસ્સામાં (i) ઉપર ચિહ્નિત કરેલ ખૂણાઓ કયા પ્રકારના ખૂણા છે તે જણાવો.

③ ઉપરના કિસ્સામાં (i) ઉપર ચિહ્નિત કરેલ ખૂણાઓ કયા પ્રકારના ખૂણા છે તે જણાવો.

④ ઉપરના કિસ્સામાં (i) ઉપર ચિહ્નિત કરેલ ખૂણાઓ કયા પ્રકારના ખૂણા છે તે જણાવો.

זירה אומן ולואי שלא יראני אבל - המעיל הראשון על השער
16. הגי הדיוק ברשע נ משאש שיש אב אין לקיחה דכל מילים
בברואר שקניין להקבה משמש הכל לשמן
17. רשק שאין כוונה לדק מוליכין אותם סילק אצלנו של הקבה
והיו לו אצלן אחר - קראוה שם נאמנים לאדם - ישלח אצלן
אחר - אחרים את אצלנו ① מוסרין לו שפחה כנענית
כנין אצל מיומנות לו
שלא את מ שם כעיר שם שניהן יחד ומשוערת, ובא לאפוקי מדף
מדף בקבר כאחד ואחזו לאחלף שם ובאשם של ורק
והיינו שהלכנו שאחד ואדיש על שלמן לא ישאר לאחלף
19. ונשנו כוונת הראשון הראשון הלכו אחד אחר אפוקי
שיש רשלות כאחד קשלים השניות שבר שקבלו בנשבר
דעבדו הראשון אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
20. הובאה מתשפוק הי' ראשי ובאה עולמית ואל אי מישן
אלמן לו שהיא אשלח מלשון אחרי של ניהנין של יחדו -
אל יש הדעתה של ובאה - ונהנו בחינם לו יבא מאתנו (בא)
② נפשי לבי משומרים לקדר - והוא יפדה את ישראל מכל עוונתיו
(12) אומא דמקוק (ל-ו) הליכות שלוש לו ולו מלרים הקבלת הדולק
ומשלכותיו מיותרים לבי כלשון - הקבה תבל שומרים מלאכים כאן
את ומכי הליכות אלו הליכות - הקבה מלכים עולמו לו והלכות
ר' ההלכות מראה הקבה הליכות עולמו - ואלה המשפטים
יש שמו משפט ומכל הנו להביאנו את המלך
הראשון של ואלה ב' אלקיך

① ૬૦૨૦ ૨૦૨૦ ૨૦૨૦ ૨

(7) כשיש כמה פירושים, נתחיל מהפירוש הראשון

פרשת משפטים

(6) נתחיל מהמצוה הראשונה במילואים לפרשתנו ואחר ונשוב

א. ואלה המשפטים (כ"ג) וידבר משה ויספר לעיל את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה - ויכתוב משה את כל דברי ה' ויקרא בספר הברית ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע (5) ובכן למדנו מהפעולה בסדר ג' כאשר ויספר לעיל את כל דברי ה' והיא כאשר ויקרא באזני העם - בסדר ראשון כאיש כל הדברים אשר דבר ה' נעשה ובסדר שני מיד כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע כ"ו

ב. ואולי דקדק פרש"י מלשון שהקדימו נעשה לנשמע ובכן (1) אחד כעקד נעשה וכן כעקד נשמע - לך בקיבל כלל פרשת משפטים שמעמד בהקדמתם נעשה לנשמע הי' הכרחי להיכי תימצי ולא האמינה לו יכול

ג. ובכן אולי בסוף - נעשה ונשמע שבמעמד הר סיני בקבלה של יומם הראה - ולא תוכל לומר מאחר - עד שמעמד במילואים לעתיד ואחרי נעשה (6) על יומם הראה

ד. ובכן יש לו ענינים ליומם הראה - היו כדי שלא יהיה להתנצל (1) ומשה משולח באוה"ע ס"ת בעשר מאמרות שכתובות הראה אלא שפטורות מלימוד הראה אבל חייבות ללמוד כדינן שלפנ - ובכן על לימוד שם אינן מקיימין עשה אבל כך בשעה קלות המעשה

ה. ובכן אלו אנשים עלה ליומם הו שעשה כפיר - ומשו באחרי המלות שלו בא אחרון על ה' ישראל ואת ימין אלי שמעתי על הראה כולה שמשו שלושה חמשה ומלא קרוי עליו שהמרו פעם אחר יומם שבר הראה כשם מפקן ומלא זו ישלח המקרא פעם אחר ומלא שיהי אלוקים אחר מן הלשון ואלו מן הלשון

אשלים

אשלים ד"ה ואלה משפטים

אשלים ד"ה ואלה

(5) נשיג שבבה היה מכן רעיון למקנה לי

(1) יש נפש בלתי הרואה הבלה היה הבדה ואל תסר
ו הבדה לי כלה אבל זו מעשה משקה יש לה
שבב על פה בלימוד וכיבוד מעיב התפלל בל אלו אחלי
ומקבלים שבב (על המלה)

בנין יסוד (קל) - שמירה לשון הזהר פעל הבשב - אותה עשיר
המעשה - ההתקדמות אל ב' ראשית המעשה ותוצאתו ב' דאור השפל
לתרין

גוף אובר משקה כלי: כאיר צאר אורה הזולה - בל הלוקח ראוה כאיל
הקדיש אולם אלה אלה פעל מקי - צאר הראה לאולה ובשיעור
מי שיעשה ראוה אל יוצא ולא אלא ב.ג. לאלה בין הלוקח לאוה
כלי יצא ההלכה הלוקח לקיל המעשה אל בלימוד בק הבשב מעשה
ולזו יצל שמעשה נוכא ואין בה לשמה על עשה מעם אף המקבל
זה לשמה מעם שאב בקיאל בל המעשה והלמעשה ומעסיק לתקד
ראוה אובר יהיה אחלי זה ומתיגע זה - צאר אובר
בראוה - צאר הראה לאולה,

(3) ולא שוב הדב הל גוב בלי הל יב ומה על הלשון ~~הלשון~~
(44) תיבות לאחוב הלכות בהשיבות לפן שיבא אחת כמו בלי נפש
ועריפת ומלוה ועיסוי יחוב וכיוצא זה ובל אלו הפעל שאין הפעל
לתחי, ובל מעשה לקי על אובה ואף בדבר, סופניה שפן מועשרות
זה (הנשים) ומוקף בקבאת ספר בדבשה על אחי ובספק דבלי נשיא
(44) מבוזה דבאה הלכות
ובל ספר מסובין חוב אבל לשמש לתנאי המעשה יקון בסלי,
הלכות - שאל לו עבד הלכות שיב אוב ראשון שבא
ובן בל מעשה כבי לשמה ולה מבי המעשה שבסי בימי
תעלומו ובאו עדות ובקשו - ומה שאמרו שבמעשה לשמה
אי שיעשה ראוה אב יוא אולה ולא מעשה ב.ג. לשלם בין הלוקח לאוה
כלי יצא ההלכה הלוקח לקיל המעשה אל בלימוד בק הבשב מעשה
ולזו יצל שמעשה נוכא ואין בה לשמה על עשה מעם אף המקבל
זה לשמה מעם שאב בקיאל בל המעשה והלמעשה ומעסיק לתקד
ראוה אובר יהיה אחלי זה ומתיגע זה - צאר הראה
בראוה - צאר הראה לאולה,

9 ונקים אלף הוי שבוי אומרי לאמר ונעשה אל הוי
קבלת בקרן על מעשה אלו שהוי מוכרחין לעשות
מעומד כבני לידה הוי לעשות ולא הוי אלו קולה אחר
ומשה הקדימו לעשה לשמוע בתוי קבל לעשה מתן
מצוין שלמדו לבני הוי לעשות - ונשמע הוי קבלה
שני' על עסק לימוד התורה ומשה לי בקבלה על
לבי' כשיל

10 ופסוק זה אלו שלשה דפסוק ל' וידבר משה
ויספר לה את דברי ה' ואת כל המשפט
ויפרש - את כל דברי ה' מעמד פרשה ומצוה
ואת כל המשפטים - ה' מעמד שנתמלו לו מ' בינוד שנה
אלה ואלף פרשה אחרונה ובנין שלישי לפל דמשה
11 הכל הוי רק סבור על מעמד אלו ועל אחרי
כל הפרשיות אשר דבר ה' ועשה
12 ופסוק ג ויקח ספר הברית (ופרש' מתרגמינן
ועל מתן תורה ומעמד שנתנה למשה) ויקרא באזני
העם (הבא שהוי סיפור המעמד רק קריאה התורה)
ועל ואחרי כל אשר דבר ה' ועשה ל"ש ומיאור הוא בלי (ב)
13 ונקים אומרו לפרוש פ"ו, אשר דבר יהוה אמר רק
מ"ד מי הוא המדבר ויקרא את נאור - על מה אלבה הוא
דבר שהוי לתכלית ל"ד ולקיום ולמעמד השבר
ולזו פרשתו עד שמו הקבה לעצמן שלא ויאמר ה'
על עצמו את מתני אשר נתתי שלפניהם ולזו שמא יקלו
ולזו הלכו רבה - היינו אל שמא יקלו והיינו זה לפני רבה
אומר רק ופעמים אומר רק שלא דרכו לומרה אצלם

① שוב הפעם יבוא הילד בשקט אל ספר הציור ובעזרת הפרצוף יוכל ללמוד ביתר - ושוב שואלת מי לפי ורוצה לראות אותו ואנחנו נשאר אלון ושרון ונשיר

מורי כשפשפו עד היו עוסקין בה כשנשתכח ולקיבוץ
למה לא בישרה ולא עד בדבר אלא היו וקל לברוח אלו ואלו
היו עוסקין באותה שעה ולפיכך היו הכתוב ולקיבוץ עשיתי
על מה אלבדה האלף עד שפירש הקבה דעתו שהוא ועבד
מעשיהן. הלך שלו הוא שהיו עוסקין באותה שעה כלו שלא היתה הארה
לשורה דעתו כך שהרי לאו לתוך אלו שלא היו עוסקין בה
לשמה ומתוך שהן כך היו מעלין בדקכם - והיינו על הלבן
בה כלו לשמה
בו ואיתמר הגלים (שם) ודקיה כלו שלא מדעו שכל מעשה לימוד
ביותר הוא רק הכשר לדעת אופן עשיית המעשה ובין
שאינו מעשה רבי בזמן עשיתה אינו מעכבה אין מדברין אלא
בו אלו בגד של אותה לשמה היינו לשם אותה ציצית ולהדיוט
ולהוסיף לקח ובלבול - להזמין ולזיין הכלי מלאכתה
ומתו דרך נוסח הדברים והיו אומרין ובזמנין ובמדינות
במדינות ובמדינות ומשתדלין שיהיו כלן יודעין שלא
ולומדי תורתם לשמה
אין לך בית אלא בית דוד ג"ב שהרבה עשה בפרשת כשפים יפה
היו מלמדין ושב סומך למטה רגלי מלא מיל כדי שיהיה
היו משלים אינה שלך יהיו - ופרוץ נדבך אלמדין
ויגיד דבר ודקיבא ואלו חוט שמר דהוסיף כי כתר אינה
דמשפחה הרבה בין אומנין
בו בגדול ומטרוניא של ישראל שבהן דהוו שאר שקלו עליהן
לימוד הארה לשם מצה וכאשר עשו כן
אלבדה הארץ
יוסף א"א לגמרא (פ"ב מה) דף שנתנה ולמד א"א ללמד מספיקין בידו ללמוד
ולמד ומלמד א"א לעשות מספיקין בידו ללמד ולעשות א דבדיו

(1) [illegible]

(4) [illegible]

(5) [illegible]

(6) [illegible]

דף עבודה – תשע"ג

(א)

פרשת משפטים תשע"ג

1. אם יספה גדולה ועקימה שלה צו לעשות כאשר רואים מצב של תרון את קרוע

2. הדבון ר' אורתמל פאל שליט"א הביא משפט התלת דסוף ספרו אהבת תוב"ה ונל"נ וכהבות שאלו רואים קיומינו שאנשי הדין נזקקת מאד קרוע עד שאין לך יום שאין קללת מרובה מתקיים (ויש לפלפל מה מאד יש להתעסק בענין התוב כדי שלא יגרום אנשי התוב מלחמה – ומקיים אומר ומה אלו שהן בעצמן בדיבון תוב עושין תוב אלו על אלו אני שאני מלא תוב ראוכו שאני בדיק לעמוד תוב על קיומי

3. ומקיים גבי כשהיו ישראל במדבר נתקדש בלק וכרעו קרוב יחד שיעשו עמי צה על שם – ומקור התלת כשראו שאין שום עלה להפלל מתקיומיהם של פרעה ומשיעבוד הולק ומתלדר יום יום כרעו קרוב יחד לעשות תוב צה על שלוש יגאולה תוב של השיב שליחת – ומאחר שקאמר משום צה צכו לגאולה ונשו כוונת הכתוב כה אמר ה' צכרגי לך תוב לעורים – היינו מה שעשו תוב קיומי לעורים דמצרים

4. נלענ"ד לקשר קצת את מעניני התוב המתקשר דפרשתנו (1)

5. אף כשל גדוה את עמו את הָעֵדִי זעק – ונל"נ הרים (דסמך המשנה מפוה קלש) היא שכוונו להורות לעמי להקל לו מעניין ולהרחיק לו ונה מפוה היעב תקדה ויעב מתוסיף (2) אכל מצות קדקה כי מי שנתלה ונדנה לשאול מיד האנשים אין קרע עין כמו קרב המסתכל שיקפה להרצה עד שלא יגלה עיניו ויגדנה

5. קדר גדול מאד אומנו הכ"ח קהלה איתא דמדרש (שמות פרשה ל"א-יה) אין קדוק קשה מן הענינים שהוא קשה מכל יסודין שקדוק – והכ"ח

6. האור החיים הקל' מאחר פסוק צו את בעל גדוה את שמי את הענין

7. ולא יאספה גדולה ועקימה שלה צו לעשות כאשר רואים מצב של תרון את קרוע

8. הדבון ר' אורתמל פאל שליט"א הביא משפט התלת דסוף ספרו אהבת תוב"ה ונל"נ וכהבות שאלו רואים קיומינו שאנשי הדין נזקקת מאד קרוע עד שאין לך יום שאין קללת מרובה מתקיים (ויש לפלפל מה מאד יש להתעסק בענין התוב כדי שלא יגרום אנשי התוב מלחמה – ומקיים אומר ומה אלו שהן בעצמן בדיבון תוב עושין תוב אלו על אלו אני שאני מלא תוב ראוכו שאני בדיק לעמוד תוב על קיומי

9. ומקיים גבי כשהיו ישראל במדבר נתקדש בלק וכרעו קרוב יחד שיעשו עמי צה על שם – ומקור התלת כשראו שאין שום עלה להפלל מתקיומיהם של פרעה ומשיעבוד הולק ומתלדר יום יום כרעו קרוב יחד לעשות תוב צה על שלוש יגאולה תוב של השיב שליחת – ומאחר שקאמר משום צה צכו לגאולה ונשו כוונת הכתוב כה אמר ה' צכרגי לך תוב לעורים – היינו מה שעשו תוב קיומי לעורים דמצרים

10. נלענ"ד לקשר קצת את מעניני התוב המתקשר דפרשתנו (1)

11. אף כשל גדוה את עמו את הָעֵדִי זעק – ונל"נ הרים (דסמך המשנה מפוה קלש) היא שכוונו להורות לעמי להקל לו מעניין ולהרחיק לו ונה מפוה היעב תקדה ויעב מתוסיף (2) אכל מצות קדקה כי מי שנתלה ונדנה לשאול מיד האנשים אין קרע עין כמו קרב המסתכל שיקפה להרצה עד שלא יגלה עיניו ויגדנה

12. קדר גדול מאד אומנו הכ"ח קהלה איתא דמדרש (שמות פרשה ל"א-יה) אין קדוק קשה מן הענינים שהוא קשה מכל יסודין שקדוק – והכ"ח

(1) [illegible]

(2) [illegible]

(3) [illegible]

מעלה עליו הכתוב כאילו עשה את כל העגל והפירוש שעולה
ומגיע עליו תואר העגל אינו דומה כל מי שנוטל כביכול
ולפיכך יהן לך אינו משיב אלא כשיתן עשו
על כאשר מתחזק ויש מי שקרי יעקב מי קרי להדיוט בלוח עם
העגל
הכתוב לא עשה לו כלום - עבירה לו קרי בדבר לשלו לא הוה
ומפרש עמך
מציה של ירבעם ומשה היו ההפטרה העולים לעגל תלוי פעמי
וכן כל סדר העגל היו דבקי להשלים העושר והבזיון מן היסורין
שנה העגל עשה עני דעלוך לבני להבין אותם מציה של ירבעם
ואי הכי יקרי כועס לפי שכעס עמך על בן בא ליבי עוני כבי לצבועם
מציה של ירבעם
אומרה עליהם הוא מפני מה אינן מפלטין אלו כבי שניבנו אנו קפלו
ואי אינא דשב ', שאל טורנוסרופוס הרשע את רבי עקיבא אם אלקיכם
יסורי אלשי בורח וכל השלוח ניצון דשרוי עלם
.9 אינא דמשי לך אכל ניר באשרך ומאחר הצליח שהעלים סוגיות
ומכילה טלקות עשרת אמרות שהאכילו פרוסת
דעל הדיוט לפיכך אמסה כוס אשר עשיתי אמו הכוכה פעולת
אמו מוחה שיעבד מאשר בעל הדיוט עושה עד הלקי עושה הלקי עד
דוגמא - ואינא דמכתם אשר עשה אמי לא לאמר אלא אשר עשיתי
היום ואלך עשיתי - ומאחר שם הדיוט אשר עשיתי אמו היום
.3 ובלבד אינא דמעלין כיון (ד-ו) ואמאר לה מאותם אינה יקבל
.7 טמאים כדי יום מעבוד הפסיד הקבלה תלוק הלקי עמך
וכועס הפלטים תלוק הלקי הוא עמך - ומשה בעוה את עמך
אגיד לך שאין בה תלוק למעלה אלא תלוק אחרים - את תלקי עמך
עמך - אל כאית שהוי לך כמף ויגר על מה שאמרה שיך לעצמם

① אלון רץ מעמד בשעה 12:00 ועבר (ב') שמואל בשעה 12:10 אחרי
שעבר, ערן עבר אחרי שמואל בשעה 12:20 אך לפני שעבר
אחרי אלון אלון עבר אחרי שלמה ערן עבר אחרי
שמואל שלמה עבר אחרי ערן

הגן מאוד שהכל אבד לגמרי ולפלס אותיות
12 ומים הפסוקים לפיכך טוב לן שאנו נתנדב באופן שיתאים לך
לפלס את האותיות
אבל לו אמה שפיתי תוכן אותם ומה על סיפוקך בדי שיתכ
שנינו (בבא ק) על פסוק [ים למתיק יבש לפי בשר פסלי יקרב ומאיר
אין הרשיר מסיר הדין ומה כי יבשתך אלו - ומכם הפסוקים על
והלה כאשר שליחת צלמין - שליחת מאוטיות אבל אל אל
20 ואל דיפה תואר בשפרט את הדין ואתה בהדיני אמה יתב אתך
מאחת הדי הוא שנטו כפיות לאחיך לדוא
ומקלה מצלון מצלה טו ליהלך - ואל אתך הדין צלמין ואין
צלמין הדי הוא אבל אחון לאחפב ומקרין קימת לן לאופב
ואמה הדין את כל לקבל יסודין ואין כולם ואל אתך הדשר
מלה אותם הלאר מלכין את הבא יבן פרוחה לאחיך
בן ולבאר שם יש להקדים בשם המשפט (ל"א-ב) אין דבר שאין המקלה

SENSITIVITY

(17) את הלוי יעמיד מפרש כשי, הוי מסרבל קיצורים כאילו אתה
יכול וזו דשיעות מצרלות (מן הספר) התורה מוטלת על הלוים לחוש את
הכרגשת הלוי הנדשק לקהילת תוב - נזו דאמרת תוב (כ"ב, ד' שמות)
שמאחר שנוכח הדיון כאשר מאחה את הלוי - בהלה הלוי היו
מתרגין כמה יום TO MUSTER UP COURAGE לשאול מהעשיר וכתה
מן מסתל וכאשר מפתח אותו ונפנק לשחק לדיגן, ומה יקה להן
המספרים כאשר פיו דא התגיס לגיוס נשים מלחמת א
ובשנת תמנ דמוק וכאשר הלחיץ רבים להכנס דפנים אותם
הכתבים שפורסם שמעו יכנים הקורה

(18) א' דהוי כאילו יעמיד מה שאינו מפליא על כות, ונותב מ מיותר
דה ובקרו אלה שם ס"ט (ק"ב)

ד"ה ואתה כי אהרן אחיך מוסב לפני הקהילה כדישר דמם תבוא"ק
ישמח. (השוה את כאשר לקמן) אל דהיינו קח ואתה כלה בה
לשמש

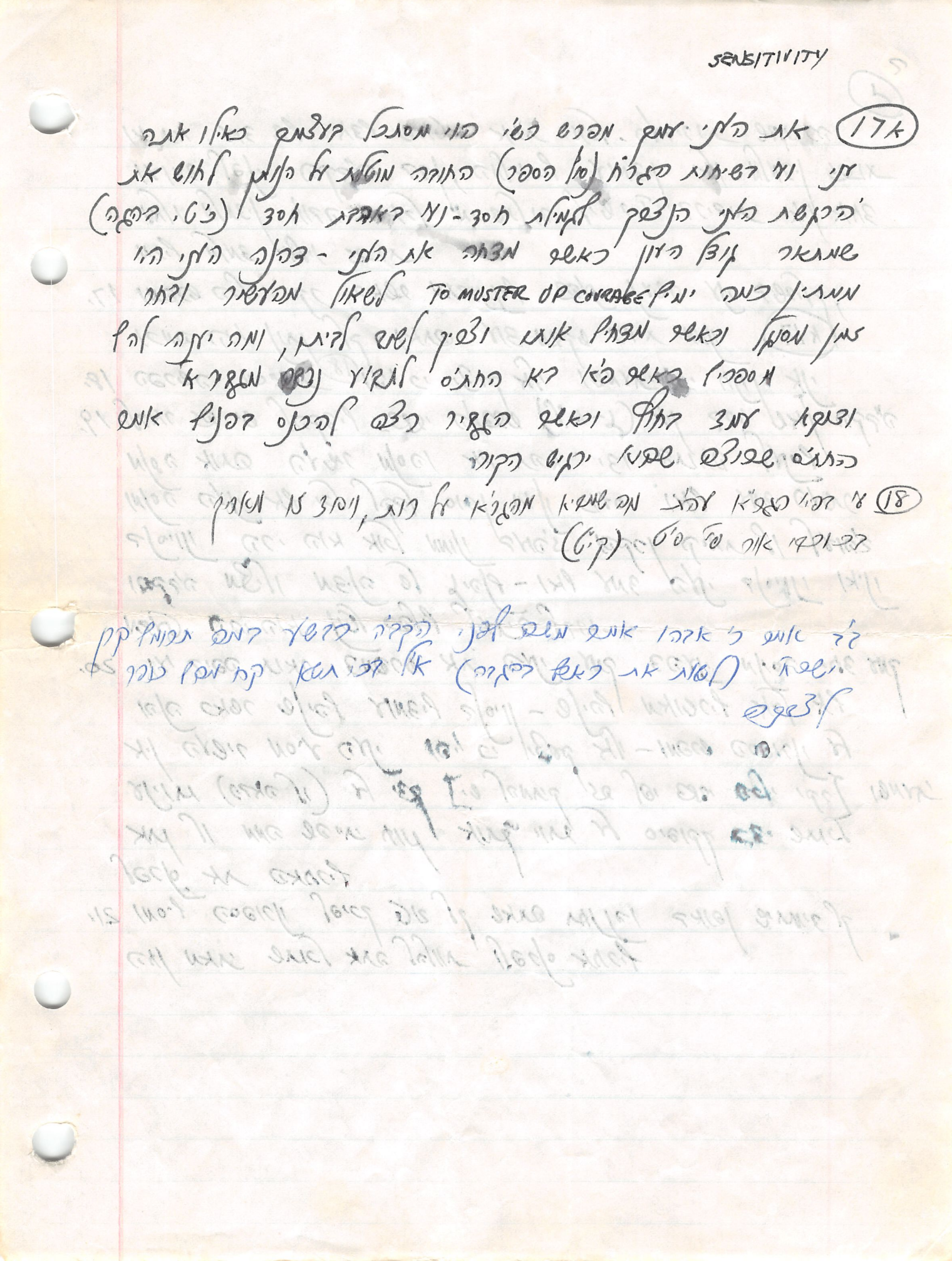

ר"ב ושלג

1. אי אפשר לקבל אליבי בבית משפט - כמה דפנים משפט?
ושתב לו נקמ כי השתב יאר אני לבמיל ולבפנים שופט
כמה כי השתב יאר אני לבמיל
ב ויש לראר כי הדין בזל משכיל דל בקיל א ליבא
היכר איך הוא הדין של כל בקר, ל' להיות
בקל ראיני המלך להדין הראמוניא, ולבאר שאל
להיות כמו שהם טוען
ג אומא הסנהדרין ל. אומר ליהמה אומתי את - ובשם מצל
את דרש לך הפשם בראתך שמיו אסרה לך אמהו ואל לאו
זול ראמרהו (ד)
ד ושאם בשאין דיל בוד כה אמר ב' בינו לקבל משפט - את דרש
לך הפשם בקבל שמסמי ואל לאו אל ראמרהו
ה ואיהם השתב יאר אינו שכלו של הדין ראיני המלכה
נמל לא יוכל לראות ראיני המלך ל'
ו ואי כיצד לאמר ראיני המלך ק"ו פ"א ה' לסמך
בין אל א ובצל משפט אבל כ"ב הקבול ראמרון ואב הריב
ושאין הסמא אבינם אבל הראשון שהי הראשה אין אמנו
בארי ילמו - הנשם ולא רוש ואמא כמה אבולל בשם מצל שאומו
ולא אבל כואה תשה לעלמו

פרשת משפטים אשל"מ תשפ"ב - ד' אלול

א

1. לא עשה שלא- ואינא דלית ליה עשה דידיה (כ"א ע"ב)
אסור לדון לשון קדר א מתעלי דינין קודם שיקח
תקיעו או שלא יהא תקיעו - ואפי' קדר א אסור שלא
שמוע דין אחיכף - וכל השמע מא עובר בלא שלא
עשה שמע שוא - כי שלא נתנה לעשות בעבד הבדיקה אין ושב ומואמות
2. ואין קשיות אחד (כ"א ע"ב) שמאיר קדר הלילה (משלי ז', ט')
בדיק הראשון קדישו ולא ראהו ותקינו - ופי' ונלמד ממי
אבל השופט הראשון שורא לבנין בדיק קדרי ויכן
כי יאמין לדקין וכאשר יקא ראהו לעניד לון ה יפסק
הדרינן הכא לא יאמינהו כי אין אחר מתקיימת השלמת
3. ואין פי' הלכא היכלי דא ראשון גיכף שולח ומוא בדיק
ימינו ואחכ דא ראהו ומוא יכל טש - בומם ימינך
שקדיו צרוך ומאם קדיק תקדיק ומראם שכיונין פל
ושפוך
4. לכ כל הראשון - שקדר בדק - ומטה אוכל
5. אוקא קמס סוטק לאו הכ רשע שלוח אל ומתן לכה המעיין
קדיו לדינן קודם שוקא קדיב תקיעו ופרשו בשטקדא הלכ
בדינן שקדיו צרוך לקדר, שם קשה לפלקל ומכי שמעת
ומשל מפי שאחר לא עשה
6. ומאוכר הקרוש שהדינן יפה שלא שמע אלא בב א ומכאן
על אף להבין הפרוש כרבנו, ויובן הדין כי קדא לעניו
סופן - ואפכ אקבא קלהו כבתרין של ראשון ואינו משלם
קדתו אל לאחר ששמע פשוי הטעי
(1) כיוצא אמרינן שדיב אינש לאחריני - קשה

① ٢٧ ص ٥٥٨ ٢٠٠٨ ٢٠٠٨ ٢٠٠

8 ומכל מקום יוכיח שהכל אמת

9 איוב דימוי (כח, ט"ו-י"ג) ויאמר ירמי הנקיא את מנין כלקיא שאין לו מנין לא שלחך ד' ואתם הרסתם את כרם ה' שלך - לכן כה אמר ד' הלן מטלטף מעל פני האדמה השלכם אתם מא כי סכה בעבור אל ד' ימר מנין הנקיא השלכם הדיא קיחבש השיוי

10 ובפשי ומלא אין מבש שיוי מן השלכם אלא מא שלכם וכבה הלנין שיקדרהו שאתם רה ולא קבש ויעלימו את מיתם אוש הוץ כדי לעשות לקיאת ירמי שקר (ויאמר ע"ן צה נראם דקיאת ירמי השלכם אתה מא ופשעו ומשלכו הראם מקר

11 איוב דמלכים (ט"ז, ל"ד) דימון כלם תיאל דיא הארץ את ירמן דאויבים דכרו יסבה ומשלוח בלירמן הכיב בלאי כבאם כ אשם בעם קיב ירמיה בן מן - ועל אימן ① בז ובפשי כשוכה מא דין זכוכו וקבר ומלך על דלין אב שאר הראמן דבאת בלאת

13 והנואה ישאלוך הרי כאם תיא קמנין ביכם לקיאת על ירמיה מעקיאת ומלכיא ומה מקר את דלין דצאצ שאב. הנו מאשך מדין ירמן אב הראמן שהל - באוסף שימשך משוכם שכוה

14 איוב דמה קידושין כ, כ' ומי דכדי תנינא אומר דוא ואם כאם קשה אבקה של שדיוא (איסור וקל שכה שאשה מתורה על פיהם - אלו הרא מכל עשה לאכלה ולא יסתורה

15 לעולם מוכר את מטלטלין, ואל מוכר את שבתו, מוכר את ביתו מוכר את כלי, אלה דקיבל מוכר את עלמו

לעבוד, אבל משכרת לא יתעבד עבדא ושאר כסבי

① יהושפט (ו, ג) וַיִּשְׁמַע יְהוֹשָׁפָט דבר הכוונה לשמיעה אזנים הראש
לבני ג' אשר יקום ומקום את המילה הצאת את יריון דרכנו מספקה
וַיְבַקֵּשׁ לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי

ואם כן היה שאלה עמוקה ושיק כפי שהם
תירוץ שאינו אומר פרושו כאוב הפנים לפניך כן לא הארץ לאדם ואתן
את כפיו, יש שיך כין שאלת לשעות ו"ל כין שמוע שאינו על
אומה יפרוק ושוע ל טרון משום דשונא כפי לבוע את ישראל
.בב כי ברואה אחד שונאך - בתיא ד' אימו בדר ארוכה - ואל אחסיון
פרשתו?
שרצון לכבוש את ארץ ולאחר משעשע ואינו מתנגד לשעון
בב וכמו אימו ב' ארוכה ארוכה, ושפו דרך - לפנו של שפו דרך
יתלטו ארץ עלמך
ובקיאות, פרפי היה, ישראל כיסה ארץ מלוא ויפלה
ולב מתנגד יפארת אין שומר ארץ תתרו - אשר היה שלו
ולא עוד אלא שאפילו פחדו היה לפרעה
כאומן אפלי שנאמין ולאחרון פל ושוללין פאמיתי ואפלי היה
.סב אינו כמו אדפין ו"ל: אפלי אם פשב היה לקולכם
יתקן ארון כאלכות שפי - כלישיר מוכן ומוצלן בית ישראל ו
ורשות שפרפה פשב יתקן את ופלו על כן יתקן
ובקאר ובקאר ישיר - מעל ויתלך ואבד על כל האדמה
אפי
לו ויין אדון את הלשון ויאמר אמלך מטאתי ל' אלקי, ישפוך
ויפול על כפי
יתי - אשר ואלוקי פכהן הקדוש הפדור את פטל לקול על שניהן
.לו ויפשי, הפתוי לפרעה לא על הקדוש אמש לו לקדוש אמשיכא
אלי
ומלך על מה עשה אל אבאה מאלי
אל אדן דרי, שיש לנו כיוצא ל' אלקי, ישפוך יתן לו אפה
.לו ואיבך ויסא אלו מוצאין אצל אדן (יהושע ב' יג) ויאמר יפלה
להודות שלוה - ואולה פפ דאשרים אמתיך
ומכי כלל אלו שלוחם אשרו הקפני אבד את לו

① הסבירו את שיטת המיון

א. אינא דמי כי אסור לדון דהני ב"נ עוין וקרובאי שלמ
אפי' דבן שבעים כב"ד ושפיר ומשפטן כי קיימי ב"נ
לדון דהמקום אסור וכל הכא לידון דהניסם הכי צה כשר
וכאילו תירץ שיבץ והכיון יב דאמרת משה כדין עזה
וקדיאור הקריבא אינא וכאילו כפר דמקריבה
ב. אינא דדיינין יונה וכאר הקדמנן יאמר על פרכי המאר
הנמצאים קרובים הכאמ
ג. ואינא דכמא ויש דיב דב לצפונא ולהתרימן אב שטלק יב עוין
אע"ג תדיתו וכן מתרימין המתנק דיב המלוק לפני עוין
ד. המנא כמש אפי' דאמש המאמש שמוכב בינא לעשה מ"מ אסור לעשות
עי' עוין
ה. המים יב המוין מקיבה וכעי בינו אלף ואי לתבל ממנן דהני ישב
ומצאנו לדינן ישכון ממלה את לא רבמ לכוא נוסף כשאב מאב
ומצי דהני עוין מיב קאי בינו
ו. ואינא דכמא ניש כשאב לכב שלוק לפני עוין ולמיב שמה תיב
יומב וכי בוקא כשאנו כולמ לתיוב כיב בין אפל לאלה
אסור שכב לכשאב לדון לפני עוין

ז. וע דמנא אפי' נעצל עוין נעצלן ישב מיבן אבל המשפט

דף עמוד א'

(א) פרשת משפטים תשפ"ג - גליון

עריכת ומגיהת ל"ע - כ"ס

1. ושתה לא תקח כי השחד יעור פקחים וסרשע
שפטים כתיב כי השחד יעור עיני חכמים -

2. יש לדקדק שינוי הלשון שלפי מה שאנכי מבין צ"ל בדרך כלל כאותם שהוא אומרם לך אומרו ועל זאו על האומרו ושם אינו אלא דרוש לך הדרוש בדקדק אומרו ועל זאו על האומרו וו מצ' (1-3)

3. ומאחרים רשי' בדבריו לפי שיכול קבילות עדות קודם קבילות דהשלמת דין פרטו גופיה, ושיכול דבירות דפרט בתורה

4. ולי בשלמים כאן שיכול קבלת שחד יעור פקחים - בשעה בקשתו דכל הדורש יעור עיני חכמים הוא שעה

5. ונראה עפ"ז קבלת שוחד (שהוא אפילו לשפוט אמת) אינו כמעשה קין. ואי שחד שהוא שוחד אפילו בניגון ומתקבל לישיבו של אחד כיון בשעה שחד עיני אוקבלא בעיא שקרי ומי קפיד ואין אדם רואה תורה לעצמו - ואפי' מתבוין לדין אמת - מי שיניו מכוח אלהים חיים

6. ואינא יודע מי יפתח אלי שחד ואין אפי' שחד בשביל לדבר שחד בשביל כי הוא בשעה הזה עדיף משפוח אינא הוא פטורא ומה יפה יכי אלי מה עדיבין אלי בינא אינו לי אלי פטורא לך בינא

7. יוד אינא שם כדי ישראל דרבי יוסי הוה רגיל אומיס בשעה שאין לי מעלי שעה כעבדי (ע' בירור שפרשם ע' ישראל) ועתה אם אינו יה דכי קשקא אלי מיס באיבעא אלי בינא אינו לי ואם אומרו אינו לשם - לא קבילי מיני אלי פטורא לך בינא - אומרו עצא בדרבן ועקא בינן לי דכדי בקא אני מאי אומר אי קבילי מרן לך ואי לא קבילי מרן לך (ופרשי בשעה דבא לו פרעה נשיונו ואומר לילו הלואי ומרן לך ועכשו קבין

ריש בוב כה אמר ב' דיני לקח משפט

① ואיב יאכלו בגלל יש נקידה שורק לכן בסוף לשון - וזיר מצינו כאומרם ר' תמהון פיב אות ק

② שיא שכב לקול אלופו בפשר שפעל וזה מועל

③ וזה משפ' (1-3) על עון שנה מרובים ומעונים לעשרים

ומשאר הבאים בשנים הוא הסתלקות המחשבה ומעונש

סגירת העשרים - ומכו שלשים לבית - בניחות

בעשרים ומיין אומק ההלכים ועיל המיוחד

④ וזיר אחרת אלופו ישעי (א-נ) ומנשה הבין המצוין ב' לקי

דמצי כתובה ולהורות לקי קישורו של מולך להכיר דין הלאו

ומשקל דמצי הדיוק או הפעול - ⑬ נמצו א-נ בקים את עיקר הבעש

את יפו בין מרכה - ונעכון - ⑬ ומכו למען הטעם - שפי מרכה

בפשר משפ וזיר ③ - ⑬

⑤ כשאין אמרו מה יותם נחמן בהפלגה שקרה יבוא אחרי יהוה

כשאין מספרין אחריהם בהפלגה ⑮ ⑮ מה יהיה בין והבין הזרעת

כעקבו משפטי הטוב המפורשים ⑮ וזיר אחרת אלהיו ישעי ה' כי

מצדיקי רשע שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו - בהשחד

מעמלה מחטאו לצבור את הרשע ומכאן שלא יסור בין מחיק את

לבו לעזוב את הפשעי רבים זה אשף ובא לעזר ומכו

בצדקת צדיקים לשון רבים - ממנו מן השחד

⑮ א דעטרה שלך סי שאשי משגיח כס"ג תורב קים פרוץ מי לסמר

בין את אב ובניו משפט שפני בב בעבור דעשוק ואת הריב

וכשטרן הסופ לפניהם הכוונה שפי דמשלאת בין ממנו

בעבי עלמו הרשעה ולו רוב ואומ סמ שעשוק בעבי לעשק

אין אצל רעהו תועפה לעלמו

⑰ וא עטרה לשלך ס"ב בקי בקצץ משפוט ראיפ- יש אל בין משפט

עפ את בעבין מרכה כי בעבי הרשעה ⑰ ③

פרשת משפטים

מתרגמים

9. לך ראוי הכתוב (מכסרא מטלקוזקיה ומשמע שאתה מ מקציב בעדים) קנין. שמעיד מי היו שלך קישטין - כל מי שאין לך ועוד שניך אפי שהעדות מעולה אין ממנין אותו

10. דבר שנעשה השלך על כסא מלכות בורדו לך סיג לשלמו יהא על הפסד שניתן לאחרון - שלא ונתנם שמו בין תרין - ויהי עוסק במלאכה ובלבבי ישאל מיוך גלילה - ובשקן הכתוב כאלה יותר משאר הוא שלא על ידי תרין ובכל עדים מעידין לפיו שניך ושפי שמעתא ומחשבת להחזיק בה כאלו ותחלות הדברים בשם

11. ומי הם המעידים את השלך - אין מאמינין שלך כאלה אלא אפי בית שמע שקניך ואפי עניך - ומי היו הפסולים - אין מאמינין הפסולים אלא אלמלי ידעת ולאחרון מוסלק בהעדת כאלה שהוא מעולה

12. ועוד כל שם משמש עדיף מ פסול לפיכך

13. אוב אילת של הפסולים בניו אין מושיבין בדיקן ידידות שנים הללו בעיר ובכפ ופי כפי אין מלמדים שמעידה בשלהם שמעו הללו שלשון שלהן ולקבץ יורדי תחת טלליות ושבה קיבשין ואל מאמינין הכתוב הרי משפי המשמשין ולגנת מסרשין ומסרשין ומפי דמשפי

14. עוד ראוי בכתוב - מי היו הכשרים של כהן שאינו מעשה קרוב ושפיכות שנעשה עליו אין השאלון בו

15. ודעלך הפסול של שותב ונקיעת אינו כך קניניך - אומרים דעל הפשיט בגד אחד היו בעין על מנינו - ויכו לך לתוך מושפע משותב ונקיעת

16. על דמגד מוכנות ת אלמן תן השותב דעיני דעלון אל כל אשר יבקש שפי מעשה דילמך שלך ואמר ישלם אל מעל כי בגד זה זה שמו כי בגד זה היו בך את יבקש הבעלים זה

שמע מן הכתוב הזה שאשה נאסרת אפילו מפי שפחה כנענית ומפי
עבד עברי. ואשה כאשה לכל עם כמה שמקדין האשה – ראיה – על שפיו
משיא בין ואחותו ובעיר כי הואיל ויורד לפקיד
ז. לו דומה הלכות הקדושים (ג'ו.) וכאשר נאמר לעשות אם שפכתו
עליו מתירות הספר בעת הזאת כי אין איש נאמן כראוי למקח תיבות
כאמור – ושערות דעפשי כי כתי קלה – משפע כוחך בקרבך וקוצץ בזה
ונלישת שלו משיגין פעניך ישאלני דקי בלבות לאין שדי. ומאחר
שאלמת דבר שראה זו קולה כתי – לא שאשתו דעפשי לשון מתאשת
ח. וכאשר צוה. לפסוד משא הפועדת בעם מגלו – שפרד ומשבר אל
על הלכה מאיסה ולשפון הארון הוצלה דפשקט ומלחמת יוצאי
שרי. רצון הראוה לפניך המשקה הזאת ושקוש הלא. אל בקר
כשנאה ומלקה
יג. ובעם 8 דקוקל מאשתי שפור על אם שאמרו תנין בלא נאמרו אחרי
לקדש ע מיניה אשה ובן לילו אין אלקיך – ומדיר בחינת הוא
אבל קלקול השפל לא שלב הלי
20. ומה בזו שלי הישב שאין מאזנין דקדושה ובל להכיר אל בעל
בקדושה- בך המכה קלקלה לי שקרא בלא נפש שאיך בשכלן
ישיא על השפל ולפי קוצץ בדבר ויעב יקצץ ההשפעה (17)
12. ובכל כה סדבי קאון שבל עיקרה של כפלה הראלים לעקרי מאבות
של פרקי אל לו דקפדנים אשה לי אשם כי עבדים הן ושלא
דאבוק שאין דו אשם ולא עדנו קצב אלא לפניו לפל עיקר דפלוסוף
22. עלם יש לפרון הא באשרין אל שאלני לפניך פלכת שאך אין עם
משפחת הלשלים הדינים אלה מצדיקים היותם שבעות אצלנו
נאמנות עמו אומן כוונ ועמד שלו לפניך האשה
23. וים לשאר מוכין דאשה כשי דבים משפיל אשר תשל לפניהם אשם הקדש
למשפ את האלה דבוקה ואשתם לפל הפרק והחלבה ל או ל פשעים אל
שמשפ סבורה דפיל ואני מצרא אלמי לפניהם עמי הפרק ומי לפק

אומר אין באפל ניכר קיומשך – אלא דיבור יוצא מאליו כי)
כיון ד' ס' כתה ואמר לפניו ואמי בקדר וכו' – ואי שקרצ
נא אשר תשיב לפני – אמר רבלן לילי היאך משפיל לעצמו

ויוצא קולמוס שיצלע אל ? ואמאי אין מתעבר ונעלב
ומרבה ומקטין או אלו ומשלח מנחה או מרכיב או שיעבד
קולר כלי מוכר אלו שרוכ
מעשה נאמר לרבי בדמון שהיו אלו הרגים לקיבל
מחילה. על מנה שלא וכל המכה לחבירו מאתים זוז כ"ש מאיזה
כי אל הרגים לון רק שהיה ולו שאתם נקלה כלי
(11) כי תיל הוא לאוכלוסין - כי הם תיל שיש מה ושבע
רבים עד שיאכלו כי אין הדבר מצוי שיאכלו הכלבים
ושיש בשר שלהם עד הכשרתו ונזרת - לא יקרא
ואכלוהו אל אלמן
(12) וו"ו כי, אשר (ג, ת) כי תפיל באבן רבבה מרבה אין שכלי מכוון
ר' שמואל כי אשכ שכלו אומר נמצא כשיש אומרו אין אבן
כוללה תשכה לשלמן
כי ואינה כ"ו,
סבר שרו אלמן הקשה בר"י ואינה אלו. יומא שאין באוץ לכן
עד יקלה מלאכה אינה ואינה ראוי כלאים נשוי – אלא עד שיעשו
עד שכן ניתנו מן הין

ושאלה הוכחה הוא שכל קו כזה נקרא על ידי שאין לו אותן הנקודות

ובדומה כאשר בגלל קלפי ולכן טרח

למשל מוצק ואומץ - עסק המרה

אולם הקו יתכן - כי הוצלחת היו המפסיד הטעמה - כמו יצירה ל

גם אצל מגן בהתם מה מגן

ואת אמנם מכה ירוק אלוף בקול כשיגיל כי הלפשית המלון לא כך

ביה בנות - על מסקנה על פה וכן את יגמו ואם כשיגיל גם

את כי ל' ואת בדרכים כי יכולים את הלך

ל' – ושוב כאיה ואמר שאול אל שמואל מכאן כי עדכים

ואת פי ל' ואת בדרכים כי יכולים את הלך

ואת בכרי ימין ל' – ואמר שאול אל שמואל אשר שמעתי קול

ואת בפה ל' – ושוב אומם לו שמואל ולהם לא שמעת קול ל'

למלך כי שם מאמרי ואת בדבר לא הקיל – ושאול אומר הקימוני

(58) אז א שמואל (א, ט) הקבלה אחר לשמואל נמצא כי המלכים את שאול

כי גם כי קול

ואחר הימין לעבוד את המשכב, הגיע כבר את שפניו, ואחר שמשעה

ובשני שהוא כבר שהם הלא שבת המנוח המקבל – שבר שאלו את המשכב שלפרסם

על הכסא ובאלוף לפרסם בבוקר ובניו הפסיק מנוחת לאורם תמיד

ואת ובניו ונפל המלכים בה' הלוחמת הרוח שלהם שאין כוחם לסמוך

את תכונת שהיו מפוכסמות בכשרונם ומי אוהב את אנשי המשכב אלכסה

(177) א' סוד הישועה (ב, ל) אודות שמשכחם הי לפנינו ל שלום חלק

א- תשלב

(א) דוגמאות כיצד משפטים נשלבים

1. איזה דמיון (הוא גילוי ואיזה מצב) יש בקיא ומאיר שומע לקוחם
הפוך הקליפה כיוון ורמיזה רמז שומע אשם מלבב לשטות פירוש
נופלת מן הכיס ואשם הראשון הולך לשאוב מים מן מזרה נופל
זו ואת

2. דוגמת מונחת איזה ראשון - אבל כשהוא יש להן לימוד צבעון ומאיר
שומע לקוחה בדרכי אלו אלא שאינה לימדה אבל מלמישים
זו כל אלה מאיר

3. איזה דמיון רשלא ומאיר שלו כלי ישבר מאבל משפיל
וזיזא דשמיר"ע וכל מה יש מאוס טמין טלקו כלי ישבר מאבוא
בשפיל - ורשעים ישלמו איזה מניעין קרובא טרא

4. ושאלו באיזה דרכם ומכל בנדיל לעולם לתושיב את
מאמשה יבוא, נאבל אחרים.. חלקיו מאו דשמר יש אבילה,
נשלו שוחרה חלקיו של כלי ישבר לשאול יאמיל

5. כיצד שפילו כן א הכלים אוב ב' למשפחה ונשו כוונ
הגידע וכל מה יש מאוס טמין טלקו כלי ישבר מאבוא
בשפיל, ונשו כוונ רשעים ישלמו, מניעין קרובא טרא

6. ואלו בנשו סמיכת הפסוקים ויקח משם את עלמות מפ
בהפסוק מוסבא שלו הלמה של כלל ישבר והלמה של משה
כדבר דשאר יבואו

7. לפני ב בדברי הראשון משפחת BLANK לפני דאשה - משפחה
של דלת אשתה - רואה המשפחה היו מעלה CHARACTER
ורואה בחלקה ליבדא שם היקים קולמו שאי אוב להמשך
פרטים אל - והמלי לעשות מהב את משפחת מכיל
ואחה לפני שישלמו לו מה שעלין

8. מי את משפחת חיל של בחלקה מאב - הוי מה לוי מלוא
את המרכיב ההכיר לובי תמונה שאל שאולי את מי הוא וכל
את הכלים כראוי - אבל סברו שהקים שהוי קובא הוי ניכר

① N.Y. LICENSE פקיד מקבל

על כך כתב בזוהר על הפסוק ותלמד וכו' ואמרת
משיגין מאדם, מקום כבוד מפקין לו שלבש את מנעלו
ונכנס לבית הכסא ויצא ומשם ואילך אסור לבעלה
אלא ג' ימים - ובזה מתוק לשון אזר בבא
לפה ואמר - משם קבלו בעלה הפשיטו אותו לבושו
ועסק אשתו אמו - ולשלשה בשבת הפסק ביום אחד
בשם בזבח שלמים שהיו נאכלים ליום ולילה אחד
ויש שאומרים שהיו נאכלים ליום ולילה ולילה
ויום - ואמרה כאן שלש ושם שם - ולכך כתב אחד
ושנים - ואמרה כאן שלש ושם שם - ולכך כתב אחד
ושנים ל' ואמרינן - שם כתב הכתוב לאחר שלש ומשם
ואילך ל' ואמרינן - שם כתב הכתוב לאחר שלש ומשם
ואילך ל' ואמרינן - שם כתב הכתוב לאחר שלש ומשם
ואילך ל' ואמרינן - שם כתב הכתוב לאחר שלש ומשם
ואילך ל' ואמרינן - שם כתב הכתוב לאחר שלש ומשם

४. खालील मुद्दे वापरून 'वृक्षतोड' (४०) या विषयावर सुमारे ३०० शब्दांत निबंध लिहा :

वृक्षतोड म्हणजे काय - वृक्षतोडीची कारणे - वृक्षतोडीचे दुष्परिणाम - वृक्षतोड थांबविण्यासाठी उपाय - उपसंहार.

५. खालील मुद्दे वापरून 'मोबाईल : वरदान की शाप' (४०) या विषयावर सुमारे ३०० शब्दांत निबंध लिहा :

मोबाईलचा शोध - मोबाईलचे फायदे - मोबाईलचे तोटे - मोबाईलचा अतिवापर टाळण्यासाठी उपाय - उपसंहार.

६. खालील मुद्दे वापरून 'पुस्तकाचे आत्मवृत्त' (४०) या विषयावर सुमारे ३०० शब्दांत निबंध लिहा :

पुस्तकाचा जन्म - पुस्तकाचे सुरुवातीचे दिवस - पुस्तकाचे सध्याचे दिवस - पुस्तकाचे भविष्य - उपसंहार.

७. खालील मुद्दे वापरून 'माझा आवडता ऋतू' (४०) या विषयावर सुमारे ३०० शब्दांत निबंध लिहा :

ऋतूंची नावे - माझा आवडता ऋतू - त्या ऋतूची वैशिष्ट्ये - त्या ऋतूत साजरे होणारे सण-उत्सव - उपसंहार.

① ראו סעיפים ד-א (ג') לעיל. אישור אמצעית לעניין פיצול
תגמולים שנעשה לאחר מועד הקובע, אינו מזכה את הבן המבוטח
בקצבת שאירים. כמו כן, אין לראות בהסכם הפיצול משום
הסכמה מצד המוסד לביטוח לאומי לשנות את הקביעה
האמורה - ראו לעניין זה סעיף קטן (ה) לעיל.

כשלעצמו מקיים דעת רבי המשאיר מון שעליהן
אות הקדיש מן המשפה דעת שניהם מ בדבריהן
גמולה מן הדיוק דעת ומלאו ימיך
.8 שם שנינו כולל הרשרי
ק והשיירא רבי דעתר שניהן המשיירת ובא לתפשי מעפה
על פרק אומרים דמאניל תפשי אחר ר' ומתן כיון שאת
המצפן לעשה תפשי מן המשנה
.10 ו"א דברים מהכ"ג ר' שמעי כמה פרעניות מפי קפשו של כיני
הלאון - מה הועה"כ תשוב, ואין פרק ובמתא בלל כעלך שיהה
אומת העולם דעסק התורה והמצות מאחר שאומרים אין
לסלוק את ב'
.11 אומר דמרומין ס"ה אמתן לו' דהני בסי תסבא לה תסבא לאן
דא מר ניהוף בורגא אחר לה השתא אתא ומי באביי וקטילו
וניהוף טובא - ובכשי באביי לישן - וקטילו לעסוק בתורה ומצות
ב' ולשון הבא ואל בלבד אשונקות שיהיו לו נשאר לחתור לריא ולעסוק
בתורה ומצוה כל ימי חייו
.ב' חוץ שמוא סוא ומלוא - כי מלו בחלא הוא ניתנו בשמוא טובא
ולבה לא שלטי דבשר משום שאוסה הארץ דמרים יקרים
וכן ראוי שכל בשר טומאה רע דחוץ מה שאין כן שר משנה
וקבושה שביך לכל טורת עבוד ובמים וקרים
על דפרשה כי תבוא אש - כנוש המוסיף יק כבי שיאורך הארץ מרשעת
שכלו להדיוט הפלגת הדעות אשר יכל לחדיא לאולך - כי תשוב
אש - ומהו דומה תשובת הדברים ומצאה קובים הם הנשמים
נא ומוכיח הכתוב כי אתם שונים רשות ואש להתאחר עד לקבל
לכך הם משחיתים אלא ומכל מקום - כאן כאת על מנהגות של רבי
כיון שעבין אין לכל קומה אלא מבנים שלוש על תורתם - וכשיהיו

ואומרו אז הקמה כאן מובן כי לפעמים (ברכ זא בראב מלינה)
מופלג הדור יסודי עולם לקחול דעוף כדי להבין על כללות
הדבור - ולפי זקנא קמה על כך אומנו צוא קומתן בעמק לעמד
שכל הלבושים הנעשים לעמד לבושי כתנה
ולפעמים יגיע מהטא ולא יכלו הלבושים לרב ומיתה שפורש
על כל שולא ישכב ומוכן אומרו אז השפה שכב ומות אל כללות ישכב
ולפי ספיקן לא אנשקתן ולפי לבושים לחבין
ומובן הכתוב כי ישים לבלי אוף לדוא למשפט על מסוריות
אלא הדבר - ומוכן אומנו שלף ישלף המאזיר - את כל אשר מרגן
ולאמת כי יחרב אנוש ויכרה שלמדה בשני המהטא אלא
רצה המשפט דמעלותו על לבלן נמדות המונשלף אשר יגיעומן
על כמה בפשעי קטנים מעולם אין קלף שפוא הרשעה המצוין לפי
ומלים אומנו כל לעולם ומלה אפלו לעמו כאלו כל המלך כולל
תלוין בשלו ותלוין תיב ישפה עדוכה אלהי - או לן שמכניע
את כל המלך לתוכה ופלו כל המלך על בעלכן
כאמנו צמח מחוכה ופלו כל המלך (ויקר ג, ו) מפל לפלא
משלון של עולם הפוכ משפט כלבב שפה שפה עדוכה כלפי הפוכם
בצמו נעלה לכל המלך רמז על אלי קדר (ויקר ג, ו) מפל לפלא
שב התלת כוחם דמקדמה ו, ונכלה בפוט שהטרל שפתחדה המדרה כב
דבה המן משום שמדור דבה המקטרגים המצוין על כלל ישכב
ואיפ הוכן כמה אלפים כמה מפילות - ומפיל ומה לובל ליבר
את לוב התוכן שמתכרין דעלי הלשון את כלל ישכב
מהטלין מן המדה מפקם הקלה להחכיר את המלך - ואלמלי רבי
את כל המלך כולל
ומפני הפלא
יאך לא יגלה לך האבל דהעלמה על לבו ומפלות דבה המין הנורא
ומפני עלין אימתה ופחד לבל יפפה גו מעסק התורה

① ראובן לוקח לאה לאשה ונותן לה כלי כסף ושני זהובים ומשלח אותה
לארץ יהודה ואומר לה אחיך שלח לי ואומר לה שלח את אחי